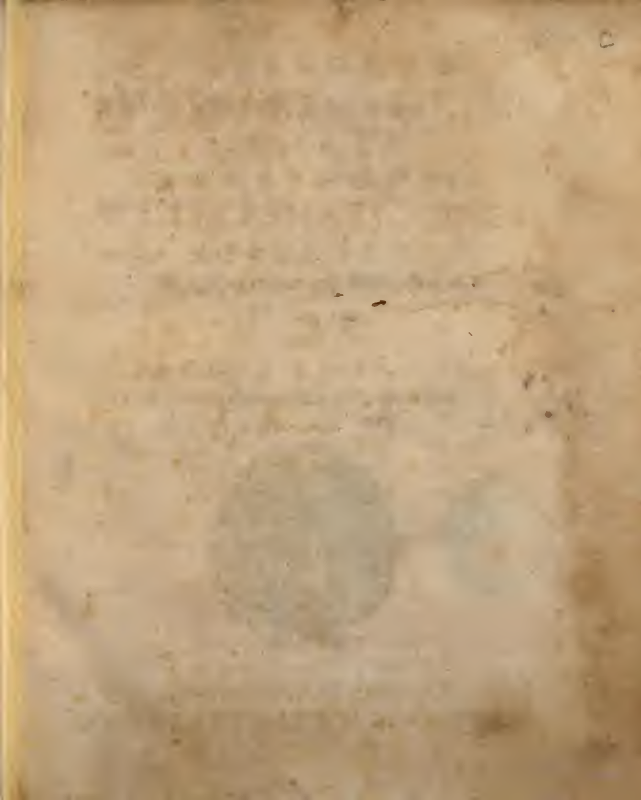
4 VII
MANETH
Apotelesm.
G. L. Dam
GRON

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΕΞ.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM LIBRI SEX.

Nunc primum ex Bibliotheca Medicea editi

Curâ

JACOBI GRONOVII

qui etiam Latine vertit ac notas adjecit.

Ex legato D: Equitis Antonii Francisci de Marmi

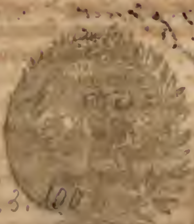

LUGDUNI-BATAVORUM,

Apud FREDERICUM HAARING

MDCXCVIII.

Viro Clarissimo & Præcipuo eruditorum hujus temporis

ANTONIO MAGLIABEQUIO

Serenissimi Magni Etruriæ Ducis Bibliothecario

Illustrique & Amplissimo Viro

CONRADO RUYSCH

J. U. D. post alios honores summa dignitate gestos Urbis Lugdunensis cummaxime Consuli

S. P. D.

JACOBUS GRONOVIUS.

Ut solent vel ipsæ res vel temporum stationes apportare multa, nunc iterum ferebat animus quacunque ratione commemorare antiquum fœdus, & benignitati cœlesti gratias agere, tam quod me peregrinum &

natalibus remotissimum ad te, Antoni, deduxisset quondam; quam quod post bene longam annorum seriem jam confectam, non vitam modo tuam mihi, sed & benevolentiam conservasset illibatam atque integram. Illam quidem audivi ante paucos annos stetisse tantum non in acie novaculæ, & ad tanti discriminis famam dolui, plane ignarus paulo post etiam mihi eisdem cum morbis fore luctandum. Sic dum iisdem quoque casibus consentit illud astrum, quod tibi me junxit; opportune memoriam vellit ac voto meo opem tulit hic Manethon. Ejus quidem ista ratio est, ut nullo tempore paginam aliquam inspicere potuerim sine peramœna recordatione Etruscorum mensium meorum. Ex quo autem huc converti, ut publicare lectionem ejus cupiverim, universo editionis hujus spatio te mihi præsentem fuisse facile potes imaginari. Nec enim inficiabor unquam, immo nec dememinero te unum fuisse, qui jactationem illam juventutis meæ propter studia peregrinantis consolatus es non verbis, sed recludendo illa spatia, quæ profecto divitias cunctas superant, quas alibi longe minus congestas acerbi & inficeti homines obserabant. In quibus dum liberrimo gressu hinc inde mella, quæ allu-

lubescebant, stipo & colligo; quibus doctrinæ & comitatis tuæ pignoribus media intervalla interim distinxisti, velut sollicite hoc agens, ut ne momentum quidem periret, quo non aliquid eruditum & cognitu dignum gratumque mihi accideret? Quæ cuncta quum inhæreant animo sane lætanti; tum istius horæ affixa sedet jucunditas, qua anni quarti & septuagesimi die vigesimo Augusti ad ædes tuas exsultatum & renunciatum veni de exemplo hujus poëtæ absoluto. Ego certe hoc unum volo, ut & ipse Manethon hanc lucis ac notitiæ suæ instaurationem censeat universam esse beneficii tui, & quicunque ex eo aliquid discere conabitur, sciat per te frui hac venia, voveatque ut Principibus contingant similes Magliabequio bibliothecarii.

Huic voto meo quin tuum jungas, Amplissime Conrade, dubitare nullus possum ex eo, quod vel olim etiam ipse peregrinans sensisti, vel in patriam reversus perpetuo animi & oris consensu palam præ te tulisti. Unde etiam est, ut sustineam te huic eidem reverentiæ, qua illustri Antonio nostro officium facio, simul inferere, quò pars aliqua ejus ad te perveniat. Quin etiam blande mihi imaginor

adeo non propterea te corrugaturum frontem, ut ſicut ſemper, ita nunc quoque illum familiarem vultum, vel ſuaviorem & amœnioribus animi adſentientis indiciis ſerenatum oſtendas. Neque enim aliud hîc agi vides, quam ut memoria dierum, quos brevi intervallo diſcretos in Italia egimus, renovetur. Et quando nobis in eundem locum aut cœtum venire contingit, quo non cupidiſſime illas delicias reguſtare omnino certamus, & illum amicum noſtrum, (cujus eam rationem eſſe novimus, ut Florentia ſua non exeat, non ex Etruria tantum, ſed ex ipſa Italia avellimus & extrahimus, & vel invitum nobis adeſſe compellimus? Nunc autem tanto deſideratius te huc arceſſo, quod ludere cupio imaginem illius diei, quo Manethonem exſignaveram. Aderant tunc Philippus Rulæus, mihi Achates adfixus, aderant Wittius Incliti Cornelii filius, & Vander Duſſen modò Urbi Delphenſi à Secretis, omnes egregia virtutis indole amabiles & nullus ab ingenio & doctrinæ cultu deſtitutus. Itaque non negligebamus ea hilaritate ad bene Manethoni ominandum uti, à qua Patavus non malevolo genio natus & ubertate Italiæ inſtructus nequit eſſe alienus. Sed illa

dul-

dulcia fuere quondam ; & intervenientia fulmina adflixerunt illos me identidem ambusto novasque necessitudines circumspicere compulso. In quas quum & Tu ex alto & tam conspicuo concedere volueris ita, ut immensa morum benignitate vicem omnium & jacturam suppleas, & quum sæpe de studiis conferre ac miscere sermonem aveas, tum maxime libenter attendas, si quid ab Etruria veniat; dabis mihi hanc quoque veniam, ut sic, quod rebus fieri fata non siverunt, per ipsa nomina nostra conciliante Manethone fingamus simul frequentare magni Antonii consortium; nec id tantum hoc tempore, sed si possunt spondere humana, in æternum. Cujus quamdiu mihi notitia aderit, simul excubabit in me sancta & efficax confessio firmitatis meæ in agnoscendo, quantum utrique vestrûm à me debeatur. Valete, insignia & temporis & urbium vestrarum decora, & Manethoni favete. Lugduni ad Rhenum ipsis Idibus April. CIƆ IƆ C XCVIII.

EDI-

EDITOR LECTORI S.

Habes, si modo habere vis, astrologum novum non ex circo Romano, non etiam ex Senatu Nigidium,(1)*sed ab Ægypto, ejus nempe sortis, qui nativitates exigeret, vel, ut ipsa Appiani ad res Parthicas eum adhibentis verba habeas,* τῶν τὰς γενέσεις ἐπισκοπούντων. *Nullum prima fronte dicas vilius opus deduci posse. Quinimmo forsan ex eo ipso ille fuit genere, cujus tam multos codices crematos fuisse quondam Ephesi testantur sacra nostra, quippe jamdiu* πράξαντας περίεργα *ad futuri notitiam obtinendam, etsi ipse lib. V vers. 304 aliis id applicet, unde etiam juste prætexi potest debetque causa tantæ raritatis exemplarium, ut si ab uno illo Mediceo discedas, sit nuspiam. Et quis non vel in cælo stationem nacturum se credidit, si hoc quidquid levitatis est, exagita-*

(1). Quem Dio scribit libro XLV ἄριστα τῶν καθ' ἑαυτὸν τήν τε τοῦ πόλου διακόσμησιν καὶ τὰς τῶν ἀστέρων διαφορὰς, ὅσα τε καθ' ἑαυτοὺς γιγνόμενοι, καὶ ὅσα συμμιγνύντες ἀλλήλοις ἔν τε ταῖς ὁμιλίαις καὶ ἐν ταῖς διαστάσεσιν ἀποτελοῦσι, διαγνῶναι, *optime omnium suæ ætatis & cæli descriptionem & stellarum differentias, & qualia apud se versantes, & qualia quum conjunxerunt inter se, tum in congressibus, tum in intervallis efficiunt, dignovisse*, in quibus plane Manethonem depingi crede, & videre potes.

taret? Quod ſi tamen ita exiguo apud te erit in pretio; at tu in exiſtimando non tuo ingenio utere, ſed temporis, quo vixit, & illorum, qui talem judicabant appellandum τιν᾽ οὐρανιώνων

Αἰθέριόν τε νόον φορέειν, οὐ γήϊνον ἔμπης.

Itaque etiam noſter libro I & IV ſuos vocat ἀστρολόγους θεοφήμους. *Sed quodcunque illud ſit, me quidem ad eum perlegendum in Laurentiano iſto Muſæ Mediceæ receſſu ſtimulaverat nota memorabilis, quam Lucas Holſtenius catalogo adſcripſerat. Scamno 23 inter Mathematicos Græcos præter duo antiquiſſima exemplaria Euclidis & Hipparchum in Arati & Eudoxi phænomena à Petro Victorio publicatum notanda ſunt Cod. 27 Manethonis Poëtæ Ægyptii Apoteleſmatica lib. 6. carmine heroico ſcripta ad neſcio quem Ptolemæum Ægypti Regem, niſi auctor antiquitatem mentiatur, quod ex ſtilo & numeris conjicere non levi ſuſpicione mihi videor. Præmittitur Maximi ibidem Poëtæ Græci liber initio mutilus. Hunc codicem unicum ſupereſſe exiſtimo, quod à nemine eorum commemoretur, qui auctorum indices inſcripſere. Exemplar minuto & difficili charactere ſcriptum eſt, ut exoleſcente & fugiente ob nimiam vetuſtatem atramento vix legi amplius poſſit. Ex his ſtatuere oportebat, ſi tunc non evolverem, nullam tota vita occaſionem mihi redituram non legendi, ſed vel videndi. Hinc quum nulla res obſtaret, quin hujus cupiditatis non injuſtæ frenum immittere liceret, perlegi ſane; & laboris pretium ſatis grande tuli, quod perpetuum cupiens etiam deſcribendo manum applicui. Memineram enim ſcripſiſſe ipſum Scaligerum in Prolegomenis ad Manilium,* Apud Græcos vero multi

non ſolum profeſſi ſunt artem, ſed & artis libros reliquerunt, Beroſus, Antiochus, Teucer Babylonius, Dorotheus Sidonius poëta & Thraſyllus ille Capreарum obſes. *Memineram item ſcripſiſſe in notis*: Apotelеſmata unus quod ſciam verſibus ſcripſit Dorotheus Sidonius. *Voſſius autem in Scientiis Mathematicis cap.* 27 *n.* 111. *longum quidem futurum fuiſſe notat omnes nunc referre, ſed in ſubjectis explanationibus admodum paucos refert; an plures notos habuerit, non dixerim: in capite autem LXII enumerat aliquos poſteriorum ſæculorum, inque illis* Αποτελεσματικὰ *Heliconii & ex Suida Petoſirin, eundem ſcilicet, quem noſter ſibi amicum fatetur. Hæc utraque, quum priora temere eſſent etiam projecta, inſignem hujus doctiſſimi viri temeritatem ſatentia adegerunt me tanto magis, ut compararem exemplum, non quo cognoſcerentur ex eo curſus ſiderum conjunctioneſque, res ſatis ſæpe deſcriptæ, aut quam haberent efficaciam in ſortes humanas, quæ & ipſa ab curioſis illis vel ſatis vel incaſſum eſſent tractata; quam ut iſtæ opiniones ſic quoque hinc patentes aperirent occaſionem ad illuſtrandam amplius linguam Græcam, cujus latifundia agnoſcebam mirabiliter ita ampliari, & opificia ipſa Ægyptiorum, quæ ad venuſtatem maximam gratiamque deſcribit, ſic recenſerentur manifeſtius. Quantum vero ad Holſtenii verba attinet, in eo deſcribendo id expertus ſum, ut nec difficilis character mihi ſit viſus, utpote quem bene potui aſſequi, niſi in notis & figuris quibuſdam ſcribendi quas habebat; nec ullius literæ exoleſcens atramentum occucurrerit, ita ut hæc ejus cenſura tantidem à me habeatur, quanti ſuperior, ubi menti-*

titum suspicatur antiquitatem, quod ex stylo colligit & numeris, quod etiam ipse viderit. Sed ita nempe absterrendus erat, si qui descriptionem moliri constitueret. Sic clamabat Budæus Pandectas Flor. esse lectu difficiles literis multis in locis exolescentibus verbisque non interpunctis, ut ex eo repetit Dausqueius, in quo etiam evituit aliter opera domestica. Itaque ego quum defunctus essem labore isto, non dubitavi ignarus quem casum vesper ferre posset, ex-"emplari meo statim hæc subscribere. Hunc poëtam "summa cum cura primum ex MS. bibliothecæ Medi-"ceæ manu mea descripsi, deinde numerum versuum ad "MS. exegi, demum ne vel suspicio ulla erroris rema-"nere posset, cum ipso MS. diligenter contuli omnia "distincte mihi prælegente meo anagnosta, sic ut si "quid mihi humanitus acciderit, huic exemplari non "minus secure inniti possit, si quis edere voluerit, ac "ipsi archetypo. Videtur autem primus scriba nullam "accentuum distinctionumve aut spirituum curam "gessisse, sed simpliciter formas literarum uno ductu "scripsisse; postea à viro docto & manu recentiore illa "omnia passim annotata sunt, relictis tamen inter-"dum locis obscurioribus, quæ ipse plane ita sum imi-"tatus. Erat autem manus vetustissima & pulcherrima. Dei munus est, ut nunc ipse id publicare queam, atque etiam voluptate ejus exsequendi fruar. In eo enim esse aliquid quo læter, certe mihi imaginor, quum casu inciderim; ut nosse cœperim non me primum fuisse, qui Manethonis hunc codicem ita versaverim. Nam præter Alex. Morum possideo & legi literas Nicol. Heinsii scriptas ab eo Florentiæ die XXVIII *Octobris anni* LII, *in quorum capite fa-*

 cic-

ciebat patrem meum certiorem: Additæ iis erant Illustrissimi Cassiani Puteani literæ, Langermannianæ etiam, si recte memini. Inceperat ille Livio Mediceo manus admovere, jamque primæ decados libros duos absolverat, mox intermisit laborem totus in Manethonis poëtæ Græci apotelesmatis describendis occupatus. *Ita eruditissimus inter paternos cognatos ille Lucas ante me in hoc opere fuerat, nec dubito quin perduxerit ad finem. Sed statim ubi in patriam rediit ab studiis, quæ nobilissimo ausu inchoaverat, desciscens ratio & alius fulgor antehabitus induxit abominabilem oblivionem & Manethonis & tot pulcherrimarum rerum, quibus adjuvare literas contempsit, mihique, qui salutavi illum bis vivo patre, semel mortuo, nunquam aliquid indicavit sæpe illum ad eas revocanti. Itaque etiam alicubi hærebit illud ejus chirographum, nec libet scrutari, quod ipse aspernatus abjecit. Sic emergit tandem ex injustis & quibus certe non lucubratus fuerat, tenebris hic Manethon, sicut diu ignotissimus, ita non semper. Neque enim ambigere fas est, quin hic sit ille ipse, cujus mentio fit in carmine ad Colleam vel Jovium, quodque Paullino adscribere satagunt:*

Nunc tria miremur, texentem fata Platonem,
Aut Arati numeros, aut picta Manæthonis astra.

Hæc citantur Lacerdæ in Adversariis peragenti tria Fata, perinde ut Barthio in eisdem notanti numeros Arati; sed quorum uterque tantundem de tertio qui nominatur, Manæthone somniavit. Ex quo loco videtur indicari longe alia veteris Manethonis forma, quam in hoc codice deprehenditur, in cujus quidem mar-

marginibus contracta exhibetur eadem materia, quam poëtica descriptione largius profert Manethon, ita ut planetas exprimant notæ eorum solitæ. At in antiquioribus videntur per picturas etiam & colorum varietates singula fuisse demonstrata; quæ utinam superessent! Certe in principio libri V apparet ab nostro id significari, tanquam ceris variegata quædam encausta habuerint hujus argumenti. In hoc autem versificatore minus admiraberis vocari Manæthonem, si memineris in Æliano de animalibus X, 16 edi quoque Μαναίθωνα, ubi mire eum laudat politissimus scriptor τὸν Αἰγύπτιον σοφίας εἰς ἄκρον ἐληλακότα ἄνδρα, quem cur non eundem hunc nostrum esse opineris, nihil video impedire. Cæterum & in margine illic notant aliunde Μανέθωνα, & ipse in unico isto exemplari bibliothecæ Mediceæ plane literam ι spectavi. Nihilominus inter diphthongum & secundam vocalem hæsisse hanc appellationem evincit versiculus iste Latinus, quem produxi. Unde etiam evenisse opinor, ut apud Suidam appelletur Μαναίθως, qui tamen ab Vossio de Poëtis Græcis lib. 1 cap. 14 dicitur Manethos; nec enim officit syllaba posterior, quo minus pro eodem habeatur, quum dicat eum scripsisse ἀποτελεσματικὰ δι' ἐπῶν, quamvis in Suida confundantur nomina natalium locorum, unde hic poëta & alter ille annalium conditor orti fuisse illic narrantur. Quod negari tamen nequit, ab antiquis historicus solet appellari Μανέθως, & ait Eusebius ἐκ τοῦ Μανεθῶ, quod cur Vossius in Historicis Græcis pag. 90 interpretetur ex libris Manethonis, viderit. Noster poëta est, qui Μανέθων dicitur, & per justam inflexionem solet declinari. Satis scio Vossiana ista tot hodiernorum hominum exemplis

Ἔσαι δ᾽ αὖθις ἀνὴρ ἢ κοίρανος ἠὲ τύραννος,
Ἢ βασιλεὺς, ὃς τῆμος ἐς οὐρανὸν ἵξεται αἰπύν.

ut hinc pateat non unum fuisse Dorotheum Sidonium, qui versibus talia scripserit, quod modo scribentem videbamus Scaligerum, quum ipse etiam id de Orpheo citaverit. Sed noster Manethon potuit peculiari stimulo adactus fuisse ad hæc poëtice tractanda, quæ fortassis per prosam satis sæpe jam erant declarata. Nempe quum forsan fuerit aut voluerit esse consors Musei, hos libros paravit ad certamen, quod in isto loco celebrari certis temporibus, præcipue sub ingressum, solitum fuisse discimus egregie ex libello, qui continet expositionem totius mundi ab Gothofredo primum editam his verbis: Metro enim ejus Alexandria in omnem gentem invenies Philiforum omnem doctrinam. Itaque aliquando certamine facto Ægyptiorum & Græcorum, quis eorum Musium accipiat, argutiores & perfectiores inventi Ægyptii, & vicerunt, & Musium ad eos judicatum est: & impossibile est in quacunque re invenire volueris sapientem, quomodo Ægyptium. *Et forsan hac ipsa insultatione utitur in libri primi principio, quum Ægyptios vocat* πάντα δαήμονας.

Quod poema quum descripsissem & constituerem edere, non potui, quin de quibusdam locis in consilium irem. Multa enim erant non sic in scribendo posita, ut liceret ita publicare sola, nec ope aliquâ adjuta. Immo uberem commentandi oportunitatem subjiciebat ipsa multitudo vocum antehac vix auditarum, vel etiam varietas rerum quas tangit & opificiorum vel in Ægypto vel alibi usitatorum, quorum illustratio sane etiam delectet, (in illis enim

certe ostendit se vel ingeniosissimum) immo etiam in promptu erat propior quædam comparatio cum Manilio vel Julio Firmico, & aliis apotelesmatum collectoribus, unde satis multa congesseram. Sed illis nunc malui non uti, nisi admodum paucis, contentus decidisse de quibusdam, quæ possent videri in ambiguo sita. Hinc igitur & breves & paucas notas accipe, & tanto pauciores, quanto ipsum Manethonem legi à te & amari desidero, quod quidem desidero unice.

Nec dubites oportet hinc evenisse, ut & ipsas & Latinam versionem ab Manethone quam longissime removerim, istam quidem non additurus, nisi efflagitasset eam mos publicus & illi patrocinans librarius, qui tamen me non nisi post Græca chartis commissa expugnare valuit. Non est hoc genus doctrinæ, quod legi meretur nisi sermone suo, aut ullum operæ fructum afferre velit spondeatve aliis, quam qui ipsum legunt; præterquam quod in his interdum occurrant, quæ nec pronunciare gratum, multo minus ut scribendo testatum facere sustineas talia à te, quem utique nunquam non cogitare oportet, qui sis, scripta esse. Græca qui legerit, ille enimvero percipiet ubertatem satis fertilem ac pinguem, quam meo exemplo pronunciare ausim, multis fortasse id aliquando declaraturus. Cæterum hinc collige raptam & celeri impetu eam effusam, quum diu inhærere operi ingrato tæderet, ac forsan alibi minus convenientem aut Manethoni aut sententiæ tuæ; de qua re videbimus.

Hæc sunt, quæ de hoc Manethone præfanda rebar. Nam de ætate ejus si quæras, quum ipse &

Regem ſæpe & Reginam lib. v, 208 *nominet, quidni intelligam optimum illum & florentiſſimum Ægypti ſtatum ſub Ptolemæo Philadelpho & uxore ejus ſimulque ſorore Arſinoe? Neque enim poſſum tam naſutus eſſe, ut ſuſpicer auctorem inſignem mentiri voluiſſe ætatem, quod excidere ſibi paſſus fuit Cl. Holſtenius. Nihil quidem mihi occurrit, unde ingenium ejus impar ſupponere vellem ſplendori iſtius temporis, quum contra veniant paſſim ſparſa egregia indicia optimorum ſtudiorum. Quæ ſi tuis in aliqua parte opitulari potuerint, nunquam temporis aut laboris impenſi me pœnitebit. Vale & fruere.*

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Χαίροις, ὦ Πτολεμαῖε, λαχὼν βασιληΐδα τιμὴν
Γαίης ἡμετέρης κοσμοτρόφου Αἰγύπτοιο,
Ἄξιά σοι τάδε δῶρα φέρω βασιληΐδος ἀρχῆς
Ἄστρων οὐρανίωντι φάσεις ἀπλανῶντι πλάνωντι,
Ὅσα βροτοῖς πλέκουσιν ἐπιβλέψαντες ἐν ἀρχαῖς
Σπειρομένοις καὶ τικτομένοις δειλοῖσι βροτοῖσι,
Μοιρῶν ἀρρήκτοισι μίτοις θεσμοῖσί τ' ἀνάγκης.
Νύκτας ἄυπνος ἐὼν καὶ ἐν ἤμασι πολλὰ μογήσας,
Ὅπως σοι βίβλους ἅσπερ κάμον, ἅσπερ ἔτευξα,
Τάς σοι ἐγὼ πέμψω καμάτων σφετέρων μέγ' ὄνειαρ·
Ὄφρα κεν ὅσαπερ αὐτὸς ἐπιτροχάδην Πετόσιρις
Εἴρηκεν, τάδε πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω
Ῥυθμοῖς ἡρωικοῖσι καὶ ἑξαμέτροισ' ἐπέεσιν.
Ὄφρα μάθῃς, ὅτι πάντα δαήμονες ἀνέρες εἰμέν,
Οἱ λαχόμεν ναίειν ἱερὸν πέδον Αἰγύπτοιο.
Ἠέλιον, Μήνην, Κρόνον, Ἄρεα, Ἑρμεία, Ζῆνα,
Κυπρίδα τ' εὐπλόκαμον καλὴ λέγε Καλλιόπεια.

Ἢν Κρόνος ἠέλιός τ' ἄμφω καλίδωσι Κυθήρην,
Δυσγαμίην παρέχουσι καὶ ἀστασίην ἐπὶ λέκτροις,
Καὶ δούλαις μίσγουσιν ἑταιρίσιν, ἠδὲ λαφύροις
Αἰσχίστως διδόασι κακῆς ἕνεκεν Κυθερείης.
Ἄρης καὶ Παφίη κέντρων ὅτ' ἂν ὦσιν ἄνακτες,
Μοιχοὺς ἁρπακτῆρας ἀεὶ ῥέζουσι γυναικῶν.
Ἑρμείας δ' ἢν τούτοις ἰσόρροπος ἀντήσειεν,
Τέρπονται παίδων χαλεπῇ ἐπὶ Κύπριδι κεῖνοι.
Ἠέλιος κέντροισι παρὼν κερόεσσά τε μήνη,
Ὃς μὲν ἐν ἀρσενικοῖσι παρὼν μήνη δ' ἔτ' ἐναλλάξ,
Γεννῶσιν βασιλῆας ὑπερθύμους τε δυνάστας.
Ἀμφότεροι φωστῆρες ἐν ἀρσενικοῖσιν ἐόντες,
Θηλυτέρης Κύπριδός τε καὶ ὡρονόμοιο κατ' ἰθὺ,
Ἀρσενικοῖς ἔργοισιν ἀναγκάζουσι γυναῖκας
Τέρπεσθαι, μέγα θαῦμα, γυναιμανέες γὰρ ἐοῦσαι
Ἀργαλέως γαμέουσιν ἐς ἀργαλέην φιλότητα.
Κριὸν ἐπελθὼν Κρονίδης ἐπίκεντρος ὑπάρχων
Ἢ καὶ σκορπίον κυανόχροον οἶκον Ἄρηος
Ἐσθλὸς ἔφυ, ῥέξει δὲ καὶ ἀνέρας ἡγεμονῆας
Ἄρχοντάς τ' ἰδίης πάντοτε πραγματίης. *
Ἑρμείας καὶ Θοῦρος ἐπὴν τετράγωνοι ἔωσιν,
Πολλάκι κινδύνους περὶ χρώματος εὑρίσκουσι.
Ἢν δ' ἄρα καὶ δύνωσι, κακίονες οἵδε μάλιστα
Ζηνὸς ἄτερ, μόρον αἰνὸν οὐκ ἐκφεύγουσι δυναστῶν.

*MS. τείης

Ἄρης

Ἄρης καὶ Παφίη κοινὴν ὁδὸν ἰθύνοντες
Μήνην εὖτ' ἂν ἴδωσι, λέχος τεύχουσ' ἀθέμιστον,
Συγγενικὰς δ' αὐτοῖσιν ἐφαρμόζουσι γυναῖκας.
Ἢν δὲ Κύπριν καλὴν πολιὸς Κρόνος ἀγκαλίσαιτο,
Δυσγαμίην καὶ δυστοκίην ῥέζουσι γυναιξίν.
Οὐδέτι κουριδίους ἄνδρας κρατίουσ' ἄχρι γήρους,
Οὐδὲ τέκνοις γλυκεροῖς ἐπὶ χείλεσι μαζὸν ἔθηκαν.
Στειρώδεις γὰρ ἔασιν ἀχρήϊα τ' ὠδίνουσιν.
Ἀντίον ἠελίοιο φάσιν λύουσα σελήνη
Μὴ Κρόνῳ ἀντήσειε. τίς ἂν τότε φῶς ἐσίδοιτο
Δύσμορος, ὃς κακὰ πολλὰ παθὼν ἀΐδος δὲ κάτεισιν.
Χροιὴν μὲν φορέουσιν ἀμετροβίων ἐλεφάντων,
Ὀχθοὺς δ' ἀμφὶ δέμας κακοελκέας ἀμφιβαλοῦνται
Δάκτυλα σηπόμενοι λιποσαρκέα νηλέϊ λύθρῳ.
Ταῦτα δ' ἄτερ Ζηνός τε καὶ εὐπλοκάμου Κυθερείης
Ἔσσεται, ὁππότ' ἐκεῖνοι ἀπόστροφοι ὦσι σελήνης.
Ἑρμῆς ὡρονομῶν μήνης μετὰ καὶ Κυθερείης
Δύνοντος Κρονίδαο θεῶν μυστήρια δρῶσιν,
Ἢ μούσης ἅπτοντ' ἢ λύρης εὐρύθμοιο,
Ἢ ἑ πάλιν φιλέουσιν ἀμύμονα παγκράτιόν τι.
Ἑρμῆς καὶ Κυθέρεια σὺν ἀλλήλοισιν ἐόντες
Ῥέζουσιν μούσης ἐπιίστορας εὔφρονας ἄνδρας.
Ἤνπως καὶ κερόεσσαν ὁμοῦ μήνην ἐσίδωνται
Ἑρμῆς φωσφορέουσαν, ἀτὰρ λιποφεγγέα Κύπρις,

Καὶ πρωτίστην κακίην ἔσβεσεν ἥλιος.
Μήνη θηλυτέροισιν ἐπεμβαίνουσα τόποισιν
Αντίον ἠελίοιο καὶ ὡρονόμοιο τυχοῦσα,
Ανέρα γεννήσει μόνον οὔνομα, πάντα δὲ θῆλυ,
Πάντα γυναικὸς ἔχοντα καὶ αἴσχεα καὶ φιλότητα.
Ἢν δὲ μεσουρανέῃ Φαίνων Ἄρης τε κραταιὸς,
Καὶ στάχυν ἄρρενα δεινὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ.
Ἢν δὲ Κύπρις διὰ μέτρον ἔχοι Κρόνον ἠδὲ σελήνην,
Ἄρης δ' ἢν τετράγωνον ἴδοι καλὴν Ἀφροδίτην,
Ἑρμείας δ' ἄρα κέντρον ἔχοι μέσον, εἰδέ κεν οὕτω
Μαρτυρίην τούτῳ καὶ Κρόνος ἀμφιβάλοι*
Εὐνούχους στείρους οὔτ' ἄρρενας οὔτε γυναῖκας
αἰνογέροντας Ἄχνοας, αἰνότερ' ὄντας ἀπειρήτους φιλότητος, Ἄχνους
salsos senes Ἔσθ' ὅτε δ' ἑρμαφρόδιτον ὁμώνυμον ἀθανάτοισιν
Δισσὰς ἀρχῆς εἰς ἓν ἔχοντα φύσεις.
Υἱὸς θ' υἱωνός τε Κρόνου Ζεὺς ἠδὲ καὶ Ἑρμῆς
Ἀμφότεροι βαίνοντες ὁμοῦ, καὶ κέντρα λαβόντες,
Τεύχουσιν ῥητῆρας ἢ ἐκ λόγου ἢ καλάμοιο
Γραπτῆρας πινυτοὺς, ἢ καὶ πολυκερδέας ἄνδρας
Ἐμπορίην φιλέοντας ἀεὶ πενιχρῆρας ἐόντας.
Μήνη φωσφορέουσα καὶ Ἄρεϊ συμβάλλουσα
Ἕκτον ἔχοντι τόπον, σίνος ἀνδράσιν αὐτίκα ῥέζει.
Ἀμφὶ πόδας τέμνονται ὑπ' ἀνδροφόνοιο σιδήρου
Χωλοὶ, μηνόποδες, ξύλινον προσκείμενοι ἄρθρον,

* MS. βάλλοι

Λύπην ἀείμνηστον ἑὸν πόδα πεπλαίνοντες.
Ἆρες Ἆρες κακοεργὲ καὶ ἀνδράσι καὶ μακάρεσσι
Καὶ πόλεσιν καὶ νηυσὶ καὶ ἠέρι καὶ πελάγεσσιν
Καὶ καρποῖς γαίης καὶ ῥεέθροις ποταμοῖσιν!
Εἵνεκά σευ πόλιες μὲν ὑπὸ πυρὸς ἐμπίπρανται,
Καὶ νῆες πελάγεσσιν ἐπιπλώουσαι ὄλονται,
Καὶ ποταμοὶ ξηροὶ μὲν ἀνύδατοι ἐν στομάτεσσιν,
Δένδρεα τ' ὠλεσίκαρπα καὶ ἀνέρες αἰνογένεθλοι.
Οὓς μὲν γὰρ μογερῶς πολεμικαίας ὤλεσας ἄνδρας,
Οὓς δὲ καὶ ὠμοβόροισιν ἔλωρ θήρεσσιν ἔδωκας.
Ἄλλον δ' ἀκλειῶς μεθ' ἑοῦ μόρου ἐσταύρωσας,
Οὓς τε πάθ' ἀνδροφόνοις περὶ δούρασιν ἡλοπαγῆ χεῖρ·
Νηλέες, οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν αἰγίοχος Ζεὺς,
Οὐδ' Ἥρη μήτηρ, ἀλλ' οὔρεα πικρά σ' ἔτικτεν,
Καὶ λύσσα στυγερὴ, καὶ χάος οὐλόμενον.
Εἰ δὲ Κρόνον λείψειε σεληναίη κατὰ μοῖραν,
Τεύχει ῥευματικοὺς ἠδ' ἀσθενέας κατὰ σάρκα.
Τεύχει δ' ἀργαλεούς ὑδροχάστορας, οἵκεν ἔπειτα
Ὅσσα χαυνωθέντες ἀφ' ὕδατος οὐλομένοιο
Ἔγκυον ὠδείνουσιν ἑὸν μόρον ἐντὸς ἔχοντες.
Ἄρεα δ' ἢν λείψασα σεληναίη φορέοιτο,
Ἀνέρα σ' ἐκτήκει πολλάκις ἐκ κρυφίμων
Ἥπατος ἢ σπληνὸς τετυχωμένον ἠὲ νεφροῖο,
Ἢ κραδίην περέτρεψε νοήμονα μητέρα βουλῆς,

Πνεύ-

Πνεύμονα τ' ἑλκήεντα κακὴν νόσον ἀνθρώποισιν;
Οἵπερ δὴ μογέοντες ἀποπτύουσιν ὄλεθρον
Βηχὸς ἀνιάτοισιν ἐλαυνόμενοι στροφάλιγξιν,
Λεπταλέοις θυμοῖσι καὶ ἀδρανέες μελέεσσιν
Πείνοντες καὶ ἔδοντες, ἀειθανὲς ἦτορ ἔχοντες.
Ἄρης ἡμερινοῖσι μεσουρανέων τάδε ῥέζει·
Πρῶτον μὲν γονέων βίον ὄλλυσι, καὶ λέχος αὐτῶν
Χωρίζει θανάτῳ κακῷ ἠὲ διχοστασίῃ τε.
Αὐτοὺς δ' ἐν πολλοῖσιν ἐγύμνασεν ἤμασιν αἰεὶ
Θλίψεσιν οὐλομέναις καὶ ἀργαλέαις πενίῃσιν,
Κινδύνοις βλαβέεσσι, δανείσμασιν ἐνδεέεσσιν.
Ἄς τι γονῇ δ', ἀγύναιον ἄτεκνόν τ' ἐν νεότητι
Πολλάκι καὶ θανάτῳ στυγερῷ θνήσκουσι σιδήρῳ·
Ζεὺς δ' ἐσιδὼν τοῦτον ἐσθλὸν ἔθηκε τέλος.
Ἄρεα δ' ἣν κατέχῃ δεινὸν θεὸν αἰθέριος λίψ,
Πολλῶν αἴτιος ἐστὶν ἐν ἀνθρώποισιν ἀνιῶν,
Λύπας καὶ θορύβους ἐγκλήματα ἢ σίνος αἰνὸν
Ἢ πένθος ἠπλώουσιν, ἑὴν πάτρην προλιπόντες.
Ἑρμείας Παφίην πλειὸς Κρόνος ἤνκεν ἔχωσιν
Τὴν πρᾶξιν ἕξουσιν ἀμύμονες ἰητῆρες.
Εἰ δὲ Ζεὺς ἐσίδοι, πολυόλβους εὐτυχίας τε,
Πλούτῳ τιμήεντας, ἀγακλέας, ἀνθρώποισιν
Ἤπια φάρμακ' ἔχοντας, ἀνώδυνα φαρμάσσοντας.
Ὅσσοι δ' ἄνκεν ἔχωσιν *ὕπεκ συνόδοιο φυγοῦσαν

*MS. ὑπεξ συνόδοιο

Μή-

ἐγύμνασε πήμασιν αἰεί
Ἄστειον, ἠδ' ἀγύναιον, ἀτέκνον τ' ἐν νεότητι
ἀπο σιδήρου
ἢ κλάουσι

Μήνην φωσφορέουσαν ἔτ' ἔμπεδον ὀρνυμένην τε
Ἄρεϊ συμβάλλουσαν ἀνηλεῖ ἢ Κρόνῳ αἰνῷ,
Ἔμβρυα μὲν φθείρουσι * μινυνθαδίοισι χρόνοισιν,
Μηδὲ βροτῶν μορφὴν ἐγγάστριον αὐχήσαντα,
Σαρξὶ δὲ θηλείαισι πανείκελα ῥυζήσαντα
Ὠμοτόκοις ὠδῖσιν ἐς ἠελίου * φέρον αὐγάς.
Ἄλλαι δ' ἀμφὶ πόνοισιν αἰήλεα κωκύουσαι
Εἰς ἄιδος κατίασιν ἀνοστήτοιο μέλαθρον.
Εἰ δὲ Ζεὺς ἐσίδοι, ψυχὴν μάλα πολλὰ παθοῦσαν
Ἐκσώσει θανάτοιο. κακῶν δ' οὐκ ἔσετ' ἀρωγός.
Τίπτε μάτην, ἄνθρωπε, θυηπολέεις μακάρεσσιν;
Τίπτε μάτην τρισέλικτος ἀν' οὐρανὸν ἤλυθε κνῖσα;
Ἴσχεο. οὐ γὰρ ὄνειαρ ἐν * ἀθανάτοισι θυηλῆς.
Οὐ γάρ τις δύναται γένεσιν μεταστρεψέμεν ἀνδρῶν·
Ἥθ' ἅμα νηπιάχοις συγγίνεται ἀνθρώποισιν,
Εὐθύ τε μοιράων εἰλίσσεται ἀμφὶ μίτοισιν
Κλώσμασιν ἀρρήκτοισι σιδηρείοισι τ' ἀτράκτοις.
Ῥέζε Κρόνῳ καὶ Ἄρῃ καὶ Ἑρμῇ καὶ Κυθερείῃ
Καὶ Διῒ καὶ μήνῃ καὶ ἠελίῳ βασιλῆϊ.
Οὗτοι γὰρ κρατέουσι θεῶν, κρατέουσι καὶ ἀνδρῶν,
Πόντου καὶ ποταμῶν πάντων ῥοθίων ἀνέμων τε,
Καὶ γῆς καρποφόροιο καὶ ἠέρος ἀενάοιο.
Πλησιφαὴς Κρονίωνι συναντήσασα σελήνη

*MS. φθείρουσιν *MS. φέρων *MS. ἀθανάτοισιν

Εὐτυχέας ῥέζει καὶ μακαριστοτάτους.
Εἰ δὲ λίποι Κρονίωνα φάει πλήθουσα σελήνη,
οὐκέτι τὴν αὐτὴν ἐντὸς ἔχει δύναμιν.
Ἀλλὰ κακῶν ῥεκτῆρα πέλει λείπουσα πρὸς αὐτὸν
Ἔκφρονας αἰνομόρους ἢ νοσεροὺς τελέσειεν,
Ἀμβλυτερόντ᾽ ἐτέλεσσεν ἑὸν βίον ἐν καμάτοισιν.
Ἄρης καὶ Φαέθων κατ᾽ ἐναντίον ἀλλήλοισιν
Ἀνθρώποις ἐπάγουσιν ἀνωμαλίην βιότοιο
Καὶ προκοπῇ στερεοῦσι καὶ ἐκ φιλίης * ὀδάσουσι
Ἄμφω κέντρον ἔχοντες, ἐπεὶ Διὸς ἔπλετο πλοῦτος,
Καὶ δόξαι, καὶ σωφροσύναι, καὶ πίστιες ἐσθλαί·
Ἐκ δ᾽ Ἄρεος πενίητε κακὴ θορυβοῖτε, μάχαιτε,
Ἐγκλήσεις μεγάλαι περὶ χρώματος, ἔσθ᾽ ὅτ᾽ ἀγῶνες.
Οὗτοι δ᾽ ἄπτοροί εἰσιν, ἐν ἀπορίῃ γὰρ πένονται.
Ἢν γὰρ μεσουρανέῃ πυρόεις, τέλος αἰνὸν ἔχουσιν.
Κέντρον ἔχων Φαέθων μήνης μετὰ καὶ Κυθερείης,
Ἤνπως φωσφορέουσα σελήνη τῷδε συνάπτοι,
Ἄρχοντας μεγάλους, εὐδαίμονας, ἔμφρονας ἄνδρας,
Ἐνδόξους, στροφίοισι καρήατα κοσμηθέντας,
Πλούτῳ τιμήεντας, ἀγακλέας ἀνθρώποισιν.
Ἀμφότεροι δύνοντες ὁμοῦ Κρόνος ἠδὲ καὶ Ἄρης,
Μήνης ἠελίοιο κατ᾽ ἀντίον ἑστηῶτων,
Ῥέζουσ᾽ ἐμμανέας πάσαις φρένας ἐξολέσαντες,

* in marg. adſcriptum σκεδάσουσιν, ἐλάσουσιν

Οἷον-

Οἴονται δ' ὁράαν νεκύων σκιοειδέα μορφήν.
Οἱ δὲ καὶ ἀφρονέοντες ἀεικέα πήματ' ἔχοντες
Πίπτουσι συνόδοισι σεληναίης ὑπὸ ῥιπῆς.
Ἢν δὲ Κρόνου μέσση τε καὶ Ἄρεος ἦν Ἀφροδίτη,
Καὶ μήνην λεύσσωσι καὶ Ἑρμείαν τετράγωνον,
Δρῶσιν Φοιβητὰς ἢ * μάντιας, οἵθ' ἱεροῖσιν
Ἑζόμενοι ζώουσιν ὀνείρατα μυθίζοντες.
Οἱ δὲ καὶ ἐν κατοχαῖσι θεῶν πεπεδημένοι αἰεὶ,
Δεσμοῖσιν μὲν ἔδησαν ἑὸν δέμας ἀρρήκτοισι,
Εἵματα μὲν ῥυπόωντα, τρίχες δ' ὕρησιν ὅμοιαι
Ἵππων, κηροπαγεῖς, ὀλοαὶ τηροῦσι κάρηνον.
Οἱ δὲ καὶ ἀμφιτόμοισι σιδηρείοις πελέκεσσιν·
Ἔνθεα λυσσώωντες ἑὸν δέμας αἱμάσσουσιν.
Πλησιφαὴς δ' Ἄρηϊ συναντήσασα σελήνη
Ζηνὸς ἄτερ Κύπριδός τε κακὴ κατὰ πάντα τέτυκται,
Βλάπτει μὲν βίοτον καὶ πλούσιον ἄνδρα πένητα
Ῥηϊδίως ἔρρεξε, μινυνθαδίοντι χρόνοισιν.
Ἐξαπίνης ἀπόλεσσε βίῃ κακοεργέϊ μοίρης.
Ἄρεος ἠδὲ Κρόνοιο μέσην δείμαινε σελήνην,
Οὕνεκεν ἀργαλέη πέλεται μογεροῖσι τεκούσαις:
Τρύχει γὰρ ταύτας κρυφίμων ἄπο. πολλάκι δ' αὐτὰς
Ὤλεσεν ἐν θανάτοισι βιαιοτάτοισι βαλοῦσα,
Ἀψαμένας βρόχον αἰνὸν, ἢ ἀραμένας ξίφος ὀξὺ,

* MS. μάντας

Ἢ πυρὶ δαιομένας, ἢ ἐν ὕδασι πολλὰ παθούσας.
Ἄρεος ἠδὲ Κρόνου μέση Κύπρις οὐ καλοεργός,
Οὕνεκεν ἀνθρώποισι κακὴ κατὰ λέκτρα τέτυκται.
Μίσγει γὰρ δούλαισιν ἑταιρίσιν, ἃς φιλέοντες
Ζήλῳ ἐλαύνονται κακοεργοί. πολλάκι δ' οὔτι
Ἀνέρες ὀργιόωντες ἀποκλείουσι γυναῖκας,
Καὶ μόρον αἰνὸν ἔχουσι κακῆς διὰ λέκτρα Κυθήρης.
Ζώδιον ὡρονόμοιο λαχὼν Ζεὺς ἠδ' Ἀφροδίτη
Ἄρηος δύνοντος ἀνηλέος ἠδὲ Κρόνοιο,
Πλούσιοι ἐν πρώτοισι καὶ ἐν πυμάτοισι πένητες,
Ἀλλ' οὐκ ἐκλείπουσι μάχας θορύβους τε δίκας τε
Εἰ μή πως Φαέθων πυμάτην περὶ μοῖραν ὁδεύσῃ.
Εἰ δ' Ἄρης ὥρην κατέχοι Φαίνοντι σὺν αὐτῷ,
Δύῃ δ' αὖ Φαέθων κατ' ἐναντίον ἀμφοτέροισιν,
Ἐν νεότητι πενίῃ καὶ ἐς τέλος ἄπορον ἄνδρα
Ῥέζουσιν, * βίοτου δ' ἀνώμαλα ἔργα τελοῦσιν.
Εἰ δὲ Κρόνῳ καὶ Ἄρηϊ συνῇ κερόεσσα σελήνη
Μοίρην ἐντὸς ἔχουσα, συνάπτῃ δ' αὐτίκα τοῖσδε,
Ἐντὸς ἔχει κακίην Ἄρεος ἠδὲ Κρόνου αἰνήν.
Αἰνὸς ἀνθρώπων ἔσεται βίος ἠδ' ἐλεεινός,
Καὶ πενίῃ, καὶ μοῖρα κακή, καὶ λάτρια ἔργα
Πείσονται, βίοτόν τε ῥοπῇ λείψουσι πρόμοιροι.
Ἡνίκα δ' ἡ κερόεσσα μέσον πόλον ἀμφιβεβῶσα

* MS. βίοτοι

Νυκτερινοῦ θέματος κατὰ μοῖραν ἴσα φαανθῇ,
Ἠέλιος τ' ἐπίκεντρος ἐν ἀρσενικοῖσι τόποισιν,
Γεννῶσιν βασιλῆα θεὸν βροτὸν ἀνθρώποισιν.
Ἑρμείας δὲ μεσουρανέων, Τιτὰν δὲ σὺν αὐτῷ,
Αὐτήθ' ἡ κερόεσσα ἐπ' ὡρονόμοιο τυχοῦσα
Ἡμερινοῦ θέματος, βασιληΐδος ἐστὶ γενέθλη.
Ταῦτα δέ τι πλέουσιν, ἐπὴν ἐπίκεντροι ἐῶσιν,
Μηδένα τῶν ὀλοῶν κατ' ἐναντίον ἐχθρὸν ἔχοντες.
Ἢν δ' ἐπὶ μαρτυρίην Ἄρεως ἐλθοῦσ' Ἀφροδίτη
Ὄμμα βαλῇ παναυγὲς ἐν ἡμερινῇσι λοχείαις,
Ἐκ πυρὸς αὐχήσουσι τέχνας μέλανός τε σιδήρου
Ἄκμοσι ῥαιστοτύποις μεμελημένοι ἠδὲ καμίνῳ.
Ἑρμῆς δ' οἰκείοις ὁπότ' ἂν κατὰ κύκλα φαανθῇ,
Μαρτυρίῃ δὲ Κρόνοιο * κατ' αἰθέρα τῷδε πελάζῃ,
Δήπτε ῥήτορας ἄνδρας ἰδ' ἐν σοφίεσσιν ἀρίστους,
Ἔσσεσθαι δείκνυσι καὶ ἀστρολόγους θεοφήμους.
Εἰ δὲ σεληναίης ἑλικώπιδος ἄστατος ἀστὴρ
Ἑρμείαν σύμφωνον ἔχοι κατὰ κόσμον ἀταρπὸν,
Καὶ μόνη Κυθέρεια συνῇ καλῷ Φαέθοντι,
Ῥεκτῆρας χρυσοῖο καὶ ἰνδογενοῦς ἐλέφαντος
Ἐργοπόνους ῥέζει καὶ ζωγραφίης μεδέοντας,
Εὐφυίας θελγκῶντι καὶ * ἐκτυπίων κανονισμῶν
Κοσμητὰς μάλα τι πεπονημένα τεχνάζοντας.

* MS. καθ' αἰθέρα τῷδε   * Suprascr. ἐκτυπίας

Ζῆνα

Ζῆνα δ' ὅτ' ἂν φαέθοντα βάλῃ λαμπαυγέτης ἀκτίς,
*Ἑρμείᾳ μίγδην τε διαλλάξωσιν ὁρισμοὺς,
Ῥήτορας ἐμφαίνουσι βροτοὺς σοφίης τε κρατίστους
Ζηλωτὰς, τεύχει τε λόγων νεότητά τε λαμπρὰν
Γραμματικὴν ἄσκησιν ἐνὶ στέρνοισιν ἔχοντας.
Μήνης δ' ἀμφικέρως σκολιὸς δρόμος ἡνίκ' ἂν ὀφθῇ
Ἄρεως *ἀκτίνεσσι πάλου λαξεύματα βαίνων,
Στίλβων δ' ἀμφ' αὐτοῖς ἢ καὶ διάμετρος ὁραθῇ
Ζωιδίῳ, κόσμοιο κακοὺς λῃστῆρας ἄνδρας,
Καὶ θυρέτρων δεινοὺς ἐπανύκτορας ὀθνιάων,
Κλεπτῆρας φαύλους κυκλοπλανέας πλέουσιν.
Οὗτοι φωραθέντες ἐν ἀλλοτρίοισι μελάθροις
Εἰς συνοχὰς ἥξουσι σιδηρόεντάτε δεσμὰ,
Εἱρκτὰς δ' οἰκήσουσι φυλακτόμενοι ἀλύσεσσιν
Ἔντε βίᾳ θάνατον λείψει κακοεργέϊ θυμῷ,
Ἢ σφαγίοις *ξίφεσιν δεδαϊγμένοι ἢ πελέκεσσιν,
Ἢ βρόχον ἀγχονέοντα δι' αὐχένος ἐνδήσαντες,
Ἢ διὰ λαιμοτόμου φάρυγγος βίον αἵματι λείψει.
Σφονδυλόεντα τράχηλον ἢ ἰνίον ἀκροτομηθεὶς,
Πνεῦμα τ' ἐὸν λείψουσι πικρᾶς μοίρας ὑπ' ἀνάγκης.
Ἠέλιος δὲ Κρόνου καὶ Ἄρεος ἀστέρας ἀθρῶν
Ἀκτινηβολίῃσι φαεσφόρου Οὐλύμποιο,
Ναυσιβάτας δείκνυσι καὶ ὕδατος ἴστορας ἄνδρας.

*Suprascr. ἑρμέου *in marg. γρ. ξίφεσι δεδεῖγ

Πλω-

Πλωτάρχας σκαφέων, οἳ πολλάκι ναυφθορίῃσι
Χείματος ὀρνυμένοιο * βίον σώζουσι δι' ἅλμης
Νηχόμενοι μοίρῃσιν ὑπόστροφον ἐν πελάγεσσιν.
Παμφαίνων δ' ἀστὴρ κυανοχρόοιο Κρόνοιο
Ἠελίου σελάεσσιν ἀν' οὐρανὸν ἢν ἰσόμοιρος,
Τηνίκα φυομένων βρεφέων γεννήτειρα πρῶτον
Μητέρος εἰς ἀίδην πέμψει νεκυηπόλος αἶσα,
Κτήματα τ' ἐκβάλλει πατρώϊα καὶ μέγαν ὄλβον,
Καί τε κασιγνήτων θάνατον ὁρόωσι προόντων,
Κ' ἐκ πολλῶν θανάτων πλοῦτον μέγαν αὐχήσουσιν.
Ἢν δὲ σεληναίης ἀκτὶς ἰσόμοιρα πελάζῃ,
Μάρτυς δ' ἐπὶ τούτῳ γένηται καὶ Πυρόεις,
Ἡ μήτηρ προτέρη οἴχεται εἰς ἀίδην,
Ἢ ἐ μογοστοκίῃ δεδαϊγμένη ἢ ὑπὸ νούσου.
Αἱμηρῇσι γοναῖσι φύσις κρυφὶ ἄλγε' ἔδωκεν.
Ἢν Κρόνος ὡρονομῇ, Πυρόεις δύνῃ δὲ κατ' ἰθὺν,
Αἴλινος ὅστις ἀνὴρ βιαιότατον μόρον ἕξει.
Ἠελίῳ τετράγωνος Ἄρης, μήνῃ δέ τε φαίνων,
Δούλους ποιήσει ἢ καὶ γονέων στερέησιν.
Ἢν δέ γε καὶ Παφίη κατ' ἐναντίον Ἄρεος ἔλθῃ,
Καὶ ταύτην τετράγωνος ἴδοι Κρόνος ὑψόθεν ἑστὼς,
Ἐκ δούλων δούλους τούσδε νόει ξυνέσει.
Ἢν Φαέθων τετράγωνον ἴδοι Κρόνον, ἠὲ τρίγωνον,

* MS. βίοτον

Ἤ ῥ-

Ἑρμείας δ᾽ ἔτ᾽ ἐπ᾽ ὡρονόμου μήνη τε σὺν αὐτῷ,
Εὐτυχὲς ἐκ γενεῆς *ἔσσεται τοῦτο θέμα
Δόξῃ καὶ πλούτῳ καὶ φιλίαις μερόπων.
Καὶ Ζεὺς ὡρονομῶν Πυρόεις θ᾽ ἅμα καὶ τρίτος Ἑρμῆς,
Μήνη δ᾽ ἐκ συνόδοιο Κρόνον φίλον ἀγκαλίσαιτο,
Εὐπράκτους ῥέζει καὶ μακαριστοτάτους.
Ἢν δὲ Κρόνος παρόδοισιν ἐπ᾽ Ἄρεος τόπον ἔλθοι
Ψυχρὸς ἐὼν θερμοῖο, μολὼν τόπῳ οὐ καλοεργός,
Ἔσσεται ἀνθρώποις πολλῶν κακῶν αἴτιος οὗτος.
Λύπας γὰρ στονάχας τε βλάβας ἕξει μερόπεσσιν.
Ἄρης δ᾽ εἰ παρόδοισι καταπλεύσας Κρόνον αἰνὸν
Ἐσθλὸς ἔφυ. κλήσεις δ᾽ ἀγαθῶν καὶ νῖκος ὀπάζει.
Εἴρηται δρόμος οὐράνιος ἀπλανῶν τε *πλανῶντε.
Λοιπὸν μοι Μοῦσαι δότε ἀεῖσαι πλείονα τούτων
Εἰς ἑτέραν βίβλον τῷδε μέτρῳ πρὸς ἔπος

*MS. ἔστειλε *MS. πλανητῶν.

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ἈΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Α
ΠΕΠΛΗΡΩΤΑΙ.

ΕΝ ΤΩι Β ΤΟΥΤΩι ΒΙΒΛΙΩι ΔΙΕΞΕΙΣΙΝ,

Α Περὶ τῆς θέσεως τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλων φαινομένων τε καὶ ἀφανῶν καὶ ἄξονος καὶ ὁρίζοντος καὶ τῆς ἐν τοῖς κύκλοις τῶν ἄστρων τε καὶ ἀστέρων θέσεως καὶ τῶν λοξῶν κύκλων.

Β Τί ἕκαστος τῶν ἑπτὰ πλανήτων ἐν ἰδίῳ, καὶ τί ἐν ἀλλοτρίῳ οἴκῳ φαινόμενος ἀποτελεῖ.

Γ Τίς ἑκάστου τῶν ἑπτὰ πλανητῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ τίς ἐν τῇ δύσει δύναμις.

Δ Περὶ τῆς φάσεως τῶν ζ πλανητῶν, καὶ τί μὲν ἕκαστος αὐτῶν τῷ ἡλίῳ συνὼν ἀποτελεῖ, καὶ τί διαμετρῶν, τί δὲ τῇ σελήνῃ καθ' ἑκάστην τῶν δύο φάσεων.

Πάντοτε μὲν κόσμοιο * κατ' αἰθέρα κυρανέοντες
Ἠέλιος μήνη τε διηνεκέως τε φέρονται.
Ἄστρα δ' ἄρ ἤλιθα μύρια τ' οὐρανῷ * ἐστήρικται
Μαρμαίροντ' ἐπὶ νυκτί, τὰ μὲν σελάεσσιν ἀφαυροῖς
Αἰθύσσοντ', ὥστ' ὅσσον ὑπ' ὄμμασιν αὐγάζεσθαι·
Πολλοὶ δ' αὖτ' αἴγλησι φαεινόμενοι βλοσυροῖσι
Ἀστέρες, ὡς καὶ φέγγος ἐπὶ χθονὸς ἡμερίοισιν
Φαίνειν, εὖτ' ἀσέληνον ἔχῃ δρόμον ἀμβροσίη νύξ.
Καὶ μὴν δὴ τάδε πάντα δι' αἰθέρος αἰὲν ἄρηρεν

* MS. καθ' * MS. ἐνεστήρικται

Ἀπλανέων ἐνὶ χώρῃ, τῇ δὲ τὰ πρῶτα δέδασται
Ἑλκόμεν' ἀντολίηθεν ἐφ' ἑσπερίην δύσιν αἰεὶ
Παῦρ' ὑπὸ δικηλέων περάτων τετυπωμένα μορφαῖς·
Ἄλλως δὴ πλέονα σποράδην πεφορημένα* πάρθης·
Πέντε δ' αὖ ἀστέρες οἱ διαφαυόντες διὰ κύκλου
Ζωδιακοῦ πλάζονται ἀμειβόμενοι κατὰ κόσμον,
Ἀδίκηλ' οὓς φῦλα βροτῶν ὀνόμηναν ἀλήτας.
Τῶν μὲν δὴ μετόπισθε φίλη μεμνήσομ' ἀοιδῇ.
Μακρὸς δ' αὖ διὰ μέσου ἐλήλαται οὐρανοῦ ἄξων,
Ἀσεμφὴς, ὅσοισιν ὁρώμενος, ἀπερόπιστος,
Ὃς περὶ πᾶν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτου διὰ πόντου
Ὦκα διηνεκέως δινεύμενος οὐκ ἀπολήγει.
Τοῦ δ' ἢ δύω πόλοι εἰσὶ καταιβατίρην ἀσάλευτοι·
Ὃς μὲν ἐπὶ κρυεροῦ Βορέου ποιῇσιν ἀερθεὶς
Καὶ κεφαλὴν ἄγχου βαίης κυνοσουρίδος ἄρκτου·
Ἄλλος δ' ἐν διερῷ νότῳ ἵσταται· ἀλλ' ὁ μὲν ὕψου
Κεῖται ὑπερχθόνιος, νότιος δ' ἀίδηλος ὑπ' αἶαν.
Κύκλοι δ' αὖ πολλοὶ καὶ ἀπείριτοι οὐρανοῦ εἴσω
Δινεῦνται, οὓς αὐτὸς ἀεὶ σφαιρεῖ στροφάλιγξι
Τεύχει ἑλισσομένων ἄστρων κατ' ἀπείριτον οἶμον.
Τῶνδέ τε πάντων εἰσὶ πανέξοχοι ἐννέα κύκλοι,
Δυοὶ μὲν περιδίοπτοι ἠδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρατοί·
Οἱ δ' ἄλλοι μήτι μερόπων πραπίσιν δὲ νοητοὶ,
Ἔνθ' ἀϊδεῖς μὲν ἔασιν ἰδ' ἐν φρεσὶ μοῦνον ὁρητοὶ,

* supraſcr. κάθει

Ἀλ-

Ἀλλήλοις τε παραβλήδην στρωφώμενοι αἰεί.
Ὡ'ς μὲν γὰρ πρῶτος τὰ πόλυ δινεύμενος ὕψι,
Ο'ντε Βόρειον Φῶτες ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Τὸν δὲ μέτα τροπὰς θέρεος περιλαμπέος ὥρης·
Γείνονται μεσάτοι τε, δι' οὗ θοὸν ἅρμα τιταίνων
Ι'σην ἠέλιος τεύχει νυκτ' ἄμβροτον ἠῶ.
Τῷ δ' ἐπὶ χειμερίης τε τροπῆς κύκλος ἐστήρικται.
Ἑ'ξείης δ' ἐπὶ τῷ νότιος πέλει, οὗ ῥά τε βαιὴν
Φράζομαι ἄρσιν ὕπερθε, τὸ γὰρ πλέον ἐσθ' ὑπὸ γαῖαν.
Τοὺς δὲ μέσους τέμνουσι δύω κύκλοι ἄξονος αὐτοῦ
Α'κρης ἀρχόμενοι κορυφῆς· αὐτοί γε μὲν ἄμφω
Α'λλήλους * ἄχρις νοτίου τέμνουσι πόλοιο.
Ο'ς μὲν ἐνὶ θνητοῖσι καλούμενος οἷον ὁρίζων,
Ο'ς δὲ μεσημβρινὸς ὑψοῦ ἄκρης κυρτούμενος αἴθρης.
Α'μφότεροι δ' ἄρα τοίγε πόλων ἑκάτερθεν ἐόντες
Ε'ντὸς ἐέργουσιν δίκην περικείμενοι ἄστρων.
Οἱ δὲ μὲν ἐν πραπίδεσσιν ἀριφραδέες πλέθουσιν
Γνώσασθαι κύκλοι· τοῦτο δ' αὖθ' ἑτέρους καὶ * ἐπ' ὅσσοις
Δέρκομεθ', ἔστ' ἂν γαῖαν ἐπιτρέχῃ ἀμβροσίη νύξ·
Τὸν μὲν ἴσον χροιῇ λευκῷ φαίνοντα γάλακτι,
Τὸν δ' ὑπὸ δεικήλοισι δυώδεκα παμφαίνοντα
Ζωδιακόν. λοξοὶ δ' ἐπαμοιβάδες ἐζώσαντο
Οὐρανὸν ἀμφότεροι δίχα τέμνοντες σφέας αὐτούς.

* MS. ἄχρισι   * MS. ὁπόσοις

Ἑπτὰ δ' ἄρ, ὥνπερ πρόσθεν ἀείσαμεν, εἰσὶν ἀλῆται
Καὶ μοῦνοι πυκινῆσιν ἐπὶ φρεσὶν ἑστῶτες·
Οὕνεκεν οὐ ζώων μορφαῖς ὁλκοῖς τε φαεινοῖς,
Οὐδὲ μὲν οὐ χροιῇσι διάκεινται εἰσορόωντι,
Ἀλλ' αὔτως δείνῃσιν οἰόμεθα σφέας ἄστρων
Κυκλοῦσθαι, τόπερ αὐτὸς ἀτειρὴς αἰὲν ἀγείνει
Οὐρανὸς εὖ στροφάλιγγι περὶ χθόνα δῖαν ἑλίσσων.
Ἤ γὰρ δὴ τὸν μέν τι Βορήιον ἀστέρες ἄρκτου
Μείζονος, ἣν ἑλίκην ναῦται νηῶν ὀνόμηναν,
Ἀμφιχαράσσοντες ῥοίζῳ στρωφώμενοι αἰεὶ
Οἱ γένυι ἀκροτάτοισι φαείνονται περὶ ποσίν.
Ἄντυξ δ' αὖ κύκλοιο μέσην διὰ χεῖρα Βοώτου
Τέμνει ὑπ' ἀγκῶνος σκαιοῦ, κεφαλῆς τε δράκοντος
Ἀκροτάτης ψαύει, στέρνον δ' ὑπὸ Κηφέος εἶσιν
Καὶ κλεινῆς ἀλόχοιο παρὰ ποσὶ Κασσιεπείης.
Κύκλος δ' ὅς τε τρέπει θέρεος πυριλαμπέος ὥρην,
Ἀστέρα δανδίοντι περιγράφεται κατ' ὄλυμπον
Καρκίνου ὀγδοάτης μοίρης ἐπὶ παμφαίνοντι.
Κεῖται δὲ τμήγων μέσον διὰ καρκῖνον αὐτὸν
Ξανθήν τ' αὐχένιον χαίτην χαρόποιο λέοντος,
Σπεῖράν τε πρώτην ὄφιος, βαρεοῦ τ' ὀφιούχου
Ὤμους, ὄρνιθός τε δέρην τανυσιπτερύγοιο,
Καὶ πόδας ἱππείους, χειρός τ' ἀγκῶνα Βορείου,
Ἀνδρομέδης καρπόν τε χερός, λαιὴν δέ τε κνήμην

Περ-

Περσέος, ὑστεπόντι ποδὸς θέναρ ἡνιόχοιο,
Καὶ βελαρῶν διδύμων σὺν καὶ χείρεσσι κάρηνα.
Αὐτὰρ ἰσημερινόν τις ἑῷ φρασσάτ' ἐνὶ θυμῷ
Ἀστέρος ἐκ μεσάτοιο χαρασσόμενον κυκλοῖο.
Κεῖθεν δ' αὖ παραμειβόμενον ταύρου πόδας ἄκρους
Καὶ καλὴν ζώνην θηροκτόνου Ὠρίωνος
Ὕδρης θ' ὁλκὸν ἀπειρεσίης κρητῆρά τε μέσσον.
Ἑξῆς δ' ἀκροτάτου στόλμου ψαύοντ' ἐρατεινῆς
Παρθένου, ἰοβόλου τε διὲκ χηλῆς ὑπερέοντα
Σκορπίου, ἰγνύας τε διατείβοντ' ὀφιούχου,
Καὶ χαίτης ἄκρης * ἐπαφώμενον ὠκέος ἵππου,
Μέσσον τ' ἀμφοτέροισιν ἐν ἰχθύσι δινεύοντα.
Χειμερίου δὲ τροπῆς κύκλον θοοῦ αἰγοκερῆος
Σκέπτευ' ἐκπερ μέσσοιο διεκπερόωντ' ἐπὶ γῆα
Ἀμφότερ' ὑδροχόου καὶ κήτεος εἰναλίοιο.
Οὐρὴν ἠδὲ λαγωὸν ἀπὸ στέρνων ἐπὶ μέσσα
Νισσόμενον, πρώτους τε πόδας κυνὸς ἠδὲ καὶ Ἀργοῦς
Ποντοπόρου τέμνοντα δι' αἰθέρος ἄκρα κόρυμβα,
Κενταύρου τ' ὤμους, νότιον κέντρον τ' ὀλοοῖο
Σκορπίου, ἠδὲ βιὸν στέρνον μέγα τοξευτῆρος.
Τὸν δ' ἄρα δὴ νότιον, μεθ' ὃν οὐκέτι φέγγος ὁρᾶται
Ἄστρων ἀνθρώποις, οἳ δὴ χθόνα τήνδε νέμονται.
Ὁπλῇσιν κένταυρος ὑπὸ σφετέρῃσι χαράσσει,

* MS. ἐπαφώμενος ὠκέος

Πηδάλιόν τι νεὼς, τὴν ἀκροτάτοισι τεμοῦσα
Πηλίου ἐκ κορυφῆς Παλλὰς θέτ' ἀν' ἀστράσιν Ἀργώ.
Οἱ δὲ δύω, τοί πέρτε πόλῳ διαπεραίνονται,
Ἔστασι ἀστεμφεῖς τε καὶ ἀκλινέες περὶ κόσμον,
Πάντων δινήλων αἰεὶ ἐπαφόμενοι ὁμοῦ.
Ὃς μὲν γὰρ ὕψου θεῖον οὐρανὸν ἐστήρικται
Ἠῴων οἶμον ἔχων καὶ δίελον ἠελίοιο,
Κρίνων καὶ θνητοῖσιν ἄγων βαιὴν λύσιν ἔργων·
Ὃς δὲ περιστρέφεται πύματον πόντοιο καὶ γαῖαν
Φαίνων ἀντιλίας δύσιάς θ' ὑπὸ βένθεσι κεύθων,
Ὃς *ῥα θ' ἑρίζων κύκλος ὑπ' ἀνθρώπων πεφάτισται.
Οὕνεκα μηκίστην ὅσσων ἐπιτέμνετ' ὀπωπήν.
Ὀλκὸς δ' αὖτε γαλαξίου βαιὸς μὲν ὁρᾶται
Λαμπετόων μοίρῃ· τὸ δὲ οἱ πλέον *ἐστὶν ἀμαυρόν.
Γυροῦται δ' ὕψου μὲν ἐπὶ ποιαῖς Βορέαο
Ἐν θρόνῳ ἑζομένης γένων ἄχρι Κασσιεπείης
Παρ κεφαλὴν Κηφέος. ὁ δ' ὄρνιθος περὶ τέμνει
Αἰητοῦ τε μέσον καὶ τόξου ἄγχι κορώνης
Ἀκρότατον κέντρον θηρὸς Φονίοιο τε μέσσον,
Καὶ δὲ θυτήριον ἄστρον ἰδ' ὁπλὰς κενταύροιο
Τέσσαρας. ἐκ δ' ἄρα κεῖθεν ἀνέρχεται ἐκ Βορέαο
Ἀψόρρος διὰ νηὸς ἀμειβόμενος κατὰ πρύμναν
Καὶ κνήμας διδύμων κορυφῆς θ' ὑπὲρ Ὠρίωνος

* MS. ῥα τ' * MS. ἐς τὸ

Καὶ

Καὶ γόναθ' ἡνιόχου γυιός τ' ἐπὶ γοργοφόνοιο
Δεξιτερὴν Περσῆος, ὃ δὴ πίτατ' ὥστε θέοιο.
Ζῳδιακὸς δ' * ὅσπερ τε κατ' οὐρανὸν ἔπλετο πάντων
Εὐτροχάλων κύκλων μάλ' ἀγαυότατος καὶ ὁρατὸς,
Δώδεκ' ὑπ' εἰδώλοισι κεκασμένος εἶσι δι' αἴθρης.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν κεῖται ὑπ' ἄστρασι * παμφαίνοντα
Κριὸς καὶ ταῦρος, δίδυμοι δ' ἐπὶ τῷδε, μετ' αὐτοὺς
Καρκῖνος, ἠδὲ λέων, στάχυας τ' ἐνὶ χερσὶ φέρουσα
Παρθένος, ἀνθρώπων χρυσείην πηλέουσα παλαιῶν,
Χηλαί θ', ἃς καὶ δὴ * μετεφήμισαν ἀνέρες ἱεροὶ
Καὶ ζυγὸν ἐκλήισαν, ἐπεί τ' ἐπώνυμ' ἑκάτερθεν
Οἷαί περ πλάστιγγες ἐπὶ ζυγοῦ ἑλκομένοιο.
Σκορπίος ἐστὶ δ' ἔπειτα βίητ' ἐπὶ τοξευτῆρος,
Καὶ δὲ καὶ αἰγόκερως, μεθ' ὃν ὑδροχόοστε καὶ ἰχθῦς.
Οἴκοις μὲν δὴ πάντες ἑοῖς παρεόντες ἄριστοι
Ἀστέρες ἐν γενέθλῃ· ἐπεὶ ἐσθλοδόται μὲν ἀρείους
Καὶ πλέον ἐσθλὰ δίδουσι· κακοὶ δ' ὅγε μείονα λυγρά.
Τῷ μάλα χρὴ σκέπτεσθ', ὁπόσοι σφετέροισι δόμοισιν
Ἠὲ καὶ ἐν ὁρίοισιν ἑοῖς βεβαῶτες ὁρῶνται.
Εἰ μὲν γὰρ πλέονες, πολὺ * φέρτερον· εἰδέ τε παῦροι,
Μειότερον κῦδος βιότῳ καὶ πρᾶξιν ὄπασσαν.
Ἀλλὰ καὶ ἀλλήλων ὅσ' ἀμειβόμενοι κλυτοφεγγοῖς

* MS. οἷσπερ * MS. πάντα φαίνοντα * MS. p. m. μετεφήμησαν * MS. φέρτεροι

οἴκοις

Οἴκοις ἐκτελέουσι, μάλα χρειῶ καταλέξαι.
Φαίνων μὲν ὅτε Διὸς ζῴοις μεγακύδεας ἄνδρας
Τεύχει· καὶ βασιλεῦσιν, * ἰδ᾽ αὖθ᾽ ἑτέροισιν ἀνάκτων
Ες φιλίην ζεύγνυσι, καὶ αὐτοὺς πολλάκι δεσμῶν
Πρήκτορας ἐξανέφηνεν εὐπρήσσοντας ἄναξιν,
Χρήματά τ᾽ ἐν χερσὶν δῶκεν βασιλήϊα νωμᾶν,
Πολλάκι δ᾽ ἀλλοτρίων τέκνων πατέρας καλέεσθαι
Δῶκεν, ἢ ἐκθεμένους παῖδας σφετέρους ἀπέδωκεν.
Ζεὺς δὲ Κρόνοιο τόποις παρεὼν βίοτον μὲν ὀπάζει,
Εὐκτεάνους τε τίθησιν, ἀτὰρ πολυγηθέος ὄλβου
Φειδωλοὺς μηδ᾽ ὅσσον ἑῶν κτεάνων ὀρέγοντας,
Ηπεδανὸν στέρνοισι νόον καὶ ἄναλκιν ἔχοντας.
Αμφὶ ἔθεν πολὺ μεῖον ἢ ἐν πελάεσσι φρονεῦντας.
Εν δ᾽ ἔργοις πρήξειθ᾽ ἑτέροις ὑποπεπληῶτες
Οσσάτι ἐκτελέουσιν, ἀποκρύπτει κλέος ἐσθλόν.
Πολλάκι δ᾽ ἀλλοτρίων παίδων πατέρας καλέεσθαι
Δῶκεν, ἢ ἐκθεμένους ἢ καὶ σφετέρους ἀπέδωκεν.
Εν δ᾽ Αρεως οἴκοισιν ἢ ἐν ζῴοισι βεβηκὼς
Φαίνων νωχελέας τε καὶ ἀδρανέας μάλα ῥέζει,
Δειλοὺς, ταρβαλέους τε, φρεσὶν καταπεπληῶτας,
Αυχμηροὺς, ἑὸν ἦτορ ἀεὶ βλάπτοντας ἀνείαις.
Αλλ᾽ Αρης οἴκοισι Κρόνου πλιοῖο βεβηκὼς
Πανθηροτεῖς τεύχει, καὶ πρήξεσι τολμήεντας,

σφετέροις
d'Orville Charit. p. 112. in notis

σφετέροις

* MS. εἰδ᾽

Πρὸς

Πρὸς δ᾽ ἔτι ἀργαλέους καὶ εὐτόλμους καὶ * ἀτρέστους,
Πρῆξιν παντοίην τε καὶ ἔργα τελοῦντας ἀμόχθως,
Οἷσι τ᾽ ἐφορμήσωσιν ἀεὶ τέκμωρ ἐπάγοντας.
Φθείρει δὲ κλῆρον πατρώϊον, ἠδὲ συναίμους
Πρεσβυτέρους πάντας κρυερῷ ζόφῳ ἀμφικαλύπτει.
Ἀφρογενοῦς δὲ Κρόνος ἐπιὼν οἴκοις τάδε ποιεῖ,
Πρεσβυτέραις ζεύγνυσιν δὲ δμωῇσιν ἀκιδναῖς,
Πρὸς δ᾽ ἔτι δυσγαμίην καὶ δυστεκνίην μάλ᾽ ὀπάζει,
Ἢ ξυνὴν δήμοισι Κύπριν μισθοῦ παρέχουσαι,
Στείραις ἠδ᾽ ἀτόκοισι συνάπτων δυσκλεᾶ λέκτρα.
Δῆθι κε καὶ χείρεσσιν ἑὰς ἀλόχους ἐδάϊξαν
Ζήλῳ ἀλαστήσαντες ἐπ᾽ αἴσχεσιν, οἷς τελέουσιν.
Ἀφρογενὴς δὲ Κρόνοιο δόμοις λεχέων ὀλετῆρας
Ἀλλοτρίων ἔρρεξε, καὶ ἀσπέρμους θέτο τέκνων,
Οὐ μάλα * γαυρουμένους μαχλοῦ ἕνεκεν φιλότητος,
Οὔτε φίλων σφετέρων οὐδ᾽ αὖ πατέρων ἀλέγοντας.
Ἢ γὰρ δὴ κεδνῶν ἑτέρων γάμον αἰσχύνουσιν,
Ἢ καὶ μητρυιῇσιν ἑαῖς ἢ παλλακίδεσσιν
Σφωϊτέρου γενετῆρος ὁμὸν λέχος εἰσανέβησαν.
Ἐν δ᾽ ἄρα χρυσοφαοῦς Ἑρμοῦ ζῴοισι βεβηκὼς
Φαίνων ὀξείας μερόπων ἤμβλυνεν ἀκουάς,
Καὶ λαλιῆς ἤμερσε φίλης, ἢ γλῶσσαν * ἔδησεν.

* Ita erat ſuperſcriptum, quum in ipſo contextu ἀτρέπτους *Sic MS. *MS. ἐπέδησεν; quod eſt 420.

Δεινοὺς δ' ἐν πραπίδεσσι καὶ ἄλλα μητιόωντας
Κρυπταδίους τεύχει, σφετερὸν νόον οὔπῃ θνητῶν
φαίνοντας, δακετῶν φονιώτερον ἰὸν ἔχοντας.
Καὶ γὰρ καὶ ἀρρήτων μύστας τελετῶν, μακάρων τε
Ὄργια γιγνώσκοντας, ὅσ' ἐν βίβλοις ἐχαράχθη
Κρυπταῖς, ὡς οὐ πᾶσι βροτοῖς θέμις ἐν φρεσὶν ἴδμεν.
Ταύτης δ' οὐκ ἂν ὄνοιντο δαημοσύνης· πᾶσι γάρ σφιν
Ἀντ' ἀγαθῶν καὶ λυγρὰ καὶ ἔθ' ἀντία γίνεται αἰεί.
Ταῦτα γὰρ καὶ Στίλβων ῥέζει Κρόνου ἐν μεγάροισιν,
Ἀλλ' ἄρα πως ἦθος πέλεται σφετέρων ἀπὸ μόχθων.
Τεύχει δ' οὐ μόνον βίβλων ἐπιίστορας ἱρῶν,
Παννυχίδων τελετῶν θ' ἡγήτορας, ἀλλὰ καὶ ἐσθλῶν
Μάντιας ἀστρονόμους καὶ ὀνειροπόλους, προπάροιθεν
Ἑζομένους θυσιῶν, μακάρων ἀποθέσφατα θνητοῖς
φαίνοντας, πληνῶντε ποτῆς ἄπο θειάζοντας,
Πρήξεσι δ' ἐν βιότῳ ἑτέροις ὑποπεπτηῶτας.
Ὅσσοις δ' αὖ Φαέθων Ἄρεως οἴκοισι βέβηκεν,
Τρισμάκαρες στρατιῶν ἡγήτορες, εἴτε βροτοῖσιν
Τιόμενοι πολέων ἡγήτορες ἢ βασιλῆες.
Ὡς δ' αὔτως καὶ Θοῦρος ἐπὴν Διὸς εἰς δόμον ἔλθῃ,
Δωρεῖται κῦδος καὶ ἀπειρέσιον κράτος ἀνδρῶν.
Τεύχει καὶ νηῶν ἠδ' ἱππείων πρυλέων τε
Ἡγεμόνας, βασιλεῦσιν ἀρηρότας, καὶ μῶλον
Ἀνθρώπους κλείνοντας ἔπη ὀπὶ καὶ δεδαῶτας.

Εἰ δ' ἄρα μὴ κέντρῳ πέλεται μηδ' εἰς ὅσον εἴη
Ὕψος, ἀμειρόμενοι πάντων σφετέρων ὕπερ αὐτοὶ
Τάττονται, κἢν δμῶες ἀεικέλιοι τελέθωσιν.
Ἐν δ' ἄρα Κυπρογενοῦς ζώοις Ζεὺς ὄλβον ὀπάζει,
Παστοίους κλεαίνοντα δόμους πίμπλησι βροτοῖσιν,
Αὐτοὺς δ' αὖθ' ἑτάρους ἢ καὶ συνέδρους βασιλήων
Θνητοὺς ὄλλυσι καὶ ἐν *πολίεσσιν ἀγήτους.
Τεύχει καὶ σηκῶν μακάρων ἱερεῦς τε προέδρους
Τιμαῖς κυδαλίμους ἠδ' ἐξαιτοὺς γεράεσσιν,
Πρήξιος ἐκ πάσης συναθροίζοντας πολὺν ὄλβον,
Δήμου ἡγητῆρας, *οἳ ἐν χείλεσσιν ἑοῖσιν
Φθέγξοντ' ἐν ἱεροῖσιν ἀκουόμενοι ὑπὸ λαῶν,
Ζευγνυμένους ἀνδρῶν μεγάλων φιλότητι γυναικῶν,
Ὧν ἄπο κυδήεντες ἠδ' ὄλβιοι ἐξεγένοντο.
Καὶ Κυθέρη Διὸς οἴκῳ ἢ εἰν ὁρίοισι φανεῖσα
Εὐκλεὰς ἐν πολίεσσι καὶ ἐν δήμοισι τίθησι,
Κοσμεῖ καὶ μίτραις πέπλοισί τε πορφυρέοισι,
Στέμμασί τε χρυσοῦ, τοῖς δ' αὖ γεράεσσι ἱεροῖσιν,
Ἠδὲ γάμους δῶκεν φιλίους, καὶ λέκτρα γυναικῶν
Ὤπασεν ἐκ *θαλάμου. δῶκεν δὲ λέκτρα γυναικῶν
Εὐόλβων, ἐν ἔῃσι τ' ἐνὶ πλέεσσιν ἀρίστους
Κτήματά θ' ἕξουσιν κλεινὸν βίοτόν τε καὶ οἴκους.

* MS. πολλίεσσιν * MS. ὃς * MS. θαλάμους

*Προσφιλέας θ' ἔρδει καὶ τιμήεντας ἅπασιν,
Πειθοῖ καὶ χαρίτεσι *πλημμελέον ἦτορ ἔχοντας,
Ἠδὲ καὶ ἄνδρας ἔτευξε γυναικείοισιν ἐπ' ἔργοις,
Ἐξ ὧν χρήματα πολλὰ καὶ εὐφροσύνην πόρον ἐσθλήν·
Δηθάκι δ' αὖθ' ὑποταγέντες ὑπ' ἀσχολίῃσι τυράννων,
Ἢ μεγάλων ἀνδρῶν, οἷσιν κράτος ἶσον ἄναξιν.
Ζεὺς δ' ἄρ' ἐν Ἑρμείαο τόποις πολὺν ὄλβον ἔθηκεν,
Εὐκλεῆ ἐπ' εὐφροσύνης ἕνεκεν βασιλήιον ὄλβον
Νωμῶντ' ἐν χείρεσσι, καὶ ἐκ πολίων ἐθνέων τε
Χρήματα καὶ δασμοὺς συναγειρόμενον βασιλεῦσιν,
Ἔντ' ἔργων πρήξει μέγ' ὑπέροχον, ἐν δ' ἑτάροισιν
Κεκλομένον, μέγα δ' αὖ τι νοῷ φρονέοντα, καὶ ἐσθλὴν
Κτῆσιν ἀπ' ἀσχολίης βιότου φορέοντα πρὸς οἴκους.
Ἔμπαλι δ' Ἑρμείας δόμῳ εὐφεγγοῦς Φαέθοντος
Παιδείης πραπίδεσσι σοφῆς παιδεύματ' ἔχοντας,
Παίδων δ' ἡγητῆρας ἢ αὐτῶν θῆκεν ἀνάκτων,
Ἢ δίφρ' ἑζομένους, ὅτι ἀργυροῦ ἐστὶν ἀμοιβὴ,
Ἠὲ νόμοισι θεσμῶντ' ἐπιίστορας, ὧν ἕνεκ' αἰεὶ
Πειθομένους, κῦδος τε καὶ πόλιας μετέχουσιν,
Ῥητῆρας μύθων τε, καὶ ἐν ἀγορῇσιν ἀρίστους
Νείκεα τ' ἰθύνειν καὶ τειρομένοισιν ἀρήγειν,
Ἔντε δίκας πλίεσσιν ἐρειδμαίνοντας ἔπεσιν,

* MS. προσφιλέας' ἐρδ. * Sic MS. pro χάρισι, vel χάριτι

Ὧν ἄπο πλοῦτον ἀπειρέσιον καὶ χρήματ' * ἀγείρειν.
Ἄλλοι δ' αὖτε πέλονται ἀπαγγελέες βασιλήων,
Πίστιν τ' ἀμφὶ δίκαις θεμιστοπόλων ὑπ' ἀνάκτων
Ἴσχουσιν κεῖνο σφετέρῳ νοῷ ἰθύνοντες.
Ἐν δ' ἄρα τοι Παφίης Ἄρης οἴκοισι βεβηκὼς
Ἀλλοτρίων λεχέων * κρυπτοὺς λυμάντορας ἔρδει,
Δώροις ἠδὲ δόλοισιν * ὀπιπεύοντας ἑταίρων
Συνετίδας πήωντε, καὶ αἴσχεα μακρὰ πλοῦντας,
Δύσγαμα νυμφεύοντας ἀπ' ἀλλοτρίων ὑμεναίων.
Ἀλλ' ἄρα κἀκείνων βιότοις ὀλέθρους ἐπάγουσιν,
Ἢ καὶ ἑὰς κεδνὰς ἀλόχους χερσὶν ὀλέκουσιν.
Ζῴοις δ' αὖ Πυρόεντος ἐπεμβεβαυῖα Κυθήρη
Δυσγαμίην τεύχει καὶ ἐκ λεχέων μάλ' ἀνίας.
Ἢ γὰρ ἄγοντ' ἀλόχους, ὧν ἄργυρον ὦνον ἔδωκαν
Δμωάδας, αἵτ' αὐτοὺς μαχλοῖς ἔργοισιν ἔπεισαν,
Ἢε πολυμνήστοισι συνεύνοισιν φιλότητος
Αἰὲν κλεπτομένης, ὧν εἵνεκα δηριόωσιν.
Οὐ γὰρ * τοὺς ἴσους οὐδ' αὖ φιλέουσι συνεύνους.
Τῷ δὴ καὶ κρίσιας καὶ νείκεα πολλάκις ἔσχον
Σὺν σφετέραις ἀλόχοις, καὶ αὐτῶν εἵνεκα δηθὰ
Ἐν συνοχῆσι γένοντο, * καὶ ἀλλήλους ἀθέριξαν,

* Ita MS. quum eſſet ſcriptum antiquitus ἄγειραι * MS. κρύπτουσι * MS. ὀπιπτεύοντας * MS. τους ἰουσ' * In marg. γρ. καὶ ἀπλήτοις ὀχέεσσι.

Ἠὲ γυναικείης κεφαλῆς χάριν εἰργμὸν ἔδωκαν.
Ἢν δὲ γυναικὸς ἔῃ γενέθλῃ, μάλ᾽ ἀγήνορα τεύχει
Καὶ γαῦρον, βουλαῖσιν ἑαῖς πίσυνον, καὶ ἀκάμπτον.
Πάγχυ δ᾽ ἄρ᾽ ἐς φιλότητα λύπην τικετῶντ᾽ ἐπιχεύει
Ὀχλῆσαι, καὶ δηθὰ λυγρῇ περὶ γαστρὶ μογῆσαι,
Ἤτοι πρὶν γονίμης ὥρης βρέφη ὠμοτοκοῦσαν,
Ἠὲ νεκρῶν περὶ γαστρὶ μέλη τέμνουσ᾽ ἀπὸ τέκνων·
Τὰς δ᾽ ἄλλας ἀνδρᾶσιν ἴσαις κάμνουσαν ἀνίαις.
Ναὶ μὴν καὶ Πυρόεις οἴκοις θοοῦ Ἑρμάωνος·
Οὐλοὰ μηδομένους στέρνων * ἔντοσθεν ἔθηκεν,
Ἀγχιάτ᾽ ἐν πραπίσιν βουλεύματα ποικίλλοντας,
Τοῖσι κακοφροσύνῃσιν * ἀεὶ μερόπεσσι συνόντας,
Ὡς δὴ καὶ τ᾽ ἄλλοις ὑποφήτορας ἔμμεν᾽ ἀνιῶν,
Καὶ δὲ δικορραφίης δεδαηκότας εἰν ἀγορῇσιν·
Κρίσιας ἰδίας καὶ νείκεα πυκνάτ᾽ ἔχοντες
Ἴσχουσιν· φήμη δὲ κακὴ περιδέδρομεν αὐτούς,
Καὶ δικῶν μέγα πλῆθος, ὃ δὴ μάλ᾽ ἀχρήμονας ἔρδει.
Πολλοὶ καὶ παίδωντε καθηγητῆρες ἔασιν.
Πρὸς δέ τι καὶ ψεύστας * ἀθέους, ἀθεμίστια ἔργα
Μηδομένους, κλῶπας, λῃστῆρας, ἀνδροφονῆας,
Ὅρκων οὐδ᾽ ὅσσων βιότῳ κρυερῷ ἀλέγοντας.
Ταῦτα δὲ καὶ Στίλβων Ἄρεως ἐν δώμασιν ἔρδει,

* MS. ἔνθοθεν * MS. αἰεὶ * MS. in marg. γρ. ἀθλίους

Πλα-

*Πλαστογράφον τεύχων, λυμάντορας, ἠὲ προπώλας,
Ἀλλοτρίου πλούτοιο λιλαιομένους κτεάνοιο.
Πολλάκι καὶ κτεάνων πίστεις, ὧν πέρ τις ἔδωκεν,
Λάθρη, παρθεμένους κακομητίῃ ἠρνήσαντο.
Χρήματα πολλὰ διδοῦσι, ἃ πολλῶν χρηὸς ἐτύχθη.
Πρός δέ τι φαρμακίης ὀλοῆς ἐπιίστορας ἔρδει,
Ὧν ἕνεκεν πάντων καὶ ὑπ' ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι
Λάθρῃς κερτομίαισί τε καὶ πόλιας σεβέοντα.
Ἐν δ' Ἑρμοῦ ζώοισι φιλομειδὴς Ἀφροδίτη
Θῆκε περιστεμένους μεγάλου βιότοιο γυναικῶν.
Κείνων δ' εἵνεκα δῆθα κερότις καὶ νείκε' ἔχοντας,
Οἷς ἐπὶ κῦδος ἔθηκεν ἰδ' εὔκλεια πολλάκι νίκην.
Οἳ δὲ θεῆς ἱεροῖο προφήτορες εὐκλεάνοιο
Γείνονται *τιμαῖσιν ἀπ' αὐτοῦ πλοῦτον ἔχοντες.
Τεύχει δ' ἐν τούτοισι τόποις καλὴ Κυθέρεια
Αἰόλ' ὑπὸ χροιῇ ποικίλματα διαβάλλοντας
Παντοίοις ζώοισιν ἐοικότα τοῖ μὲν *ἐφ' ἱστῶν
Κερκίσιν ἠδὲ χερῶν τεχνήμασιν, ἀμφί τε πέπλοις
Δεικνύντας μορφὰς θηρῶν πάντων τε καὶ ἀνδρῶν·
Τοὺς δὲ καὶ ἐν γραφαῖς μελιηδέος ἄνθεσι κηροῦ,
Ἄλλους δ' ἐν πετάλοις στεφανώματα ποικίλλοντας,
Ὅς δὲ καὶ ἀνθοβαφεῖς ἁλίων ἀπεθήκατο κόχλων

* F. πλαστογράφους * MS. τίμαῖσιν * MS. ἐφίστων

Ἐνόδ-

Εὐόδμωντι μύρων τεῦξε τεχνήτορας ἄνδρας.
Ἑρμῆς δ' αὐτ' οἴκοισι φανεὶς καλῆς Κυθερείας
Προσφιλέας θῆκεν καὶ τιμωμένους μάλα πᾶσιν,
Μορφῇ θ' ἱμερόεντας ἰδ' αἵμυλα κωτίλλοντας,
Παντοίης μούσης ἐπιίστορας, ἠδ' ἐπ' ἀοιδοὺς
Εὐκλέας, ἢ κιθάρης ὑποφήτορας ἐξετέλεσσεν,
Ἠὲ μελῶν μολπῆς εὐρύθμου εὕρετο ἄνδρας.
Οἱ δὲ πολυτρήτοις* λιγέως μέλποντες ἐν αὐλοῖς,
Ἄλλους ὀρχηθμοῦ βητάρμονας ἴδριας ἔρδει.
Παιδευτὰς δ' ἄλλων τοίων ἔργων ἀνέφηνεν,
Ἐξ ὧν ὄλβον τ' εὐκτίανον κῦδος τ' ἐνὶ δήμοις
Ἄρνυνται, χαρίτεσσι κεκασμένοι εὐεπίῃσι.
Πρήξεσι δ' ἐν βιότου πάντες μακάρεσσι ἔασιν,
Οἷσι τ' ἐπαθύνως ἔργοις πάντ' ἐκτελέουσι
Ἧσιν ἐπιφροσύνῃσιν ἀμόχθως, ὥσκ' ἐθέλωσιν.
Ἐν δὲ λέοντι δόμῳ πανδερκέος ἠελίοιο
Φαίνων μὲν μεγάλους τε καὶ ἐκ πατέρων ἀριδήλων
Τεύχει, καί τ' ὄλβῳ βιότου μέγα κῦδος ὀπάζει·
Ἀλλὰ κακῷ θανάτῳ ὀλέσει πάντως γενετῆρα
Ἢ βίῃ ἢ φθορίμων ὑγρῶν πλήθεσι καλύψας.
Δεικήλῳ δ' ἐν τῷδε Διὸς πολυφέγγεος ἀστὴρ
Ὡς οἴκῳ σφετέρῳ χαίρει, ἐπεί ἐστι τρίγωνον
Αὐτοῦ, ὡς καὶ πρόσθεν ἀείσαμεν, ἠελίου τε,

* MS. ληγέως

Ἢ μέ-

Ἢ μεγάλους βασιλῆας ἢ ἴσους κοιρανέουσι,
Ἤπου τῶν ἑτέρους τεύχει λαοῖσιν ἀγητούς.
Πάντας δ' ἀφνειοὺς καὶ τιμήεντας ἔθηκεν.
Αὐτὰρ Ἄρης ἐπὶ τῷδε πατρώϊα πάντ' ἐκέδασσεν,
Καὶ σίνος ὀφθαλμῶν δῶκεν, βιότου δ' ἄερα πρῆξιν
Πολλὴν ἀμφὶ πυρὸς πολιοῦ τ' ἀπέδωκε σιδήρου.
Τοῖς δ' ἔργοις σκληροὺς καὶ ἀπηνέας ὤπασε τέχνας.
Αἰεὶ δ' ἔντε λέοντι καὶ ἐν μήνης δόμῳ ὀφθεὶς
Ὠκυμόρους τεύχει· τοὺς δ' ἡμιβίους ἐναρίζει.
Ἀφρογενὴς δὲ λέοντι βεβηκυῖα οὐ μάλα χαίρει,
Δυσγαμίην τεύχει, ποτὲ δ' αὖ ἀλόχοισι διείργει.
Ἀλλ' Ἑρμῆς πινυτούς τε καὶ ἐν μύθοισι φερίστους
Ἔρδει, καὶ βιότῳ προφανεῖς, καὶ ἀγακλέας ἄνδρας.
Ἐν δ' οἴκῳ μήνης φαίνων μητρὸς βίον αἰεὶ
Φθείρει ἠελίου τε βολὰς καὶ φέγγος ὁρώσης.
Αὐτοὺς δ' ἐν νούσοις δολιχαῖς ἄταις τε δάμασσεν,
Ἠὲ μελαγχολίῃσι καὶ ἄλγεσι κρυπτομένοισι,
Ἄχρι κεν εὔξηται μακάρων ἱεροῖς παρὰ βωμοῖς.
Γήθει δ' αὖ Φαέθων ἐν καρκίνῳ, οὕνεκεν αὐτοῦ
Ὕψωμα, πλειόνων τε γονὴν τέκνων μάλ' ὀπάζει,
Καὶ βίον ἐν * μεγάροισι καὶ εὔκλεα φῆμιν ἁπάντη
Δῶκεν, καὶ μεγάλων φιλίην καὶ κέρδεα νωμᾷν.
Ἄρης δ' ἐν μήνης οἴκοις μεγαθαρσέας ἔρδει

* MS. μεγάροισιν

Καὶ μάλ' ἀγκυρείῃσι πεποιθότες, οὐκ ἀλέγοντες
Οὔτε τι κινδύνων, οὔθ' ὁμοκλῆς, οὔτε φόβοιο.
Τῷ καὶ σφάλλονται * θαμινὰ σφετέροισιν ἐπ' ἔργοις.
Ἄλλοι δ' αὖ τέχνης ἐπίστορες ἐξεγένοντο,
Πάντες δ' ἀλγεινοῖσι περιπλαίουσι σύνεισιν.
Τῶν * πλειόνων ἢ βίῃ θάνατος καὶ μοῖρα τελεῦται.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Κύπρις γήθει μούνης ἐνὶ οἴκῳ.
Μάχλους γὰρ τεύχει καὶ περπομένους φιλότητι,
Ἄλλα τ' ἐπ' ἀλλήλοις καί τ' αἴσχεα πολλὰ πλεῦντες·
Καὶ δ' ἑτέροις τροπικοῖς ζῳδίοις πέντε ποσὶ ταῦθ' ἔρδει.
Χρυσοφαὴς δ' Ἑρμῆς ἐν καρκίνῳ αἰθροπολεύων
Ὀξεῖς ἐν πραπίδεσσι νοήμονας ἄλλοτε τ' ἄλλῃ
Βουλῇ περπομένους, μήτ' ἔμπεδα μητιόωντας
Ῥέζει, καὶ μύθοις ἀγαθοὺς, ἔργοισί τε φερίστους.
Ἠέλιος δ' αὐτὸς μὲν ὑπὲρ χαροποῖο λέοντος
Εὐκλέας ἐν βιότῳ καὶ ὑπείροχον εὖχος ἔχοντας
Ῥέζει. κέντρον δ' αὖτε τυχὼν βασιλῆας ἔτευξεν,
Ἤν τ' ἐσθλῶν κοσμῆται ὑπ' ἄστρων μαρτυρίῃσιν.
Ὡσαύτως καὶ μούνη ἑὸν δόμον ἀμφιβεβῶσα
Πρήξιας ἀνθρώπων ἀγαθὰς καὶ κῦδος ὀπάζει.
Ἣν δὲ μεσουρανέῃ νυκτὸς, βασιλῆα ἔθηκεν.
Οὐ γὰρ ἀμειβόμενοι ζῶα ἀλλήλων κατὰ κύκλον,

* MS. θαμινὰ * suprascript. πλεόνων * MS. κοσμῆται

Ζῳοις δ' ἐμβεβαῶτες ἐπ' ἀλλήλων κατὰ κύκλον
Μήνης μὲν Τιτὰν, μήνη δὲ γένηθε λέοντι
Τοῖα μὲν ἀλλήλων οἴκοις ὁρόιστε * παρόντες
Τεύχουσ', ἄλλα τε πολλὰ πολυτλήτοις μερόπεσσιν.
Αὐτὰρ ἀληθείην πᾶσιν βροτέου βιότοιο
Σύγκρασις διακρίν', ἐπιμαρτυρέοντε φαεινῶν
Ἄστρων ἀλλήλοις χώροισθ', ὑπὲρ ὧν γεγάασιν.
Ὅσσα δ' ἀμ' ἠελίῳ δρῶσιν παρεόντες, ἀείσω.
Πάντες μὲν χαίρουσιν ἐπ' ἀντολίῃσιν ἐόντες,
Ὡς ἂν ἑοῖσιν ἕκαστος ἀγαλλόμενος βασιλείοις·
Καί ῥά τ' ἐπ' ἀντολίης μὲν ἐόντες εἰς νεότητα
Θνητοῖς πάντα πλοῦσιν ἄγαν κρατεροί περ ἐόντες.
Ἑσπέριοι δὲ βραδιότεροι προϊοῦσι χρόνοισιν.
Δειλοὶ δ' αὐγῇσιν μαλεραῖς ὑποπεπληῶτες
Ἀδρανέεστε πέλονται ἑὸν σθένος ἀμβλύνοντες.
Φαίνων μὲν δὴ πρῶτα σὺν ἠελίῳ κατὰ πάντων
Ζῳδίων πλέθει ξυνὼν ἀγαθῶντε κακῶντε,
Κρείσσων μέντε κατ' ἦμαρ ἐὼν, βλάπτων δὲ * ἐνὶ νυκτί.
Τεύχει γὰρ πατέρας μὲν ἀγακλείτους καὶ ἐπόλβους·
Μητέρα δ' ὠκύμορον θανάτῳ διέκρινε τοκῆος.
Αὐτῶν τε κτῆσιν * μινύθει καὶ πατρῷιον οἶκον,
Ἀλλ' οὐχ ὡς πενιχροὺς πάμπαν καὶ ἀχρήμονας εἶναι.

* MS. περ ὄντες. superſcr. παρ. Etiam ſuperponit MS. in medio verſu ΠΕΡῚ ΦΆΣΕΩΝ Δ * p.m. ἐν * MS. μηνύθει

Καὶ Φαέθων μετὰ Τιτῆνος πατρῷα πάντα
Φθείρει, παντοίαις τε βλάβαις ἄπαυστ' ἐπίδησεν.
Πολλάκι καὶ ξείνης γαίης ἐπὶ πήματ' ἔδωκεν.
Τοὺς δ' ἄρα καὶ πάτρης γλυκερῆς θῆκεν μετανάστας.
Ἥσσον δ' ἑσπέριος γεγαὼς ἀδρανέστερα ῥέζει,
Ἠῷος μὲν ἀμείνων, ἐφ' ἑσπερίησι τε δεινός.
Ἄρης δ' ἠελίῳ συνιὼν πατράσιν μὲν ἀνίας,
Γεινομένοις δ' αὐτοῖς θόρυβον καὶ πήματ' ἔδωκεν.
Ἠματίη γενέθλη δ' ὀλοώτερος ἔπλετο πάντων.
Ἀφροδίτης δὲ συνοῦσ' Ὑπερίονι γεινομένοισιν
Δυσγαμίην παρέχει καὶ δύσκλειαν περὶ λέκτρα.
Ἤτοι γὰρ δούλαις ἢ πενιχραῖς καὶ ἀνάγνοις
Ἢ καὶ πρεσβυτέρῃσι συνέζευξεν μάλ' ἀΐστως,
Ἤ ἔτι καὶ πιναρῆσιν ἐφεζομέναις στεγέεσσιν.
Ἑρμῆς δ' ἠελίῳ ξυνὴν βαίνων κατ' ἀταρπὸν
Ἥμερσεν σοφίης καὶ παιδείης μάλα πολλῆς.
Ἐζομένους ποίησε βίους μάλα πυναγήτους,
Ἀνέρας ἀφνειοὺς, μάλα * δὲ δμωάσιν ἀνάσσων,
Πρῆξιν δ' ἥσσονα δῶκε καὶ ἐμ πρήξεσιν ὑπ' ἄλλους.
Τόσσα μὲν ἠελίῳ μούνῳ ξυνῇ παρεόντες
Ῥέζουσ'. ἴσα δὲ τοῖσι καὶ ἀντίον ἠελίοιο
Φαινόμενοι. μούνη δὲ σὺν αὐτοῖσιν παρεοῦσα
Ῥέζει ἐν δισσαῖσιν ἀποῤῥοίαις συναφαῖσι τε
Θνητοῖσιν μογερὸν βίοτον. Καὶ νῦν ἐνέποιμι.

* MS. δ' ἠώαισιν

Ἀστέρ

Ἀστέρα μὲν φαίνοντος ἐπερχομένη συναφῇσιν
Αὐγαῖς αὐξομένη κρείσσων. περὶ μητέρα δ' αἰνοὺς
Ψυχμοὺς ἠδὲ * νόσους παρέχει, σίνεσίν τε περισσάπτει.
Αὐτοὺς δ' ἀπερηνόπους καὶ * δειμαλίους περὶ πρῆξιν
Ἐνσινέαστε τίθησιν. ἀπορρέουσα δὲ τούτου,
Ἢν μὲν * Ζηνὶ συνάπτῃ, ἢ ἁβροκόμῳ Κυθερείῃ,
Ἐσθλὴ καὶ δώτειρα βίου πλούτοιό τε πολλοῦ·
Πυροφόρων δ' ἀγρῶν κτῆσιν κρατερῶν τε θεμέθλων
Δῶκεν καὶ κῦδος φήμην τ' ἀγαθὴν παρὰ δήμοις,
Καὶ φιλίην ἀνδρῶν, ἅπερ χρήζουσιν ἑταῖροι·
Ἢν δ' Ἑρμῇ, πινυτούς τε καὶ εὔφρονας ἐξετέλεσσεν.
Ἢν δὲ Κρόνον προλιποῦσα κενὸν δρόμον ἐξανύησιν,
Ἢ καὶ Ἄρῃ μετέπειτα συνάπτῃ, πάγχυ κακίστη·
Αὐχμηροὺς τεύχει γὰρ ἀναγκαίου βιότοιο,
Οἵ τ' ἐπ' ἔργοισιν ἑοῖς καματοῖσί τε μοχθίζοντες
Οὔποτε λιμηρὴν πενίην δύναντ' ὑπαλύξαι·
Πρὸς δέ τι καὶ ζωῆς τέκμωρ λυγρὸν ἐξανύοντας
Πολλάκι δ' ὠκυμόρους τε καὶ ἐν νεότητι θανοῦντας.
Οἱ δὲ καὶ * εὐτροχάλοις δειρὴν σφίγγουσι βρόχοισιν.
Ἢν δ' ἀπὸ μὲν Κυθέρης ἢ καὶ Ζηνὸς πολυφεγγοῦς
Ἢ καὶ ἀφ' Ἑρμείαο ἀπορρέῃ· ἔμπαλι δ' ἑξῆς
Ἢ Κρόνῳ ἢ Πυρόεντι συνάπτῃ, δεινὴ ἐτύχθη.

* MS. νούσους * MS. δειμαλαίους * MS. ξηνὶ
* MS. ἐν τροχάλοις.

Οἴκων γὰρ φθείρει κλῆσιν βιότου περιοῦσιν
Καὶ χαλεπὴν πενίην γήρως ἐπιλυγροῦ ὀπάζει.
Φαύλη καὶ κερόεσσα συνάπτουσ' Ἄρεϊ μήνη.
* Κλῆρον γάρ τε δόμων πατρώϊον ἐξαπόλεσσε,
Καὶ μητρῷον ὁμοῦ, ποτὲ δ' αὖ καὶ μητέρας αὐτάς.
Γενομένους δ' αὐτοὺς μεγαλῃνορίαις χαίροντας,
Ὀξεῖς, παντόλμους τε, θρασεῖς τ', ἐπὶ τοῖσι βιαίους,
Ἀστεμφεῖς, ὠμοὺς, καὶ ἀπηνέα ἔργα τελοῦντας.
Τοὔνεκα καὶ παίοντας ἐν ἔργμασιν ὁππόσ' ἕλωνται,
Καὶ δέσιν θνητοῖσι πόρειν κεινῷ συνιοῦσα,
Ἴσα δὲ καὶ συνιοῦσα ἀποῤῥέουσ' ἀπὸ Θούρου.
Εἰ δέ τ' ἀποῤῥείη μὲν ἀπ' Ἄρεος, εἶτα συνάπτῃ
Κυδίστῳ Κρονίδῃ, πολυόλβους τῆμος ἔτευξεν
Καὶ μακαριστοτάτους, πρήξεις τ' ἀγαθὰς τελέοντας.
Ταῦτα δὲ καὶ Κυθέρη συναφὴν τεύχουσ' ἀπ' Ἄρηος
Ῥέζει· πρὸς δ' Ἑρμῆν βουλαῖς μύθοισι τ' ἀρίστους
Αἰὲν ὑπὲρ θνητοὺς ποικιλαῖς πραπίδεσσι νοοῦντας.
Τοῖα δὲ καὶ διάμετρος * αἰεὶ πάντ' ἄστρασι τεύχει.
Ἠελίου δ' οἵῳ συναφὴν τεύχουσα σελήνη
Ἔκπλωσίν τε τίθησι βίου, καὶ κήδε' ὀπάζει.
Ἢν δ' ἀποχαζομένη Ὑπερίονος * αὖθι συνάπτῃ
Ἐσθλοδότοις, ἀγαθὴ καὶ ὑπέροχα ἔργα φέρουσα
Μείζονα καί τ' ἀρίδηλ' ἀγαθὰ ἀνθρώποις ἀνέφηνεν.

* MS. κλήρων   * MS. αἰεὶ   MS. αὖθις

Αἰεὶ δ' ἐν γενέθλῃσι κενοδρομέουσα σελήνη
Πλαζομένους βιότῳ καὶ ἄλλην ξείνης ἐπὶ γαίης
Ῥέζει, λειπτέρουστε βίῳ καὶ πολλὰ μογοῦντας.
Χρὴ δ' αἰεὶ γενέθλαις πρότερον νεοφεγγέα μήνην
Καὶ δ' ἔπι πληροσέληνον ἐνὶ πραπίδεσσιν ὁρᾶσθαι,
Ὅππῃ τάσδε δύω φάσιας παρεοῦσα τέλεσσεν
Ἤτοι συντροχάουσ', ἐπεὶ ἐσθλοδότης μὲν ἀρίστη
Πρώτως ἀκτῖνας ξυνουμένη ἠέ τε πλήρης.
Σὺν χαλεποῖσι δ' ἐοῦσα πανεικέλιον μένος ἴσχει
Κείνοισιν, λυγροῦ τε βίου πλήρωσε γενέθλην.
Ἔξοχα δ' οὖν κακὰ πάντοτ' ἐπὶ * θνητοῖσι κυλίνδει
Ἐν φάσεσιν πάσῃσιν, ἐν αἷς Πυρόεντι συνάψῃ·
Κἢν ἐπὶ συνδέσμου βαίνῃ, μανίαισι προσάπτει
Ἢ σπασμοὺς νοῦσόν θ' ἱερὴν καὶ ἀναλθέας ἄτας.
Ἄντα δ' ἀρ' ἠελίου χαίρει τροχάουσα σελήνη
Πλήρει ἐπὶ κύκλῳ, τότ' ἀγάλλεται αὐγάζουσα·
Καί τε κλέους ὄλβου τε παραιτίη ἐστὶ βροτοῖσιν.

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

* MS. θνητοῖσιν

ΝΕΤΩ͂Ι Γ ΒΙΒΛΙΏΙ ΦΗΣΙΝ.

Α Τί ἀποτελεῖ ἕκαστος τῶν ἑπτὰ πλανητῶν ὡρονομῶν ἐν ἰδίῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἄλλῳ τινὶ τῶν τριῶν κέντρων μόνος εὑρισκόμενος ἐν ἰδίῳ μέν τι οἴκῳ.

Β Τί ἀποτελεῖ, ἡνίκα ἑνὸς ὡρονομοῦντος ἕτερος ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ κέντρου μόνος θεωροῖτο, καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων ἀποτέλεσμα.. ἀπαλλάκτως εὑρισκομένων ὄντα, κἂν ἐπὶ τοῦ μεσουρανήματος καὶ ἀντὶ μεσουρανήματος εὑρεθῶσιν, ἑαυτοὺς οὖν μετροῦντες ὡς μὲν ἄνω, εἰς δὲ κάτω ὤν.

Γ Τί ἀποτελοῦσιν οἱ συμμαρτυροῦντες ἀλλήλοις, ἢ καὶ συσχηματιζόμενοι, ἢ καὶ ἐπιβλέποντες ἑαυτούς.

Δ Τί ἀποτελεῖται Ἄρεως καὶ σελήνης ἑαυτοῖς συσχηματιζομένων, τοῦ μὲν ἐν ἀρσενικοῖς προσφόρως τῇ οἰκείᾳ φύσει, τῆς δὲ ἐν ζῴοις θήλεσιν εὑρισκομένης, ἢ τὸ ἀνάπαλιν, ἢ καὶ ἀμφοτέρων ἐν ἄρρεσιν, ἢ καὶ ἀμφοτέρων ἐν θήλεσιν, καὶ τί μὲν ἐπὶ ἀνδρὸς, τί δὲ ἐπὶ γυναικὸς ταῦτα ἀποτελεῖ.

Ε Περὶ χρόνων ζωῆς, καὶ πῶς μὲν τούτους ἐφοδευτέον δι' ἡμέρας, πῶς δὲ νυκτός· καὶ πότε μὲν ἀπὸ τῶνδε, πότε δὲ ἀφ' ἑτέρων τούτους παραληπτέον.

Ὅσα μὲν ἀλλήλων οἴκοις τελέουσι βροτοῖσιν
Ἀστέρες ἠελίῳ τε πυριπλήθοντι σαώντες,
Ὁππόσα καὶ κεραῆς συναφαῖς τεύχουσι σελήνης,

Ἐν προτέραις σελίδεσσι μάλ' ἀτρεκέως κατέλεξα.
Νῦν δ' ἐπιμαρτυρίας αὐτῶν καὶ σχήματα πάντα,
Ἀλλήλων θ' ὅσα δρῶσιν ὑπ' ἀκτίνεσσιν ἐόντες,
Καὶ κέντροις πισύροισιν ἐπεμβεβαῶτες, ἀείσω.
Πρῶτα μὲν οὖν Φαίνων ὑπὲρ ὡρονόμοιο βεβηκὼς
Ἤτοι πρωτοτόκους ἢ πρωτοτρόφους ἀνέφηνεν,
Ἢ καὶ ἀδελφειοὺς προτέρους διώλεσε πάντας.
Τέκνων δ' αὖτ' ὀλετὴρ πέλεται, βίοτόν τε χαλέπτει
Ἀλλοτρίοις οἴκοισιν ἐών, ἔς τ' ἂν δ' ἐν ἑοῖσιν
Ὡρονομῇ, ζωίοις ἰδίοις ἐπιτέρπεται αἰεὶ
Αἰγόκερῳ τε, καὶ ὑδροχόῳ βλοσυρῷ τελέοντι,
Καὶ χηλαῖς, κριῷ θ', ὁππότ' ἀνέρες ἐξεγένοντο
Κύδιστοι, ηὐξῆτε γεγηθότες εὐκλέϊ πλούτῳ,
Τιμαῖς καὶ γεράεσσιν ἀγαλλόμενοι βασιλήων.
Ψυχρὸν δ' εἰς * λίβα νεισόμενος δύνων περὶ κέντρον
Μακροβίους γήρᾳ λιπαρῷ θαλέθοντας ἔθηκεν
Εὐκτεάνους, μόχθοισιν ἰαινομένους σφετέροισιν.
Εἰ δὲ μεσουρανέοι, πατρῷα πάντ' ἐκέδασσεν,
Δηθάκι δ' οὐδ' ὅσσον κλήρου παρὰ πατρὸς ἔνειμεν.
Πρήξεις δ' ἀπροκόπους καὶ νωχελέας μάλα τεύχει,
Ἔργα δὲ καὶ τέχνας χειρῶν ἐξαίνυται ἀνδρῶν,
Ψυχῶν θ' ἥντινα πρῆξιν ἐνὶ στέρνοισιν ἕλωνται,
Δυστεχνίην δ' ὤπασσε, κασιγνήτων τ' ἀπάμερσεν.

* MS. λίβαν εἰσόμενος

Ὀρφανίην δ' ὑπόγειος ἐὼν ἀπὸ * πατρὸς ἔτευξεν·
Πάμπαν νηπιάχοις κλῆρόν τ' ἔρρεζεν ἀΐστως,
Οὓς θνήσκων λίπεν γενετήρ. αὐτοὺς δ' ὑπὸ νούσου
Κάμνουσ' ἔντε κρυὶ πυρετῷ τ' αἴθωνι μόγουσιν.
Ἐν δ' ἀγορῇ κρίσιας καὶ νίκεα δηρὸν ὄπασσεν.
Ζεὺς δ' ὥρην ἐφέπων ἐρικυδέας ἄνδρας ἔθηκεν
Ἐν δήμοις πατρῇσιν ὑπὸ σφετέρῃσιν ἀγητούς,
Πρὸς δέ τι καὶ πρήξεις μεγαλαυχέας ἐν βιότῳ τε
Ἀφνειούς, βασιλεῦσι φίλους, μάλα τιμήεντας.
Ταῦτα δέ τ' ἐκτελέει μέσον οὐρανὸν ἀμφιπολεύων·
Κοσμεῖ καὶ μίτρῃσι πετάλοισί τε πορφυρέοισιν,
Τερπωλῆς τείχων λαῶν ἡγήτορας ἄνδρας,
Δύνων δ' εὐκλεάνους, ὀλοὸς δὲ τέκνοισιν ἐτύχθη.
Θάπτει γὰρ κεδνάς τ' ἀλόχους παῖδάς τ' ἀλεγεινούς.
Ἐν τροπικοῖσι δ' εἴωθε τελεῖν καὶ πάμπαν ἀτέκνους,
Κηδεστὰς βιότου, καί τ' ἐσθλὰ κακοῖσιν ἔμιξεν.
Κτῆσιν μὲν γὰρ ἔδωκε, τέκνων δ' ἐπὶ κήδεσι λυπεῖ.
Δεινὸς δ' ἀντιμεσουρανέων πέλεται ἀνθρώποισι·
Πάντων γάρ τε βροτοὺς ἰδίων κτεάνων ἀπάμερσεν,
Εὐόλβους δὲ πάρος κενεοὺς οἴκους ἀπέφηνεν.
Ἔξοχα δ' εἴγε σὺν ἠελίῳ τόδε κέντρον ὁδεύοι,
Ἐσχατίῃ γενέθλῃ βίοτον καὶ κῦδος ὀπάζει.
Ἄρης δ' ἀντολίηθεν ἀνερχόμενος μεγατόλμους

* MS. πσε

Θαρ-

Θαρσαλέους ῥέζει, ποτὲ δ' αὖ πραπίσιν μάλα δεινούς.
Δύνων δ' αὖτ' ἄλγεσι βροτοὺς ἄπαις τε προσάπτει,
Σύλησέν τ' ὄλβον, βιότου τ' ἀνέφην ἐπιδεύεις.
Ἐν δ' ἄρ' ὑποχθονίῳ κέντρῳ σύνεσίν τε χαλέπτει,
Αἰεὶ δ' ἐν θορύβοισι καὶ ἐν σπέεσι πίθησιν,
Τραύματα δ' αἰεὶ δῶκεν, ἰδὲ σπασμοῖς κατερίπτει,
Κινδύνους τ' ἐπάγει ταμίας, βιότοιο τ' ἀμέρδει
Αὐχμηρούς, τέκνων τε γονῆς ἢ πάμπαν ἄμερσεν,
Ἢ ἕνα τηλύγετον πατρὶ ἐνὶ μεγάροισιν ἔδωκεν.
Δεινὸς δ' ἀμφὶ γάμους· ἢ γὰρ θ' ἅμα λέκτρα διείργει,
Ἢ λώβην τιν' ἀεικελίην ἀκάχησε γυναῖκας.
Ὕψει δ' ἐμβεβαὼς μέσον οὐρανὸν, ἄλλοτε μέν τε
Τέχνας δῶκε βροτοῖσι βαναύσους ἔργα βίοιο,
Ὁππότε δ' ἀέργων ἐπιμαρτυρέῃσι συναστρῶν
Δέρκητ', ἡγεμόνας θῆκε φρουρούς τε τυράννων,
Καὶ θηκτὸν φορέοντας ἑὸν περὶ σῶμα σίδηρον,
Ἐν πόλεσι δήμοισί τ' ἀριπρεπέας πολιούχους.
Ἐξαπίνης δ' ἔσφηλεν ἐς οὐρανὸν αἰπὺν ἀείρας
Δειλαίους φῶτας ποτὶ τάρταρον ἠερόεντα.
Ἤτοι γὰρ φυγάδας φιλίης ἐξήλασε πάτρης,
Ἢ ζωῆς ἀπάμερσε βίῃ κρυόεντι σιδήρῳ,
Ἢ πόμα φαρμακόεν πίειν κατένευσεν ἐν οἴκοις.
Ὠρονομοῦσα δ' ἀεὶ Κυθέρη καλοὺς μὲν ἰδέσθαι
Ῥέζει, καὶ χαρίεντας ἰδ' ἱμερόεντας ἔπεσιν,

Ἀφνειοὺς βιότῳ καὶ ἀγακλέας, ἢ ἐνὶ πάτρῃ
Κυδαίνει, ἢ τεκοῦσαν ἄγαν τ᾽ ἀρίδηλον ἔθηκεν.
Καὶ δὲ μεσουρανέουσα τάδ᾽ ἔρδει, πρὸς δὲ καὶ ἔργοις
Τρισμάκαρας τεύχει. ταῖς δ᾽ αὖτ᾽ ἀλόχοις γάμον ἐσθλὸν
Ὤπασεν, ἐν δὲ δόμοις κείνων βίον ἤξησεν·
Καὶ δὲ γυναικείοισιν ἐπ᾽ ἔργοις δηθάκις ἄνδρας
Ἵδρυσε, τῶν καὶ χρήματ᾽ ἐπὶ κλῆσιν πόρεν ὄλβου.
Ἀστασίας δ᾽ ὑπόγειος ἐὼν λεχέων ἐτέλεσσεν.
Καὶ δὲ γάμων ταραχὰς, καὶ χηροσύνας δ᾽ ὅτε μὲν τοι
Ἐν ξείνῃ ποσίων, ποτὲ δ᾽ αὖ μεγάροισιν ἐόντων.
Καὶ δ᾽ ἔτι καὶ δύνουσα κακὴ περὶ λέκτρα γυναικῶν·
Ἢ γὰρ ἀποζεύγνυσι συνεύνων, ἢ * πλυκοίνους
Δῶκ᾽ ἀλόχους, ὧν δήθ᾽ ἅμ᾽ ἐπαγγάλλουσιν ἐφ᾽ ὕβρει.
Καὶ δ᾽ αὐτοὺς φήμαισι κακαῖς νεότητος ἐν ὥραις
Ἀμφίβαλε, μαχλοὺς τ᾽ ἐς ἀεικέα θήκατο Κύπριν,
Ἀλλοτρίων τε μέλαθρ᾽ ὀπιπεύουσι γυναικῶν.
Ἑρμῆς δ᾽ ἀντέλλων μὲν ἐφ᾽ ὥρης εὐκλεέας ἄνδρας
Καὶ πλήθης σοφίης ἐπιίστορας ἐξετέλεσσεν.
Πολλάκι καὶ προδαῆναι ἐνὶ πραπίδεσσι βροτοῖσιν
Πείρατα μελλόντων δωρήσατο, καὶ δ᾽ ἑτέροισιν
Θεσπίζει φήμαισιν * ὀνείρασι θ᾽, ἃ σφίσιν αὐτοὶ
Ὀρφναίην κατὰ νύκτα βαθὺ κνώσσοντες ἴδωνται.

* MS. πὶλυ κεινους   * MS. ὀνείρασι τ᾽ ἃ

Ἐν

Ἐν δὲ μεσουρανίῳ θνητοῖς ἔργ' ὤπασε κέντρῳ·
Ἤτοι γὰρ σοφίης βίοτον καλάμοιό τε χαρτῶν
Πρῆξιν ἔδωκ', ἢ παισὶν ὑφηγητῆρας ἔφηνεν
Παιδίης, τοὺς δ' αὖ τε τραπέζης ἀργυραμοιβοὺς
Εἶσεν, ὑπὲρ πόλεσι δὲ τέχνας ἡρμόσατο χειρός.
Ἢν δ' ὑπόγειος ἔῃ, πινυτὸν νόον ἐξετέλεσσεν,
Θῆκεν καὶ σοφίην δεδαηκότας, ἐν βιότῳ τε
Αἰὲν ὑπ' ἀλληκτῆσι μεληδόσι μητιοῶντας.
Δύνων δ' ἐν μύθοισι καὶ ἐν πραπίδεσσιν ἀρίστους,
Καὶ πλούτῳ γηθεύοντας ἀεὶ φήμαις τ' ἀγαθαῖσιν.
Ἐστ' ἂν δ' ὠκεανοῖο λελουμένος ἀντέλλησιν
Τιτὰν, ἐν δ' ὥρῃ κείνῃ βροτὸς ἐς φάος ἔλθῃ,
Πατρὸς ἀριγνώτου γεγαὼς τότε φύσεται ἀνὴρ,
* Τιμήεις δέ τ' ἄγαν καὶ ὑπείροχος ἐστ' ἐνὶ πάτρῃ,
Πλούτῳ καὶ κλεάτεσσιν ὑπέρτατος ἐν μερόπεσσιν.
Πολλάκι καὶ βασιλῆες ἐν ὥρῃ τῇδ' ἐγένοντο.
Δύνων δ' ἥλιος λαμπροὺς βιότῳ καὶ ἐπόλβους
Τεύχει, καὶ πραπίδων μάλ' ἀριφραδέων ἐνὶ πάτρῃ.
Τιτὰν δ' ἐν γενέθλῃ μέσον οὐρανὸν ἀμφιπολεύων,
Ἢν μὲν ὑπ' ἀκτίνεσσ' ἀγαθῶν καὶ μαρτυρίῃσιν,
Κοσμῆται μεγάλοισί τε καὶ εὔκλεα ἔργα τελοῦντας·
Φαυλῆσιν δ' αὐγαῖς ὀλοῶν βεβολημένος ἄστρων
Ἀκλεάνους τεύχει λυγρῇς πενίῃσι μογοῦντας.

* MS. τημήεις

Ἢν δ' ὑπόγειον ἔχῃ κέντρον, μινύθει πατρὸς ὄλβον.
Καὶ δὲ σεληναίη ὑπὲρ ὡρονόμοιο βεβῶσα
Μητέρα κυδαίνει· δύνουσα δὲ τῆλοθι πάτρης
Ἀλλοτρίην κατὰ γαῖαν ἀλωομένους θ' ἅμα πλάζει.
Ἐν δὲ μεσουρανίῳ νυκτὸς μὲν ἀρίστη ἐτύχθη.
Ἠματίη δ' αὖτ' ἧσσων. ἣν δ' ἐσθλοδότῃ μὲν ὁρῶσιν,
Εὐκλείην πράξεις τ' ἀγαθὰς μερόπων ἐτέλεσσεν.
Ἐν δ' ἄρ' ὑποχθονίῳ κέντρῳ ἀγαθοὺς μὲν ὁρῶσα
Ἀστέρας, ἐσθλὴ ἔφυ δώτειρά τε κευθομένοιο
Πλούτου· αὐτὰρ χαλεποὺς ἐπιμάρτυρας ἐστ' ἂν ἴδῃσι,
Κρυπταδίοισι σίνεσσι καὶ ἄλγεσι φῶτα χαλέπτει.
Πολλάκι καὶ πλώσεις ὀρόφων κατὰ κράτος ἀφῆκεν.
Μοῦνοι μὲν * κέντροισι πὰρ' ἐμβεβαῶτες ἔφηναν,
Ἀλλήλους δ' ὁρόωντες ὑπὲρ κέντρων κατέναντα,
Ὡρονόμου μὲν ὕπερ Φαίνων, Φαέθων δέ τε δύνων,
Ὁπλοτέροισι κασιγνήτοις θάνατον τελέουσιν·
Πρὸς δ' ἔτι γεινομένοισι χρόνους νεότητος * ἀνίγρους,
Ὕστατον δὲ χρόνον λιπαρὸν καὶ γῆρας ἐν ὄλβῳ.
Ἔμπαλι δ' ἢν τούτοις κατ' ἐναντίον ὡρονομοῦντος
Ζηνὸς καὶ πολιοῖο Κρόνου δύνοντος ἔναντα,
Πρεσβυτέροις μὲν πότμος ἀδελφειοῖσι πελεῖται,
Εὐδαίμων δὲ φανεὶς πρόσθεν βροτοὺς ὕστατα κάμνε.

* MS. κέντροισιν * Sic manus secunda in MS. sed prima ἀνίτρους

Ἐντ'

Εὖτ' ἂν δ' ἀντίλλῃ Φαίνων, Πυρόεις δέ τι δύνῃ,
Πενθαλέοισιν ἑὴν ἄλοχον τύμβοισι καλύψας
Χῆρον * δὴ βαιὸν κλαύσει κατὰ δώματα λέκτρον.
Τήνδε γὰρ ἐν τροπικοῖς ζώοις θ' ἅμα τλήσετ' ἀνίην.
Εἰ δ' ἄρ' ἀνερχομένου Ἄρεως Φαίνων πάλι δύνῃ,
Δυστυχίην μάλα γεινομένοις φαίνουσι κατ' οἶκον.
Δυνούσης Παφίης ὁππότ' ἂν Κρόνος ὡρονομήσῃ,
Οὐ μόνον αἰνόγαμοι καὶ δυσκλεὲς εἵνεκ' ὁμεύνων,
Ἀλλ' ἔτι καὶ πατέρες παίδων ἢ πάμπαν ἄπαιδες
Γίνονται, στείρας γὰρ ἢ ὠμοτόκους παρακοίτις
Ἐς θαλάμους εἴρυσαν, ἢ δ' αἴσχεα πολλὰ πλούσαις.
Εἰ δὲ καὶ ἐν τροπικοῖσιν ἐνὶ ζώοις κατίναντα,
Οὐχὶ μόνον πιναραῖς ἀλόχοις γάμον ἐζεύξαιτο,
Καὶ δ' αὐτοὶ πρήξεις Κυθέρης ἀγάπης ἀναθέσμους.
Εἴκελα δ' ἀντίλλουσα πάλιν τεύχει Κυθέρεια
* Πρὸς δύσιν ἐρχομένοιο Κρόνου χαλεποῦ μάλ' ἐόντος,
Μαχλαῖς πρεσβυτέραις ἢ καὶ δούλαισι συνάπτει.
Εἰ δ' Ἑρμῆς δύνῃ Κρόνου βεβαῶτος ἐφ' ὥρῃ,
Πένθεα γεινομένοισι πλεῖ δειλοῖς ἐπὶ τέκνοις.
Ἔμπαλι δ' εἰ Στίλβων μὲν ἀνέρχοιτ', αὐτὰρ ὁ δύνοι,
Νείκεα καὶ κρίσιας χαλεπῶν χάριν ἠὲ παλαιῶν

* δημαιὸν   * Sic edidi hos duos versus, etsi in MS. positi essent inverso ordine. Sed in margine id lector monebatur per literas A B

Ἔργων

Ἔργων ἴσχουσιν, θολὴν δ' ἐπὶ πῖσιν ἔτλησαν.
Ζηνὸς δ' ὡρονομοῦντος, ἐπὴν Ἄρης πάλι δύνῃ,
Οὐχ ὁμαλὸν βίοτον δῶκαν, ποτὲ μὲν γὰρ ἄειραν
Ὕψου, κυδαλίμουστε καὶ ἀφνειοὺς μάλ' ἔθηκαν,
Ἄλλοτε δ' ἔσφηλαν κλεάνων τ' ἀπὸ πάμπαν ἄμερσαν,
Καὶ καμάτους βιότοιο χάριν μόχθους τ' ἐπάγουσιν.
Ταῦτα δὲ κ' ἦν δύνῃσι, * πάλιν Ζεὺς ὡρονομοῦντος
Ἄρεος ἐξετέλεσσεν ἐπὶ πλέον, οὕνεκα τῆμος
Δάκρυα καὶ στοναχὰς φθιμένοις ὤπασσ' ἐπὶ τέκνοις,
Καὶ δ' ἀλόχοις ἥρμοσσεν ἀεικελίαις τέκν'. ἀπ' * ἄλλων
Ἤδη θρεψαμένας ἀστέργουσ' αὐτοὶ ἀνάγκῃ.
Πάντας δ' αὖτε κασιγνήτους φιλίης ἀπὸ πάτρης
Ἄλλον ἐπ' ἀλλοίης τῆλου γαίης ἐκέδασσεν.
Μόχθον δ' ἐς γῆρας προτέρων ἀνάπαυσιν ἔδωκαν.
Ἐκ περάτης δ' ἀνιὼν Φαέθων κατ' ἐναντία Κυθήρης
Ἐς δύσιν ἐρχομένης πολυόλβους τε μάκαράς τε
Ῥέζει, καὶ μεγάλοις ἀλόχων ἥρμοσσε γάμοισιν,
Ῥηϊδίαις δ' ἐς * κύπριν ἰδὲ ξυναῖς φιλότησιν,
Κτῆσιν δ' αὖτ' ἰδίην τοκέων ἄμετρον ἔδωκεν.
Μαρμαίρουσα δ' ἀπ' ἀντολίης ἐρατὴ Κυθέρεια
Δυόμενόν τ' ἐσορῶσα πυρίγλωσσον Φαέθοντα
Ὄλβον κυδήεντα καὶ εὐκλεᾶ * φῆμιν ὄπασσε,

* MS. πάλιν τέλει * MS. ἀλλήλων
* MS. κύπρην * MS. φήμην

Καὶ

Καὶ γάμον ἱμερόεντας ἐϋφροσύνῃσιν ἰαίνει.
Τῆμος γὰρ σεμναί τ' ἄλοχοι πιστ' ἅμ' ἀκοίτας.
Ἐξ ὥρης δ' ἱερῶν Ζηνὸς Ἑρμείῳ κατέναντα
Κοσμεῖ μὲν πλούτῳ μύθοισί τε καὶ σοφίῃσιν,
Ἀσχολίην τ' ὤπασ' ἀφενοῦντε φρένας βασιλήϊον ἀμφὶς
Ἢ πλείων κλήρους καὶ κλήσιας ἀμφιέποντας.
Ὣς δ' αὔτως Ἑρμῆς ὥρης * ὑπὲρ ὁλκὸν ἀμείβων
Τεύχει ἐπ' ὠκεανοῖο δύσιν Φαέθοντος ἰόντος
Εὐόλβους, * ἔργοις τε καὶ εὐκλειαοῖσι τραπέζαις,
Παίδων θ' ἡγητῆρας ἢ αὐτῶν θῆκεν ἀνάκτων.
Ὥρῃ δ' ἐπεμβεβαὼς Πυρόεις δυτικῷ παρεούσης
Ἀφρογενοῦς κέντρῳ φθορέας λέκτρων ἀνέφηνεν
Ἀλλοτρίων, ἀλόχους δέ τ' ὀπιπεύουσιν ἄγοντα
Ἐξ εὐνῆς ἑτέρων, καὶ δ' αὐτοὺς οὔτι τίουσιν,
Ἀλλὰ πόθοιο κορεσσάμενοι μαχλοῦτε Κυθήρης
Αὖθις ἐπ' ἄλλα μέλαθρα καὶ ἄλλους ἦλθον ὁμεύνους.
Πολλάκι δ' αὐτοχερεὶ σφετέρων ποσίων ἐδάμησαν.
Ζωοῖς δ' ἐν τροπικοῖσι χερείονα τῶνδε πλοῦσιν.
Ταῦτα δὲ καὶ Παφίη τεύχει πάλιν ὠρονομοῦσα,
Εὖτ' ἂν Ἄρης δύνῃ, πλέοσιν δ' ἔπι καὶ συνοχῇσιν
Εἱρκτῇσιν τ' ἐπέδησε γυναικείης ἕνεκ' ἄτης.
Ὅσσα δ' ἐπεκτήσαντο νέοι, τάδ' ὄλεσσαν ἅπαντα
Ἐς γῆρας, πενίῃ δὲ κακῇ ἀλλήκτῳ μογεῦσιν.

* MS. ὑπέρολκον. * MS. ἔργοισι τ' καὶ

Εὖτ' ἂν δ' Ἑρμείης μὲν * ἐπίτητ' ἐς δύσιν ἐλθεῖν,
Ἐν δ' ὥρῃ Θοῦρος φλογὶ μαρμαίρῃ κατέναντα,
Ὀξεῖς ἔντε νοῷ καὶ μήδεσι θῆκεν ἀλήτας,
Ἐσθλοὺς δ' ἐν σοφίῃσιν, ἰδὲ δρηστῆρας ἐν ἔργοις·
Ἑρμοῦ δ' ἀντέλλοντος, ἐπὴν Ἄρης πάλι δύνῃ,
Δεινὸν σχῆμα τέτυκται, ἐπεὶ βιότῳ μὲν ἀνίας,
Ἐν δ' ἀγορῇ κρίσιας, * θωὴν θ' ἅμα νείκεσι πολλοῖς
Ἴσχουσιν κτεάνων ἕνεκεν· μῆνιν δ' ἐσορόωντες
Καὶ γὰρ καὶ ἠέλιον μερόπων τεύχουσι φονῆας,
Αἰεὶ δ' ἔκπλωσιν βιότου τεύχουσι πρὸς οἴκους.
Ταῦτα γὰρ καὶ δυοῖς ἑτέροις τεύχουσιν ἐόντες
Ἀστέρες ἐν κέντροισιν, ὅσ' αὐτίκα δὴ κατέλεξα.
Ὅσσα γὰρ καὶ βασιλῆες ἀγάκλειτοι τελέουσιν
Ἠέλιος μήνησε, τὰ δ' αὐτίκα νῦν καταλέξω.
Ἢν ἀνίῃ περάτης Τιτὰν, δύνῃ γὰρ σελήνη,
* Ἠὲ μὲν ὑψιμέσον τέμνῃ πόλον, ἠδ' ὑπόγειον
Κέντρον ἔχῃ, μάλα φῶτας ἀριγνώστους καὶ ἀλήτας
Ῥέζουσιν, μεγάλους ποτὲ δ' αὖ βασιλῆας ἔτευξαν,
Ἢ πάτρης προὔχοντας, ἢ ἐν δήμοισιν ἀρίστους·
Ὡς γὰρ καὶ τὴν τάδε κέντρα μεταλλάξαντες ἑῶσιν.
Ἤδη καὶ σύγκρασιν ἀείσω μαρτυρίαστε
Ἢ δ' ὅσ' ἐπαντέλλοντες ἢ ἀλλήλους ὁρόωντες

* MS. ἐπιτηδεύσιν   * MS. θωιήν τ'
* MS. ἠομὲν

Ἀστέρες ἔρδουσιν· τὰ γὰρ ἀτρεκίην μάλα φαίνει.
Πάντα μὲν οὖν οὐκ ἄν τις ἑῷ * φράσαιτ' ἐνὶ θυμῷ,
Οὐδ' ἐνέπει. τὰ γὰρ ἄσσετ' ἀπειρέσια ἐστὶ κατ' αἰθέρα
Σχήματ' ἀμειβόντων ἄστρων πολυπλαγκτέα κέλευθα·
Ὅσσα δ' ἐπιλέξωσι θεοὶ, τάδε ἐγὼ σαφὰ λέξω.
Ζῆνα συνὼν Κρόνος αἰπὺς ἢ εἰσορόων τετράγωνος,
Ἢ ὅτι καὶ διάμετρος ἀπὸ πλευρῆς τε τριγώνου,
Δωρεῖται φιλίην βασιλήιον ἢ ἄγαν * αὔξιν
Εἰκελίων τ' ἀνδρῶν, αὐτοὺς δ' ἄρα * φῆμιν ἀρίστην
Ἴσχοντας τεύχει, κοσμεῖ δ' ὑπ' ἀπείρονι πλούτῳ,
Καὶ θαλάμοις, λήιοισι, βαθυκλήροισι τ' ἀρούραις,
Λείαις, παντοίαις τ' ἀγέλαις, δμωσίν τ' ἀναρίθμοις.
Δῶκε καὶ ἠναλίων κλῆσιν νηῶν πολυφόρβων,
Καὶ πρήξεις ἀγαθὰς, καὶ δ' αὖ μέγα κῦδος ἐπ' ἔργοις,
Καὶ λιπαρὸν γῆρας μέχρις ὑστατίου θανάτοιο.
Ἀλλ' Ἄρης τετράγωνος ἢ ἀντιπέρηθεν ἀθρήσας
* Ψυχρότατον Κρόνον ὄντα κακὸς * κακοῦ ἀντίον ἱστὰς
Ἢ καὶ ὁμοῦ βαίνων δεινὰς ἄπασιν ἐπιβάλλει,
Καὶ πενίην δυσάλεκτον ἄγει δειλοῖσι βροτοῖσιν.
Ἔξοχα * δ' εἰ κέντροισιν ἐπεμβεβαῶτες ὁρῶντο.

* MS. φράσσετ' * MS. αὔξειν * MS. φήμην
* Hunc & ſequentem verſum trajeci, ſententia poſtulante. * MS. κακῶν * In marg. MS. ♃. δ' εἶχε σὺν ἠελίῳ ἐπεμ

Τῆ-

Τῆμος γὰρ πτωχοὶ πανδήμιοι ἰνδάλλονται
Ὀθνείῃσι θύρῃσιν ἐφεστιῶντες ἀνάγκῃ,
Ἢ καὶ ἐφημερίης δαίτης χάριν αἰνὰ *μογεῦντες
Ἄληκτον καμάτοισιν ὀϊζυροῖς * φθινύθοντες,
Εἰ μήπως Εὐεργὸς ὁρῴη σχήματα ταῦτα·
Καὶ πότμῳ στυγερῷ ζωῆς ἐπὶ τέρμα θ' ἵκοιντο.
Ἤτοι ναυφθορίῃ γὰρ ἢ ἐν πελάγεσσιν ἐόντες
Κύμασιν ἐρρέθησαν, ἢ ἐν πολέμῳ κρυόεντι,
Ἢ πότμῳ στυγερῷ ζωῆς χάριν αἰνὰ μογεῦντες,
Ἢ ὑπὸ λῃστῆρσιν ἢ ἐν χάρμῃ δορίληπτοι
Πέρνανται σφιγχθέντες ἀεικελίοις ὑπὸ δεσμοῖς.
Δηθάκι καὶ θήρεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένοντο,
Ἢ ὅτ' ἐν ἠπείροισιν ἄφνω κρημνοῖσιν ὄλοντο,
Ἢ βρόχον αἰπὺν ἀνῆψαν, ἢ ἐν πλώσει θαλάμοιο,
Ὥστε πάλιν θλιφθέντες ἀΐστως θυμὸν ὄλεσσαν.
Ἢ δὲ καὶ ἡμερίη τὰ τελεῖται, ἣν ὀλοῇσιν
Καὶ μήνην σφετέρῃσιν ὑπ' ἀκτίνεσσι βάλωσι.
Εἰ δ' ἄρα τοι γενέθλῃ μὴν ἐρήγοιεν κλυτοὶ ἄλλοι
Ἀστέρες, οἵδ' ἄρα τοι μὴ φαίνοντες φορέοιντο,
Νείκεα καὶ κρίσιας θαμινὰς ἐπάγουσι βροτοῖσιν.
Ἢν δ' ἀγαθὸς κέντροιο κρατῇ, ὀλοὸς δ' ἀποκέντρος
*Πρηΰτερας γὰρ τρίγωνοι ἀεὶ τελέουσιν ἀνίας

* Superſcript. μογεῦσιν * MS. φθινύθοντος * In ora MS. notatur hunc poſtponendum ſequenti verſui.

Σχή-

Σχήματι συμφώνῳ, καμάτων τ' ἀπέλυσαν ἀπ' αἰνῶν.
Ἥλιον δ' ὑποδερκόμενοι τοιαῖσιν ὑπ' αὐγαῖς
Ἢ καὶ νυκτιπόλον φαίνων λιποφεγγέα μήνην,
Ἐκ τοκέων δμώων * αὐτὰς θ' ἔρδει θεράποντας·
Πολλάκι δ' ὀφθαλμοῖσι σίνος λιποφεγγὲς ἔταξεν,
Καὶ γονέας νούσοις ψυγμῷ καὶ βηχὶ καλύπτει.
Ἀφρογενεῖ δὲ συνὼν φαίνων ἢ ἀντιπέρηθεν
Πρεσβυτέρας στεῖράς τ' ἀλόχους καὶ ἀεικέας αἰνῶς
Δῶκεν, καὶ τετράγωνος ἀεὶ χαλεπὴ Κυθερείη.
Δεινοὺς γάρ τε γάμους καὶ εὐφροσύνης ἄτερ ἔρδει·
Λυγρὰ δ' ἄρ' ἧττον * ἔδωκε τριγώνοις φέγγεσι λεύσσων.
Σχήμασι δ' ὅπποτε τοῖσι δεδορκὼς Ἀφρογένειαν
Παρθενικὴν ἐπέτρεψεν ἔχειν ἐνὶ δώμασι νύμφην.
Δηθάκι δ' ἀσπέρμους αὐτοὺς καὶ ἄπαιδας ἔταξε.
Ἢν δ' ἄρα καὶ Πυρόεντ' ἐπιμάρτυρα τοῖς δ' ἐσαθρήσῃ,
Ἤ γε καὶ μήνην, συνόχους πάμπαν ἔθηκεν.
Ἑρμείῃ δὲ συνὼν φαίνων γλώσσης βλάβος ἔρδει,
Καὶ λαλιῆς ἐπέδησ', ἤνπερ μὴ φοίνιος Ἄρης
Σύμφωνος καιδὼν λύσῃ κακοεργίᾳ λώβην.
Καὶ δὲ δίκας τετράγωνος ἐὼν κρίσιάς τ' ἐπιπέμπει,
Καὶ πιναρὴν λασίωτε βροτοῖς ἐπεθρέψατο χαίτην.
Τοὺς δ' ἄρα καὶ διάμετροι ἀτὰρ χαίρουσι τρίγωνοι.
Σχήμασι δ' ἐν τούτοισιν ἀεὶ φιλομάντιας ἄνδρας

* MS. αὐτοὺς   * MS. ἔδωκεν

Καὶ βίβλων κρυφίμων μάλ' ἐφιεμένους πλέουσιν.
Ζεὺς δ' Ἄρει ξυνὴν μὲν ἰὼν ὁδὸν, ἠὲ τρίγωνος,
Ἡγεμόνας ῥέζει στρατιῆς νηῶντε καὶ ἵππων
Καὶ πεζῶν, ποτὲ δ' αὖ μεγάλους βασιλῆας ἔτευξεν,
Ἠὲ πάτρης προὔχοντας, ἢ ἐν δήμοισιν ἀρίστους.
Εἰ δ' ἄρα μὴ πάμπαν μοίρης ἀγαθῆστε τύχοιεν,
Ἀλλ' ἀστὴρ ἑτέρωθι νεμεσσήσῃ κακοεργὸς,
Ἢ καὶ ἀποκλείνωσιν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Σὺν τοιοῖς ἄνδρεσσιν * αἰεὶ στρωφῶνται ὑπ' αὐτοὺς
Σπερχόμενοι φιλίῃσιν ὑπείροχον εὖχος ἔχοντες·
Πάντες δ' εὐκτέανοι καὶ ὑπείροχον ὄλβον ἔχουσιν·
Μείονα δ' ἐσθλὰ δίδουσιν, ἐπὴν τετράγωνοι ἐῶσιν·
Πάγχυ δ' ἀνωμαλίην βιότου διάμετροι ἐόντες
Ἀνθρώποις τεύχουσ', ὅτε μὲν πενίην, ὅτε δ' ὄλβον
Πυκνὸν ἀμειβόμενοι, αἰεί γε μὲν ἄρκι' ἔνειμαν.
Σὺν Διῒ δ' Ἀφρογένεια βίῳ χαίροντας ἀμόχθως
Εὐπρήκτους τε τίθησιν, ἐϋφροσύναις τε γάμοιο
Τερπομένους. τοὺς γάρ τε φίλαι τίκτουσιν ὁμεῦνοι.
Ἐκ γὰρ λιτοτέρων πολυόλβους αὐτοὺς ἔθηκαν.
Καὶ γε καὶ εὐπυκνίη σφιν ἐνὶ μεγάροισιν ὀπηδεῖ.
Καὶ δ' ἄλλαις πρὸς * Ζῆν' ἐπιμαρτυρίαις τάδε ἔρδει.
Ἐσθλὸς καὶ Στίλβοντι συνὼν μεγάλου Διὸς ἀστὴρ
Σχήμασι τ' ἐν πάντεσσιν ὁρῶν θοὸν Ἑρμάωνα

* MS. γρ. αἰεὶ στρωφῶσι συνόντες   * MS. ζῆν'

Τερσ-

Τρισμάκαρας τεύχει γὰρ ἀεὶ βασιλήϊον ὄλβον
Νωμῶντας χρυσόν τ' ἐθνέων ἄπο δασμολογοῦντας,
Κεκλομένους τ' ἐπὶ τοῖσιν, ἀκουομένους θ' ὑπὸ πολλῶν.
Οἱ δέ τ' ἀριγνώτων ἀνδρῶν πλοῦτον διέπουσιν,
Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἐμπορίης ἐσθλῆς βίοτον συνάγειραν,
Κέρδεα δὲ σφετέρων καμάτων ἅλις ἐκτήσαντο,
Ἄλλοι δ' αὖ κόσμων ἐπίστορες ἢ διὰ χαπλῶν
Ἰδμοσύνης ἐρίτιμοι ἀγακληεῖς τ' ἐγένοντο·
Οἱ δ' ἄρα καὶ παίδων ἡγήτορες ἐν σοφίῃ τε
Πολλὸν ἀριπρεπέες μύθων ὑποφήτορες ἐσθλῶν.
Εἰ δ' ἄρα τοῦσδε Κρόνος μαλεραῖς ἀκτῖσιν ἀθρήσῃ,
Πρήξεσι δ' ἐν τοίῃσιν ὑποδρήσοντας ἔθηκεν.
Εἰ δ' Ἄρης συνίῃσιν ὁμοῦ καλῇ Κυθερείῃ,
Ὕβρεις τε λεχέων καὶ ἀλλοτρίων ὑμεναίων
Γίνονται· ἀναφανδὰ μάλ' ἐκπάγλως τάδε δρῶντες,
Καὶ δὲ σύνευνοι τῶνδε πολυκλινέες τελέθουσιν
Ῥηϊδίως φιλέτηθ' ἑτέροις Κυθέρης ὀρέγουσαι·
Ἴκελα καὶ τ' ἄλλαις ἐπιμαρτυρίαις τελέουσιν.
Εἰ δὲ καὶ Ἑρμείης ἐρατὸς σὺν τοῖσδε φανείη,
Τῶν ἕνεκεν κρίσιές τε μάχαι τ' ἀγορῇσι πέλονται·
Οἱ δὲ καὶ αἰσχρὰ ἔτλησαν ἐν ἀλλοτρίοισι δόμοισιν
Ληφθέντες, φήμη δὲ κακὴ πόλιν ἔδραμεν αἰνή.
Ἢν δ' Ἑρμῇ τετράγωνος, ἢ ἄντιος, ἢ κατὰ χώρης,
Τὴν δ' αὐτὴν Θοῦρος προχάσῃ, μάλα λυγρὸς ἐτύχθη·

Νεί-

Νείκεα γὰρ χαπλῶν ἕνεκεν κρίσιάς τ' ἐπιπέμπει,
Καὶ δόμον ἐξαπίνης κενεὸν βιότου ἀνέφηνεν,
Δηθάκι καὶ δεσμοὺς ἐπάγουσ' ὀλοοῖσιν ἐπ' ἔργοις.
Ἀλλὰ τρίγωνοι ἐόντες ἐχέφρονας ἐκτελέουσιν
Καὶ πυκιναῖς πραπίδεσσιν ἐναίσιμα μηδόωντας.
Φαιδρὸς δ' Ἑρμείης καὶ πασιφαὴς Ἀφροδίτη
Ξυνὴν ἐξανύοντες ὁδὸν μάλ' ἄριστοι ἔασιν,
Ὄλβον μὲν πρώτιστα δόσαν, μετέπειτα δὲ μύθων
Πειθώ, καὶ φιλίην ἀγαθὴν τιμήν τ' ἐνὶ δήμοις·
Πρὸς δ' ἔτι παντοίης μούσης ἐπίστορας ἄνδρας
Τεύχουσιν, μολπαῖς τ' ἀγαλλομένους καὶ ἀοιδῇ.
Εἰ δέ κε λεύσσωσιν μήνην καὶ Ζῆνα φέριστον,
Καὶ στέφεσιν * κύδηναν, ἀγακληεῖς τ' ἐνὶ λαοῖς
Ἐξαίτοις γεράεσσιν ἀέθλων εἵνεκ' ἔθηκαν.
Εἰ δ' ἔτι καὶ Πυρόεις τούτοις ἐπιμάρτυρος εἴη,
Γίνονται σταδίοισι παλαισμοσύνῃσιν ἄριστοι,
Πυγμαχίῃσι μεγασθενέες πληγῇσι τε χειρῶν
Καὶ ὑσμιναῖς νίκῃσιν ἀγάλλονται κατ' ἀγῶνας.
Καλὴ καὶ μήνη καὶ πανδερκὴς Ὑπερίων
Ἀλλήλους ὁρόωντες ἐναντίοι, ἢ τετράγωνοι,
Ἔξοχα δ' αὖτε τρίγωνοι, ἐπεὶ τόδε πάμπαν ἄριστον
Σχῆμα πέλει φαύλοισί τε καὶ ἐσθλοῖς ἄστρασι πᾶσι.
Εἰ δὲ κενῶς ἐπέοικεν ἐνὶ ζώοισι φανεῖεν,

* MS· κύδην ἀναγακληεῖς

Ἄμφω

Ἄμφω φάεα καλά· τὸ δ' αὖ πολὺ φέρτερόν ἐστιν.
Πάντων μὲν γὰρ ἄριστον ἐνὶ ζώοισι παρεῖναι
Ἄρσεσι μὲν Τιτῆν', ἐν θηλυτέροισι δὲ μήνην.
Προσφιλέες γὰρ ἀεὶ καὶ μείλιχοι ἐξεγένοντο,
Ἔργα τε ῥηϊδίως καὶ πρήξιας ἐξετέλεσσαν.
Εἰ δέ τ' ἐν ἀρσενικοῖς ἄμφω κλυτὰ φέγγε' ὁρῷτο,
Ὠμοὺς, ἀστεμφεῖς, ἠδ' ἀτρεπέας εἰσίδοιο
Γινομένους, οὐδ' ὅσον ὑπείκοντας νοῷ ἄλλοις.
Ὅσσοι δ' αὖ μήνην μὲν ἐν ἄρσενι, θηλυτέρῳ δὲ
Ἴσχουσ' ἠέλιον· τοῖσιν δ' ἄρα πρήξιες ἔργων
Ἄλλως ἐξανύοντ', ἢ ὡς φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ·
Αὐτοὶ δ' ἀπρόκοποι, πάμπαντ' ἐπαρίστεροι ἄνδρες.
Θήλεσι δ' ἐν ζώοις ἄμφω κλυτὰ φῶτε φανέντα
Δειλοὺς, πανταρβεῖς, ἑτέροις ὑποπεπτηῶτας.
Θηλύτεροι πραπίσιν, βιότῳ δ' ἐνὶ πάμπαν ἄπρηκτοι,
Ἀλλοτρίης γαίης καὶ ἀλήτου εἱμείροντες.
Ἄλλο τόδ' ἔμπαλιν ἐσθλὸν ἔφυ κεδνῆσι γυναιξίν·
Πρηΐαι γάρ τ' εἰσὶ νοῷ πόσεσι τ' ἑοῖσιν
Ἤκουσιν μάλα πειθόμεναι, συνέχουσί τε νεῖκος.
Εἰ δ' ἐνὶ θηλυτέρῃ γενέθλῃ δύο φῶτε φανείη
Ἄρσεσιν ἐν ζώοις, ἠδ' αὖ μάλ' ἀγήνορι θυμῷ
Δεινή τε κρυερή τε πέλει πραπίδεσσί τ' ἄκαμπτος.
Ὁππότε οὖν σελάων τοιοῖς ζώοισιν ἐόντων
Καὶ Θοῦρος πυρόεις καὶ καλλικόμος Κυθέρεια

Ἄρσεσι δικήλοισιν ἐπεμβεβαῶτες ὁρῶντο,
Καὶ ζῶον πρὸς τοῖς ἄρσεν τέλοι ὡρονόμοιο,
Ἧς φύσεως λήθουσι παρὰ λεχέεσσι γυναικῶν
Κλεινόμεναι φιλότητα, τάτ' ἀνέρες ἐκτελέουσιν.
Ἔμπαλι θηλυτέροις* δ' ὁππότ' ἀνέρες ἐν ζώοισιν
Ἴσχωσ' ἠέλιον καὶ νυκτεροφεγγέα μήνην
Θῆλυ δ' ἢ καὶ ζῶον κατέχῃ Κυλλήνιος Ἑρμῆς,
Πάσχουσ' αἴσχεα πολλὰ γυναικῶν ἔργα τελοῦντες,
Δηθάκι καὶ στορίμης αἰδοῦς ἄπο μήδε' ἔκειραν.
Τοὺς μὲν ἄρενα τέλη φύσεως βροτέης κατέναντα
Φῶτ' ἐνὶ δεικήλοισιν ἑὸν δρόμον ἐξανύοντα·
Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν μοι θυμὸς ἐνὶ προτέροισιν ἀείσαι
Δήσατ' ἀναγκαῖον χρειὸς, σάφα νῦν καταλέξω.
Ὁππόθεν ἐν γενέθλῃσι χρεὼ ζωῆς χρόνου ἀρχὴν
Ἀνθρώποις φράζεσθαι· εἰ δ' ἔμπαλιν, ὁππόθι λήγει·
Οὐ μὲν δὴ πάντεσσιν ὁμῶς μερόπεσσιν ἔοικεν
Οἷς ἐκ χώρης ἐτέων λάζυσθαι ἀριθμόν·
Ἄλλη γάρ θ' ἑτέρῃ γενέθλῃ ἄφεσιν συνάρηρεν.
Ὅσσοις μὲν Τιτὰν ἠοῖ ἐνὶ γεινομένοισιν
Κέντρῳ ἐπεμβεβαὼς ἰνδάλλεται, ἐξ ἄρα κείνου
Μοίρης ἄρχεσθαι βιότου χρόνον ἐξαριθμοῦντας·
Νυκτερινῇ γενέθλῃ δ', σεληναίης ἀπὸ μοίρης.
Ὁππότε δ' ἂν κέντρων ἐκτὸς Φαέθων ἀποκλινθῇ,

* MS. δοτ'

Ἡ

Ἤτ' ἂν ἐπὶ μοίρεσσι κατωφερέεσσι πόλοιο
Νείσηται προθέοντα, τότ' ἀστέρος ἄρχεο κείνου,
Ὅς ῥά τε δεσπόζει γενέθλης, μέγα τε κράτος ἴσχει·
Εἰ δ' ἄρα κἀκεῖνον λύσις κλινθέντ' ἀπὸ κέντρου,
Ἐξ ὥρης τότ' ἔπειτα χρόνων ἄφεσιν σύ γε φράζου.
Ζωῆς δ' αὖτ' ἀρχὴν εὖτ' ἂν διζήμενος οὔροις
Δεικήλων σκέπτοιο χρόνους, * ὁπόσοις περάτηθεν
Ἀντέλλει, κείνους τε περιμοιβαῖσι δάσασθαι·
Τοὺς γάρ κεν πλειόνων ἀριθμὸν μοιρῶν τε φράσαις,
Ὅσσους μοῖρ' ἐπέδησε βροτῶν μογεροῦ βιότοιο.
Ἐν δὲ μέσαις μοίρῃσιν, ἐφ' αἷς ζωὴ νέμετ' ἀνδρῶν,
Ἐνδυκέως σκέπτοιο, μὴ ἀκτὶς ἢ τετράγωνος
Ἢ καταντιπέρην ὀλοοῦ Κρόνου ἢ Πυρόεντος,
Ἢ αὐτοί γε συναντόμενοι ζωὴν διέκερσαν.
Νυκτὶ δὲ γεινομένοις καὶ παμφεγγὴς Ὑπερίων·
Δηθάκις ἀκτίνεσσιν ἑαῖς ποιῆς ἀπάμερσεν.
Πᾶσιν δ' αὖτ' ἄφεσιν πλευρὴ τετράγωνος ὁρίζει·
Μήκιστον γὰρ τοῦτο βροτῶν πέλος οὔαδε μοίρης.

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

* MS. ὁπόσοι περάτηθεν

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.

Οὐρανίων ἄστρων ἀτραπὰς πλάστιγγος ἀνάγκης,
Αἷσιν ἐφημερίων μερόπων γένος ἐκμεμέτρηται,
Μοιράων τε κέλευθα * βροτήσια καὶ πλαναφεγγῆ,
Ἀπλανέων τ' αὐγὰς περιλαμπέας ἐξονόμηνας,
Ζωιδίων τε πόλοιο περίδρομον, ὃς κατὰ γαῖαν
Αἰθερίην τε κέλευθον ἐν ἡμιμητ' ἀποῤῥείῃ
Πλαγκτὰ διχαζόμενος * διέπει θεομήτορα κόσμον
Ἐξ ἠοῦς ἐπὶ νύκτα καὶ ἀντολίης ἐπὶ δυσμάς.
Ταῦτα γὰρ ἐξ ἱερῶν ἀδύτων φύσις αἰθερόπλαγκτος
Ὀρθὰ τεκμαιρομένοισι διώρισεν ἀνδράσιν ἄστρα,
Οἷς πλαγκτὴ κόσμοιο βροτοκλώστειρα * χορείη
Δόγματος ἐξ ἱεροῖο σαφῆ πρὸς ἔλεγχον ἰοῦσα,
Ἐξ οὗ μὲν καὶ ἐς οἷον ἀμείβεται εἶδος ἕκαστον.
Πρῶτα μὲν οὖν Τιτὰν παντὸς Κρόνος αἰθέρος ἀρχή,
Ἀστὴρ, ὃν Φαίνοντα θεοὶ μέροπές τε καλοῦσιν.
Οὗτος ἐπὴν οἰκεῖα φανῇ κατὰ δώμαθ' ἑαυτοῦ
Γεινομένοις θνητοῖσιν ἐπίσκοπον ἐς βίον ὥρης,

* MS. προτήσια * MS. διεπεῖτο μήτερα
* MS. χωρείη

Ἐυκ-

Εὐκτεάνους δείκνυσι καὶ ὄλβου πλείονος ἄρχειν
Εὐτυχίας, ζωῆς τε καὶ ἐς τέλος αἰὲν ἀμόχθους.
Ἔστι δ' ἐν οἰκείοισι τεταγμένα ταῦτα Κρόνοιο
Ζωϊδίοισί τε φανεὶς τεύχει πολυχρήμονας ἄνδρας
Ὑδροχόος ταμίης νεφελώδεος Οὐλύμποιο
Αἰγόκερως χαίης τε καὶ ὕδατος ἀμφίβιος θὴρ,
Κριὸς ὅ τ' οὐρανίου κορυφῆς ὅρος, ἔαρος ἀρχὴ,
Καὶ ζυγὸς αἰγλήεις πρὸς σκορπίον αἰθερονωμῶν
Τετραπόδης τε λέων πολυάστερος ἔμπυρος οἶκος.
Οὗτοι ἀεὶ τεύχουσι βροτοὺς εὐδαίμονας ἔργοις
Ἢν δέ τ' ἀνοικείοισι τόποις κλυτοτέρμονος ὥρης
Φυομένοις θνητοῖς μέσον οὐρανὸν αἰθερολαμπῆ
Ἢ κείνην ὥρην πανεπίσκοπον ἀμφιπολεύῃ,
Παυβλαβείας ῥέζει τε, καὶ ἀκτεάνους, καὶ ἀδόξους,
Ἐνδεέας ζωῆς, καὶ ἐφημερίης βιότητος,
Καὶ πάσης λύπης ἐπιβήτορας οἰκτρομελάθρους
Τεύχει, καὶ λύπης καὶ ἀλημοσύνης μετέχοντας.
Ζεὺς δ' ἐπιγεινομένοισιν ὅτ' ἂν κυδόσκοπον ὥρην
Εἰσλεύσῃ Φαέθοντι πυρὸς θερμοῖο σελασμῷ,
Ἢ μέσον οὐρανίης ἀτραποῦ δρόμον ἠέρα τέμνῃ,
Ἠὲ κατ' οἰκείων περιφανῆ δεσπόσμασι μοιρῶν,
Χρυσοστέπτορας ἄνδρας ἢ ἀρχιερῆας αὐτῇ
Ἔσσεσθαι, πόλεών τε διϊθυντῆρας ἀέθλων
Ἠδὲ μεγιστᾶνάς τε καὶ ἀλλοτρίων κτεανισμῶν

Δεσποσύνους, οἷς τέκνα καὶ ὀλβίστη παράκοιτις
Εἰς ἀρετὴν νεύουσι πολύκλεος οἴσεται οἴκους.
Ἡνίκα δ' ἂν Πυρόεις Ἄρεος περιλαμπέος ἀστὴρ
Ἐν καθέτῳ κόσμου μέσον οὐρανὸν ἀμφιπολεύει,
Τῆμος ὁ φὺς ἔσεται μὲν ἐν ἡγεμόνεσσιν ἄριστος,
Φρουρητῆρα σίδηρον ἔχων, φυλακάς τε κρατούντων,
Πίστιν τ' ἀλκήεσσαν· ἐπὴν δ' εἰς τέρμα βίοιο
Μοιριδίου θανάτοιο μολῇ πολυπήμονι κόσμῳ,
Ἢ διὰ λαιμοτόμου φάρυγγος βίον αἵματι λείψει
Σφονδυλόεντα τράχηλον ἐς ἰνίον ἀκροτομηθεὶς,
Ἢ διὰ φαρμακτοῖο δόλου νοσερῶς τέλος ἕξει.
Λαμπροφαὴς δ' ἀστὴρ ὁπότ' ἂν δύνουσι φαανθῇ
Ζωιδίοις, ὃν πάντες ἐπιφράσσαντ' Ἀφροδίτης·
Φωσφόρον ἐν τούτῳ δὲ γονὰς μερόπων τις ἐνέγκῃ,
Ἔσσεται ἀλλοτρίων λεχέων πανάθεσμος ἀνήρ,
Ὀρφνήεις, δολοεργὸς, ἀνέστιος, αἰσχρεόμυθος,
Παμψέκτωρ, ἀδίδακτος, ἀεὶ δεδιδαγμένος αἰσχροῖς.
Ἢν δὲ Κύπρις μερόπων ὡροσκόπου φέγγεα λεύσσῃ,
Αἰμυλίους τεύχει καὶ εὐμύσους κατὰ μόχθους,
Ἔκπρε γυναικείων χαρίτων λάμποντας ἐν ὄλβοις.
Τούτοις θηλειῶν τελεῦνται ὄρκια κρυπτά.
Οὗτοι προστήσονται ἐν ὀργιάδεσσιν ἑορταῖς,
Ἔνθα φυγαρσενίης μυστήρια τεύχετ' ἄπιστα.
Ἢν μὲν γὰρ μεσόεντα κατ' οὐρανὸν ἀνδράσιν ὀφθῇ,

Φρά-

Φράζει τι βιοτὴν βαθυχρήμονα χειλιάδεσσι
Ἀρχὰς, καὶ δόξης * ἀπλέτου κοσμήτορα κόμπον.
Ἐκ ποίης τιμῆς μυστήρια τεύχετ᾽ ἄπιστα·
Στίλβων δ᾽ Ἑρμείαο φανεὶς ἐπὶ τὴν δύσιν ἀστὴρ
Γεινομένων βρεφέων ὡροσκόπον ἢ κατὰ μέσσον
Οὐρανὸν, ἔκτε λόγων τεύχει προκοπήν τινα θνητοῖς.
Ἐκ καλαμογραφίης καὶ ὅσ᾽ εἰς μοῦσαν πεπόνηται.
Τούτῳ δ᾽ ὁππότ᾽ Ἄρης ἐῇ ἰσόμοιρος ἀταρπὸς,
Ἢ διαμετρήσῃ φάεσιν φάος ἀντικέλευθον,
Πλαστογράφους χειρῶν μιμήτορας ἀλλοτυπώτων
Παμβλαβείας τεύχει καὶ ἀργήεντας ἰδέας.
Ἀμφίκερως μήνη δ᾽ ὁπότ᾽ ἂν βιοτέρμονος ἄρης
Φωτὶ σεληναίῳ κατὰ γῆς σκολιοπὰ περῶσα,
Τῇ δ᾽ Ἄρης ἰσόμοιρα δι᾽ αἰθέρος ἀκροπολεύῃ,
Τηνίκα τι θεόληπτος * ὁ φὺς ἐν σχήματι τοιῷ
Γίνεται, ἐκπληκτός τε, σεληνιάζων τε νόσοισι,
Καὶ μανίης ἀνάμεστος, * ἔτι συνέεσι πεπληθὼς,
Δυστυχίητ᾽ ἐπίφοιτος, ἐπὴν κατὰ γῆς τε φέροιτο.

* Sic edidi, quum in MS. esset ἀπλάτου διακοσμήτορα κόμπον, eique superscriptum ἀπλάτους διακοσμήτορα, at in margine γρ. θεομήτορα κόσμον, quod superius occurrit, ut pateat locum diu fuisse ambiguum. * MS. ὁφὺς * MS. εἰ δ᾽ ἐν σῳ

Ἢν

Ἢν δὲ μετ' ἀντολίην μέσον οὐρανὸν ἀμφιθοάζῃ,
Παμπλούτους τε *πίθησι καὶ ἐντρυφέας καὶ ἐνόλβους.
Θηλυγόνους δὲ τέκνοισι καὶ εὐπάτορας κ' ἀτρέπτους.
Δύνοντος δ' ἄστροιο σεληναίης ὁ λοχευθεὶς
Ἔσσεται ἐμπορίης ἐμπείραμος, ἔργα τε πολλὰ
Ναυκλήρου βιοτήν θ' αἱρήσεται, ἐν ξενίῃ τε
Τὸ πλεῖστον ζώης τε διευθύνων βιοτεύσει·
Πουλυπλανὴς γὰρ ἕλιξ μήνης κερατώπιδος αἰεὶ
Λοξὰ πελαντεύουσα, μένει δ' ἀντλούμενος ὄλβῳ.
Ἠελίου δ' ἀκάμαντος ἐπὴν πυριμάρμαρος ἀστὴρ
Ἐς μέσον οὐρανίης περιφανῆ πυριλαμπέος αἴθρης,
Ἢ γενίμην ὥρην πανεπίσκοπα φέγγεα βάλλῃ
Τοξότεω κατὰ χῶρον, *ἰδ' εὐστέρνοιο λέοντος,
Κριοῦ τ' εὐκεράοιο· καὶ ἐν διδύμοισι φαανθεὶς
Ζωϊδίοις ἰδίοισιν ἐσῆγε μονήϊδας ἀρχὰς
Ἵζεσθαι, καὶ σκῆπτρα βροτοῖς βασιλήϊα φράζει,
Πλοῦτον τ' ὀλβήεντα δόμους τ' εὐδαίμονας ἔρδει.
Ἐκτὸς δ' οἰκείων μοιρῶν γενέθλησιν ἐφεστὼς,
Πλειστοτόκους, κλῆσιν μὲν ἄγαν πολυχρήμονα, τεύχει,
Καὶ βιοτὴν πληθοῦσαν, ἀλύπητόν τε δίαιταν·
Ἀρχὰς δ' οὐχ ἕξει βασιληΐδας οὐδὲ θρονισμοὺς,
Ἡσυχίης δ' ἀφανεῖς σκήπτρων δίχα τοῦσδε φυλάσσει
Ἀβλαβέας οἴκων τε διευθυντῆρας ἐν ὄλβῳ.

* MS. πίθησιν   * MS. εἰδ'

Ὧδε

Ὧδε μὲν ἀπλανέων τε πλανητάων τε κέλευθα
Ῥομβηδὸν περὶ κόσμον ἅμα τροχιῇ περιφέρηται·
Ἄλλα δέ σοι λέξω πάλι σήματα θεῖα γενέθλης.
Ἡνίκ' ἂν ὡράων πανεπίσκοπα φέγγεα μήνης
Φυομένοις μερόπεσσιν ἀν' οὐρανὸν αὐγάζηται·
Ἀστὴρ δ' εἰς δυσμὰς Ἄρεως πυραλαμπέος ἔλθῃ,
Ἐννεάσι τίθησι βροτοὺς, ἀβίους τ', ἀμελάθρους,
Καὶ λεπτῆς πενίης χερνήτερας, ἀκτεάνους τε·
Πολλάκι καὶ θανάτῳ κακομήχανος ὤλετο δεινῷ.
Ἢν δὲ τ' ἀνοικείοισι τόποις ὡροσκόπον Ἄρης
Φέγγος ἐπιτρέψῃ, γονίμην ἐπὶ γαστέρα θνητῶν
Χωλοπόδας τεύχει, καὶ ἀσθενέας, καὶ ἀώρους,
Νῶτα τε κυρτώοντας, ἰδὲ ψευστῆρας ἀθέσμους,
Καὶ παναγεῖς, ὄλβου τε ποθήτερας ἀλλοτρίοιο.
Ἢν δ' ἐπὶ μαρτυρίην Ἄρεως ἔλθουσ' Ἀφροδίτη
Ὄμμα βάλῃ παναυγὲς, ἐνημερίναισι λοχείαις
Ἐκ πυρὸς αὐχήσουσι τέχνας μέλανός τε σιδήρου
Ἄκμοσι ῥαιστοτύποις μεμελημένοι ἠδὲ καμίνοις.
Ὁππότε δ' αὖ σκοπιὴν ὡροσκόπον ὠδίνεσσιν
Ἑρμείας κατέχῃ, τῷ δ' αὖ Κυθέρη ἐπίφοιτος,
Δή ποτε ῥήτορας ἄνδρας ἰδ' ἐν σοφίῃσιν ἀρίστους
Ἔσσεσθαι δείκνυσι, καὶ ἀστρολόγους θεοφήμους,
Ἔν τε * γεωμετρίῃσι καὶ ἐν πλείστοισιν ἀρίστους,

* MS. γεωμετρίῃσιν

Ἔντι λιθογλυφίαισι θεῶν νηῶντε * θεμέθλοις.
Ζεὺς δ' ὑπερορμαίνων Φαέθων ὑπὲρ ἀστέρα πατρὸς
Ἡνίκ' ἂν ἐν καθέτῳ κόσμου μέσον ἀμφιπολεύῃ
Ζωΐδιον, τῆμος δὲ γοναῖς μερόπων τις ἐνέγκῃ,
Ἔσσεται * ἐμπορικοῦ πλοίου φορτηγὸς ἴδρυς,
Ναυκλήρου τέχνας θηράσεται, ἐν χρέεσσίν τε
Ἵμερον ὠνητοῖσι βιώσεται, ἐργασίῃσί τε
Κοινωνὸν πάντων συνστήσεται, ἄστατα δ' αὐτῷ
Ἐκ θαλάμων νυμφεῖα γενήσεται ἔντε γυναιξίν.
Ἑρμῆς δ' οἰκείως ὁπότ' ἂν κατὰ κύκλα φαανθῇ,
Μαρτυρίῃ δὲ Κρόνοιο κατ' αἰθέρα τῶδε πελάζῃ,
Ῥήτορας ἐμφαίνουσι βροτοὺς, σοφίῃ τε κρατίστους,
Ἑρμηνεῖς τε τίθησι, καὶ ἀστρολόγους ποτε θνητοὺς,
Χρήματα δ' ἐν χείρεσσι καὶ ὄλβου πρήξιας οἴσει
Οὐ * μόνον ἀλλοτρίων κτεάνων, ἰδίων δὲ μάλιστα
Ὀφθῆναι, χαίρησί τε τιμῶν καρπὸν παρὰ νῶτα.
Ἢν δὲ σεληναίης ἑλικοδρόμος ἄστατος ἀστὴρ
Ἑρμείην σύμφωνον ἔχοι κατὰ κόσμου ἄταρπον,
Καὶ μούνη Κυθέρεια συνῇ καλῷ Φαέθοντι,
Ῥεκτῆρας χρυσοῖο, καὶ Ἰνδογενοῦς ἐλέφαντος
Ἐργοπόνους * δείκνυσι, καὶ ἐν πραπίδεσσιν ἀρίστους
Ἔσσεσθαι, θελγκῶντε καὶ ἀντίχων κανονισμῶν

* MS. θεμίθλοις, sed ε superscr. * MS. ἐμπορικοῖο
* MS. μόνων * MS. δείκνυσιν

Κοσ-

Κοσμητὰς μάλα τοι πεπονημένα τεχνάζοντας.
Ἄρης δ' αἰγλήεις ὅτ' ἂν αὐγῶν ἠελίοιο
Νέρθε φανῇ μήνῃ τε λοχευομένῃ τε βροτοῖσιν,
Πήρωσιν στενόεσσαν ἐν * ὀφθαλμοῖσι τίθησιν
Ἔσσεσθαι κείνοισι καὶ ἀμβλυόεσσαν ὁμίχλην.
Ἑρμῆς δ' εἰς οἰκεῖα τυχὼν κατὰ δώμαθ' ἑαυτοῦ
Ἰητῆρα * τίθησι βροτῶν παιώνιον ἄνδρα,
Ἔσσεσθαι μάλα κεῖνα καὶ εἰς πανάκειαν ἕτοιμα,
Ἔντε λογιστονόμοισιν ἀεὶ πολυπράκτορας ἔργοις.
Ζεὺς δ' ὅτ' ἂν Ἑρμείᾳ προσμάρτυρα φέγγεα βάλλῃ,
Πουλυπλανεῖς ξενίης φαίνει μερόπεσσι κελεύθους
Ἵξεσθαι, καὶ λέκτρα γυναικῶν ἥσσονα πολλῷ
Θηράσσειν περὶ κῦδος ἀνάξια θηλυμανοῦντας.
Ταῦτα μὲν ὡράων σκεπτήρια. νῦν δέ με χρειὼ
Ἀκτινηβολίας ὁρίων τ' * αἴθωπα κέλευθα
Δωδεκατημορίων τ' ἀστροκυκλόεσσαν ἐνισπεῖν
Ζῳδιακὴν, ἐξ ὧν γενεαὶ τίκτονται βροτοῖσιν
Κλωστὴν ἐκπληροῦσι βίου θνητοῖσι πορείην.
Πρῶτα μὲν οὖν Στίλβων, φανερὸς θεὸς, ἡνίκα καὶ Ζεὺς
Εἰς ἀκτῖνα βαλῇ Ἄρεως φαίνοντι σελασμῷ,
Ἠὲ κατ' οἰκείων ὁρίων περιλαμπὴς ὀφθῇ
Αἰθέρος, ἀθλητῆρας ἀιολοπάλαστε προφανεῖ

* MS. ὀφθαλμοῖσιν * MS. τίθησιν
* MS. αἴθρωπα

Στεῤῥοτάτους ἔσσεσθαι, ἰδ' ἐν νίκαις ἱεραῖσιν
Στέμματα μυριόδοξα, καὶ εὐδοκιμοῦντας ἐν ἄθλοις.
Ἄμφω δ' ἢν τούτοισι Κρόνου προσμάρτυρος ἀστὴρ
Ἐν ἰδίοις ὁρίοις φαινῶπιδα τάξιν ἐπίσχῃ,
Ἀστεφάνους τεύχει μὲν, ἀλειπτῆράς τε κρατίστους
Παιδότριβας δείκνυσι, διδασκαλίης τε παρέδρους.
Ἢν δὲ καὶ ἀφρογενοῦς Κύπριδος θοὸν ἀστέρα βάλλῃ
Ἀκτὶς Ἑρμάωνος, ἐναλλάγδην τε γένωνται
Εἰς ἰδίων ὁρίων ἄμφω τρίβον αἰθερόπλαγκτον,
Κωμῳδοὺς λογικῶν τε μελῶν μελπήτορας ἄνδρας
Δείκνυσιν, μαχλικῶν τε λόγων θρασυγλωσσείας ᾠδοὺς,
* Ναβλιστοκτυπέας τε χοροῖς, κιθάρης τε μελουργοὺς,
Ὀρχηθμῶν ἴδριάς τε, καὶ ἐν θυμέλαις προφέροντας.
Ἡνίκα δ' ἂν Κρονικοῦ σέλας ἀστέρος αἰθέρος αἴγλην
Πυρφερέαις ἀκτίνεσσι καταντίπερ αἰγλοβολήσῃ,
Δισσάτ' ἐν ἀλλαγμοῖσι φανῇ * σπλαγίσματα τῶνδε
Ὧν ὁρίων, τεύχει θρηνήτορας ἄνδρας, ἀσήμους,
Κεδροχαρεῖς, * σορόεργα τέχνης καινίσματ' ἔχοντας,
Νεκροτάφους, κλαυστῆρας ἀποφθιμένων, νεκρονώμας.
Ἢν Πυρόεις δύνῃ Φαίνοντι συνὼν ἐπίκεντρος,
Ἑρμείας δ' ἰσόμοιρος ἐν ἀμφοτέροισι φαανθῇ,
Ἐν ὁρίοις καὶ κέντρῳ ἐπαντίσχωσι σελήνην,

* MS. ναβαιστοκτυπ. * Superscr. σπλαγίσμασι
* MS. ὀρόεργα

Ἀν-

Ἀνδροφόνους δρῶσιν, ληίστορας, ἐμπεδολώβας
Κέρδεος ἐχθροτάτου θηρήτορας, * οἳ βασανηδὸν
Στρεβλὰ κολαζόμενοι σκολοπηίδα μοῖραν ὁρῶσι.
Πικροτάτοις κέντροισι προσαρτηθέντες ἐν ἥλοις,
Οἰωνῶν κατάδειπνα, κυνῶν θ' ἑλκύσματα δεινά.
Ζῆνα δ' ὅτ' ἂν φαέθοντα βαλῇ λαμπραυγέτις ἀκτὶς
Ἑρμείου, μίγδην τε διαλλάξωσιν ὁρισμοὺς,
Ῥητορικῆς φαίνουσι τέχνης σοφίης τε κρατίστους
Ζηλωτὰς σκολιῶν τε λόγων, νεότητά τε λαμπρὰν
Γραμματικήν τ' ἄσκησιν ἐνὶ στέρνοισιν ἔχοντας.
Στίλβων δ' Ἑρμάωνος ὅτ' ἂν Κυλλήνιος ἀστὴρ
Φωσφόρον ἀκτίνεσσι βαλῇ Κυθερηΐδος αἴγλης,
Τάς τ' αὐγὰς ἐπέχοντες ἐν οὐρανῷ ἀστερόεντι
Δωδεκατημορίων χῶσιν βάσιν, ἡνίκα θνητοὺς
Γαιομέτρας δείκνυσι μαθηματικούς τε φανεῖσθαι.
Ἀστρολόγους, μαγικούς τε θύτας, ἰδὲ μάντιν ἔθηκεν,
Οἰωνοσκοπικούς τε, σαφεῖς θ' ὑδρομάντις ἔρεξεν,
Οἷς λεκανοσκοπίη πιστεύεται ἢ νεκυϊσμός.
Κυπρογενοῦς δ' ἀκτῖνας ἐς ἠέρα πυρσοβολοῦσα
Ἄμμιγα φωτὶ Κρόνου τεύχει μεροπήϊα ἔργα.
Δοῦλα θεῶν ἱερῶν τε νεωκόρα λυσσομανούντων,
Νοῦν τε σεληνάζοντα προφητάζοντά τε θνητοῖς.
Ἠέλιον δ' ἀκτῖσιν Ἄρης περιλαμπέσι βάλλων

* Superscr. ἢ

Μήνης ἑρμώσης μέγα Κύπριδι κοινὰ σὺν αὐτοῖς,
Θηλυτέρους γονίμων παίδων ἰσομήτορας ἄνδρας
Γαλλομανεῖς τ' ἔσεσθαι, * ἀγυρτῆρας τε προφαίνει,
Καὶ πολυπλαγκτοσύνης ἐπιβήτορας, οἰκτροκελεύθους,
Δυστυχίας, καμάτου τε κακοῦ διαδέκτορας αἰεί.
Ἢν δὲ σεληναίην ἑλικάστερον αἰθροβολήσῃ
Ἀκτῖσι * χρυσῆσι φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἢ κοινῶς ἐπὶ ταυτοπόλου διὰ κύκλα περῶσιν
Δωδεκατημορίοισι, προφήτορας ἱερολήπτους
Ἀνέρας ἐμφαίνουσι, καὶ ἐν τελέτῃσιν ἀρίστους,
Μυστιπόλους ῥεκτῆρας ἰδ' ὀργιόωντας ἔσεσθαι.
Ἄρης δ' Ἑρμείαν διαλαμπάδα ἀκτῖνι βάλλων
Ἢ δρόμον ἢ ἰσόμοιρον ἰὼν μετὰ τοῦδε σελασμοῦ,
* Σωματοφρουρητῆρας ἰδ' ἔμπαλι σωματοφόρβους,
Πλαστογράφους τεύχει τε καὶ ἐν ψεύσταις προφέροντας,
Καὶ θεολωβήτας, κακοεργίας, ἀφθιτουίσους
Καὶ κατεναιδιστῆρας ἐν ἀλλοτρίῃσι βλάβῃσι,
Ψέκτας ἀνθρώπων διαβλήτορας, οἷς τὸ τεχνασθὲν
Εἰς ἀπάτην δολοέσσαν ἀληθείης πέλας ἥξει.
Ἡνίκα δ' ἂν σὺν τοῖσι καὶ Οὐρανίδης Κρόνος ὀφθῇ
Ζωϊδίῳ, φαίνοντι κατ' αἰθέρα Φαίνοντι ῥόμβῳ
Ἢ κατὰ τοξόπωτι βάλῃ σελάεσσι μελάθρου

* MS. ἀργυρτ. * MS. χρυσῆσιν * MS. σωματοφρου ῥητῆρας

Ἢν

char. 11. p. 179 Notae
διὰ λαμπάδα
ἀστέρα
κατονειδιστῆρας

Ἢ ε κατ' ἰχθυόεντα βορειοπέτην τε χορείην,
Ἔνθα τε παρθένος ἐστὶ περὶ πλάσιγγα λέοντος
Ἰχθυοθηρευτάς τε καὶ ἰξοβόλους δολοεργοὺς
Τοξελκεῖς τε πέδησι καὶ ὀρνίθων τροφοποιοὺς,
Θηροδιδασκαλίης ἐπιβήτορας ἱμεροέσσης,
Οἷς ἀγρίη φύσει πθάσω πρηΰνετ' ἀγωγῇ,
Κτηνῶν τ' ἀγρονόμων σημάντορας ἐμβασικοίτους.
Τούτων οὐκ ἀτυχὴς μὲν ἔφυ βίος, ἀλλ' ἐπίμοχθος.
Αἰνοπλανὴς δὲ Κρόνος μήνης ἀκτῖσι πελάζων
Δωδεκατημορίοισιν ἐν ἀλλήλοισιν ἑαυτῶν,
Ἀχθοφό-ρους Ὀχθοφόρους, ὑδρέας τε, καθαρτῆράς τε κελεύθων
Ἀμφοδικῶν, * οἰκτρούς τ' ἀμαρησκαπτῆρας ἔτευξ' ἀμαρῆς σκαπτῆρ
Ἀγγέλλει, λουτρῶντε καθαρτῆρας βαλανείων,
Εἴτε παραγχυσίησι * μέλη βιόλυτα καθέψει
Καὶ πλυνοῖσιν ἄβροτα καὶ δερνοφάγοισι λύκοισι.
Πρὸς δέ γε φύσονται τούτοις καρπαπόροι ἄνδρες,
Ληνῶν ἀντλητῆρες, ἐν ὕδασι γηράσκοντες,
Ἀρδευταὶ φορβῆς, λαχανηφόροι, ἠδ' ἐπίμοχθοι
Ἀνθολόγοι, γαίης τε μεταλλευταὶ καὶ ὑπουργοὶ
Δυσπονίης, οἷς λᾶας ἀπ' οὔρεος ἀκροτομοῦνται,
Χαλκὸς, κασσίτερός τε, κελαινόχροός τε σίδηρος.
Πάντ' ἐπὶ γαίης μερόπων ἐπίνοια ματεύει.
Ἢν δ' ἀκτῖς Κρονικὴ κορυφὴν ἐπ' Ἀρήιον ἔλθῃ

* MS. οἰκρούσειμαρη σκαπτῆρας * MS. μεληβιωλυτα

Φεγ-

Φεγγοβολῶν ὀπτῆρα κακὸς κακὸν αἰγλάζοντες
Ἔνθ᾽ ὁρίοις ἰδίοισι δυωδεκατημορίοισί τε
Συμμίγδην ἐπιβῶσι τριγωνίζοντι σελασμῷ,
Γαστροτόμους, νεκρῶν τε ταριχευτῆρας ἀπηνεῖς
Ἔστεαθαι φαίνουσι, καὶ ἐμπρήστε ματεῦντας,
Καὶ μυστροὺς σπλάστε τεχνάσμασι σπεύδοντας,
Ἔνθα δυσοσμίη τε καὶ οἰκτρότατ᾽ ἔργα τελεῖται.
Ἠέλιος δ᾽ ἄκαμας ὅτ᾽ ἂν ἀθρῇ τὸν πυρόεντα
Ἀστέρ᾽ Ἐνυαλίοιο θοαῖς ἀκτῖσι βολαυγῶν
*Ζωΐδιων τετράγωνον ἂν οὐρανόεσσαν ἀταρπὸν
Ἀμφίκερω ταύροιο καὶ ἀσθμοτόκοιο λέοντος
Κρεῖττ᾽ ἰαρόεντος ἐπ᾽ ὠδίνεσσι βροτείαις,
Ἰσχυρῶν ἔργων τεύχει πονοπαίκτορας ἄνδρας,
Ὀχλοχαρεῖς, φιλόμοχθα θεατρομανοῦντας, * ἴχνεσσιν
Αἰθροβάτας, * πηκτοῖσι πετευριστῆρας ἐν ἔργοις,
Αἰθέρι καὶ γαίῃ μεμετρημένα ἔργα τελοῦντας,
Μιμοβίους, χλεύηστ᾽ ἐπιβήτορας, ὑβριγέλωτας,
Ἐν ξείνῃ γήρως ἐπιβήτορας, ὀθνειοτύμβους,
Ὄρνεα γῆς, πόλεως πάσης ἀπόλιστα γένεθλα,
Μωρόφρονας, λιτοὺς, ἀσχήμονας, αἰσχρογέλωτας,
Κρατοπαγεῖς, ἀχίτωνας, ἀεὶ κορυφῇσι φαλακροὺς,
Ὧν ὁ βίος χλεύης πῆχυν ἀπεμάξατ᾽ ὁμοίην.
Ἢν δὲ σὺν ἠελίῳ τε καὶ Ἄρει καὶ Κύπρις ὀφθῇ,

[illegible]ισχρουργῶν ἔργων
[illegible] d'Orville [illegible] p. 166
in [illegible]

* MS. ἴχνεσιν * MS. πηκτοῖσιν

Σχοι-

Σχοινοβάτας τοίχου, καλοβάμονας, ὑψόθεν εἰς γῆν
Γειτνίῃ θανάτοιο καταρριπτοῦντας ἑαυτοὺς,
Ὧν ὁ πρὸς μόρος ἐστὶν, ἐπὴν εἰς σφάλματα νεύσῃ.
Τούτοις δ' ἄμμιγα πᾶσι Κρόνου συναλώμενος ἀστὴρ
Τειχοδόμους τε τίθησι, καὶ εὐτόλμους κεραμουργοὺς,
Πηλαίης * πλίνθου τε καὶ εὐστίχων κανονισμῶν
Θριγκῶν τ' ἐνθυντῆρας, ἀεὶ καμάτοισι συνήθεις.
Ἢν δ' ἰσόμοιρα κέλευθα Κυθήρη Ἄρεϊ βάλλῃ,
Ἠὲ τρίγωνος ἴσαι κατ' ἔμβασιν, ἢ τετράγωνος,
Ἢ διαμετρήσῃ φάος ἄπλατον ἀστέρι κείνῳ,
Ἄμφω δ' αὐτοὶ τὸν αὐτὸν ἅμα θρώσκωσι τυχόντες
Δωδεκατημορίων ἴκελον δρόμον αἰθροδόνητον·
Τηνίκα τοὺς τεχθέντας ἀναγγέλλουσιν ἔσεσθαι
Ζωροπότας οἴνου, μεθυχάρμονας, εἰλαπινουργοὺς,
Δαιτυμόνας, θιάσοισιν ἀεικώμους, ἀκολάστους,
Ἤματα νύκτας ἄγοντας, ὕπνῳ μετακοσμηθέντας.
Πρὸς τούτοις δ' ἔτι πολὺ κακώτερα βλαστήσωσιν
Πλαστοκόμαι, νομίμων λεχέων κλεπτῆρες ἄθεσμοι,
* Μοιχάται, αἱμορέοντες ἀεὶ, νεομορφοτύπωτοι,
Μαστροπατ' ἔργα τελοῦντες, ἀεὶ κακίῃσι γυναικῶν
Σύμβουλοι, δόλιοι, κακομήτορες, αἰσχροδιδάκται,
Ἴδμονες, ὧν ἄλοχοι θαλάμους πωλοῦσι συνεύνων.
Ὁππότε δ' ἂν τούτοισι Κρόνου βλαβεραυγέος ἀστὴρ

* MS. πλήνθου * MS. μοιχατάτειμοιρέοντες

Συννεύῃ κατὰ χῶρον ἀνοικείοισι κελεύθοις,
Παμπαθέας, * στομάτεσσιν ὀπυιομένους, γεγεπώτας,
Μήδεα μαθὸν ἔχοντας, ἀναστροφίῃ τ' ἐφυβρίστους,
Ἐκφαίνει φύσεσθαι, ἐπειροστρόφους τε γόητας,
Πορνοσύνης ἀκρατοῦς σημάντορας, αἰσχροκερδεῖς,
Ἔχθιστον μυσαρὸν μεμαχλευμένον ἦτορ ἔχοντας,
Παμψέκτους, ἀπόφωλα βίου μυσαρωπὰ γένεθλα.
Φαινούσαις δ' ἀκτῖσιν ὅτ' ἂν Κρόνος εἰς Ἀφροδίτην
Λαμπάζῃ σελάεσσι φλογὸς βαρυβάμονος ὁλκῷ,
Ἄρης δ' αἰθαλόεις παρεῇ σὺν τοῖσι διωγμοῖς,
Βυρσοτόμους τεύχει, δοροεργέας, ἔντε καθέδραις
Σκυτείῃ τέχνῃ μεμελημένα δαιδάλλοντας,
Θηλυλάλους, ῥωποῦς τε γυναικῶν ἴδρϊας αἰεὶ,
Τεκτοσύνης τ' ἄρχοντας, ἰδ' ἐν ναυπήγεσι τέχναις
Καυκανεῆς ὕλης πελεκήτορας δὲ ξυλοεργοὺς,
Λαοτόμους τε πέτρης σκληρώδεος ἐγρεσιδόμους,
Ἠδὲ λιθοψώκτῳ καμάτῳ βίον ἰθύνοντας.
Τούτοις δ' Ἑρμάων ἐπὶ τέρμονας ἡνίκ' ἂν ἔλθῃ
Οἰκείως διάσχημον ἔχων φάος Ἄρεος ἄστρῳ,
Πρηκτῆρας δείκνυσι, τελωνῆτάς τε βιαίους
Φύσεσθαι, δεινούς τε χρεάρπαγας, ἐργολάβους τε,
Ἔνθεν ἐπήρειαί τε καὶ ἐκδύσιες πλέθουσιν,
Ψευδοκατηγορίαι τε κατηγορίης τε πυκνασμοί.

* MS. στομάτεσσι

Μάρ-

Μαρμαρυγὴ δ' ἀκτῖν' ὅτ' ἂν σελασφόρος Ἑρμῆς
Ἀμφὶ σεληναίῃ σκολιὸν λαβύρινθον ὀρίνῃ,
Ἢ ἐπίσῃ καὶ ταυτὸν ἐπ' αὐταῖς λαμπάσι μήνης
Δωδεκατημορίων αἰτωπία φέγγεα κόσμου,
Ἀγχαυλοὺς δείκνυσι κυνηγητῆρας ἔσεσθαι,
Ἄρκυσι καὶ σταλίκεσσιν ἐϋστεθέεσσι μέλοντας,
Αἰθροπίκου τε γονῆς ἐπιβήτορας ἰξευτῆρας,
Ἐνδεέας τε πόθοισι τροφῆς κάμνοντας ἐπ' ἔργοις.
Ἢν δὲ καὶ οἰκείων ὁρίων ψαύσωσιν ἅμ' ἄμφω,
Ὑλογράφους ἄνδρας, κηραγγέας, ὁλκαδοχείστας,
Ζωοτύπης μακάρων ἀποπλάστορας, εἰκονομόρφους
Θήσοντ', ἢ μεθόδοισι λινοσπαλίῃ προφέροντας,
Πολυχήεντι * λέπασμα συνκοσχεῦντας σὺν ἐλαίῳ.
Μόχθον ποσηέντα πονήσονται παλάμῃσιν.
Ἀκτῖς δ' αἰγλήεσσα σεληναίης Ἀφροδίτην
Φωτὶ νέῳ βάλλουσα καὶ Ἄρει μαρτυρέουσα,
Ἀλλοτρίων θαλάμων φαίνει λῃστῆρας ἄνδρας
Ἔσεσθαι, μοιχευτὰ λέχη μελάθροισιν ἔχοντας.
Θῆλυ δ' ἐπὴν τὸ πεφυκὸς ἐν ἤματι τοῦδε πλασμοῦ
Πάγκοινον κέρδος θηράσεται ἀνδράσι μιχθὲν,
Ἔκ τε χαμαιτυπίης ἕξει βίον ἄπορον αἰεί.
Ἑρμείου δ' ἀκτῖνες ἐπὴν Κρόνον ἀκροβολῶσιν,
Ἄρεα τ' ἐγκυδοιμον ἐπὴν ἐφορῶσι τε τοῦτον,

* MS. λήπισμα

Ἢ ὁ Διωναίης Κύπριδος θοὸν ἀστέρα βάλλῃ,
Τηνίκα δὴ μαχλάδας τεύχει * τ' ἀστεῖα φυείσας
Πόρνας καὶ τριβάδας ἀνδροστρόφα ἔργα τελούσας.
Ἢν δ' ἰσόμοιρα φανῇ Κυθερηϊὰς Ἑρμάωνι,
Ἄνδρεσσιν ξείνοισι καὶ ἀλλοδαποῖσι μιγεῖσαι
Δεσποτίδες μεγάλων τε βίων μελάθρων τε φανοῦνται.
Τὸν συνετὸν καλιδὼν διὰ τετράδος ὄβριμος Ἄρης
Οὐκ ἀγαθὸν * τελέσει, βλαβερὸν δ' ἐπὶ πᾶσιν ὀρίζει
Σκυλμοὺς ὑποφανεῖς, φαντάσματά τ' ἠδ' ἐπαγωγὰς,
Καὶ διεγείρονται νεκύων θάμβησιν ἔχοντες.
Αἰθαλόεις δ' ἀστὴρ Ἄρεως ἀκτῖσι σελήνην
Φεγγοβολῶν ἰσόμοιρα κατ' οὐλύμποιο κέλευθα
Ἀκροτάτοις κέντροισι, * πρὸς ἔκθεσιν ἢ ἀλίθηνον
Θηλυτόκων βρεφέων τε καὶ ἀρρεγόνων βίον ἕλκει,
Οὐ μὴν ἐς θανατόνγε προδώσεται ἔκθεσις ἥδε.
Ἀρνυμέναις γὰρ γυναιξὶ τροφοῖς ὑποβάλλετ' ὀθνείαις,
Κἢν μὲν ἐπισκοπέῃ γενέθλην Κρόνος, ἐς ζυγὸν ἥξει
Λατρείης πονέοντα· Διὸς δ' ἐπιδερκομένοιο
Ἦμαρ ἐλευθέριον ἕξει ποιητὸς ὀθνείων,
Συληθεὶς γονέων, οὐ γνήσιος ἐν μεγάροισιν·
Σύντε διωνυμίῃ τε καὶ ἐν διπληΐδι φήμῃ
Ζήσεται ἀλλοτρίων γονέων οὐχ ὧνπερ ἔβλαστεν.

* MS. πεσοιαφυείσας * MS. πλείωσι
* MS. πρὸσ ἔκθεσιν

Χρη-

Χρηματίαι στοργαῖς καὶ παιδοσύνησιν ὀθνείων.
Αὐτὰρ ἐπήν γε Κρόνος μήνης ἰσόμοιρος ὑπάρχῃ
Ἢ διὰ μέτρα φανῇ πλαγκτοῦ κόσμοιο * πρείῃ,
Πάμπαν ἐς ἐκθεσίην βρεφέων γένος * ἔσσεται κείνων,
Ὧν γένεσις πρὸς μητρὸς ἐλέγχεται αἰθεράσι δούλη,
Καὶ γενέτου δὲ πέφυκεν ἐλευθέρα δεσποσυνάων.
Ἣν δὲ Κύπρις τούτοις προσμαρτυρέουσα γένηται,
Ἥσσονες ἢ πατέρων μητρὸς τελέουσι λοχεῖαι.
Ἦμος δ' Ἑρμείας Ζηνὸς φάος ἢ ἰσόμοιρον
Ὁρμήσῃ, τῆμος μὲν ὁ φυόμενος τότε θνητῶν
Σεμνοτάτων γενέων ὀφθήσεται, ὧν πατρὶ μήτηρ
Παρθένος εἰς θαλάμους ζευχθήσεται ἀνδρὸς ἄπειρος.
Ἔσσεται δ' ἐν γενέθλαισι * φάος παναδελφον ἐσαθρῶν.
Σχῆμα δ' Ἄρης ἐπὶ τοῖσιν ὅτ' ἂν πυριμάρμαρος ἀστὴρ
Κύπριδι συνοδεύσῃ ἔτι καὶ Κρόνου εἰσορόωντος,
Ἢ μετὰ χηρείην μήτηρ πατρὶ τοῦδε συνῆξε,
Ἢ διὰ μοιχοσύνην δολοεργία νυμφευθεῖσα.
Ἠέλιος δὲ Κρόνοιο καὶ Ἄρεος ἀστέρας ἀθρῶν
Ἀντιπινηβολίῃσι φαεσφόρου Οὐλύμποιο,
Ναυσιβάτας φαίνει καὶ ἐν ὕδασιν ἤκτορας ἄνδρας,
Ἔσσεσθαι σκαφέων κυβερνητῆρας ἀΰπνους,

* MS. πρείῃ * Superscr. ἔσσετ' ἐκείνων. * In MS. hæc sunt ab manu secunda, quæ erasis antiquioribus hæc inscripsit.

Πρωτάρχαστι νεῶν, οἱ πολλάκι ναυφθορίαισιν
Χείματος ὀρνυμένου βίοτον λείψουσι δι' ἅλμης,
Νηχόμενοι μοίρης βαιὸν χρόνον ἐν πελάγεσσιν.
Παμφαίνων δ' ἀστὴρ ὁπότ' ἂν πλίοιο Κρόνοιο
Ἠελίου σελάεσσιν ἀν' οὐρανὸν * ἢ ἰσόμοιρος,
Τηνίκα φυομένων βρεφέων γενήτειρα πρῶτον
* Μητέρος εἰς ἀΐδην πέμψει νεκυοστόλος αἶσα,
Κτήματά τ' ἐξολέσει πατρώϊα, καὶ πολὺν ὄλβον,
Καὶ τε κασιγνήτων θανάτους ὁρόωσι προόντων,
Πλεῖστον δ' ἐκ θανάτων πολλῶν μέγαν αὐχήσωσιν.
Ἢν τε σεληναίης ἀκτὶς ἰσόμοιρα πελάζῃ
Φωτὶ Κρόνου, μάρτυς δ' ἐπὶ σήματι τῷδε γένηται
Καὶ Πυρόεις, μήτηρ προτέρη πατρὸς ἵξετ' ἐς ἀΐδην,
Ἢ ἐ μογοστοκίῃ δεδαϊγμένη, ἢ διὰ νούσου.
* Ἀμβλώσσοις δ' ἂ γυναιξὶ Κύπρις κρύφιμ' ἄλγε' ἔδωκεν.
Ζεὺς δ' ὅταν Ἑρμείηντε καὶ ἱμερτὴν Ἀφροδίτην
Ἀκτῖσι φαέθουσι βάλῃ λαμπραυγέσι κόσμου,
Αὐτοκασιγνήτας ῥέζει κείνοισι βροτοῖσι
Νύμφας συγγενικάς τε, λοχεύονται δ' ἀπὸ τούτων
Ἄνδρες παιδείης ἡγήτορες, ἔντε καθέδραις
Γραμματικαῖς δήμοιο βίον * διαπιμαίνοντες.
Ἥλιος δ' ἀκάμας ὁπόταν Κύπριν Ἄρεϊ κοινῶς

* MS. ἢ * MS. μητέρας * MS. αμβλωσους δ' αγυναιξι * MS. διαπιμένοντες

Ἀκ-

Ἀκτινηβολίῃσι πυριβλήτοισι καθαρῇ,
Γνάπτορας εὐσήμων πέπλων, καὶ τεύκτορας αὐτῶν
Ἱστοπόνους ἔσεσθαι, ἰδ' ἡγητῆρας ἀρίστους
Πρηκτῆράς τ' ἀγεληδὸν ἀλωομένους διὰ παντός.
Ἑρμείων δ' ὁπότ' ἂν Δία καὶ Κρόνον ἀγκυλομήτην
Ἀκτῖσιν * στίλβουσι φλογὸς λαμπτῆρσι πελάζῃ,
Νηοπόλους ἱερῆας, ἰδὲ ζακόρους θεοσέπτους,
Γραμματέας τιμίων τε προφήτορας ἄνδρας αὐτὸς
Μυστιπόλους, ἱερῶντε περιστεμμένους στεφανηδὸν·
Ὁππότε δ' ἂν Κυθέρειαν ἐν ἀκτῖνεσσι βολαυγῆ,
Ἄρεα τ' αὖ πυρόεντα βραδὺς Κρόνος, οἵ τότε φύντες
Γειοπόνοι ζήσωσι φυτοσπορίας ἀγαπῶντες
Ὀθνείης χώρης τε καὶ οἰκείης διὰ παντός.
Λήψονται δὲ λέχη δίχα γράμματος οὐχὶ νόμοισιν,
Ἐκ μετεωροσύνης δὲ συναντήσαντας ὁμεύνοις.
Κύπριν δ' Ἀφρογένειαν ἑλιξοπόροντε σελήνην·
Πυρσοβόλοις ἀκτῖσι βαλὼν τειχεσφόρος Ἄρης,
Μηχανικοὺς τεύχει τε καὶ ὀργανοπήκτορας ἄνδρας,
Τεκτοσύνης τ' ἄρχοντας, ἰδ' αὐτοδίδακτα τέχνῃσιν
Θαύματα δαιδάλλοντας ἐν ἀλκήεντί τε θυμῷ
Ἔσεσθαι, στηκῶντε νεωκορίῃσι μέλοντας,
Ἐργοπόνους παλάμαισι καὶ ἀνδροπάτους καὶ ἀρίστους, ἁδροτάτους
Ἀχθοφόρους καμάτωντε πόνους εἰς τέρψιν ἄγοντας.

* MS. στίλβουσιν

Τούτοις δ' Ἑρμείας φαύλοις σὺν σχήμασιν ὀφθεὶς
Μυθολόγους τεύχει καὶ αἰσχρεορήμονας ἄνδρας,
Μωρολόγους, χλεύης θ' ἡγήτορας, ὑβριγέλωτας,
Ἔν τ' ἀρεταλογίῃ μυθεύματα ποικίλ' ἔχοντας,
Ψηφάων * παίκτας τε καὶ ἐξ ὄχλοιο πορισμῶν,
Βομβηδὸν ζώοντας, ἀλήμονας ἧς χθονὸς αἰεί.
Ἢν δὲ Κύπρις μήνητε σὺν ἠελίῳ τε καὶ Ἑρμῇ
Μάρτυρες ἀλλήλων μέσον οὐρανὸν ἀμφιπολῶσιν.
Ἢν μὲν ζωϊδίοισι διμορφώτοισι πέλονται·
Ἰχθύσιν, ἢ διδύμοισι συνωρίζουσι κατ' αἴθρην.
Τοξότεω κατὰ κύκλον ἢ ἐς * σταχυηφόρον ἁγνὴν
Παρθενικήν, τῆμος * δίδυμα τοκετῷ φύσετ' ἀνδρῶν
Σώματα, καὶ τριδύμων παίδων θαυμαστὰ γένεθλα.
Κὴν μὲν Ζηνὶ Κύπρις κατὰ φῶς ἰσόμοιρον ἐνεχθῇ
Ἄῤῥενες ἔσονται δισσοὶ γένει, ἄμμιγα δ' αὐτοῖς
Κούρη ἀπ' ὠδίνων τεχθήσεται ἐσχατόωσα.
Οὐρανίου δὲ Κρόνοιο θεωροσύνην ἐπέχοντος
Θηλυγενὴς διδύμων ἔσται τόκος ἄρσενος ἐκτὸς.
Ἐν κακοδαιμοσύνῃ δ' Ἄρεως, κατ' ἐναντία μήνης
Μαρμαρυγὰς φαίνοντος, ὁ πικτόμενος τότε θνητῶν
Σῶμα περισσομελὴς τεχθήσεται, ἔκμετρα γυῖα
Παρ φύσιν ἠμερίων δεικνὺς μερόπεσσιν ἀθρῆσαι.

* MS. πέκταισι * MS. παχυηφόρον. * MS. διδυματοκαταφύσετ'

Ὀπ-

Ὁππότε δ' ἂν ἀγαθοῖσι τόποις στείχωσι κατ' αἰθέρα
Ἄρης πυρωτικὸς ἰδ' ἑλιξοπόρος τε σελήνη,
Τεύχουσιν * σοβαροὺς πλουτίστορας ἄνδρας ὑπὲρ γῆν,
Ἡγεμόνων φιλίῃσι γεγηθότας, ἀμφὶ δὲ κόσμῳ
Πουλυπλανεῖς ξενίαισιν Ἀρήϊα λήμματ' ἔχοντας,
Καὶ πάσης στρατιῆς ἐπιβήτορας ἐν προκοπαῖσιν.
Ἢν δὲ Κρόνου βλαβεραυγὴς * ἐς αἰθέρα φέγγος ἀθρήσῃ,
Διοσὰ δ' ἐναντίον ἄστρα φανῇ σελαγίσματα τῶνδε,
Τῆμος ὅσοις γενεὴ μεροπηΐας ἄρχεται ἀνδρῶν,
Ἐν κακοδαιμοσύνῃ καματώδεϊ πᾶσι βιῶσι,
Νουσομελεῖς τεύχουσι βροτοὺς, ὀδύνῃσι συνήθεις,
Κωδύνων βλαβερῶν τε δυσεκφεύκτων τε παρέδρους.
Μήνη δ' ἀμφίκερως σκολιόδρομος ἡνίκ' ἂν ὀφθῇ
Ἄρεως εἰς τετράγωνα πέλου λοξώματα βᾶσα,
Ἢν δ' ἐπιδυομένῳ κέντρῳ γῆς ἀπὸ τέρμονος αἴθρης
Στίλβων ἀμφ' αὐτοῖσι καὶ διάμετρος ὁραθῇ
Ζωιδίῳ, κόσμοιο κακοὺς ληΐστορας ἄνδρας
Ἐκφύσει, θυρέτρων ἐπινύκτορας ὀθνειάων,
Κλεπτῆρας φαύλους, νυκτοπλανέας τε λαθραίους.
Οὗτοι φωραθέντες ἐν ἀλλοτρίοισι μελάθροις,
Εἱρκταῖς δ' * οἰκήσωσι φυλασσόμενοι ἁλυσηδὸν,
Ἔντε βιαιοτάτῳ θανάτῳ βίον ἐκλείψουσιν,
Ἢ φοβεροῖς ξίφεσι δεδαϊγμένοι, ἢ πελέκεσσιν,

* MS. σωβαροὺς * MS. εἰς * MS. οἰκήσωσιν

Ἢ βρόχον ἀλγινόεντα δι' αὐχένος ἐκδήσαντες
Πνεῦμα πικρὸν λείψουσι πικρῆς μοίρης ὑπ' ἀνάγκῃ.
Κύπρις δ' ἀφρογένεια βροτῶν ὡροσκόπα φέγγῃ
Δερκομένη, θῆκε μὲν ἐν εἰλαπίναις φιλομούσους
Ἡδυπότας, θιάσων κωμάστορας, ἔκ τε γυναικῶν
Ὀθνείων στοργαῖσι κεκασμένα φίλτρα φέροντας,
Μοιχείαστ' ἀγαπῶντας, ἐν αἷς ὕβρις, οὐ Κύπρις ἄρχει.
Ζεὺς δ' ὁπόταν Φαέθων ὡροσκόπον ὄμμα τιταίνῃ
Εὐμόρφους τε τίθησι, καὶ εὐτυχίας, καὶ ἐπόλβους,
Ἔντ' ἀρχαῖς πλειστῇσι πάτρης τὰ βέβαια φρονοῦντας.
Τούτῳ δ' εὖτ' ἂν Ἄρης μίγδην ἰκέλῃσι τρείαις
Σχηματίσῃ κατὰ κόσμον, ἰχνοβλαβίας, φθινοκώλους,
Νευρονόσους, ποδαγροὺς, ἀχθήμονας ἄνδρας αὐτὸς
Ἔστεσθαι, καὶ μικρὰ νεκρώμενα δάκτυλ' ἔχοντας.
Θηλυγενεῖς δὲ γυναῖκες, ἐπὴν Κρόνος ὠρονομήσῃ,
Φύονται λαμπραὶ, βαθυχρήμονες, ὀλβομέλαθροι,
Ἀξιοπιστοσύνῃ μεμελημέναι, ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας
Παγκοίνως ζήσουσιν ἐπίψογα νύκτας ἄγουσαι,
Ἀλλοτρίους θαλάμους κέρδει βίου ἰθύνουσαι.
Ἠέλιος δ' ἀκάμας πυρόειν σέλας ἡνίκ' ἂν ἔλθῃ
Ἀρσενικοῖς ζώοισι κατ' αἰθέρος ἱερόπλαγκτον
Ζωφορίην, θήλεια δ' ἔχῃ νεολάμπεα μήνη.
Τῆμος ὅσοι φύονται ἐν ἀνθρώποισι, κράτιστοι
Ἄνδρες, ἀριστοπονῆες, ἐλεύθερα λήματ' ἔχοντες,

Εὔσημοι,

Εὔσημοι γένοιντ', ἀγαθοὶ φύσιν, ἀξιόμορφοι,
Δοξοφόροι, πάτρης κηδέστορες, ἠδὲ βίμοι. βέβαιοι βέβαιο
Ἢν δέ τ' ἐναλλάξωσι σεληναίη μὲν ἐπ' ἄρρεν,
Ἠέλιος δ' ἐπὶ θῆλυ πολυζῴοισιν ἐπ' ἄστροις,
Νωχελέεσσι πέλουσι, καὶ ἄπρηκτοι, καὶ ἄτολμοι,
Πηρώσει ψυχῆς νενεφωμένα βουλεύοντες.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἐς θῆλυ καταστήσουσιν ἰόντες
Ἀμφότεροι μήνης τετελεσμένα περμοδρομούσης,
Πουλυπλανεῖς, ξενίης ἐπιβήτορας ἄνδρας ἔσεσθαι
Αὐδῶσιν, χαίροντας ἀεὶ μεταβλήμασι χώρης,
Καὶ πόλεως σπουδαῖα πρὸς ὀθνείους φορέοντας
Ἤθεα καὶ τιμὴν, μεμετρημένα πράγματ' ἔχοντας,
Εἰς ἰδίην δὲ πάτρην ψογερὸν βίον ἰθύνοντας,
Οἰκείων ἔργων ἐπιλήσμονας * οὐχὶ θυραίων.
Ὁππότε δ' ἀρσενικοῖς δισσοὶ μέγα φεγγοβολῶσιν
Ζῳδίοις κατὰ χῶρον ἀνάστεροι, οἵ γε τότ' ἔσονται
Τολμηροὶ, θρασύθυμα * μεμηνότες, ἐχθροὶ ἑταίρων,
Πιστοπάτης φιλίης λυμάντορες, ἀκριτόβουλοι,
Οὐ μίαν εἰς ἀτραπὸν βιότου νόον ἐκνεύοντες,
Ἄλλοτε δ' ἀλλοίην ζωὴν δύστρεπτον ἔχοντες,
Πρήξιας ἀλλάσσοντες ἀεὶ μεθόδοισι * πορισμῶν,
Ἔκτ' ἐνύδρων μόχθοντες καὶ ἐκ θαλάσσοιο διαίτης

* MS. in margine ἄγχι θύραων * Superſcr. με-
μηνότες * MS. πορισμῷ

Δώματα * τιμαίνουσι καὶ ἐκ λιμένων πλέουσι
Δημοσίωντι λόγων ἐμπείραμον ἦθος ἔχοντες.
Μήνης δ' ἠελίῳ σύνοδον κατὰ κόσμον ἔχοντες
Ζωϊδίῳ δύνοντι, βροτῶν γένος ἔσσετ' ἀμυδρὸν,
Ἤτοι λυσσαλέῃ μανίῃ δεδαμασμένον αἰεὶ,
Μαρφακτὸν, νοσίθυμον, ἀεὶ θανάτοιο πάρεδρον.
Πᾶσα βροτῶν ψυχὴ γὰρ, ἐπὴν τάγε κοινὰ βίοιο
Μὴ φρονέῃ κατὰ θυμὸν, ἀναισθήτῳ τε παλαίῃ
Δυσκρασίῃ, περιπίθηκε, καὶ ἣν φάος ὄμμασι λεύσῃ.
Ψυχὴ γὰρ μερόπων ἀμαθὴς νεκύεσσιν ὁμοίη.
Ἢν δὲ σεληναίη κατέχῃ τέμμηνα κέλευθα
Συνδέσμους ῥυσμοῖο, σεληνιόωντα * φανείῃ
Φῦλα βροτῶν τάδε πάμπαν, ἐν εἰδώλοισιν ὅμοια,
Καὶ κραδίῃ θεόλημπτα, καὶ ἀκρατέοντα λογισμῷ
Ἔνσφα, πολλάτ' ἄβουλα, καὶ ἀνθρώποις προλέγοντα
Φοιβητοῖς μύθοισιν ἀποφθεγκτήρια κρυπτὰ
Ἐσσομένων ἔργων τε βίων ζωῆστε κελεύθους.
Ἢν δὲ καὶ αἰθαλόεις ἀστὴρ σὺν τοῖσι φανείῃ
Ἄρεος ἐν κύκλοισι θεοῦ δεινήματι κόσμου,
Φάσμασι δαιμονίοισι συναντήσουσιν ἐκεῖνοι,
Ψυχῇ δερκόμενοι νεκροδερκῆ νερτερόμορφα
Ἔντε καταγγελίαισι θεῶν μηνίσμασι τ' αἰεὶ
Ὀξύχολοι, λυπρὸν βιότου τέλος ἀθρήσουσιν.

* MS. τιμένουσι   * MS. φανίῃ

Εἰδώ-

Εἰδώλων συνόεντα τύπον διὰ παντὸς ὁρῶντες,
Ὧν πλάσσειεν θεὰ πικροῦ θαμβήματος ἀρχή.
Ἄρεϊ δυομένῳ μέσον οὐρανὸν ἢν Κρόνος ὀφθῇ,
Ἔσται * μεισέλλην γενέθλη, τιμῶντε θεοῖσιν
Οὐχὶ νέμων, ἄνομός τε φρεσὶν πλήθουσι λογισμῷ,
Ἀλλόφρων, δύσμικτος, ἀμετροεπὴς, δολοεργὸς,
Αὐτόνομος, κακόθυμος, ἀθεσμοφάγος, ἀτράπιζος,
Ὀθνείων κτεάνων ἐπιθύμιος, ὃν διὰ θυμὸν
Δῆμοι μισήσωσι δι' ἀφροσύνην ἀλόγιστον.
Ἑρμείας δύνων τε καὶ ὡρονομῶν Κρόνος ἄνδρας
Μήνης ἐρχομένης μέσον οὐρανὸν ἐν γενέθλῃσιν,
Εὐξοάνους, παλάμῃσιν ἀγαλματοποιοὺς, θεοπλάστας,
Χαλκοτύποις τέχνῃσι κολοσσοποιοὺς πινακιστάς.
Ζεὺς δ' ὕψου φορέῃ νεὸν ἀστέρα φεγγοβολήσας
Ὥρην ἠελίου βιοτόσκοπον αὐγάζοντος,
Ἐκφαίνει γενεῆς * βασιληΐδος ἄνδρας ἔσεσθαι
Κοινωνοὺς μετόχους τε, καὶ ἐκ σφίσι κλέος ἕξειν,
Ῥητορικοῖσί τε λόγοισι μετ' εὐτυχίης μετέχοντας
Ὄλβον καὶ βιότην εὐδαίμονα καρπώσασθαι.
Ἑρμῆς δ' εἰς ὥρην μέροπος πρὶν ἡνίκ' ἂν ἔλθῃ
Δυνούσης μήνης ὑπὸ λοίσθια τέρματα γαίης,
Ἀνέρες ἔσσονται βαθυχρήμονες, ἤντε τραπέζαις
Πιστόφρονες πόλεως ταμιεύτορες, ἤντε πτισμοῖς

* Superſcr. μισέλλην * Superſcr. βασιλιάδος

Καὶ χρείαις ζήσωσι βίον πολὺν ὀλβονομοῦντες.
Ἢν δὲ Κύπρις κατὰ γῆς ἕλκῃ δρόμον ἀστερόεντα
Καὶ Κρόνος οὐρανίην ἀτραπὸν μεσοδέρκεα φαίνῃ,
Στείρας τοι δείξει καὶ ἀτέκμονας ἀνδράσι νύμφας
Ἀσπορίῃ τέκνοισι λέχη λιπόπαιδα φερούσας.
Ζηνὸς δ' αἰθεροπλανὴς ἐπὶ τούτοις μάρτυρος ἀστὴρ
Δειχθεὶς, ἀλλοτρίων τέκνων ὑποβλητὰ γένεθλα,
Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ὑπὸ στοργῇσι θυραίοις.
Ἢν δ' ἰσόμοιρος Ἄρης κατὰ σήματα παιδὶ λάμψῃ,
Φύονται μαχλοὶ, διδυματόκοι, ἀρσενομῖκται,
Μεμφόμενοι φύσεως ὀρθὴν ὁδὸν, ἔντε πόλεσσιν
Ἀλλοτρίαις ζήσουσιν ἀλώμενοι αἰσχρεόφημοι.
Ὁππότε δ' ἂν γενέθλην ἐφέπῃ Κρόνος οὐρανομέδων,
Ἐν κακοδαιμοσύνῃ δὲ σεληναίης φάος ὀφθῇ,
Ἠελίου δ' ἀκτῖνες ἀποκλίνωσιν Ὀλύμπου,
* Ἐχθεσίμην ἕξουσι, τραφήσονται δ' ὑπ' ἐθνείων.
Ἡνίκα δ' ἂν Κυθέρη ἐσαθρῇ πυκνοσπόρον ὥρην
Φυομένων, συναίῃ δὲ Κρόνος Ἄρης τε σὺν αὐτῷ
Φέγγει λαμπομένῳ κακοεργεῖ, τῆμος ἔσονται
Ἐξ ἀπελευθερίης βασιληΐδος ἥμισυ δοῦλοι.
Ἢν δ' ἰσόμοιρα Κρόνοιο πλάσματι Κύπριδος ὀφθῇ
Πανδούλοισι πέλῃσιν ὁμόζυγα λατρεύοντας,
Οἰκεῖδος γενεῆς τε πεφυκότας ἐκ γενετήρων.
Οὔποι δεσποσύνοισι πικρὰς ἕξουσιν ἀνάγκας,

* MS. ἰχθεσίμην

Ἐξ ἑτέρων τε δόμων ἑτέροις πάλι δουλεύουσιν
Ἑπτάκι κυρίαις καὶ πεντάκι καινισθέντες.
Ἐς γῆρας δ' ἥξουσιν ἀνασσόμενοι διὰ παντός.
Ἠελίου δ' ἀκτῖνες ἀνοικείως ἐπὶ τοῖσδε
Νεύσωσι, δεσμοῖς τε κατηγορίαις τε φορεῦσιν
Ἀνδράσιν * οἰκονόμοισι καὶ ἔμπαλιν ἔκλυσιν ἄτης
Κινδύνων κρυερῶν τε καὶ ἀλγεινῶν τε καὶ ἐχθρῶν·
Ταυτὶ γένος κείνοισι καὶ ἄρξεται, ἢν δ' * ἀπολήγῃ.
Ἀντιμεσουρανέων δ' ὁπότ' ἂν Κρόνος Ἄρεϊ λάμψῃ,
Θηροβόλου θανάτου φωσὶν κλωσθέντα βαρεῖαν,
Ὧν σάρκας δαίσονται ὀρέστεροι ἠδὲ λέοντες,
Ἢ σύες ἀργιόδοντες, ἢ αἱματοπώτιδες ἄρκτοι.
Σχήμασι δ' ἐν τούτοις ὁ γεγὼς καὶ πλώσιας οἴκων
Ταρβείτω, καὶ σφάλματ' ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου.
Πάντα γὰρ ἀνθρώποισι πέλει κατὰ μοῖραν ἄφυκτον,
Ὡς ἂν ζωϊδίων κύκλιος περὶ αἰθέρα τέμνῃ
Μιγνυμένων στοιχηδὸν ἀφισταμένων τε δικήλων.
Οὕτω καὶ μερόπων γενεὴ καματηδὸν ἀλᾶται
Ἢ βίον ἢ θάνατον διζημένη οὐρανόπλαγκτον.
Ταῦτά τοι οὐρανίων ἄστρων στοιχεῖα τέτυκται,
Οἷς ὁ πάλαι καὶ ὁ νῦν καὶ ἔπων χρόνος ἐκμεμέτρηται
Ἐν μέτροις ἀγῶσι, καὶ εἰς αἰῶνας ὀπηδεῖ.

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.

* MS. οἰκονόμοισιν * Superscr. ἀπολήγῃ

ΜΑ-

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ Ε.

Ἐξ ἀδύτων ἱερῶν βίβλων, βασιλεῦ Πτολεμαῖε,
Καὶ κρυφίμων στηλῶν, ἃς εὕρατο πάνσοφος Ἑρμῆς,
Οὐρανίων ἄστρων τ' ἰδίαις ἐχάραξε προνοίαις
Σύμβουλον πινυτῆς σοφίης Ἀσκληπιὸν εὑρὼν,
Ἀντιτύπῳ κηρῷ τ' ἀπομαξάμενος κεκόσμηται
Ἀνθολόγου μούσης βληδῶν δώρημα μελισσῶν
Ἣν δι' ἄρα νύκτα μέλαιναν ὑπ' οὐράνιον χορὸν ἄστρων
Μυρίοισι μίτοισι λάλον τὸ μάθημα καθεῦρον.
Οὐ γάρ τις τοιῆς σοφίης ἐπεμήσατο κῦδος,
Ἢ μοῦνος Πετόσιρις ἐμοὶ πολυφίλτατος ἀνὴρ,
Οὗ βαιὸς κάματος οὗτος, Πτολεμαῖε, πέφυκεν.
Ἀνθρώπων γενέσεις, ἃς ἤραρε μυρίος αἰὼν,
Ἐκ στομάτων ἱερῶν ὁ σοφώτατος εἶπεν Ὅμηρος
Χείλεσιν ἀμβροσίοις καὶ νεκταρέῃ διανοίῃ
Φύλλα τὰ μέν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
Τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίνεται ὥρη,
Ὣς ἀνδρῶν γενεὴ ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει.

Μοί-

Μοιραίοισι μίτοισι
Per noctem enim obscurum sub coelesti stellarum choro fatalibus filis loquentem hanc scientiam inveni V. d'Orv. T. I. p. 166. in notis

Μοίρην δ' ὄντα φημὶ πεφυγμένον * ἔμμεναι ἀνδρῶν,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
Ἀλλὰ πῆ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Μύθοις οὐρανίοισι φέρων παρέθηκα γελοῖα,
Χρύσεα χαλκείοισιν, ἐπεὶ καὶ δόγματα θεῖα
Οἷα κόχλος χρυσῷ περικείμενος ἐσθ'. ὁ δὲ χρυσὸς
Κοσμῆται κοχλάδεσσιν ἀλὸς περιπορφύροντος.
Ἐν πᾶσιν μύθοις καὶ τῇ ἰδίῃ διανοίῃ
Εἴρηται πραπίδων κάματος συνθέτῳ ἔργῳ.
Ἣν δὲ ὥρην ψεύσηται, συνεξώλισθεν ἅπαντα.
Ὥρη δ' ἀκριβοῦται βροτοῖσι τὰ δόγματα θεῖα.
Ἀστέρες ἑπτὰ θεοὶ μὲν ἀπ' οὐρανοῦ ἀρέει πουλὺν
Οἱ ζώνας κατέχουσιν ἄνω * τὰς ἑπταπόλοιο
Αἰῶνός τε γένος γίνεται ῥίζα φύσεως πολυμόρφου.
Ζῳδιακοῦ κύκλου σφαιρώματα καγχαλόωσιν
Εἰν ἰδίοις ὁρίοις ὑψώμασιν ἠδέ τ' ἐν οἴκοις.
Ζεὺς, Ἄρης, Παφίη, μήνη, Κρόνος, ἥλιος, Ἑρμῆς
Ἐν συνόδῳ, βασιλεῦ, μεγάλους παρέχει βασιλῆας.
Αὐτίκα δ' ἐν συνόδῳ Μακεδὼν βασιλεὺς ἐγεννήθη,
Ὃν πινυταῖς πραπίδεσσιν ὁμοῦ σκήπτροις ἀνέδειξαν.
Καὶ σὺ δὲ γ' ἐν συνόδῳ, ἀλλ' οὐκ αὐτῇ ἐνὶ ὥρῃ.
Ἠέλιος σατράπας μεσουρανέων ἐπιδείξει,

* MS. ἔμμενε   * MS. τὰ σεπτὰ πόλοιο

Καὶ στρατιῆς Ἄρης ἡγήτορας οἷς ἐπὶ οἴκοις.
Ἐν δ᾽ Ἄρεως οἴκοις καὶ Ζεὺς ἀπέφηνε δικαστάς.
Καὶ τούτων δ᾽ ἕκαστος, ὅτ᾽ ἂν ἐπίκεντρα τὰ φῶτα.
Ἢν δ᾽ ἀπόνως λάβοιεν, συνεξώλισθεν ἅπαντα.
Ὡς ὅτ᾽ ἂν ἐν μεγάλοις τοῖς σχήμασιν ἄλλος ἀθρήσῃ
Ἀστὴρ ἐργαλέος, ὑποβασκάνῳ ὄμματι θραύει·
Οὕτως ἐργαλέοις ἀστὴρ κακὸς ὄμματ᾽ ἐπίσχῃ
Ἢ τετράγωνος ἐὼν τοῖς σχήμασιν ἢ διάμετρος.
Ἀντολίην ζητῶν καὶ τὴν φάσιν ἐν συναφαῖσιν
Νυκτιπόρον δείμαινε Κρόνον καὶ ἑῶον Ἄρηα.
Ἀρχαὶ γὰρ τούτων πάμπαν πλέθουσιν ἀηδεῖς,
Ὡς πυρὸς αἰθομένου φλογεραὶ φλόγες εἰσὶν ἐν ὕλῃ
* Λάβρ᾽ ἐπιγεινομένου καὶ σβέννυται αὖθι παρ᾽ ἀκμήν.
Ἢν δ᾽ ἐσίδῃ Παφίην, οὐ μαίνεται, ἀλλὰ κενοῦται.
Τοῦ δὲ Κρόνου πέρθει αἰεὶ κατὰ πάντα πλοῦτον.
* Ψυχρὸς γάρ τι πέλει τῇδε Κρόνοιο βολὴ
καὶ πήγνυται
Ὄψιμος. εἰ δ᾽ ἄμφω διέλοι δ᾽ ἐπὶ κέντρον ἔχωσιν,
Ἔνθ᾽ ἀκαταστασίαι καὶ πῆμ᾽ ἐπὶ πήματι δεινῷ.

* MS. λάβρ᾽ ἐπιγ. * Sic ordinavi, quum in MS. uno versu continuaretur, ψυχρὸς γάρ τι πέλει τῇδε κρόνοιο βολὴ καὶ πήγνυται ὄψιμος in secundo ponerentur hæc: εἰ δ᾽ ἄμφω διέλοι δ᾽ ἐπίκεντρον ἔχωσιν, ut versus quinque pedum.

Ἢν

Ἢν στίχωσι δ' ὁμοῦ σύνοδοι ἢ εἰς ἕνα χῶρον,
Εὐκρασίῃ χαίρουσι καὶ οὐκέτι δῆριν ἔχουσιν.
Θερμότατος γὰρ ἐὼν ψυχρῷ ἀνακίρναται Ἄρης.
Ψυχροτάτη δὲ Κρόνοιο βολὴ * ἀποθάλπεται θερμῷ.
Μειλίχιος Κρονίδης κατὰ πάντα Κρόνῳ συνοδεύων
Σύν τ' ἄστρεσι ἅπασιν πλὴν ἠελίου κακοεργός.
Σὺν κείνῳ γὰρ ἐὼν λύει πατρώϊον οἶκον,
Καὶ φυγάδας τεύχει, καὶ ἐν νήεσσιν ἀλήτας.
Ἥλιος Παφίῃ κοινούμενος ἐστὶ κάκιστος.
Ζῆλον, δυσγαμίην, ἐγκλήματα, ὕβριν, ἀνάγκην,
Καὶ ψόγον ἐν λέκτροις, ἀσχήμονά τ' ἀλλοπρόσαλλον.
Καὶ δύνων Κρονίδης ἢ καὶ ὑπόγειος ὑπάρχων
Λαμπροτέρας πράξεις ἐν ἀλλοδαποῖσι πάτρισιν
Ἐς πλείην δηλοῖ καὶ ὀψίτυχόν τινα πίστιν.
Ἢν δ' ἰσορρῇ * στίλβοντ' Ἄρης ἐπὶ τέρματος ἀναίης,
Θησαυροὺς ἐπέδειξε, καὶ ἐκ χθονὸς ὄλβον ἔδωκεν.
Ἄστοργος θυμοῖσιν ἀεὶ ὀλοώτατος Ἄρης
Μὴ καθορῶν Κρονίδην, μηδ' εὐπλόκαμον Κυθέρειαν.
Οὗτος γὰρ κακός ἐστιν, ὅτ' ἂν ἐπίκεντρος ὁδεύων
Ὅσσον ἔχων λεύσει καταλαμπομένην Ἀφροδίτην.
Πᾶς ἀνὴρ πέλεται * πενείμερος ἢ πονηρὸς
Ἐν ζωῇ. φαῦλος δ', ὅτι οἱ παλίνορσος ἐπιχθεὶς

* Superscr. ἀποθάλπεται * MS. στίλβωντ
* Superscr. πενήμερος

Εἰς ἰδίαν χώρην αὐτῆς κατ' ἐπέμβασιν ἔλθοι.
Ἀργαλέων ἄστρων δυνατῶς γίγνωσκε τὰ δῶρα.
Ἐν γὰρ τέκνοισι μόνοις ἀγνώμονες εἰσὶ δοτῆρες
Καὶ διδόασι γονῆν * ἐπὶ πένθιμον ὄμμασι δάκρυ.
Ἄρης καὶ Στίλβων σύμφωνα τὰ κέντρα λαχόντες
Ὑψηλοὺς, δράστας, μεγαλόφρονας, ἠδὲ βιαίους,
Παίοντας τόλμῃ, καὶ σφαλλομένους ἐπὶ δόξῃ.
Ἤτοι γὰρ κολάσει συνελαυνόμενοι βεβάρηνται,
Ἢ ἀλόγους μέμψεις ὑπενεγκάμενοι πεπάτηνται,
Ἢ πάτρην φεύγουσι διωκόμενοι παρ' ἑκάστα.
* Ἢ δὲ Κρόνος τούτῳ τῷ σχήματι μάρτυς ἐπέλθῃ,
Τὸν δεσμὸν λύσας δόξαν παλίνορσον ἔδωκεν,
Καὶ χειμῶνι πικρῷ γλυκερὴν ἐπέχευε γαλήνην.
Ἑρμείας κακότεχνος ὁμοῦ καὶ πυρβόλος Ἄρης
Ἢ δύνοντες ὁμοῦ ἢ καὶ ὑπόγειοι ἐόντες,
Ἐλπίσιν ἀπλήστοις μεγάλας ἀρχὰς μελετῶσιν.
Ὄλβῳ γὰρ πνυτοὶ, καὶ τεύχεσι θωρηχθέντες
Οὐρανίοις ἄστροις ἐπιγεινόμενοι ἄτωνται,
Ἢδ' ἄστρων φύσαντες ἑὴν διὰ πίστιν ἄπιστον
Οὐρανίαισι βολαῖς ὡς ἀστέρες ἦλθον ἐπ' ἄφνω. *
Καὶ Παφίη δύνουσα κακὴ ὡς λοίγιος Ἄρης.

* MS. ἐπιπένθιμον * Superſcr. εἰδὲ * Poſt hoc verbum in MS. adſcribitur ἀνέλαμψαν, quaſi id his adnecti deberet.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὁ μὲν ἀλγύνει ψυχὴν καὶ σῶμα βρότειον,
Ἡ Παφίη δὲ πικρὴ καὶ βάσκανος ἔς' ἐπὶ λέκτροις.
Ἑρμῆς καὶ Παφίη ἰδίαις μοίραισι ταπεινοὶ,
Ξυρομένους κεφαλὰς μίμους ὄχλοισι γελοίων.
Οὐ καλός ἐστιν Ἄρης ἐπεμβαίνων Ἀφροδίτῃ.
Ζήλους γὰρ τεύχει φοβερούς, καὶ φάρμακα δεινά,
Καὶ στομάχων κρυφίμων ἀλγήματα, καὶ νόσον ἄρθρων.
Ἥμερός ἐστιν Ἄρης ἐπὶ τὸν Δία πάντοτ' ἄκεντρος.
Αὐξιφαὴς δ' ἀγαθὴ κατὰ πάντα πέφυκε σελήνη,
Ἣν φεύγουσα Κρόνον ἐπὶ τὸν Δία πρῶτον ἵκηται,
Καὶ λείπουσα * καλὴ ὁπότ' ἂν Παφίη συνοδεύῃ.
Μείων δ' ἢ μείζων μέση πρὸς Ἄρεα κακίστη.
Πλησιφαὴς μήνη ἐπὶ τὸν Κρόνον ἐστὶν ἀρίστη.
Πλοῦτον γὰρ πουλὺν παρέχει, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ δόξῃ.
Πλησιφαὴς δ' ἀκτῖσιν ἀπορρέουσα Κρόνοιο
Ψυχαῖς πλαζομένους, ἐξισταμένους διανοίαις,
Σαρκῶν ἐξ ἰδίων ἀποτεμνομένους, ἱεροῖσιν
Θυμῷ μορμύροντας ἐπίψογον εἰς νόσον ὀργῇ,
Βωμολόχους θ' ἱερεῖς τιμαῖς θείαισι προφήτας.
Ἠέλιον μήνη ὁπότ' ἂν συναφαῖσι καθεύροι,
* Ἀρχαῖσιν πλοῦτον παρέχει πενίην ἐπάγουσα.
* Οὐκ ἰδίην παρέχει φάσιν ἡ θεὸς, ἀλλά * τὴν αὐγὴν

* MS. καλὴ * MS. ἀρχέσιν * MS. οὐχὶ δίκην
* MS. τὴν αὐγὴν, & superscr. αὐτήν.

Χείρων ἠελίοιο δανείζεται, οὐ μόνιμον φῶς,
Μίμνης ἀσκομένη δάνιόν περ ἀπώλεσεν ἰσοπίλησιν.
Οὕτω καὶ πλούτῳ πενίην ἐπέθηκε φέρουσα
Ἀντιτύπῳ νεμέσει ἀποδωκαμένη τὸ δάνειον.
Σύνδεσμος μήνης ὀλοώτατός * ἐστι βροτοῖσιν.
Κἢν λύσῃ δὲ φάσιν τὰ πλέσματα γ', οὗτος ἔασεν
Πτωχὸν, χερνήτην, πολαπείρελον, ἠδέ τ' ἀλήτην.
Ἠελίου κέντροισιν Ἄρης διάμετρος ὑπάρχων
Τέκνοις καὶ γενέτῃσι μάχας ἠδ' ἄσχετον ὀργήν.
Καὶ διάμετρος Ἄρης εὑρὼν μοίραισι σελήνην
Δεσμοβρόχους, εἱρκτὰς, πολέμους, ἀσχήμονα ζωήν.
Ἢν δ' ἀπόκεντρος Ἄρης μοιρῶν ἰδίων διάμετρος
Μιμητὰς τέχνης καμάτου πυρὸς ἠδὲ σιδήρου.
Καὶ Παφίῃ διάμετρος Ἄρης οὐ σώφρονα μοιχόν.
Καμπτομένοις ζῴοις ὅτ' ἂν εὑρήσῃς ποτὶ φῶτα,
Ἑρμείαν σκέπτου. θηλυνόμενος γὰρ ἐκεῖνος
Σχῆμα τότε Παφίης μεθοδεύεται, καί ποτ' ἐκεῖνος
Ἀῤῥενόθηλυς ἐὼν κοσμεῖται πέπλοισι γυναικῶν,
Καὶ τούτων ἄρχει δήμου θυμέλεσσιν ἐραστάς.
Εἰ δὲ γυναικὸς ᾖ, πολύκοινον ἔτευξεν ἑταίρην,
ἐραστάς Μουσῳδὸν, σοβαρὴν, πολλοὺς τήκουσαν ἐρασταῖς.
Εἰ δ' Ἄρην ὑπόγειον ἔχων φαίνοιτό τις ἀνὴρ,
Καὶ σὺν τῷδε γένοιτο ἰοβλέφαρος Κυθέρεια,

* MS. ἐστιν

Καλο-

Καλοβάτην σχοίνων ἰδὲ ἱερόφοιτον ἔθηκεν,
Ἴκαρον αἰθέριον πτερῶν δίχα καὶ δίχα κηρῶ.
Ἢν δ᾽ ἐσίδῃ Τιτᾶν Φαέθων, ἐπὶ γαῖαν ἀφῆκαν.
Ἢν δ᾽ ὅροις μήνην αἰεὶ δύνουσαν ἐφ᾽ ὑγροῖς
Πρὸς Κρόνον ἐρχομένην ἢ δύνουσαν, τὰ βόρεια
Ἀνθρώπων δύνουσαν ὁρᾶν, ὅτι * ναύτιλον ὑγρῶν,
Ὧν ὁδός ἐστιν ὕδωρ, οἱ δ᾽ ἀστέρες εἰσὶν ὁδηγοὶ,
Ἡνίοχοι δ᾽ ἄνεμοι, καὶ κύματα μακρὰ κέλευθα.
Ἢν δ᾽ ἐσίδῃς ζῴοις ἐν ὀλισθηροῖσι τὰ κέντρα
Καρκίνῳ ἢ ὑδροχόῳ ἢ ἰχθύσι πᾶσιν ἀφώνοις,
Δύνοντας καθ᾽ ὕδωρ, δεσμευομένους ὑπὸ μαζῶν.
Κυανέῳ πελάγει δ᾽ ὑπονήχεται, ἤΰτε δελφὶν,
Σφόγγους ἐκ βυθίων πολυτρήτους ἀνερευνῶν.
Ἐν δ᾽ ἰδίοις οὔσης Παφίης ἅμα Ἑρμάωνι,
Ἢ τρητοῖς καλάμοις ὑπὸ πνεύμασιν ᾆσμα μελῳδεῖ,
Ἢ νομίαν σύριγγι φίλην κεφαλὴν ἐπισείει.
Ἄλλῳ δ᾽ ἐκ στομάτων κελαδεῖ μυκήματα σάλπιγξ,
Ὠδαῖσιν κιθάρης * νευροδέτου ἐν παλάμῃσιν·
Ἄλλῳ δ᾽ ἁρμονίην χαλκῷ τε παρέξεται πνεῦμα.
Ἀλλ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἡ Παφίη Ἑρμῇ στάχυσι συνοικῇ
Ἑρμείαο τύποισιν ἀγαλλομένη ἐπὶ χώρῃ,

* MS. ναύσηλον * MS. νεῦρεν δὲ τοῦ super-scr. νεῦρον

τὴν

Τὴν δ' ἄλλων μορφὴν τοῖς χρώμασιν ὧδε διώκει
Ἢ πολλοῖσι μίτοις ἢ πλάσμασιν ἤ ποτε κηρῷ.
Ἢν δὲ ἐπαναφέρηται μετ' ἠελίοιο σελήνη,
Ἡνίοχον καμπτῆρα διερχόμενον φιλονείκως·
Ἱππαμένων ζώων τετράζυγον ἅρμα διώκων,
* Καὶ νεέσει σύρτῃ ἐπινίκιον ἵππον ἐλαύνων.
Ἢ δὲ σεληναίη ὑψώματι οὖσα σὺν Ἑρμῇ
Αὐξιφαὴς καὶ ἴδοι κλυτὸν ἥλιον ὠκεανίτην,
Ἴξῳ χρησαμένη τέχνῃ καλάμοις ἀναβαίνει,
Καὶ ταύτην ἴρηξ ὠκύπτερος οὔποτε λείπει.
Εἰ δ' Ἄρεα γνοίης ἀκρώνυκτον ὀβριμοεργὸν,
Καὶ σὺν τῷδε Κρόνον καὶ Ἑρμείην παρεόντα,
* Ἀράμενοι παλάμαις ὑπὸ τύμπανα φάσγανον ὀξὺ
Μιμοῦνται δυσαγῆ Κυβελήϊον ἔνθεον Ἄττιν.
Ἢν δ' Ἄρης ζώοις ἐπιφωλεύοντα κέντρα
Τὴν πρᾶξιν Ζηνὶ καὶ τοῦ Κρόνου ὑπόγειον,
Ῥιζοτόμους τεύχει, παραβαλλομένους, ἐπαοιδοὺς,
Ζητοῦντας θάνατον κακοδαίμονα καὶ μόρον αὐτοῖς
Ἀσπίδος αὐτομανοῦς πλατυαύχενος, ἠδ' ἄρ' ἐχίδνης
Διψάδος αἱμοβόρου φοβερὸν θάνατον δὲ καλοῦντων,
Ταντελικῇ κολάσει ὑπογαμφήλησιν ὀδοῦσιν
Ἴον ἐρευγομένης ὑποδίψιον ἄσθματι δεινῷ.
Εἰ δ' αὔξουσα τύχῃ μεσουρανέουσα σελήνη

* MS. καὶ νέες εἰσύρτῃ * MS. ἀράμεναι

Καὶ

Καὶ διάμετρος Ἄρης σὺν * ἠελίῳ δ' ὑπόγειος,
φρυγομένων σαρκῶν ὑποσήκεται * πένθιμος ἀνήρ.
Καὶ δύνων Πυρόεις, ὁπόταν Κρόνος ὡρονομήσῃ,
Σαρκοβόροις θηρσὶν παρέχει γινώμενον ἄνδρα.
Ἢ γὰρ καπρείοιο ὑφίσταται λευκὸν ὀδόντα,
Ἢ γναθμοῖς ὀνύχεσσι λαιμὸν ἀνόρυξεν ὀρείοις
Πορδάλιος στικτῆς ἠὲ βλοσυροῖο λέοντος.
Ἡνίκα δ' ἡ βασίλεια μέση συνέχοιτο σελήνη
Ἄρεως ἠδὲ Κρόνου συνλειβομένη ἰσόμοιρος,
Τῷ μὲν ἔδωκε βρόχον, τῷ δ' αὖ βυθὸν, * ᾧ δὲ μέλαθρα,
Πολλάκι δ' ἢ πλῶσιν, ἢ χώματι προσκυλίσασα
Κλεινηδὸν ἐπέρηξε βίῃ συνθλωμένον ὀστᾶ.
Μὴ λαθέτω σε Κρόνος ἰσομοιρήσας Ἀφροδίτῃ,
Τέκνων μὲν τεύχων πιδονήϊον ἠὲ Θυέστου,
Ἢ καὶ ὡς ἄλλην ἀσεβήϊον ἢ Ἰοκάστην,
Πολλάκι δὲ προγόνους μητρυιῇσιν ἔμιξεν,
Ἠδὲ κασιγνήτοις ἐπάγει ὁμογάστριον εὐνήν.
Ἔνθαδέ μοι, βασιλεῦ, τῷ σχήματι γίγνεο μάντις
Γνωρίζων γενεῇ τοὺς Ἀρσινόης ὑμεναίους.
Χαίρει μὲν Τιτὰν ἐπ' ἀρσενικοῖσι τόποισιν·
Γηθεῖ δ' αὖ μήνη πάλι θηλυτέροισιν ἐν οἴκοις.
Εἰ δ' ἄμφω τούτους εἰσὶ * θηλυτέροισι καθέδροις,

* MS. ἡλίῳ * MS. πένθιμος * MS. τῷ
* MS. θηλυτέροισιν

Εὐνοῦχον σὺ νόει παλαπείρον ἠδὲ κίναιδον,
Ἴσοις, ἠλακάταις μιμούμενον ἔργα γυναικῶν.
Εἰ δὲ γυναῖκα λάβοις ἐν ἀρσενικοῖσιν ἔχουσαν
Μήνην ἠελιόντι, νόει τὸ σχῆμ' ὅτι δηλοῖ
Ἀνδρῶν ἔργα πλοῦσαν γυναιξίν τε συνδυνάζουσαν.
Νυκτερινὸς δὲ Κρόνος ὁπόταν ὑπόγειος ὑπάρχῃ,
Καὶ δέ τ' Ἄρεα ἐσίδοις γε μεσουρανέοντα ἄνωθεν,
Ἀπλώσας παλάμησιν ἐπὶ ξύλου ὑψόθι σῶμα
Οἰωνοῖσι βορὴν ἐπανιπταμένοις ἐπίδειξεν,
Μοίρην νεκροτόμου ἐσφιγμένην ἀκερσιδήρῳ.
Τὴν μήνην σκέπτου, εἰ Τιτὰν ἐστὶν ἐν οἴκῳ,
Κ' ἢν Ἄρης τοῦτον φυλασσόμενον διάμετρον,
Καὶ φυγάδας σὺ νόει καὶ ἀτίμητον διὰ πάντων.
Ἀυξιφαὴς μήνη θερμὸν διάμετρον Ἄρηα
Ἢν προφύγῃ λείπηται ψυχρὴν τ' ἀκτῖνα Κρόνοιο
Ζεὺς δὲ τρίγωνος ἔῃ ἐν σχήματι τῷδέ γε μάρτυς
Τὸν βίον αὐτοῖς ἔχων ἢ καὶ καθορῶν διάμετρος,
Ἡλικίῃ μὲν πρῶτα μέγαν ἐπιμήκεα θῆκεν,
Ὀφθαλμοῖσι χαρωπὸν * ἰδ' ὀφρύσιν δὲ βραχείαις.
Μηχανικὸν σὺ νόει τε πλουτεῦντα, ἢ πολύτλητον,
Οἶκον μὲν φθείροντα πατρῷον, ἠδέ τ' ἀλιτρὸν,
Ὅς σκεδάσας ὄλβον πενίην δαπάνῃσι διώκει,
Τὴν δ' ἰδίην ἄκοιτιν φιλέοντα ἐκδοῦσιν ἐρασθῇ,

* MS. ἠδ'

Τὴν δ' ἄλλην χώρην αὐτῆς ποθέων ἀγαπήσει.
Ζηλώσει δούλην, ἢ ψάλτριαν, ἢ πολύκοινον.
Ἐχθροὺς ἐκπτώσει τοῖς κρείττοσιν ἀντιφερίζων,
Καὶ πάτρης ἄρξει, καὶ ἐν ξείνῃ διατρίψει,
Καὶ πλαστικοῖσι γραφαῖς ἐπερείδεται ὑψόσε γαίης
Εἰς στεινὸν ζωῆς λύπης δίχα· τοῖς δ' ἐπὶ τέκνοις
Ἀλλοτρίαισι γοναῖς ἐπιτέρπεται, ἢ δίχα λύπης
Εὐτραπέλοισι γραφαῖς τερπνὸν βίοτον διοδεύει.
Ἡνίκα δ' ἂν μήνη Ἑρμῇ στίλβοντι συνάπτοι,
Ῥήτορα σημαίνει, καὶ ῥ' ἐν μελέτῃσι σοφιστὴν,
Εὔγραμμον, πινυτὸν, ἐν γυμνάσι τὸν Ἑρμειῶ.
Σκορπίος, αἰγόκερως καὶ καρκίνος αὐτὰρ ἰχθὺς
Ἐκ φολίδων πολλῶν συγκείμενοί εἰσι τὸ σῶμα,
Καὶ λεπίδων πολλῶν λεπτῶν θ' ἅμα καὶ πολυχρώμων·
Ἐν τούτοισι τυχὼν πρέσβυς καὶ λύγιος Ἄρης
Καὶ μήνη κεραὴ καὶ γλαυκιόωσσα Κυθήρη
Ψώρην, καὶ λέπρην, ἀλφοὺς, λιχῆνας ἔτευξαν.
Κεντρωθεὶς δ' Ἄρης ἤνπως φαίνοιτο σὺν Ἑρμῇ
Ἠελίου οἴκῳ καθορώμενος, ἐχθρὸς ἐπ' ἐχθρῷ,
Ὀφθαλμὸν * βλάπτει καί τ' ἐνὶ φωσφόρον αἴθρει.
Εἰ δ' ἄμφω * καθίδοι, παχινὸν καὶ πηρὸν ἔθηκεν.
Εἰ δ' ἀγαθὸς σωτὴρ φαεσίμβροτος οὐράνιος Ζεὺς
Αὐξιφαοῦς μήνης ὑποδέξεται μύελον ὄμμα,

* MS. βλάπτη * MS. καθίδοι παχιλὸν

Ἀρχῇ καὶ πίστει καὶ τιμαῖς ἐστεφάνωσεν,
Εἵμασι πορφυρέοισι φέρει κοσμούμενον ἄνδρα.
Ὁ Κρόνος Ἑρμείαν κατέχων κείνου ἐνὶ οἴκῳ
Κἠν μήνην * ἐσίδοι ὑψώματι οὖσαν ἑαυτῆς
Ὡρονόμον τε κρατεῖ, οὗ πνεύματος αὐτὸς ὁ βραβεὺς
Τραυλὸν ἐνὶ γλώσσῃ, χαριέστατον ἠθάδ' ἐόντα,
Ταῖς ἀκοαῖσι βαρὺν, καὶ τοῖς ποσὶν, ἠδὲ καὶ ἄρθροις·
Ἀστρολόγον πινυτὸν, καὶ ῥήτορα, καὶ φιλόμουσον,
Ῥυθμοῖς καὶ μέτρων ποιήμασιν εὔστοχον ἄνδρα,
Σχήμασιν εὐαρστῆ καὶ χρώμασιν ἀπροφίδητον,
Πουλύγαμον, τέκνοισιν ἐπώδυνον ἠδὲ πολύτλαν,
Εὔμουσον, λιγυρὸν, φιλοπράγμονα τῇ διανοίῃ·
Οὗ πέρος ἐστὶ φύσις, ἡ δ' αὖ φύσις ἐστὶν ὁ δαίμων,
Καὶ σοφίῃσι λόγων φυσικὸν βίοτον μεθοδεύων,
Ζωῆς καὶ μούσης εὐσύνθετον εἰς τὸ νοῆσαι
Ἀνθολόγοισι τροφαῖς ἢ ἐν ἰδίεσι μελίσσαις.
Εὔσφυρος Ἑρμείης ἢν Ζηνὶ μόνῳ συνοδεύει
Εὔπυρος * ἀκριβὴς τε φύσει, κυκλῶν τὸ νόμισμα.
Σμικρολόγος γὰρ ἐὼν πολλοῖσι τόκοις ἀναβαίνει,
Φειδωλὸς, ψήφων, ὁ φιλάργυρος ἠδὲ δανειστής.
Ἐν ᾗ τρίταις χώρεσσιν ἀφ' ὡρονόμοιο τυχήσας
Ἀγρευτῆρα λίνων ἀνεφέλκεται ἐξ ἁλὸς ἰχθῦν.
Εἰ δ' Ἄρην ἐσίδοις θυμούμενον ἐκ διαμέτρου,

* MS. εἰσίδοι * MS. ἀκριβὴς τῇ φύσει.

Καὶ

Καὶ δολίοισι βρόχοις ὀρεσίτροφα πάντα κυνηγεῖ.
Ἢν Παφίην σφαίρης περιπλεξαμένην τ' Ἄρηα,
Μοιχοὺς καὶ λάγνους καὶ παντοπαθεῖς ἐποίησεν.
Ἐν Παφίης οἴκοις ὁ Ζεὺς ἐπίδοξος ὑπάρχει,
Καί ῥ' οὕτως παρέχει καὶ ἢν ἐπίδοξα τὰ φῶτα,
Ἀφνειοὶ, μεγάλοι, περικαλλέες, ὄμμασι γαῦροι,
Λευκοὶ, καὶ ξανθοῖσιν ἐπαντέλλοντες ἰούλοις,
Εὐπρόσωποι, γλυκεροὶ, σοβαροὶ, χαρίεντες ἀοιδοὶ
Εὔθικτοι, πινυτοὶ, εὐσχήμονες, ἀρχικυνηγοὶ,
Οὐχὶ μόνον ζώων θηρήτορες, ἀλλὰ γυναικῶν
Διασολόγοι, δίγαμοι, δίγονοί θ' ἅμα, καὶ διπλῖται,
Φαινόμενοι πάλιν καὶ μακαριζόμενοι
Καὶ πάτρῃ χαίρουσι, καὶ ἐν ξείνοισι βιοῦσιν,
Τιμῶνται συνεχῶς ἠδ' ἐξ ἀλόχων ἀγαπῶνται.
Αὐχοῦσιν στεφάνοις, φιλίαις γήθουσιν ἀνάκτων
Μαρτυρίαις, δόξαισιν ἀγαλλόμενοι, λελάληνται.
Πενθερικοῖς δὲ πόνοισι διωκόμενοι καθορῶνται,
Ἢ κλοπίμως φθείρουσι λέχη διασῶν συνεφήβων,
Κἢν ἄστει φαίνονται, ἰδ' ἐν στρατιαῖσιν ὁρῶνται.
Ἢν δέ τ' ἔχῃ σύνδεσμον ἐπ' ἠέλιον ποτὶ μήνη,
Ἐκ πενίης πλουτεῖ καὶ εἰς πενίην ἀνακάμπτει,
Δόξαν ἔχει τέχνης ἑκατήσιον εἵνεκα κέρδους,
Καὶ μαγικῇ συνέσει τίθεται τὰ πεδήματα φεύγειν,
Καὶ κρυφίμαις βίβλοις ἐπαγαλλομένους περίεργα.

Πίστιν μὲν παρέχει σοβαραῖς μεγάλησι γυναιξὶν,
Ἐκ δὲ μικρῆς ψυχῆς ἐπὶ μείζονα πίστιν ὁδεύει·
Κἢν εὕρῃ μήνη μετὰ τὴν λύσιν ἀστέρας ἐσθλοὺς,
Ὄλβον καὶ πλοῦτον καὶ χρήματα χρυσοφυρητά.
Σιτοδόται; κλέπται, μὴ φειδόμενοι φιλοτίμως
Εἰς βυθὸν εἰς ἀνέμους * διαπαιζόμενοι δαπανῶν
Καιροῖσιν πάμπαν τὰ πλέον δὲ περισσὰ
Λείπονται πάντων ἐλεώμενοι μηδὲν ἔχοντες.
Τὰς αὐτὰς δυνάμεις εἴ τ' ἀνδράσιν εἴτε γυναιξὶν
Σκεπτόμενος προλέγω. ὥρη δὲ φύσιν διορίζει,
Ἄλλως δ' ὡς ἐρέω τοῖς σχήμασι καὶ τὰ γυναικῶν.
Σώφρονας ἡ Παφίη οἴκοις ἰδίοις μετὰ Ζηνὸς,
Εὐμόρφους, πινυτὰς· ἢν καὶ Στίλβοντα καθεύρῃ.
Καὶ πόρνας ὁ Κρόνος ἀσχήμονα ἔργα τελοῦσας
Ἐν διθύροις αἰεὶ προϊσταμένας ἀναφανδὸν.
Τετραπόσιν ζώοισιν εἰ δὲ ἴσχουσα σελήνη,
Εἰ καὶ τὴν ὥραν ἐν τετραπόδεσσι καθεύροις,
Ἀῤῥήτοις ἔργοισι μιαίνεται, ἠΰτε ἔργα
Ἐκ στομάτων αἰσχρῶς διαβαλλομένη κακοφήμως.
Εἰ δ' Ἄρης ἢ οὖτι μεσουρανέοιτο, λογίζου,
Ἡ πολλῶν μήτηρ ἐπὶ δάκρυσιν ἔστε ἀτέκνοις.
Εἰ δὲ Κρόνος Παφίην ἰδίοις οἴκοισι καθεύροι,
Κἢν φάσκῃ τίκτειν ἐκ νηδύος, οὔποτε τίκτει,

* MS. διαπεζόμενοι

Ψευ-

ψευδομένη δ' ὠδῖνας ἀνώδυνός ἐστιν ἄτεκνος,
Ἀλλοτρίην τε γονὴν ὑποβαλλομένη κακοτέχνως
Καὶ κλείνασα δέμας στεῖρ' ἄλοχος ἐς ἐπὶ * κλίνης,
Ἢ πλαστὴ μήτηρ ἐσκήψατο τὴν φάσιν ἀγνῶς.
Ἄρεα καὶ Παφίην συναφαῖς εἴρξασα σελήνη
Ἠελίοιο τόποις ἢ καὶ Στίλβοντος ἐν οἴκοις,
Ἣν διάμετρον ἔχῃ δνοφερὴν ἀκτῖνα Κρόνοιο,
Ἰσχνὴν, καὶ λυπρὴν, κακοπράγμονα, καὶ κακόβουλον,
Ἀστηρὰν, προπετῆ, πολυπράγμονα, βάσκανον, αἰεὶ
Εὐκίνητον, πρόλαλον, καὶ βληχρὰν, καὶ φιλόνεικον.
Λύσσα δὲ ζηλότυπον καὶ ἀγνώμονα καὶ περίεργον
Πῆμα λυγρῷ γαμετῇ συναλιζόμενον κακοήθως.
Ἀλλ' ὑπὸ τῆς Παφίης ἀμβλύνεται καὶ μεταβάλλει.

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ Ε.

* Superscr. κλείνης

ΜΑ-

ΜΑΝΕ´ΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩ´Ν ΒΙΒΛΙ´ΟΝ Σ. ἐν ᾧ φησιν.

Α Περὶ τροφῆς καὶ ἀτροφίας παίδων.

Β Περὶ γάμου

Γ Περὶ τέκνων γονῆς

Δ Περὶ στείρων καὶ ἀσπέρμων

Ε Περὶ πλήθους τέκνων ἢ καὶ ὀλιγοπαιδίας

Σ Περὶ τοῦ ποίας τέχνας ἢ ποίας πράξεις μετελεύσεται ὁ τεχθεὶς

Ζ Περὶ σίνους.

Η Περὶ κτήσεως.

Θ Περὶ δουλείας τύχης.

Ἔλθέ μοι ὡς προτέρην λιγέως ἥρμοσσας ἀοιδὴν
Μοῦσα φίλη, καὶ Φοῖβε, καὶ Ἑρμῆ χρυσοπέδιλε·
Καὶ νῦν ἱμερόεν τέκμωρ θείη τ' ἐπὶ μολπῇ.
Αὐτὰρ ἐγὼ καίπερ θανάτῳ θυμὸν μογέοντα
Ὀτρυνέω, μέχρις ἄν κ' ἐπὶ πείρατα * νείσομαι οἴμης.
Πᾶν γὰρ ἀεικέλιον, τῷ μὴ τέλος ἐσθλὸν ὀπηδεῖ.
Βίβλῳ δ' ἐν πυμάτῃ τάδε μοι κατανεύσατ' ἀεῖσαι.
Ἀμφὶ τροφῆς βρεφέων ἠδ' ἀτροφίης ἀλεγεινῆς,

* Superscr. νίσομαι

Ὅσα τ'

Ὅσσα τ' ἐπαγόμενοι μοίρης ὑπὸ χερσὶν ἔησιν
Αὐτοὶ ἐπικλώμενον πότμον ῥίψαντο γονῆες
Ἀμφὶ γάμων πρώτων, καὶ ἀδελφέων, ἐνέπω·
Καὶ τέκνων γενεῇ συνέσεσί τε, πῖσιν ἕκαστος
Ἀνθρώπων μεμόρηται ὑπ' ἀστράσι κινυμένοισιν·
Καὶ τέχνας μέλπω τ' ἠδὲ πρήξιας ἔργα θ', ὁποῖα
Ἀστέρες ἀνθρώποισι δυσπαθέεσσι νέμουσιν,
Ἠδ' ὡς σφαλλόμενοι πολυχρήμονος ἐκ βιότοιο
Ἀνέρες ἐν πενίῃ τε καὶ ἄλγεσι μοχθίζουσιν,
Καὶ δμώων ὅππως τις ἐπιφράσσαιτο γενέθλη.
Κείνοις μὲν δὴ πρῶτα τροφῆς ἐμέγηρε βρέφεσσιν
Αἶσα κακή, πατέρ τ' * ἀπὸ γαστέρος ὀρνυμένοισιν
Ἄρης καὶ Φαίνων ὑπὲρ ὡρονόμοιο βεβῶτες
Δύσουσ' ἐς δύσιν ἑλκομένην ἐριφεγγέα μήνην,
Μήτε σεληναίην μήτ' οὖν ὥρην καθορώντων
Φωσφόρου ἢ Ζηνός· τοὶ γὰρ βίου εἰσὶ δοτῆρες.
Ὣς δ' αὔτως ἄτροφες καὶ ὅσοις γιγνομένοισιν
Ὡρονόμων ἔπι Φαίνων, δύνον δέ τι κέντρον
Ἄρης, μήθ' ὥρης ζῶον μήτ' οὖν φάος ἁγνὸν
Μήνης δερκομένου Ζηνὸς φυσιζώοιο αἴγλη.
Καὶ δὲ καὶ ὁππότ' ἂν ἠύκερων Πυρόεις διάμετρος
Ἀκτῖσιν μήνην καθορᾷ, Φαίνων δὲ σελήνην
Δεξιτερὴν ἵσηται ἐπὶ πλευρὴν τετράγωνος

* MS. ἀποσγαστέρος

Ἀντολίην ἐπέχων τηλοῦ Ὑπερίονος αἴγλης,
Δὴ τότ' ἀπ' * ὠδίνων καὶ γαστέρος ἐκπροθορῶντες
Αὐτίκ' ἄρ' οἰωνοῖσιν ἕλωρ καὶ θηρσὶ γένοντο.
Ἢν δὲ σεληναίη μὲν ἐπ' ὡρονόμῳ ἐπιτέλλῃ,
Ἐν προτέρῳ δ' ὥρης ζῴῳ Φαίνων προθέῃσιν,
Δαίμονα τόντε κακὸν πρότεροι φῶτες καλέσαντο.
Ἄρης δ' αὖτ' ἐφέπει τ' ὥρης κατόπισθε διώκων
Μήτ' οὖν Ἀφρογενοῦς μήτ' εὐφεγγοῦς Φαέθοντος
Δερκομένων δίκηλον, ἐφ' ᾧ μήνη καθορᾶται,
Καὶ τότ' ἐπ' ὠδίνεσσι βρέφη * θρεφθέντ' ὀλοῇσιν
Νηδύος ἐξέλκουσι διαμελεϊστὶ τεμόντες.
Εἰ δ' ἄρα καὶ δίχα κέντρου ἐνὶ ζώοισιν ἐπ' ἄλλοις
Τῶς μήνη κερόεσσα τόσον πεχθὲν χρόνον ἠῶ
Ἄθρης, μέχρις καὶ σεληναίη ἀφίκηται.
Εἰ δ' ἄρ' ὑπὲρ κέντροιο σεληναίη βεβαυῖα
Τὴν αὐτὴν ἐπέχῃ μοίρην πτολεμοκλόνῳ Ἄρηι,
Ἢ ζῶον κατὰ ταυτὸν ἢ ἀντιπέρηθεν ἰόντος,
Αὐτίκα δὴ πρώτησιν ὑπ' ὠδίνεσσιν ὄλοντο
Μητρὸς ἀγχιποδοῖιν ἐς ὀξέα κεκληγυίης.
Ἢν δὲ γονῆς ἀγαθοὶ πλέθωσ' ἐπιμάρτυρες ὥρῃ,
Ἔκθετον ἐκ μεγάρου τοκέων βρέφος εὐθὺς ἐτύχθη.

* MS. ὠδείνων sed superscr. ὠδίνων, & ita mox aliquoties * MS. θαιφθέντ' quibus superscr. ῥιφθέντ.

Κἢν μὲν Ζεὺς μήνην σφετέρης ἀκτῖσιν ἀθρήσῃ,
Ἀνὴρ, ὅς μιν ἀνάλεθ', ἑὸν ποιήσατο παῖδα,
Ἢ ἑτέρῳ δῶκεν * πικέων τητωμένῳ ἀνδρὶ,
Ὃς θέμενος μεγάροις ἶσον γενίμοισι τέκεσσι.
Ἢν δὲ ὅλως Φαίνων λύσῃ περιφεγγέα μήνην,
Ῥιφθὲν ὑπαὶ λεχέων, ἑτέρου δ' ὑπὸ χείλεσι ῥεφθὲν
Ἀτμενίης δούλιον ὑπὸ ζυγὸν ἐνήλησεν.
Καὶ δὲ Κρόνου περάτηθεν ἀθρειομένου ὑπὲρ ὥρης,
Δαίμονι δ' ἐν λυγρῷ μήνης προπάροιθεν ἐούσης,
Καὶ κέντροιο Τιτῆνος ἀποκλινέος πελέθοντος,
Ζωὴν μὲν τ' ἴσχουσ', ἄταρ ἔκθετοι ἐκ πατρὸς οἴκων.
Ὁππότε δ' αὖ μήνης μὲν ἔχῃ συναφὴν Κρόνος αἰνὸς,
Ἀντιπέρην δ' αὐτοῦ Πυρόεις αὐγαῖσι βάλῃσιν
Μηδ' ὅσσον μήνην ἐπιδερκομένου Φαέθοντος,
Ῥιφθέντ' ἐκ χώρης τηλοῦ κατ' ἐρημάδος οἰκτρῶς
Δουλοσύνῃ θρεφθέντες ὀϊζυρῇ ἀνέχονται.
Εἰ δὲ κατ' ὡρονόμου μὲν ἔοι βεβαυῖα σελήνη,
Τῇ δ' ἄρ' ἐπαντέλλῃ Ζεὺς ἐφεσπόμενος κατόπισθεν,
Μήνης δ' ἀκτῖσιν Φαίνων κατ' ἐναντία λύσῃ,
Καὶ Πυρόεις ἑτέρωθεν ἄνω κέντρον καθορῴη,
Εἰς πόσον ῥιφθὲν μίμνει χρόνον, εἰς ὅ κε μήνη
Ἐκπροφυγοῦσ' ὀλοῶν αὐγὰς Φαέθοντι συνάψῃ.
Ὥρης δ' αὖ Τιτῆνος ὑπὲρ βροτέης τροχάοντος

* MS. πικέων, sed superscr. πκ.

Αἰνοῦ τ' ἐς δύσιν ἑλκομένου καπίναντα Κρόνοιο,
Καὶ δὲ σεληναίης μετ' ἀριγνώτου Φαέθοντος
Δίκηλον κατὰ πάντα καὶ οὐκ ἰσόμοιρα θεούσης,
Ἐξόπιθεν δ' Ἄρεως ἐπιμένου, συναφῶντι σελήνης
Δεχνυμένου, βρέφος εἰς πόσον πατρῷον οἶκον
Μίμνει, μέχρι κε μήνη ἐπ' Ἄρεα θοῦρον ἵκηται.
Εἰ δὲ δύω σελάων κέντρων ὕπερ ἑστηώτων
Ἠελίου μὲν ἐφ' ὡρονόμου, δυτικῷ δὲ σελήνης,
Ἢ κείνης μὲν ἐφ' ὥρῃ, ἀτὰρ Τίτηνος ἔναντα,
Τῷ μὲν δὴ Φαίνων, τῇ δ' αὖ Πυρόεις συνέπηται,
Ἢ τοῦ μὲν τροχάοι τις ὁμοῦ ἑτέρῳ, τὸ δὲ κέντρῳ
Ἄλλῳ ἐπεμβεβαὼς λεύσσῃ κείνους ἀνιόντας,
Ἤισιν ὤσαι πελάμαις τεχθὲν ἐκπλῦσι τοκῆες.
Ἢν δ' Ἄρης περάτηθεν ἀνέρχητ', αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Φαίνων, ἢ ἑτέροισιν ὁ δ' αὖ κέντροισιν ἐπῆται,
Μήνη δ' ἔκτοθεν κέντρων σὺν Ζηνὶ φέρηται,
Βαιὸν δὴ τότε χάρμα βροτοὺς τεύχει περὶ τέκνων.
Τοσσὸν γὰρ λεύσσει τεχθὲν χρόνον ἄμβροτον ἠοῦς,
Μήνη * μέχρι θέουσα παραΐξῃ Φαέθοντα.
Ναὶ μὴν καὶ σέλας ἠελίου μήνην τε καὶ ὥρην,
Ὁππότ' ἂν ἐσθλοδόται μὲν ἀποστρεφθέντες ἴωσιν,
Οἱ δ' ὀλοοὶ λεύσσουσι, τότ' ἔκθετα τέκνα γονῆες
Ῥίπτουσ' ἐς βαθὺ κῦμα βορήν τέ μιν οἰωνοῖσιν.

* MS. μένει

Ἢ πάλι δ' ἀῤῥήτοις παῖδες τοκέεσσι φέρονται
Εὐτρεφέες, ὁπόσοισιν ἀπ' ὠδίνων προθόρουσιν
Ἀστέρες ἐσθλοδόται ζωῆς δωτῆρες ἔασιν·
Ἤτοι ὑπὲρ κέντρων ἢ ὁμοῦ μήνῃ βεβαῶτες,
Ἢ σελάεσσ' ἐπιδερκόμενοι μήνην τε καὶ ὥρην,
Ἢ κέντρων * κατόπισθεν ἐπ' ἀμφοτέρῃσιν ἐόντων.
Φαίνοντος καὶ Ἄρηος ἀγνοστρόφον ἀκτίνεσσιν
Φαινόντων σελάωντι καὶ ὥρης, ἢ ὅτε τοῖσιν
Σύμφωνον δρόμον ἐν ζώοις φίλιόν τ' ἀνυόντων.
Παισὶ δ' αὖ πᾶσιν τοῖσιν ζωὴν πόρε μοῖρα
Ἀμφὶ τροφῆς, μαζοῦ, καὶ νηπιέης * ἀλεγεινῆς.
Ζῷον σημαίνει, τόκε δὴ μήνης πέλας εἴη.
Ὧι ἐνίδῃ κείνη, τελετὴν * ἐπινείσεται ἠῶ.
Τόσσα μὲν ἀμφὶ τροφῆς παίδων πόλεων ἄπο βαιὰ
Ἤεις. Ἑξείης δὲ γάμου πέρι νῦν ἐνέπειμι,
Ἀστέρες οἷον ἕκαστος ἀεὶ φαίνουσι κελεύθοις.
Εἶτ' αὖ γινομένοιο βροτοῦ μήνη μὲν ἐπείη
Αἰπυτάτῳ κέντρῳ, Κυθέρη δ' ὑπόγειος ὁρῆται,
Τῆμος ὁμογνήτοις φρεσὶ τ' ἄγχιστα συνεύνοις
Ζεύγνυνται, πόλεσιν δ' ὁμογάστριοι ἐς λέχος ἦλθον
Νύμφαι. τοῦτο δὲ * δρῶσι καὶ ὁππόταν ἀφρογενείης
Ἑρμείῃ τε θεῷ ξυνὴν ὁδὸν ἐξανύωσιν.

* MS. κατόπιθε * MS. ἀγελεινῆς * Superscr. ἐπινίσεται * MS. δρῶσιν

Ἀκτῖσιν σφετέραις, φαίνων δ' ἐπιμάρτυρος εἴη.
Ἣν δὲ πάλη Φαέθοντι ἐριγνώτῳ ἰσόμοιρος,
Δίκηλον κατ' αὐτὸν ἴῃ, γάμος ἔπλετο τῆμος
Παρθενικῆς, ἶσον δὲ καὶ εἰ Ζεὺς μαρτυρίῃσιν
Ἑρμείην λεύσσῃ πλευρὴν ἰσόμοιρον ὁδεύων.
Ἀφρογενὴς δὲ μεσουρανίου κλίνασα ἀπὸ κέντρου
Καὶ δισσοῖς σελάεσσιν ἀπόστροφον οἶμον ἴουσα,
Ἀστασίας τεύχει ταραχώδεσι γάμοις μετ' * ἀνίης.
Φαίνων δ' Ἑρμείης τε συνὼν βλοσυρῇ τε Κυθήρῃ,
Ἤτοι ἐπ' οὐτιδανοῖς ἢ ἀνάξια μαχλοσύνῃσιν
Ἔργα μετερχομένοις ζυγίοις ἡρμόσσατο λέκτροις,
Πάμπαν θ' ἡλικίῃσι νέαις ἢ πάγχυ γεραιαῖς.
Ἐσθλοῦ δ' αὖ φιλότητα γάμου πίσυντε γυναικῶν
Ἀχράντοιο λέχους δῶκεν καλὴ Κυθέρεια,
Ἔντ' αὖ ἀπ' ἀκτίνων Ἄρεος πλιῦτε Κρόνοιο
Μίμνῃ ἀπήμαντος κείνων φλογέῃσιν ὑπ' αὐγαῖς
Ἀλλήλους ἐπιδερκομένων· αὐτὴ δ' ἀγαιῇσιν
Δέρκηται κερόεσσαν ὑπ' ἀκτῖνεσσι σελήνην.
Ὁππότε δ' Ἑρμείης τε καὶ Ἄρης καὶ Κυθέρεια
Μέσσου ὑπὲρ κέντρου ξυνὰς αἰνῶσι κελεύθους,
Τοῖσιν δ' αὖτ' ὀλοὸς Φαίνων μετόπισθεν ἕπηται
Νωθρὸν ἐπαντέλλων ἢ καὶ κατέναντα δοκεύων,
Ἐξ ἕδρης πιναροῖο τέγους ξυνῆς τ' ἀπὸ δήμου

* MS. αἰνίης

* Εὐνῆς ἀνςήσαντες ἄγοντ' ἐς δώματα νύμφας.
Κ' ἴσα πλυμνήσησιν ἀεὶ πόσσ' * ἀλόχοισιν.
Ἢν δὲ δύω μὲν φῶτα μέσου κλείνωσ' ἀπ' Ὀλύμπου,
Πάντες δ' ἀστέρες ἄλλοι ὑποχθόνιοι φορέοιντο,
Ἐκ' ποθεν κέντρων τῆμος ξείνης ἀπὸ γαίης
Ἄξεται ἀλλοτρίων φώτων ἀγαῶτα θύγατρα,
Καὶ πάτρης ἀπὸ τηλοῦ ὅμως κείνη βιοτεύσει.
Οἷς δ' ἄρ' ὑπὲρ θύρης χαλεπῷ ἐν δαίμονι καλὴ
Ἀφρογενὴς φαίνηται, τῇ δ' αὖ Κρόνος ἢ πτεράγωνος
Ἢ ε κατ' ἀντιπέρην λύσῃ, κ' ἢν λέκτρα πρῶσιν.
Θηλυτέροις δ' εὖτ' ἂν Κύπρις κεράητι σελήνη
Ζώοισιν λάμπωσ', ἤτοι δυτικοῦ κὲ κέντρου
Ἢ καὶ ὑποχθονίου ἢ καὶ δύο κέντρ' ἐφέπωσιν.
Μοῦναξ δ' ἀμφότεροι κατ' ἐναντία τοῖσιν ὁρῶντο
Τῇ μὲν Ἄρης, τῇ δ' αὖτε Κρόνος, τόθ' ἑαῖς παναθεσμοι
Θυγατράσιν πατέρες ξυνὸν λέχος εἰσανέβησαν.
Ναὶ μὲν καὶ Κρόνου εὖτ' ἂν ἐν οἴκοισιν Κυθέρεια
Φαίνηται σὺν Ζηνὶ Κρόνου κατόπισθεν ἰόντος,
Δεχνυμένη αὐτοῦ συναφὴν καλῆς Ἀφροδίτης,
Κύπρεως μαρτυρίην Ἄρεως ἑτέρωθι φέροντος,
Μήνην δ' ἀμφότεροι Θοῦρος φαίνωνθ' ὁρόωντες
Δὴ τότ' ἀπ' ὠδίνων ὁπόσοι φάος ἔδρακον ἠοῦς,
Μοῖραν ἀνέπλησαν πλυπενθέος Οἰδιπόδαο.

* MS. εὐνησὰν ςήσαντες * MS. ἀλλόχ'

Τοῖ-

Τοῖσιν. γὰρ συγγενοὺς Ποιναὶ μέλπουσ' ὑμεναίους
Νερτερίαι χείρεσσιν ἀναψάμεναι περὶ πεύκας.
Μητρυιᾶσι γὰρ σφετέραις φιλοτήσιον ἐς λέχος ἦλθον.
Εἰ δὲ γυναικείη γενέθλη πέλοι, ἐς πατρὸς εὐνὴν
Κλείνονται· τις δ' αὐταὶ καὶ ἰσοκλήροιο γάμοιο
Φαίνων δεσπόζων ἤτοι κατὰ κέντρον ὥρης.
Ἢ ὅτε φαίνηται δύνων ὥρης κατέναντα,
Λάθρη παρθενίης ζώνην λύσαντο τοκεῦσιν
Ἠὲ κασιγνήτοις πατέρων, σφετέροισί τε τοκεῦσιν.
Ἢν δ' Ἄρης ὑπογείῳ ἢ δυτικῷ ἐνὶ κέντρῳ
Δέρκηται βεβαιῶς, κλήρου γάμου αὐτὸς ἀνάσσων.
Αἱ δὲ βίῃ δμώεσσιν ἢ οὐτιδανοῖς ὑπὸ φωσὶν
Δμηθεῖσαι θολερῶς ὥρης ἄνθος διόλεσσαν.
Ἢν δ' Ἑρμῆς κέντροισιν ὑπείη, τοῖσιν ἔλεξα,
Καὶ γάμου αὐτὸς ἐοῖσιν ἐνὶ ζώοισιν ἀνάσσων,
Κρυπταδίοις δολεροῖσιν ὀπιπευθεῖσαι ἔπεσσιν
Καὶ πυκιναῖς ἀπάτῃσιν ἑὴν φρένα φιλωθεῖσαι
Ἐξαπίνης ἐγένοντο λάθρης πρὸ γάμοιο γυναῖκες.
Εἰ δ' ἄρα σὺν Στίλβοντι καὶ Ἄρης κέντρῳ ἐπείη,
Τῆς ἕνεκεν κρείσσέστι δίκαιτ' ἀγορῆισι πέλονται.
Ζεὺς δὲ καὶ Ἑρμείης μέσσον κατὰ κέντρον ἐόντες
Σὺν Παφίῃ, ζεύξαντες ὁμηθείῃσι γυναικῶν
Ἀλλοτρίων μετέπειτα γάμους ἀναφανδὰ πλοῦσιν,
Ἀλλ' ὑπὸ μαχλοσύνης καὶ τῶν λέχος αὖθι λίποντι.

Εἰ δὲ

Εἰ δὲ μεσουράνιον κατέχῃ Φαέθων μετ' Ἄρηος,
Ἤτοι γάρ τ' αὐτοὶ ὅθ' ὁμεύνους ἥρπασαν ἄλλων,
Ἢ κείνων ἀλόχους ἕτεροι βίῃ εἴρυσαν ἄλλων.
Αἰπυτάτῳ δ' ἐπὶ κέντρῳ ἐϋστέφανος Κυθέρεια
Τίτηνος μετὰ δερκομένη πατέρων ὀλοῇσιν
Παλλακίσιν * συνέμιξ' ἢ μητρυιῇσιν ἔῃσιν.
Εἰ δέ κ' Ἄρης τούτοισιν ὁμοῦ πέλει, ἄχρι γάμοιο
Ζευχθέντας κείνῃσιν ἄφνω πάλιν αὐτοὶ ἔνιφθεν.
Ἄρης δ' ἡνίκα μέσσον ἀν' οὐρανὸν ἀμφιπολεύῃ,
Ὡρονόμον δ' ἐπέχῃ Φαέθων, Τίτην δέ τε δύνῃ,
Τῆμος ἄρ ἁρπαγίμοις νύμφαι ἐς δώματ' ἄγονται.
Εἰ δὲ μεσουράνιον μὲν ἔχῃ μήνη βλοσύρωπις,
Κύπρις δ' αὖθ' ὑπόγειον ἴσαις μοίραις βεβαυῖα,
Αὐτοκασιγνήτων σφετέρων συνέουσιν ὁμεύνοις.
Ἀνδρὸς γινομένου ὁπόταν Τίταν τε καὶ Ἄρης
Καὶ Κύπρις Στίλβωντι μίαν κατ' ἀταρπὸν ἴωσιν,
Εἵνεκα κλεπτοσύνης εὐνῆς λαθρίης τε Κυθήρης
Ἐν συνοχῇσι γένοντο, ἰδ' αὖ καὶ δεσμὸν ἔτλησαν.
Αὐτοὶ δ' αὖ μάχλοιτε καὶ ἐς φιλότητ' ἀκόρεστοι,
Ἔκ τ' ἀλόχων λώβας καὶ ὕβριας αἰὲν ἔχοντες,
Ὡς καὶ ἑοῖο γάμου λωβήτορας αὐτοὶ ἐς οἴκους
Δέχνυσθαι ξυνίῃ στονάχῃ ἕνεκεν φιλότητος.
Εἰ δ' ἀνδρὸς γενέθλῃ ἠδ' αὖ κείνοιο συνεύνου

* MS. συνέμειξ'

Σκεψάμενος κατίδοις ἄμφω ζῴων ἐνὶ μήνῃ,
Αἰὲν ὁμοφροσύνῃσιν ἰαίνοντ' ἀμφὶ γάμοισιν.
Δαίμονι δ' ἣν χαλεπῷ κείνης μήνη πέλοι ἀνδρὸς,
Αἰὲν ἀποθαλίῃσι γυνὴ ἀθερίζει ἀκοίτην,
Οὐδὲν ὀπιζομένη λεχέων θεσμῶντε γάμοιο.
Ταῦτα δ' ἄρ' ἐκ ποίων τελέθει * δειλῇσι γυναιξὶν,
Εὖτε σεληναίη ἀλόχῳ ἐνὶ δαίμονι λυγρῷ
Ἀνδρῶν φαίνηται· δίχα γὰρ νόον αἰὲν ἔχουσιν.
Ἀλλὰ γὰρ οὔτις πάντα δυνήσεται, ὅσσα γάμοιο
Σχήματα φαίνουσι θοοὶ ἀστέρες, ἐξονομῆναι.
Τῷ καὶ ἐγὼ τρέψω ἑτέρην μετ' ἀταρπὸν ἀοιδὴν
Ἀμφὶ τέκνων γενεῆς ἐσέπων, ἥντ' ἀστέρες αἰεὶ
Ἀνθρώποισι νέμουσιν ἀλημοσύνῃσιν ἑῇσιν.
Ὅσσοι δὴ χθονίῳ τε καὶ αἰπυτάτῳ περὶ κέντρῳ
Ἀστέρας εὐεργοὺς φῶτες βεβαῶτας ἔχουσιν,
Οἵδε τέκνων πόσσων πατέρες βιότῳ τελέθουσιν,
Ὁπόσσοι ἐν τοῖσι ζῴοις καθύπερθεν ὁρῶντο,
Ἢ κέντροις τούτοισι φέρουσ' ἐπαμάρτυρον αἴγλην,
Παῖδας τ' ἐσθλοδότας κέντρων κατόπισθ' ἐπιόντες
Δῶκαν καὶ δισσοὺς, εὖτ' αὖ ζῴοισι δισώμοις
Φαίνωνται Τίταν τε καὶ Ἄρης, εὖτ' αὖ ἔπωσιν
Τούτοισιν κέντροις τεκέων ἄπο πάμπαν ἄμερσαν.
Ἔξοχα δ' εἰ κἀγαθοὶ σφὶν ἀμάρτυροι ἀστέρες εἶεν.

* MS. δηλῆσι

Ὡς

Ὡς δ' αὔτως * κατόπιϑε μεσουρανίῳ τε δικήλῳ.
Ἠέθ' ὑποχθονίῳ φαίνων καὶ Ἄρης ἐπιόντες
Δυστεκνίην ἢ πάμπαν ἀπαιδίην ἐπίκλωσαν.
Ἀλλ' Ἄρης σὺν μήνῃ τε καὶ Ἀφρογενεῖ πάλι φαίνων
Δῶκε τέκνων γενεήν, Ἑρμῇ δ' ἅμα νόσφισε παίδων.
Ἢν δὲ Κύπρις μὲν ἐν ζῴῳ Κρόνου, αὐτὰρ ὅγ' οἴκοις
Ἔμπαλι Κυπρογενοῦς, παίδων γενεὴν ὅτ' ἀραιφα.
Εἰ δέ τε καὶ Πυρόεις Παφίην ἀκτῖσιν ὁρῴη,
Ὠμοτόκοις ὠδῖσι γονὴν ἔῤῥεσαν ἅπασαν.
Εἰ δὲ μεσουρανίῳ ζῴῳ κενεῷ γεγαῶτε
Τιτὰν καὶ Πυρόεις ἄμφω κατόπισθεν ἐπῶνται,
Χῆρον ἀεὶ τεύχουσι δόμον γλυκερῶν ἀπὸ τέκνων.
Ὅσσοι δὲ Στίλβοντα καὶ ἠελίῳ ἅμα μήνην
Ἐν ζῴῳ ἴσχουσι μεσουρανέοντι δισώμῳ,
Νηδύος ἔσω σπέρμα γονῆς διδύμοιο λάβονται.
Εἰ δὲ δυσὶν σελάεσσιν ὅπου πάλιν ἀστέρες εἶεν,
Ἄλλοι δ' ἐν ζῴοις δισσοὶ παρεόντες ὁρῶντο,
Καὶ δὲ καὶ ὡρονόμος ζῴῳ φαίνοιτο δισώμῳ,
Τῆμος ἀδελφειοὶ παῖδες δίδυμοι προγένοντο.
Εἰ δὲ πολυσπέρμοισιν ὁμοῦ ζῴοισιν ἐπεῖεν
Ἀστέρες ἐσθλοδόται, παίδων πληθὺν χαρίσαντο.
Οἱ δ' ὀλοοὶ κείνην δῶσι γονὴν τεκέων μερόπεσσιν,
Ἢ πάλιν αὖ ἀφέλοντ' ἢ ἀνάρσια θέντο τοκεῦσιν.

* MS. κατόπιθεν

Ἀμφί γε μὴν τικέων γενεῆς ἄλις. ἢ γὰρ ἐχέφρων
Ἀνὴρ καὶ ἀπὸ τῶνδε * τὸ δὴ λίπον ὦκα φράσαιτο.
Ἑξῆς δ' ἡμετέρῃσιν ἀοιδῇσιν καταλέξω,
Ὅσσους ἱμερτῆς παίδων φύτλης ἀπάμερσαν
Ἀστέρες, ἠδ' ὅσσας ἀτόκους τεύχουσι γυναῖκας.
Ὁππόταν ἐν ζῴοισι Κρόνου καλὴ Κυθέρεια
Φαίνηται, αὐτὸς δὲ Κρόνος διάμετρος ὁρῆται,
Νωθροὺς ἐς φιλότητα καὶ ἀσπέρμους μάλα τεύχει.
Καὶ δ' ὁπόταν Φαίνοντι καὶ Ἄρης Ἀφρογενείης
Οἶκον ἐπέρχωνται Κύπριδος τετραγώνου ἐούσης,
Ἢ τοὺς αὐτὴ πέρηθεν ἑαῖς ἀκτῖσιν ὁρώῃ,
Εὔνουχοι πλέθουσι γονῆς ἐς πάμπαν ἄμοιροι.
Ὣς δ' αὔτως κὴν Κύπρις ἐνὶ Κρόνου οἴκῳ ὁδεύῃ,
Σὺν δὲ Κρόνῳ Πυρόεις κείνης δόμον ἀμφιπολεύῃ,
Ἑρμῆς δὲ ζῷον κατέχῃ Κρόνου ἠδέτ' Ἄρηος,
Εὔνιδες οἱ γάρ του τεκέων ἄγονοί τε πέλονται.
Ναὶ μὴν καὶ Στίλβων εὖτ' ἂν μεσάτῳ περὶ κέντρῳ
Στείχῃ, τῷ δ' ὀλοὸς Φαίνων κατέναντ' ὑπόγειος,
Ἀλλήλαις δ' αὖ μήνη ἰδ' Ἀφρογενὴς τετράγωνοι,
Καὶ τὴν μὲν Φαίνων, μήνην δέτ' Ἄρης δεκατεύῃ,
Γείνοντ' ἢ γονῆς τηλώμενοι ἢ δίμορφοι.
Ἀλλὰ μὲν Ἑρμείῃ τάδ' ἐοικότες Ἀφρογενείῃ.
Εἰ δὲ σεληναίη μὲν ἐνὶ Στίλβοντος ὅροισιν,

* MS. τὰ δηλιπονωκα

Ἄρτινι

Ἄρσενι δ' εἰ ζώῳ Κύπρις πέλοι ἐν Κρόνου οἴκῳ,
Μηδ' ἴσον ἀμφοτέρας Ζῆνος καταδερκομένοιο,
Στείρας ἤδ' ἀτίκους τῆμος θήκαντο γυναῖκας.
Ὁππότε δ' αὖ Φαίνων μὲν ὑπὲρ κέντρου μεσάτοιο
Ἕζηται, τῷ δ' αὖ τε καταντιπέρην Ἀφροδίτη,
Ἠέγ' ἀπείρητοι τεκέων ἐπὶ πάγχυ γένοντο,
Ἢ φθείρουσι γονὰς ἀπὸ γαστέρος ὠμοτοκοῦσαι.
Εἰ δ' ἐσθλὸς Φαέθων τοῖσιν γ' ἐπιμάρτυρος εἴη,
* ψευδέσιν ὠδίνεσσι λάθρη παίδων ἐγένοντο
Μητέρες ἀλλοτρίων, καὶ ὑποβλήδην ἐτέκοντο.
Εἰ δ' ἄρα καὶ Πυρόεις μαλεραῖς ἀκτῖσιν ὁρώῃ,
Πάντ' ἀναφανδὰ πέλει, τάγε δὴ λάθρῃ ἐξετέλεσσαν.
Εἰ δ' ἄρα πως ἄστρων κατ' ἀπείριτον οἶμον ἰόντων
Ἀνδρὸς ἐνὶ γενέθλῃ, τότ' ἀεικέα ἔργα τελοῦσιν.
Κέρσαντες γὰρ ἀχρεῖον ἑοῦ ἀπὸ σώματος αἰδῶ
Καὶ κυσὶ μήδεα δόντες *ἑκόντι ὠμὰ δάσασθαι,
Αὐτοὶ ἀγείροντες γαῖαν κατὰ πᾶσαν ἀλῶνται.
Ὅσσαις δ' αὖτε γυναιξὶν Ἄρης Φαέθοντ' ἐπὶ κέντρῳ
Αἰπυτάτῳ βεβαῶσι Κυθήρης ἐν Κρόνου οἴκῳ
Φαινομένης αὐτοῦ τε Κρόνου ζώῳ ἐν ἐκείνης
Δερκομένου Φαέθοντα μεσουρανέοντα καὶ Ἄρην,
Ταῖσιν μοῖρ' ὀλοὴ τέκνων στάχυν οὔποτ' ἔνειμεν.
Τόσσ' εἰπὼν ἀτέκνων τε καὶ ἀσπέρμων ἐπὶ φώτων,

*MS. ψαύδεσιν *MS. ἑκοντη & superscr. ἑκοντει

Ἄλλα δὲ μαντιπόλοισιν ἐπιφράσσασθαι ἐάσας,
Αὐτίκ' ἀδελφειῶν λέξω, πῶς αὖ καὶ φράσσαιο
Πληθὺν, ὁπόσσοι τε μιῆς ἀπὸ γαστρὸς ἔασιν
Ἐκ ποίων πατέρων, ὅσσους ἐπιμὶξ ἐτίκοντο
Μητέρες ἀλλοίοισι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι.
Ἐν θυμῷ δὴ πρῶτα χρεὼ φράζεσθαι ἀριθμὸν,
Ὅσσοι ἀφ' ὡρονόμου ζῴῳ τριτάτῳ καθορῶνται,
Ἢ ἐ μεσουρανέοντι πόσοι βεβάασιν ὕπερθεν
Ἀστέρες, ἢ σφετέρης ἐπιμάρτυροι ὦσι βολῇσιν.
Ὁππότε δ' ἐξ ὥρης τριτάτου ἀπὸ δικήλοιο
Ἢ ὁπότ' ἐκ κέντροιο τόδε σκέψασθαι ἄρειον,
Οὐκ ἔλαθον σοφὸν ἄνδρα καὶ ἴδμονα ματοσυνάων.
Ὣς δ' αὔτως σκέψαιο καὶ ὅσσοις ἀστράσι μήνη
Συμφέρετ', ἢ ὅσσοισι μέχρις φάσιος συνέμιξεν.
Τόσσους γὰρ γνωτοὺς μοῖρα θνητοῖσιν ὀπάζει.
Εἰ δ' ἄρ μήτις μήνη ὁμοῦ θέοι ἠὲ συνάπτοι,
Τόσσοι ἀπ' ἀλλήλων μικτοὶ τελέθουσι τοκήων.
Εἰ δὲ δισώμοις ὅσσοι ὁμοῦ μήνη φορέονται,
Ἢ συναφὴν δείκνυντ', ἢ μαρτυρίῃσιν ὁρῶσιν,
Δισσοὺς οἵγε κασιγνήτους θνητοῖσι νέμουσιν.
a latere paterno Εἰ δὲ θέλοις δεδαῆσθαι, ἀπαὶ πατέρων μὲν ὁπόσσοι,
Μητρῴης δ' ἀπὸ γαστρὸς ὅσοι γεγάασιν ὅμαιμοι·
Ὃς μὲν γὰρ φαίνει πατρὸς γόνον· ἢ δ' ἄρα μητρός.
Εἰ δὲ γ' ἄχρις φάσιος μήδ' ἑνὶ τινὶ φωτὶ συνάπτοι

Παμ-

Παμφεγγὴς μήνη, ζῴῳ δέ τ' ὄπισθεν ἰόντι
Ἢ Κρόνος ἢ Πυρόεις ἐπιμάρτυροι ἰνδάλλωνται,
Ἢ πατρὸς θῆκαν γνωτοὺς, ἢ καὶ σπαιαδέλφους.
Ταῦτα δὲ ῥέζουσιν καὶ ὅτ' αὖ μεσάτου κατὰ κέντρου
Ζῆνα θέωσ' ἢ ὄπισθεν ἐπαντέλλοντες ὁρῶντο,
Κ'ἢν ἐκτὸς κέντροιο κασιγνήτους ὀλέκουσιν.
Καὶ δὲ καὶ ὡρονομῶν Φαίνων, ὁπόσοι περ γένοντο,
Φωτὸς ἀδελφειοὶ παῖδας ζωῆς ἀπάμερσεν.
Πολλὰ μὲν οὖν τῆς πᾶσιν ἐοικότα σήματ' ἄιδροι
Εἵνεκ' ἀδελφειῶν, τέχνας δ' ἐγὼ αὐτίκα λέξω,
Ἔργα θ' ὁποῖα νέμουσιν ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν.
Φαίνων ὡρονομῶν Ἑρμοῦ * δύνοντος ἔναντα
Καὶ μήνης μεσάτοιο Φαεινόσης κατὰ κέντρα,
Δικήλων ξεστῶν καὶ ἐπαυθῆρες λιθοξόοισιν
*Σφραγίδων γλυφέας τεύχει, τοὺς δ' αὖτ' ἐπὶ χαλκῷ
Ἢ χρυσῷ δαιδάλματ' ἢ ἀργύρῳ ἐκπλέοντας,
* Ἠίκελα ζώοισιν ὑπὸ γλαφυραῖσι πείραις,
Οἳ καὶ ἐπὶ σφετέρῃσι τέχναις μέγα κῦδος ἄροντο.
Ἐς τ' αὖ δ' ὡρονομῇ Φαίνων, ζῴων δ' ἀνὰ μέσον
Ἑρμείας ἐφέπῃ, τῷ δὲ Ζεὺς μάρτυρος εἴη,
Ῥητῆρας μύθων ἀγαθοὺς σοφίης τε μάλ' αἰεὶ
Εὐπρεπέας πλήθουσι καὶ ἡγητῆρας ἀρίστους

* Superscr. δυναντος * Superscr. σφρηγίδων.
* Superscr. ἠίκελα

Παιδείης,

Παιδείης, τῇ δ᾽ αὖτε καὶ ἀλλοδαπῆς ἄπο πολλοὶ
Εἰσεῦσι νέοι, ποτὲ δ᾽ αὐτῶν παῖδες ἀνάκτων,
Ὧν ἄπο χρήματα πολλὰ κλέος τ᾽ ἄσβεστον ἕλοντο.
Ἐν δ᾽ ὥρῃ Στίλβων βεβαὼς, δύνοντι δὲ μήνη,
Ἀφνειοὺς γλυκερῷ τε μέγα βρίθοντας ἐν ὄλβῳ.
Δυομένοισι δὲ φωσὶ χρεῶν *νωμήτορας ἄνδρας,
Οὓς δὲ καὶ ἀλλοτρίων κτεάνων ἰθύντορας ἔρξαν·
Καὶ δ᾽ ἄρα κἢν τροπικοῖς μὲν, ἑῆς πάτρης διέποντας.
Χρήματι δὲ ξοινὸν πλοῦτον στερεοῖσιν ἔποντες
Ἑζομένους, ὅθι τ᾽ αἰὲν ἀμείβεται ἀργύρου αἴγλη.
Εἰδώλοις δ᾽ ἐνυγροῖσι Κρόνον καὶ Φοίνιον Ἄρην
Ξοινὴν ἐξανύοντας ὁδὸν Τίταν δ᾽ ὅτε λεύσῃ,
Πλωτῆρας νηῶν τε κυβερνητῆρας ἀρίστους
Τεύχει, Ζῆνα δ᾽ ὁρῶν καὶ τ᾽ ἀπλαίστους ἐνὶ πάτρῃ.
Χρυσοφαὴς δ᾽ Ἑρμῆς καὶ παμφαίνουσ᾽ Ἀφροδίτη
Ὁππόταν ἀλλήλων οἴκοις φαίνωνται ἔποντες,
Ἢ καὶ ἐναλλάγδην ὁρίων μοίρῃσι βεβῶτες,
Μολπῇσιν γλυκερῇσι μεμηλότας ἄνδρας ἔτευξαν,
Ἢ λιγυρῆς κιθάρης ἐπιίστορας ἠδὲ καὶ αὐλῶν.
Ταῦτα γὰρ ἐκτελέουσι, καὶ τὴν ξοινὴν ἀνύωσιν
Οἶμον, τοῦ μὲν ἔποντος ὅροις, τῆς δ᾽ αὖτε κατ᾽ οἶκον.
Μεσσοτάτῳ δ᾽ εὖτ᾽ αὖ κέντρῳ Θοῦρός τε καὶ Ἑρμῆς
Ἔσσωνται κατόπισθε, παλαίστρης ἔργ᾽ ἐφέποντας

* MS. νομήτορας

Ἠ' ἀθεναρὺς ῥοπάλοισι γεγηθότας ἐξετέλεσσαν.
Εὖτ' αὖ δ' ὡρονομῇ Κυθέρη, Φαέθων δέ τε δύνῃ,
Ὑψιφαὴς δὲ Κρόνος κέντρῳ φαίνητ' ὑπογείῳ,
Θεσπιστὰς θεόληπτα μεμηνότας αἰὲν ἔθηκαν.
Ταῦτα δ' ἐξεκτελέουσιν ὁμοῦ Κύπρις τε καὶ Ἄρης
Κέντρῳ ὕπερθ' ὥρης ἢ καὶ δύνοντι βεβῶτες.
Εἰς λίβα δερκόμενος Πυρόεις, Φαίνων δ' ὑπόγειος,
Ἤνπερ μὴ Φαέθοντος ὑπ' ἀκτίνεσσιν ὁρῶνται,
Δὴ βαιὸν μόχθοισιν ὑπ' ἀλγεινοῖς μογέοντας
Τεύχουσ' ἀχθοφόρων ζώων βίοτον τελέοντας.
Ἔνθέ τ' ἰσημερινοῖς χήλαις Στίλβων δέ τε κείμῳ
Αἰπυτάτῳ κέντρῳ βεβαὼς ὁλοῷ σὺν Ἄρηϊ,
Ἐν χοάνοις χρυσόντε καὶ ἄργυρον αἰγλήεντα
Τήκοντας ῥέζει καὶ ἀμοιβαίοιο χαράκτας.
* Σήμασιν εἰ δέ γε τοῖσι καὶ ἠέλιος συνέπηται,
Ἀστερόῳ μαλεροῖο πυρὸς τέχνας μογέουσιν
Χαλκὸν μαλθάσσοντες ἰδ' ἠερόεντα μόλιβδον,
Ἄκμοσί τ' * ἐξέλκοντες ἔτι ζείοντα σίδηρον.
Εἰ δ' ἄρα καὶ Φαίνων τοῖσιν συμμάρτυρος εἴη,
Ἔνδον * ἐφεζομένους παίδων ἡγήτορας ἔρδει.
Αὐτὴν δ' εἰ * καὶ Κρόνον Ζεὺς ἔμπαλιν ἀθρήσειεν
Ἢ καὶ ἅμ' Ἑρμείῃ καὶ ἄλλοις Κύπρις ὁρῆται,

* MS. σήματος * MS. ἐξέλκοντας

* MS. ἐφεζομένους * Superscr. κε

Ἐξ ἔργων ποιῶν πλοῦτον καὶ κτῆσιν ἄροντο.
Εἰ δ' ἄρ' ὑπὲρ κέντρον μήνη Στίλβοντι συνάπτοι,
Ἣν μὲν ἀμ' Ἑρμείῃ καὶ κάλλιμος Κυθέρεια
Φαίνηται, καὶ Ζηνὸς ὑπ' ἀκτίνεσσιν ὁρῶντο,
Ὄργανα δαιδάλλοντας ἰδ' ἄλλα τι μηχανοῶντας,
Ἄλλα τι θαυματόεντ' ἔργ' οὐκ ἐπιεικτὰ βροτοῖσιν
Τεύχοντας ῥέζει, καί σφιν κλέος ἐσθλὸν ὀπηδεῖ
Πρήξιος ἐκ ποιῆς φιλίητ' ἀγαυῶν βασιλήων.
Τοιήνδ' ἣν συναφὴν μήνης Φαίνοντι καὶ Ἄρης
Δέρκωντ', ἐσθλοδότῃ δέτ' ἀπόστροφοι, ἰνδάλλονται
Ποιμένας ἀγρονόμουσι βροτῶν ἀγέλας ἐλάοντας,
Ἵππων τ' ὠκυπόδων σημάντορας, ἠὲ συφόρβους,
Οὓς δ' ἄρα πενθαλέων τύμβων θῆκαν πυλαωρούς.
Ὁππότε δ' αὖ κέντρῳ μεσάτῳ Θοῦρος μὲν ἐπείη,
Φαίνων δ' ἕσπηται, τῆμος μάλα μοχθίζοντες
Ἀνέρες ἐξεγένοντο πικρὴν ὀτλεῦντες ὀϊζύν.
Ὁπποίην δὲ δύην βιότου κείνων λάχ' ἕκαστος,
Ζώδιά τι κρίνει, τοῖς ἀστέρες ἐμβεβάασιν.
Ἐν μὲν τετραπόδεσσ' ἐχυρῶν δωμήτορας οἴκων,
Λαοτόμους θ' ἔρδουσιν ὑπὲρ νώτων φορέοντας
Ἄχθεα, καὶ λάας βεραρούς, ποτὲ δ' ἐκτελέουσιν
* Ἔργων τεκτοσύνης σταθμῆς τ' ἐπίστορας ἄνδρας.
Εἰ δ' ἄρα χερσαίοισι, λιθοξόοι ἐγένοντο,

* MS. ἔργωντε

Ἤ τ' ἀγάλματα καλὰ τέχναις τήκοντες ἑαῖσιν,
Δαίδαλά τ' ἐκπλέοντες ἀπὸ πρισοῦ ἐλέφαντος.
Ζώοις δ' ἐν παρύχοισι, λοετροχόοι ὀχετηγοὶ
Ἰνοδίην κόπτοντε καὶ ὄνθον δηθὰ φέροντες,
Κοσμητοὶ κήπων αὔτλοις ὕδωρ φορέοντες.
Εἰ δὲ μεσουρανίῳ κέντρῳ Ζεὺς μάρτυρος εἴη
Τετραπόδων ζώων κείνῳ ὁδὸν ἐξανυόντων,
Ἢ ἐ Κύπρις, ἑτέροις ἔργα πρήσσουσιν ὕπερθεν
Αὐτοὶ ἐφεστῶτες, εὐκτίανοι τελέθουσιν.
Ταῦτα δ' ἄρ' ἀμφιέπουσι καὶ ἣν κλείνωσ' ἀπὸ κέντρων
Ἀστέρες ἄλλον ὅροις μούνη Φαίνοντι συνάπτοι.
Τίταν δ' αὖ Πυρόεις τε δεδορκότες Ἀφρογένειαν
Ἰσουργοὺς τεύχουσιν *ἐϋνήτοισί τε μίτοισιν,
Φάρεα θ' ὑφαινόωντας, ἢ αὖ ῥυπόεντα πλύνοισιν
Εἵματα καλλύνοντας *ἢ ἰχαλέης περόνησιν
Ῥωγαλέους πέπλους ἀσκηθέας ἐκτελέοντας.
Ἣν δὲ Κρόνον Στίλβων ἐσίδῃ σὺν Ζηνὶ βεβῶτα,
Ἀθανάτων ζακόρους, σηκῶν τ' ἁγίων ἱερῆας
Τεύχει, μαντοσύνας ζαθέης φαίνοντας ἀπ' ὀμφῆς.
Σὺν δὲ Ἄρῃ Κύπρις καὶ ἅμα ἠελίῳ παρεοῦσα
Αἰθροβάτας τεύχει, σχοίνοις τρίβον ἐξανύοντας.
Ἣν δὲ καὶ Ἑρμείης τοῖσιν συμμάρτυρος εἴη,
Ἄχθεα θαύματα χερσὶ κατ' ὤμοισιν φορέοντας

* MS. ἐϋννήτοισι   * MS. ἠϊχαλέης

Ἱπταμένοις γυίοις ἐναλίγκιον ὀρνίθεσσιν
Πιδναμένους τε νέφεσσιν ὑπ' ἠνεμόεντα πετεινῷ
Αἰὲν ἀλωομένους ξείνης ἐπὶ πείρασι γαίης.
Ἐν δ' ἄρα διχήλῳ βροτοειδεῖ σὺν Πυρόεντι
Ἑρμείης βεβαώς, παίδων πεηκλῆρας ἔθηκεν
Πόντον τ' ἐξανύοντας ὑπ' ἐμπορίαις θαμινῇσιν,
Ἢ παίδων φύλακας φρουροῦσθ' ἥβης ἐρατεινῆς.
Ἢν δ' αὐτοὺς Κρόνος αἰνὸς ἐπὶ ζῴου Πυρόεντος
Δέρκητ' ἢ κ' αὐτοὶ ἐνὶ πτερόεντι πέλωνται,
Ἰχθυβόλους τεύχουσ', ἁλίων δεδαηκότας ἔργων,
Ὀρνίθων τε βοῶν θηρήτορας ἠὲ τιθηνούς,
Οὓς δὲ καὶ ὠμοβόρων θηρήτορας ἠὲ τιθηνούς
Δαμναμένους τιθασοῖσιν ὑπ' ἤθεσι πρηΰνοντα.
Εἰ δὲ μέσον κέντρον Πυρόεις Φαίνων τ' ἐφέποιεν,
Μοίραις δ' ἀσκεθέως αὐτοὶ ἑτέροιο τύχοιεν,
Μηδέ τις εὐεργῶν κείνων χῶρον καθορῴη,
Τέχνησιν μυσεραῖς λυγρὸν βίον ἐξανύουσιν.
Ἤτοι γὰρ νέκυας μαλερῇ πνέοντας ὑπ' ὀδμῇ
Γαστέρας ἀμπλύξαντες ἰδ' ἔγκατα πάντ' ἀφύσαντες
Χρείουσιν κέδρου κυαναυγέος ἔνδοθι πίσσῃ,
Ἤτοι γ' εὐχανδεῖ χαλκῷ κοίλοισί τε λέβησιν
Πυθομένοις μέλδουσιν ἅμ' ἰχθύσιν οὐλοὸν ἅλμην.
Ἦμος δ' Ἑρμείαο δόμοις καλὴ Κυθέρεια
Σύν τ' αὐτῷ Στίλβοντι φαείνητ' ἠδέ τ' ὅροισιν

Ἀλλή-

Ἀλλήλων βεβαιῶτις ἐναλλάγδην φορέοιντο,
Θηρῶσιν * σοφίησι κεκασμένοι ἐξεγένοντο
Ἀνέρες. ἢ γὰρ μέτρα μακρῆς χθονὸς ἐξεδάησαν
Ἤισιν ἐπιφροσύνησιν, ἢ ἐνθέντες πραπίδεσσιν
Ἀθανάτων ἔργων φύσιος πέρι μητιόωσιν.
Εἰ δ' ἄρα καὶ Φαίνων τοὺς δ' ἀκτίνεσσιν ὁρῴη,
Μάντεις ἀστρονόμοι οἰωνοπόλοι τ' ἐγένοντο
Ἐκ σπλάγχνων τε βροτοῖς θυέων ἄπο θεσπίζοντες.
Ἢ μάγοι * ἀρρήτοισι θεοὺς καλέοντες ἀοιδαῖς.
Εἰ δ' Ἑρμῆς μὲν ὅροις Ζηνὸς πέλοι, ἔμπαλι δ' Ἑρμοῦ
Κεῖνοι γ' ἀλλήλων φιλίαις ἀκτῖσιν ὁρῷεν,
Παίδων ἡγητῆρας ἀγακληεῖς τ' ἐτέλεσσαν
Ῥητῆρας μύθων σοφίησί τε πάμπαν ἀρίστους.
Ὡς δὲ καὶ ἣν ὥρης μὲν ἔχοι κέντρον σοφὸς Ἑρμῆς,
Αὐτὰρ ἐπαντέλλῃ Παφίη, τοίους συνέφηναν,
Πρὸς δέ τι καὶ πάσης τέχνης ἄρχοντας ἐν ἔργοις,
Ὄργανα θέσκελ' ἑαῖς πολυμηχανίησι τελοῦντας.
Ζηνὸς δ' ἐν καθύγρῳ ζῴῳ βροτὸν ὠρονομοῦντος
Ἢν Φαίνων ἐφεστήκῃ, πολύπλαγκτόν περ ἔθηκαν
Ἐμπορίῃ νηὸς ἡγήτορα ποντοπόροιο.
Εἰ δ' Ἑρμῆν λεύσσειε Κρόνος σφετέροις ἐν ὅροισιν
Αὐτὸς ἐὼν ἢ ζῷον ἔχων ἑὸν, ἐξετέλεσσαν
Γειοπόνους ξείνοισι γεγηθότας, οὐκ ἰδίοισιν

* MS. σοφίησιν * MS. ἀρρήκτοισι

Μήνοισιν, μισθοῦ δὲ καὶ ἄλλων κλῆρον ἔχοντας.
Ξυνὼ δ' ἐξανύοντες ὁδὸν Φαίνων τε Κυθήρη τε
Καὶ Θοῦρος, θειῇσιν ἐπιπνοίῃσι μογεῦντας
Θῆκαν καὶ μανίῃ μακάρων ἀπὸ φοιβάζοντας.
Ἀλλήλων δ' ἐπιβάντες ὅροις Φαίνων Πυρόεις τε
Δίκηλον κατὰ ταυτὸ ἢ αἰλιπέρην βεβαῶτες,
Θῆκας τεκταίνοντας ἀποφθιμένοισι βροτοῖσι,
Ἠὲ πυραῖς μαλερῇσι νεκροὺς αἴθοντας ἔτευξαν,
Ἢ θρηνητὰς ἀεὶ κεραοῖς ἐπιτύμβιον αὐλοῖς.
Εἰ δ' Ἑρμῆς τούτοις ἐπιμάρτυρος ἠὲ κατ' αὐτὸν
Ζῴον ἔοι, κλῶπας, λῃστῆρας, ἀνδροφονῆας.
Ἢν αὐταῖς ὀλοῇσιν ἐπακταῖς, χῆρας ἄγοντας
Ῥέζει, ἅπερ θανάτοιο τέλος τετληότας αἰνὸν,
Πείνῃ γε θανεῖν κρυερῇσι δαϊζομένους ὀδύνῃσιν.
Ὁππότε δ' αὖθ' οἴκους μοιρῶν θ' ὅρι' ἀλλάξωσιν
Ἀλλήλων Κύπρις τε καὶ εὐφεγγὴς θεὸς Ἑρμῆς,
Αὐλῶν ἢ κιθάρης ἢ ἀοιδῆς ἠὲ ῥύθμοιο
Ἠὲ καὶ ὀρχηθμοῦ βητάρμονας ἄνδρας ἐόντας
Θῆκαν, ἢ χλεύῃσι λάλους μάχλοισί τ' ἔπεσσιν
Τέρποντας, τραγικῇσί τε βαρυβρόμους ἵστορας οἴμης
Αἰὲν ἐπ' εὐρυχόροισιν ἀλωομένους θυμέλῃσιν.
Εἰ δέ θ' ὅροις Ἑρμοῦ Τιτὴν, αὐτός θ' ἅμ' ἐκείνῳ
Ἑρμείης φαίνηται, ἀεθλητῆρας ἔτευξεν·
Κὴν μὲν δὴ τούτοισι συνῇ καλὴ Κυθέρεια,

Κυδάλι-

Κυδάλιμοι νίκαισι * πολυστεφέεσσ' ἐγένοντο.
Εἰ δὲ Κρόνον κατέναντ' ἐπιμάρτυρος ἢ τετράγωνος
Ἢ καὶ συνὼν φαίνηται, ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἀλῶνται
Ἀστεφέες ψαφαροῖτε μάτην σταδίοισι μογεῦντες.
Ὡρονόμον δ' ἀκτῖσιν ἑαῖς λούσασα Κυθήρη,
Ἐκ πυρὸς ἢ πολιοῖο τέχνας ὤπασσε σιδήρου.
Ἢν δ' Ἑρμῇ χῶρον καθ' ἑὸν βεβαῶτι συνάπτοι
Ἢ σύμφωνος ὁρῆται ὑπὸ Στίλβοντι σελήνη,
Αἰόλα δαιδάλλοντας ἑαῖς χείρεσσιν ἔφηναν
Ἐκ πριστοῦ ἐλέφαντος ἢ ἐκ Λυδοῖο φαεινῆς
Εὐτήκτου τ' ἀπὸ κηροῦ ἐϋξέστοις σανίδεσσιν
Μορφὰς μιμητῆσι * χαρασσομένους γραφίδεσσιν.
Μέσσῳ δ' ἐν κέντρῳ Θοῦρος σφετέροιο κατ' οἴκου
Ἑρμῇ ὁμοστοιχάων τέχνας ὤπασσε βαναύσους.
Εὖτε σεληναίη δὲ μεσουρανίου ἀπὸ κέντρου
Κλείνῃ, αὐτὰρ φαίνωνται καὶ Ἄρης κέντρῳ ἔπωσιν,
Τῆμος ὅσοι φῦσαν νεκυοστόλοι ἐξεγένοντο,
Ἢ φρουροὶ νεκύων τύμβοις ἔνι ναιετάοντες.
Εἰ δὲ γυναικὸς * ἔῃ γενέθλη, τοῖσιν δὲ συνείη
Ἀφρογενὴς, στεγέεσσιν ἐφήμεναι αἴσχια δρῶσιν.
Ὁππότε δ' ὡρονομῇ Στίλβων ζῴον κατὰ θῆλυ,
Δικήλῳ δ' ἐνὶ θηλυτέρῳ καὶ μήνη ἐπείη,

* MS. πολυστεφέες' * MS. χαρασσομένων vel μένους
* MS. ἔῃ γενέθλη

Ὡρο-

Ὠρονόμῳ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης ὁππότε κέντρῳ
Αἰπυτάτῳ ἐφέπωνται, ὀϊζυροὶ γεγάασιν
Φῶτες· Διδύμῃ γὰρ ἀγείρονται κατὰ δήμους
Καὶ πόλιας πλάζονται ὁμοῦ ῥόπτροισί τε καὶ αὐλοῖς
Χερσὶν ἑαῖς κόψαντες ἄφνω τεκνοσπόρον αἰδῶ.
Ἀλλὰ γὰρ οὔτις θνητὸς ἐὼν πάσας κε δύναιτο
Πρήξιας ἢ τέχνας εἰπεῖν, ὅσσας μερόπεσσιν
Ἀστέρες ἐνστέρνοισιν ἐμοιρήσαντο δρόμοισιν.
Ἑξείης δ' ἤπειτα σίνη, περὶ σώματα θνητοῖς
Ὁππόσ' ἐπεκλώσαντο, καὶ ὁπποίας κατ' ἀταρπούς,
Ἐξερέω μάλα πάντ', ἐπεὶ ὕπνα φῶτ' ἐνὶ πόσσεις
Ἀσκηθῆ καὶ ἄνουσον, ἄχρις θανάτοιο γ' ἐφοδίοις.
Ἔντ' ἂν δὴ ζῴῳ Πυρόεις ἐπιόντι βεβηκὼς
Ἀμφοτέροις σελάεσσιν ὁμοῦ βεβαῶσιν ἕπηται,
Ὀφθαλμῶν σέλας ἀμφοτέρων ἥμερσε βροτοῖσιν·
Ἢν δὲ σεληναίη μούνη τῆμος σέλας ἁγνὸν
Ληγούσῃ, ἑτέροιο φάος κανθοῖο σινώσει.
Ταυτὸ δὲ καὶ δυνούσῃ ἐπερχόμενος πάθος ἔρδει.
Ἢν δύνοντα δ' Ἄρην καὶ ἴδῃ Κρόνος ἠὲ καὶ Ἑρμῆν,
Ἢ μανίην ἢ νοῦσον ὀρίνουσιν βροτῷ ἱερήν.
Ὡς δὲ καὶ ἢν Φαέθων δύνῃ, ὠρεῖοι δ' ἐφέπωσιν
Ἑρμῆς καὶ Πυρόεις, μανίην πραπίδων τελέουσιν.
Ναὶ μὴν καὶ Τιτὴν ἀνερχομένου ἅμα μήνης
Ἐκ * περάτης δύνοντες ὁμοῦ Φαίνων τε καὶ Ἄρης,

* MS. περάτης

Αὐστήρεις πινυτοὺς τε νοῦ παραβλῆτας ἔτευξαν·
Εἴκελα κ᾽ ἢν Πυρόεντος ὁμοῦ μήνη ὑπὲρ ὥρης
Τελλομένου ἑτέρου Φαέθων δύνῃ κατὰ κέντρον.
Ἑρμῆς δ᾽ ὡρονομῶν σύν τε Κρόνῳ ἀντιπέρηθεν
Δύναιτος Ζηνὸς πραπίδων νόον ἠμάλδυνεν,
Ἄφρονά τ᾽ ἐξετέλεσ᾽ ἀποφώλια μητιόωντα.
Μήνης δ᾽ ἐν φθινύθοντι φάει περὶ δύσιν κατὰ πάντα
Ἠελίου μετὰ παμφεγγοῦς, ἑτέρων δ᾽ ἐπιόντων
Δυσμερῶν κέντρῳ μάλα δὴ φράζεσθαι ἄνωγα.
Οἱ μὲν γάρ τ᾽ ὀλοοὶ κῆρας καὶ δείματ᾽ ἄγουσιν,
Εἰδώλων τε βροτοῖς ἰνδάλματα δαίμοσιν ἶσα,
Καὶ ζαθέαις ὀμφαῖσι κλεϊζομένους ἀνέφηναν.
Ὡς δὲ καὶ ἢν Φαέθων Ἄρην δύνοντα διώκῃ
Ἐξόπιθ᾽ ἑσπόμενος, λύσσαν μανίας τ᾽ ἐπιβάλλει.
Ὁπότε δ᾽ ὡρονομῇ μὲν Ἄρης, δύνῃ δὲ σελήνη
Ἀμφίτε κυρτωθεῖσα φάει Φαίνοντος ὅροισιν,
Τῆμος ἄρ᾽ αἴσχιστοι φύντες θνητοὶ περὶ μορφὴν
Ὄστεα δὴ νώτοις σφετέροις φορέουσιν ἐπ᾽ ὤμοις.
Σὺν δὲ Κρόνῳ βαίνουσαν ἐπὴν Κυθέρειαν ἀθρήσῃ
Ἄρης ἢ τετράγωνος ἢ ἀντιπέρηθε βεβηκώς,
Μηδὲ ἀποτμήγουσιν, ἐφημέρου εἵνεκα φορβῆς
Ἀλλοτρίῃσι θύρῃσιν ἐφεστῶτες ἀλῆται
Γίνονται πενίην αἰεὶ συνοπαδὸν ἔχοντες.
Σὺν Παφίῃ δὲ σεληναίην λεύσσων κλυτὸς Ἄρης

Ἄνδρας μὲν μάχλους καὶ ὀπιπευτῆρας ἔτευξαν,
Θηλυτέρας δὲ λέχος μισθοῦ δήμοις παρεχούσας.
Ὁππότε δ' ἀλλήλων ὁρίοις Κύπρις τε καὶ Ἄρης
Φαίνονται ξυνὸν ζώων δρόμον ἐξανύοντες,
Ζωροπότας, κώμοισι γεγηθότας, ἔντε μέθησιν
Ὃν βίοτον τελέοντας, ἐπ' ἀλλοτρίαις δὲ γυναιξὶν
Κρυπταδίαις τ' εὐνῆσι μεμηνότας ἄνδρας ἔτευξαν.
Εἰ δὲ Κρόνος τοῖσιν μάρτυς πέλοι, αἴσχεσιν αἰνοῖς
Ἀμφέβαλεν. τοῖσιν γὰρ ἀεὶ Κύπρις σομάπεσιν·
Εἰ τ' ἂν δ' ἠελίῳ συνίῃ κερόεσσα σελήνη
Ἀμφοτέρων μέσσοιο φαεινομένη Πυρόεντος,
Τοῖσι δ' ὁμοῦ βεβαῶσι Κρόνος τετράγωνος ὁρῆται,
Τῆμος ἐνὶ στέρνοισι χολὴ ζέουσα μέλαινα
Ἀνθρώποις παρέπλαγξε νόον, λύσσαν τ' ἐπορίνει,
Ἢ ἐξ ὑγρῶν νούσων θανάτου τέλος ἠὲ καθύγρων
Λυσσήρεις δὲ τελοῦσι, φρενοβλαβίην τ' ἐπάγουσιν
Δύνοντες Τιτάν τε καὶ ὦκα θέουσα σελήνη.
Ἢν δ' ἐπὶ συνδέσμου μήνη θοὸς Ἄρεος ἄντα
Ἢ τετραγώνου ἐόντος, ἀνειηροὶ τότε φῶτες
Οἴστρῳ ἐπ' εἰδώλοις κενεοῖς νόον ἐπτοίηθεν.
Εἰ δὲ σεληναίης Πυρόεις καθυπέρτερος εἴη,
Ἢ ὅγε δύσις ἐπείη, συνοχῇσιν ἔδησεν,
Εὖτε δὲ καὶ Φαίνων μήνη ἐπιμάρτυρος εἴη,
Ὑστάτιον θανάτοιο βίῃ τέλος ἐξανύουσιν.

Ἔξοχα δ᾽ αὖτε σινοῦσι βροτοὺς πληγῆσι σιδήρου
Ἢ νούσοις ἱεραῖσιν Ἄρει μήνη συνιοῦσα
Τέτρασιν ἐν κέντροισι, καὶ ἀντιόωσ᾽ ἐπὶ κέντροις.
Εἰ δέ τε καὶ Φαίνων ὀλοὴν ἀκτῖνα βάλῃσιν,
Ἄχθεσιν ἢ λάεσσι δόμων τ᾽ ὀρόφῃσιν ἔθλιψεν.
Εἰ δέ τ᾽ ἀπ᾽ ἀκτίνων Ἄρεος φθύγγου σελήνη
Φαίνοντι κρυόεντι συνάπτοι δερκομένοιο
Σπλήζοντος, δειναῖς νεύρων νούσοισι χαλέπτει.
Ἀργαλέοις δὲ σίνεσσι βροτοὶ κάμνουσι καὶ Ἄρης
Ὁππότε δύνῃσιν μήνης αὐτοῖς κατιούσης
Καὶ Κρόνου αἰπυτάτοιο γονῆς ὥρην ἐφέποντος.
Εἰ δέ τε μήνην μὲν Φαίνων, Τίτηνα δὲ Θοῦρος
Λεύσσῃ, ἐγκαπίνοντ᾽ ἢ μαρτυρέῃ τετράγωνος,
Ὅσσοις ἀμφοτέροισι βροτοῖς σίνος ἐκτελέουσιν.
Εὖτ᾽ ἂν δ᾽ Ἄρης μὲν Πυρόεις κατόπισθεν ἔποιτο,
Φῶτα δ᾽ ἄρ᾽ ἀλλήλοισι φαείνηται διάμετρα,
Ἢ τετράγωνα, σίνεσσι δυσαλθήτοις μογέουσιν,
Ὡς καὶ ἐπισβολίαισι θεοὺς σβέειν ἐπὶ νούσῳ.
Ἀλλ᾽ εἰ μὲν Ζεὺς τοῖσι φίλος καὶ μάρτυρος εἴη,
Κινδύνων ῥύεταί τε καὶ ἐκ καμάτων ἐσάωσεν.
Ἀντία δὲ Ζηνὸς λεύσσων Κρόνος ἄλγεα τεῦχει,
Ἔξειν καὶ πενίην τε σίνητε χερείονα δῶκεν.
Τόσσα μὲν ἀμφὶ νόσους, ἐπὶ δ᾽ εἴκελα τοῖσι δύναιτ᾽ ἂν
Φράζεσθαι μάλα πολλὰ νοῷ πεπνυμένος ἀνήρ.

Λέξω δ' αὖ μετέπειτ', ὡς ἐκ κτεάνων τε καὶ ὄλβου
Αἶσα κακὴ κρυερὴν πενίην ἐπὶ φῶτας ἀγείρει.
Κλήρων ἐξελάουσι βροτοὺς Φαίνων Πυρόεις τε,
Ὃς μὲν πρόσθεν ἰὼν Ὑπέρτερος, ὃς δέ τ' ὄπισθεν.
Ταῦτα δὲ καὶ μεσάτου ῥέζει κλείνας ἀπὸ κέντρου
Ἀστὴρ, οὗ γε δόμος κεδνὸς τόδε κέντρον ἐτύχθη.
Ναὶ μὴν καὶ Πυρόεις βεβαὼς ζῳῷ βιότοιο
Ἐξόπιθ' ὡρονόμοιο πατρώϊα πάντ' ἐκέδασσεν.
Ἔξοχα δ' εἴκ' αὐτῷ συνέῃ κερόεσσα σελήνη,
Τοὺς δ' ἀστὴρ παρεὼν ῥέζει σφετέροιο κατ' οἴκου,
Ἐς λίβ' ὅτ' ἂν δυτικῷ κέντρῳ κατόπισθ' ἐπιδύνῃ,
Καὶ δ' ἄρα καὶ κλήροιο τύχης μελέων ἀπάμερσεν
Ὄλβον, ὅτ' αὐτοὺς ἴοι κλήρου βαίνων προπάροιθεν.
Πρὸς δὲ μεσουρανέοντες ὁμοῦ Φαίνωντι καὶ Ἄρης
Κλῆρον ἢ οὐκ ἤμερσαν ἢ αὔδοντες ἀπάμερσαν,
Ὥστε καὶ εἰ τόδε κέντρον ἀπὸ πλευρῆς τετράγωνος
Ἢ * διάμετροι ὁρόων, ἄφνω ἀπενόσφισαν ὄλβον,
Ἐν πενίῃ δὲ μογοῦσι, καὶ ὅσσοις φῶτα, δυσώρην
Μὴ λύσῃ, πάμπαν δέ τ' ἀπόστροφον οἶμον ὁδεύῃ.
Εἰ δ' ἄρα δὴ μήνην δεκατέτως ἀστέρες ἄμφω
Ἄρεος ἠδὲ Κρόνοιο, Διὸς δέ τ' ἀπόστροφος ἀστὴρ
Εἴη, ὀϊζυροὶ καὶ ἀχρήμονες ἐξεγένοντο.
Ἔξοχα δ' εἰ καὶ ζῶον ἐπαντέλλον μετόπισθεν

* MS. διαμέτροιο ῥόων

Μή-

Μήνης ἐκ Ζηνὸς * κενεὸν καὶ ἀμάρτυρον εἴη.
Δευόμενοι βιότου γὰρ ἀγείρουσιν κατ' ἄστυ.
Εἰ δὲ Διὸς μὲν ὁρῷτο μέσου Ὑπερίονος αἴγλη,
Κέντρον δ' ἀμφὶς ἔχωσι τόδε Κρόνος, ἠδὲ καὶ Ἄρης,
Ὃς μὲν ὑπερτέλλων, Ἄρης δέ τ' ὄπισθε διώκων,
Ὄλβου καὶ κτεάνων οἶκον πλήθοντα κένωσαν.
Ἢν δὲ μεσουράνιον κέντρον κενεὸν Διὸς εἴη,
Οἱ δὲ ὀλοοὶ ἑκάτερθε φαείνωσιν, τότε θνητοὶ
Οὐ μόνον ἐν πενίης κρυερῆς κάμνουσιν ἀνίαις,
Ἀλλὰ καὶ ἐν δεσμοῖς θανάτου πέλας ἐξανύουσιν.
Ἦμος δ' ἢν Πυρόεντος ἀπορρέουσα σελήνη,
Ὥρῃ ἐφεστήκῃ συναφὴν φαίνοντι συνοῦσα,
Κέντρον δ' αὖτε μεσουράνιον Φαέθων διέπησιν,
Τερφθέντες πλούτῳ γλυκερῷ μετόπισθε πένονται,
Οἱ δὲ καὶ ἐν συνοχῇσι καὶ ἐν δεσμοῖς ἐγένοντο.
Εἰ δέ γ' ἐναλλάξαντες ὅρους ἢ ζῷα θέωσιν
Ἀλλήλων Πυρόεις τε καὶ Ἑρμῆς χρυσοπέδιλος,
Σὺν Διῒ δ' ἠέλιος κέντρον κατέχων ὑπόγειον,
Ἐκ προτέρου βιότου κτεάνων τ' ἄφαρ ἐξεκύλισσεν,
* Θωάστ' ἀλλοτρίων τέχνεων ἄπαστ' ἐπάγουσιν.
Εἰ δὲ μεσουρανέοντα Κρόνον καλὴ Κυθέρεια
Ἢ Φαέθων πατρῷα βροτοὺς κατὰ πολλ' ἀπολέσσας,
Αὖθις ἀπ' ἀλλοτρίων κτεατίσσεται ἄρκιον ὄλβον.

* MS. καινεὸν, sed κεν superscript. * MS. Θωγαστ'

Ἢν δ' Ἄρης διάμετρος ἔοι, κείνην ἀάατεπτ γ' εἴη
Ἐς κρυερὴν πενίην πάλιν ἵξεται, ἣν πρὶν ἔλειπεν.
Ἢν δὲ καὶ ἠελίῳ μήνη συνέῃ κατὰ κέντρου
Ἐκ Κυθέρης ἢ Ζηνὸς ἀμάρτυρος, ἀλγινόεσσα
Πάγχυ πέλει γενέθλη προτέρου τετωμένη ὄλβου.
Παῦρα μὲν ἐκ πολέων ἀμφὶς πενίης τάδε λυγρῆς
* Ἤεις· αὐτὰρ νῦν δμωίων γενέθλης πέρι λέξω,
Τῶς κε διακρίνειεν ἀνὴρ τάδε θέσφατα εἰδώς.
Εὖτε σεληναίης καὶ Κύπριδος * ἀστέρες αἰνοὶ
Φαίνων ἢ Πυρόεις ἀμφοῖν * καθύπερθε ῥέοιεν,
Δμῶες καὶ δμωίων τοκέων τότ' ἐξεγένοντο.
Εἰ δ' Ἀφροδίτην μὲν Φαίνων καὶ Ἄρης καθορῷεν,
Μήνη δ' αὖ Φαέθοντι Κρόνος τ' ἐπιμάρτυροι εἶεν,
Δουλοσύνην προφυγόντες ἐλεύθερον ἦμαρ ἴδοιεν.
Ἦμος δ' ἠέλιον Φαίνοντά τε πυρφόρος Ἄρης,
Κύπριν δ' αὖτε Κρόνος κρυεροῖς ἀκτῖσιν ὁρώῃ,
Ἐκ δμωίων γεγαῶτες ἑοῖς ἴκουσιν ἄναξιν.
Εἰ δὲ Κρόνῳ μὲν ἰδ' ἠελίῳ μάρτυς πέλοι Ἄρης
Ζεὺς δὲ σεληναίῃ τε καὶ Ἀφρογενεῖ, θεράπων
Πατρὸς ὁ φὺς ἔσται, μήτηρ δέ τ' ἐλευθέρη αὐτῷ.
Ὁππότε δ' αὖ κερόεσσα σεληναίη ὑπόγειον
Ἢ δυτικὸν κέντρον διέπῃ τετραγώνου ἐόντος,

* MS. ἤεις * MS. ἀστέρας * MS. καθυπερτερέοιεν

Ἠὲ καὶ ἀντιπέρην ὀλοοῦ Κρόνου, αὐτὰρ Ἄρηος
Ἀστὴρ σὺν Παφίῃ καὶ διάμετρος ὁρῶτο,
Ἢ τετράγωνος ἔοι, μητρὸς πέλοι ἀμφιπόλοιο.
Ἢν δὲ Κρόνος κέντροιο λαχὼν μήνην ἐσορώῃ
Ἢ Τιτᾶνα, ἕτερον δὲ φάος Πυρόεις καθορῆται,
Ἀμφοτέρων δμώων τοκέων φράσσαιο γεγῶτας.
Καὶ δέ κεν ὁππότεν ἐν κέντρῳ μήνη μὲν ἐπείη,
Ἄλλῳ δ' αὖτ' ἐν κέντρῳ Κρόνος κατόπισθεν ἔπειτα,
Νυκτιφαὴς δὲ σεληναίη Πυρόεντι συνάπτοι,
Δουλοσύνης ζυγὸν αἰὲν ὑπ' αὐχένιν * οἷσι φέρουσιν.
Εἰ δὲ μεσουρανέῃ Φαέθων, μήνη δέ τ' ἀπ' αὐτοῦ
Ἄμμε ἐλάοι, κατόπισθε δ' ἐπαντέλλοντι συνάπτοι,
Ἄστρων οὐλομένων ἑτέρων μαλερῇσιν ὑπ' αὐγαῖς
Δερκομένους ἑτέροιο γονὴν δούλειον ἔτευξαν.
Ὁππότε δ' ἂν κέντρων ἐρατὴ κλινθεῖσα σελήνη
Εὐεργῶν μηδ' ὅσσον ἔχῃ ἐπιμάρτυρον ἄστρων,
Οἱ δ' ὀλοοὶ φαίνωνται καὶ Ἄρης ἠὲ καθ' ὥρης
Ἐμβεβαῶτες ὁρῶντο ἢ ὡρονόμῳ τετράγωνοι.
Ἢ τρίγωνοι ἐῶσιν, ἐλευθερίης τότε θνητοὶ
Παυσάμενοι δούλειον ὑπὸ ζυγὸν ἄφνω ἄγονται.
Δμῶες δ' αὖτ' ἐγένοντο, καὶ ὁππότε φάεα δοιὰ
Μήνης καὶ Τιτᾶνος ἀποκλείνουσ' ἀπὸ κέντρου,
Ἢ συναφὴν τεύχουσ' ὀλοεργέσιν ἄστρασιν οἵδε,

* MS. εἶσιν.

Μήτιος * αὐλέσαντος ἢ ἀβροκόμοιο Κυθήρης
Εὖτ' ἂν δ' ὡρονόμῳ Φαίνων Κύπρις τ' ἰσόμοιροι
Ἐμβεβαῶτες ὁρῶνται, ἀεὶ θεράποντας ἔθηκαν,
Οὐχ ἑνὸς, ἄλλοτε δ' ἄλλῳ ὑποδρήσσοντας ἀνάγκῃ,
Δηθάκι καὶ σφετέρους πιπρησκομένους ἀπὸ πατρός.
Εἰ δὲ καὶ ἠέλιος τοῖσιν γ' ἐπιμάρτυρος εἴη,
Καὶ δεσμοὺς * ὀτλεῦσι κακῇ ὑπὸ δαίμονος ἄτῃ.
Ἄστρων μὲν δὴ τοιά, καὶ ὅσα γε τοῖσιν ἔοικεν
Σχήματα, δυσγενέων δμώων τεύχει λυγρὰ φῦλα.
Αὐτὰρ ἐγὼ μάλα μὲν πυκιναῖς πραπίσιν δεδάηκα
Γαστέρος ἐκπροφέρωσι μογοστόκοι εἰλιθυῖαι.
Ἀλλ' οὐκ ἀσφαλέως τίς ἀΐδοι τὴν δέ γ' ἀοιδήν.
Μαντοσύνῃ γὰρ τοιῆς ἂν χόλος ἐκ βασιλήων
Ἔσσεται, ὅντε χρεὼ σοφὸν ἀνέρα τὴν δ' ἀλεεῖναι.
Τῷ δὴ τὸν δέ τε μῦθον ἄγων ἄρρητον βάσω.
Αὐτὰρ νεατίην ἐλάων περὶ νύσσαν ἀοιδὴν
Ἤδη κ' ἡμετέρης γενέθλης μεμνήσομαι ἄστρων.
Ἧχι πέλεν ζώοισι τ' ἐν οἷς ὥρη τὴν ἐκείνη
Τὴν ἀπὸ γαστρὸς ἔφην ἡ πολύλλιτος εἰλιθυῖα,
Ὄφρα καὶ ὑστατίοισι μετ' αἰώνεσσι δαέντες
Πείθωνται, τά δ' ἐμοὶ δωρήσατο μοῖρα δεδάσθαι
Ἄστρων ἰδμοσύνην τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
Ἠέλιος μὲν ἐὴν διδύμοις, τῷ δ' αὖθ' ἅμα καλὴ

* Superscript. αὐλυσαντος * MS. ὁ τλεῦσι

Κύπρις

Κύπρις καὶ Φαέθων ἐρατὸς καὶ χρύσεος Ἑρμῆς
* Ὑδροχόῳ δὲ σεληναίη φαίνοντε καὶ ὥρη·
Πουλυπόδη δ' Ἄρης ἐν καρκίνῳ, ἀμφὶ δὲ μέσσον
Οὐρανὸν ἐστρωφᾶτο βέλος κένταυρος ἀνέλκων.
Τῶς μὲν ἐμὴν γενέθλην μοῖραι διετεκμήραντο.
Αὐτὰρ ἐγὼ μούσῃ καὶ αἰθερίοισιν ἅμ' ἄστροις
Εὐξάμενος λιγὺν ὕμνον ἐμὴν καταπαύσω ἀοιδήν.
Ἀστέρες εὐφεγγεῖς Διὸς αἰγιόχοιο θύγατρες
* Ἵλατε καὶ κλέος αἰὲν ἐμῇ πορσύνετ' ἀοιδῇ.

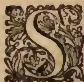
* MS. Ὑδρηχόῳ   * MS. Ἵλατῃ

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ϛʹ ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM

LIBER PRIMUS.

Salve, ô Ptolemæe, sortitus regium honorem
Regionis nostræ, mundi nutricis Ægypti:
Digna tibi hæc dona fero regali imperio
Stellarum videlicet cælestium apparentias & inerrantium & errantium,
Qualia hominibus efficiunt inspicientes in principiis
Quum feruntur & gignuntur miseris mortalibus
Parcarum infractis filis & statutis necessitatis,
Nocte insomnis agens & interdiu multum laborans,
Ut tibi libros quos elaboravi, quos paravi,
Hos tibi mitterem, laborum nostrorum magnum emolumentum.
Ut quæ ipse obiter & cursim Petosiris
Dixit, ea omnia certe clareque memorarem
Rythmis heroicis & hexametris cantibus:
Ut cognoscas nos omnia doctos viros esse,

Queis

Queis ſorte contigit habitare ſacrum campum Ægypti.
Solem, Lunam, Saturnum, Martem, Mercurium, Jovem,
Veneremque comatam pulchra dic Calliope.
Quando Saturnus & ſol pariter aſpiciunt Venerem,
Infelices nuptias præbent & ſeditionem in lectis:
Etiam ancillis miſcent meretricibus, aut captivis
Turpiſſime dedunt mali ergo concubitus.
Quando Mars & Venus dominantur in centris,
Mœchos, raptores ſemper faciunt fœminarum.
Quod ſi Mercurius eis æquali impetu occurrat,
Illi delectantur perverſa puerorum in venere.
Sol centris appoſitus & cornuta luna,
Ille quidem in virilibus apparens, luna autem per vices,
Producunt reges & animoſos dynaſtas.
Utraque lumina in virilibus verſantia
Muliebris Veneris & horonomi è regione
Virilibus operibus compellunt fœminas
Delectari, magnum portentum! inſanientes quippe in fœminis
Ærumnoſe nuptias faciunt ad ærumnoſas delicias.
Jupiter inſpiciens arietem in centro exſiſtens
Vel etiam ſcorpium cæruleum Martis domicilium,
Naſcitur bonus, facietque etiam viros duces
Dominoſque propriæ ſemper negotiationis.
Mercurius & Mars ſi quadrati exſiſtant,
Sæpe pericula circa corpus inveniunt.
Si vero etiam occidant, hi maximopere pejores
Abſque Jove, horribilem principum mortem non evitabunt.

Mars & Venus communem viam dirigentes
Usque dum lunam videant, lectum fabricantur inconcessum
Et cognatas ipsis accommodant fœminas.
Quum vero pulchram Venerem canus Saturnus amplectitur,
Infelix conjugium &durum partum faciunt fœminis.
Neque juvenes viros possident usq; ad senectutem,
Neque natis dulcibus in labiis mammam ponunt:
Sunt enim effœtæ, sterilesque & parturiunt inutiliter.
Luna apparentiam solvens contra solem
Ne occurrat Saturno. Quisquis tunc lucem inspexerit
Infelix, is mala multa passus ad Orcum descendit.
Colorem quidem illi ferunt longævorum elephantorum,
Tubera vero circa cutim male ulcerosa circundantur;
Digitos putrefacti nudos carne, crudeli tabo.
Hæc autem sine Jove & crinita Venere
Erunt, quando illi erunt aversi à luna.
Mercurius natalem horam obtinens cum luna & Venere
Occidente Jove, faciunt Deorum mysteria,
Vel Musæ operam dant, aut concordanti lyræ,
Aut luctam amant egregiam & pancratium.
Mercurius & Venus sibi invicem juncti
Faciunt Musæ peritos, sapientes viros;
Siquidem quoq; cornutam simul lunam intueantur
Mercurius quidem in signis locatam, sed deficientem Venus.
Jupiter & Saturnus cum uterque regnat in centris,
Hominibus largiuntur fortunæ varia dona,

Magnos-

Magnosque faciunt, & in regias aulas
Frequenter detulerunt, maximamque portant gloriam.
Mercurius & Jupiter medium cælum signantes faciunt
Hominem divitiis valde lætantem & subole,
Amicitiamque conciliant cum principibus viris,
Magnoque etiam splendore gaudentem, siquidem viderit
Bene cornutam lunam propinquitate ipsorum utentem.
Semper quidem centris vicinus variâ galeâ insignis Mars
Actionem assignans talia conficit,
Sive lapicidas vel fabros vel cælatores lapidum.
Sol vero ipsi adhærens ignifabros homines
Facit æris contusores aut flatores vitri,
Aut laboriosos tinctores aut fornacarios in tenebris operantes.
Hi enim etiam noctu vigilantes
Noctem quidem operi dant ; interdiu vero dormiunt.
Semper nocturnis horis medio cælo fulgens dirus Saturnus
Facit hortulanos aut aquæductores exercitos,
Facit quoque aquarios miseros, qui in terra
Recessus subeunt indecoram propter mercedem ;
Aut humidis appositi locis laborant,
Nunquam quid ex propriis laboribus possidentes.
Mercurius in adverso habens Saturnum aut Lunam,
Ab ipsis vero compunctus è regione horonom,
Insanos reddit vel mente minutos.

Si vero pars Zodiaci non vergat, ſed à catheto declinet,
Sopivit eos ſolo mentem obtundente fluxu,
Et alienavit ſenſus ingeniumque in errores pronum fecit:
Sic ut interdum ſani ſint, interdum vero inſaniant.
Omnes Solem fugere conducit, non vero Martem.
Vincitur enim Mars à luminibus Solis.
Erubeſcit item Mars contemplans ſplendorem Solis,
Neque amplius priorem retinet malitiam.
Jupiter facit victores in oleoſa palæſtra,
Venus purpureis in veſtibus ſacerdotes,
Et Saturnus glorioſe ædilem coronavit;
Mars vero audaces exercitus ductores viros,
Sol principem, Luna denique ſummum judicii præſidem,
Mercurius gubernatores ſuæ fecit civitatis.
Venus Capricorno & Aquario vicina
Cum Saturno & Jove modis omnibus exiſtit mala.
Si conjunctionem ſumpſerit primi cani Saturni
Marte inſpiciente ſimul Lunam & Venerem
Cum noxio Saturno, miſerrimi hi viri
Furioſi conſcendunt genetricis ſuæ lectos.
Si vero accipiant radium igniti & fulgidi Solis
Novercis miſcentur aut pellicibus genitorum.
Et priorem malitiam exſtinxit Sol.
Luna fœmineis incedens locis
Contra Solem & horonomum exiſtens
Virum procreabit tantum nomine, omnia verò fœminam,
Omnia fœminæ habentem tum dedecora, tum amorem.

Si autem medio cælo erit Saturnus & validus Mars
Etiam ſpicam virilem miſerabiliter ferro abcidet.
Si vero Venus in adverſa cæli regione habeat Saturnum vel Lunam,
Mars autem quadratam adſpiciat pulchram Venerem,
Mercurius autem medietatem cardinis teneat, ſi quidem ita
Teſtimonium huic etiam Saturnus circumjiciat,
Eunuchos ſteriles nec viros nec fœminas
Sine lanugine, miſere inexperientes amoris,
Interdum etiam hermaphroditum cognominem Deorum
Geminas inutiles in unum jungentem naturas.
Filius ac nepos Saturni Jupiter ſiue etiam Mercurius
Uterque gradientes ſimul & centra accipientes
Faciunt oratores aut ſermone aut calamo,
Scriptores elegantes, aut etiam lucroſos viros
Mercaturam amantes, ſemper actores.
Luna ſignum tenens & cum Marte congrediens
Sextum locum poſſidente, noxâ homines ſtatim afficit,
Circa pedes ſecantur ab homicida ferro
Claudi, unipedes, ligneum adponentes membrum,
Dolorem æternum pedem ſuum aſpicientes.
Mars, Mars, malefice tum hominibus, tum diis,
Et urbibus, & navibus, & aëri, & mari,
Et fructibus terræ, & ſuavefluentibus fluviis!
Te propter urbes quidem igne incenduntur,
Et naves mari innavigantes pereunt,

Et flumina ficca, aquis defecta in oftiis,
Et arbores fructuum perditrices, & homines in nativitate miseri.
Hos enim quidem misere igne combuftos perdidifti viros,
Illos vero etiam crudivoris prædam feris donavifti,
Alium inglorie cum fua morte cruci affixifti.
Nondum hæc cruentis haftis clavo agglutinata fit manus?
Immifericors! neque tibi pater erat Ægiochus Jupiter,
Neque Juno mater, fed afpera montana te genuerunt,
Et furor moleftus & fceleratum Chaos.
Si vero Saturnum liquerit Luna juxta partem Zodiaci,
Facit fluxionibus vitiatos aut infirmos carne,
Facit & miferos aquiventres, qui poftea
Offa ab perniciofa aqua luxati
Conceptum pariunt fuum obitum intus habentes.
Si vero Martem linquens Luna feratur,
Homines liquefacit frequenter ex occultis,
Hepate aut fplene abfumpto aut rene,
Aut cor contrivit fapientem matrem confilii,
Aut pulmonem attrahentem hominibus malum morbum,
Qui nec fatagentes exfpuunt perniciem
Tuffis immedicabilibus compulfi vorticibus
Attenuatis fpiritibus & imbecilles membris
Bibentes & edentes, femper moriens cor habentes.
Mars vero in fummo diurni cæli faftigio pofitus hæc conficit:

Pri-

Primo quidem parentum vitam perdit, eorumque lectum
Separat morte mala aut dissidio.
Ipsos autem per complures dies semper exercitos habet
Afflictionibus noxiis & molestia egestatis,
Periculis damnosis, usuris, penuria omni:
Quas vero produxerit, antequam nubant aut pariant, in juventute
Frequenter & insuavi more pereunt ferro.
Jupiter vero illum inspiciens, bonum finem facit.
Quod si Martem horribilem Deum obtineat æthereus libs,
Multarum causa est in hominibus calamitatum.
Dolores & turbas, accusationes aut grave damnum
Aut casum explicant, patriam suam relinquentes.
Mercurio Venerem & cano Saturno obtinentibus
Actionem habebunt vindices medici:
Si vero Jupiter intueatur, locupletes ac felices
Divitiis honoratos, vehementer laudatos, hominibus
Blanda medicamina habentes, non dolorifica miscentes.
Quotquot vero habeant desub conventu fugientem
Lunam in signo suo lucentem adhuc firmam concitatamque,
Marti cohærentem truci aut horrendo Saturno,
Fœtus quidem perdunt contractis in exiguum temporibus
Nondum humanam formam in utero ostentantes;
Ferinis vero carnibus persimiles extrahentes

Crudis partubus in solis producunt lumina.
Ipsæque multis laboribus luctifica gementes
In Orci descendunt irremeabilis ædem.
Si vero Jupiter intueatur animam valde multa patientem,
Servabit à morte; malorum autem non erit opifer.
Quid frustra, ô homo, sacra facis cælestibus?
Quid frustra tortilis ad cælum ascendit nidor?
Contine. Nec enim commodum in immortalibus libamenti.
Nec enim quisquam potest genesin invertere virorum,
Quæ simul infantibus agnascitur hominibus
Et statim circumvolvitur Parcarum filis
Neminibus infractis & ferreis colis.
Fac Saturno, & Marti, & Mercurio, & Veneri,
Et Jovi, & Lunæ, & Soli regi.
Hi enim dominantur Diis, dominantur & hominibus,
Marique & fluviis omnibus impetuosis ventisque
Ac frugiferæ terræ & perenni aëri.
Pleno lumine occurrens Saturno Luna
Felices facit ac beatissimos.
Si vero repleta lumine Luna reliquerit Saturnum,
Non amplius eandem in se tenet efficaciam,
Sed malorum effectrix est relinquens ad illum
Stultos, gravi morte fungentes, aut ægrotos faciet,
Et hebetiorem exegerit suam vitam in laboribus.
Mars & Jupiter exadversum sibi invicem
Hominibus inducunt dissimilitudinem vivendi,
Et progressu privant, & ex amicitia exigent
Ambo centrum tenentes, quia Jovis sunt divitiæ

Et

Et honores ac frugalitates fideſque bona:
Ex Marte autem ſunt paupertas mala turbæque & prælia,
Accuſationes magnæ de corpore, interdum pugnæ.
Hi autem ſunt locupletes, & in abundantia egent.
Sin autem medio cælo erit Mars, finem miſerum habent.
Jupiter obtinens centrum cum Luna & Venere,
Si quando Luna in luce ſua poſita huic congrediatur,
Principes magnos, felices, ſapientes viros
Glorioſos, faſciis capita ornatos,
Divitiis honoratos,admodum celebratos hominibus.
Saturnus ſimul & Mars uterque occidentes
Luna ac Sole ex adverſo poſitis
Faciunt furioſos, omni mente deſtitutos.
Videntur autem videre mortuorum umbraticam formam:
Sed & ſani qui erunt, infandas pœnas habentes
Cadunt in triviis ab impetu Lunæ.
Quod ſi Saturni & Martis media erit Venus
Omneſque ſimul Lunam ac quadratum Mercurium intuebuntur,
Facient luſtratores & vates, & qui ſacris
Operati vivunt ſomnia interpretantes:
Qui & in afflatibus Deorum ſemper compediti
Vinculis ſuum corpus ligant infractis:
Veſtes quidem ſordidæ, capilli vero caudis ſimiles
Equorum, cera glutinati, fœdi cuſtodiunt caput.
Alii vero etiam ancipitibus ferreis ſecuribus
Divino furore perciti corpus ſuum ſanguine inficiunt.

Plena vero Marti occurrens Luna
Absque Jove & Venere omnem in modum mala est:
Lædit quidem vitam, & divitem hominem pauperem
Facile fecit, & minutum temporibus
Repente exstinxit malefica fati vi.
Martis aut Saturni mediam time Lunam;
Propterea noxia est laboriosis puerperis:
Consumit enim illas ab occultis; sæpeque illas
Perdidit violentissimis mortibus insultans,
Sumentes horribilem laqueum, aut tollentes acutum ensem,
Aut igne combustas, aut in aquis multa passas.
Martis & Saturni media Venus non benefica;
Unde hominibus damna circa lectos apportat.
Miscet enim ancillis meretricibus, quas amantes
Ardore ducuntur malefico; frequenter autem hi
Viri irati interficiunt uxores,
Mortemque luctuosam habent ob pravæ Veneris concubitum.
Animal horonomi nactus Jupiter aut Venus
Marte immisericordi occidente aut Saturno
Divites in primis & in ultimis pauperes:
Sed non relinquent pugnas tumultusque & judicia,
Nisi si Jupiter circa ultimam partem iverit.
Si vero Mars horam teneat & Saturnus cum illo,
Rursumque Jupiter occidat ex adverso amborum,
In juventa pauperem & in fine divitem hominem
Faciunt, vitæ vero diversa producunt opera.
Quod si Saturno ac Marti adsit cornuta Luna
Partem intus habens, statim autem illis conjungatur,
In-

Intus habet malitiam Martis aut Saturni horridam.
Horrida erit hominum vita aut miſeranda,
Et paupertas, & malum fatum, & ſervilia opera
Patientur, vitamque ſubito relinquent ante fatum.
Quando autem cornuta medium polum circumgreſſa
Nocturni thematis prope partem incedens apparuerit
Et Sol in centro in virilibus locis,
Generant regem, Deum mortalem hominibus.
Mercurius vero medium cælum tenens & Sol cum illo
Ipſaque cornuta in horonomo conſiſtens
Diurni thematis, reginæ eſt nativitas.
Iſtud vero faciunt, quando ſunt in centris
Neminem è noxiis ex adverſo hoſtem habentes.
Si vero ad teſtimonium Martis veniens Venus
Oculum jaciat undique fulgentem in diurnis puerperiis,
Gloriabuntur ob artificia ignis & nigri ferri
Incudibus malleo tundendis curantes aut camino.
Quando autem Mercurius domeſticis circa orbes apparet,
Teſtimoniumque Saturni circa ætherem huic appropinquat,
Tunc ſane oratores viros & in doctrinis optimos
Futuros monſtrat & aſtrologos Deiloquos.
Si vero Lunæ venuſtæ inſtabilis ſtella
Mercurium concordem habeat circa mundum ſemitam,
Et ſola Venus ſit cum pulchro Jove
Aurifices & Indici eboris

Artifices facit & picturæ principes,
Idoneos cancellorum & bene cuſarum normarum
Ornatores, valde laborioſa elaborantes.
Quod ſi Jovem tangat fulgidus radius
Mercurii & mixtim alternent definitiones,
Oratores producunt mortales ac ſapientiæ optimos
Æmulos, & ubertate ſermonum juventutemque ſplendidam
Grammaticam exercitationem in pectoribus habentem.
Qùum vero Lunæ plenæ obliquus curſus videbitur
Martis radiis cæli lapideas ſemitas incedens,
Mercuriuſque circa illos, vel etiam è regione videatur
Animal, mundi pravos prædatores homines
Et januarum damnoſos molitores veſpertinarum,
Fures malos nocterrones efficiunt.
Illi qui deprehenſi in alienis cubiculis
In anguſtias venient ac ferrea vincula,
Et carceres inhabitabunt cuſtoditi catenis:
Et in violentia mortem linquet malefico animo
Aut mortiferis enſibus diſſecti, vel ſecuribus,
Aut laqueum ſuffocantem in cervice nectentes,
Aut per ſciſſas juguli fauces vitam ſanguine profundet
Vertebroſum collum vel occiput præciſus;
Certe ſpiritum ſuum linquent amari fati ex neceſſitate.
Sol autem Saturni vel Martis ſtellas contemplans
In radiorum jaculatione per luciferum Olympum,

Naviatores exhibet ac peritos aquæ viros,
Naviculariosque primarios, qui sæpe naufragiis
Tempestate pellente vitam servant in salo
Natantes Parcarum vi trepidam per maria.
Sed splendida stella cærulei Saturni
Solis luminibus in cælo si pari parte fulgeat,
Tunc nascentium infantum genitorem priorem
Matre ad orcum mittet inferorum præses fatum,
Et patrimonia effundet magnasque opes;
Et consortium mortem vident majorum,
Atque ita ex multis mortibus magnas jactabunt divitias.
Quod si Lunæ radius æquali parte accesserit,
Sed etiam testis ad hoc superveniat Mars,
Mater prior discedet ad Plutonem,
Sive difficili partu enecta sive ex morbo.
Sanguinolentis fœminis natura immisit occultas noxias.
Si Saturnus horam regat, Mars vero occidat in adverso,
Infelix quicunque ille vir rigidissimum habebit fatum.
Soli quadratus obversans Mars, Lunæ autem Saturnus,
Servos faciet aut etiam parentum jacturam.
Si tamen & Venus è regione Martis venerit,
Eamque quadratus adspexerit Saturnus desuper stans,
Ex servis servos illos cogita ingenio.
Si Jupiter quadratum viderit Saturnum, vel triangularem,

Tum

Tum & Mercurius in horonomo, ac Luna cum illo,
Fauſtum ex nativitate erit illud thema,
Gloria ex divitiis & amicitiis hominum.
Et Jupiter horam regens Marſque ſimul & tertius Mercurius,
Luna autem ex congreſſu Saturnum amabilem amplectatur,
Bene agentes facit ac feliciſſimos.
Si vero Saturnus tranſeundo in Martis locum venerit
Ipſe frigidus calidi, incedens loco non beneficus,
Erit hominibus multorum malorum fons ille.
Dolores enim gemituſque & noxas habebit hominibus.
Mars vero dum tranſit ſpectans Saturnum tetricum,
Bonus naſcitur, & poſſeſſiones bonorum ac victoriam præbet.
Dictus eſt curſus cæleſtis inerrantium & errantium.
Reliquum eſt, Muſæ, ut detis canere plura iſtis
In alio libro eodem metro ad carmen.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM
LIBER PRIMUS ABSOLUTUS EST.

IN SECUNDO LIBRO
EXEQUITUR

1. *De positione circulorum in sphæra tam apparentium, quam absconditorum, & axe, & horizonte, etiam positione in circulis astrorum & stellarum, & obliquis circulis.*

2. *Quid unusquisque septem planetarum in propria, & quid in aliena domo apparens efficiat.*

3. *Quæ cujusque septem planetarum in ortu, & quæ in occasu potestas.*

4. *De apparentia septem planetarum, & quid eorum quilibet Soli junctus efficiat, & quid oppositus; quid autem Lunæ ad quamlibet utriusque, apparentiæ.*

Assidue quidem mundi per æthera dominantes.
Sol & Luna ac perpetim feruntur.
Astra vero crebra & innumera cœlo firmata sunt
Fulgentia per noctem, alia quidem luminibus infirmis
Micantia, ut tantum quod oculis spectentur:
Multæ item nitore conspiciendæ vehementi
Stellæ, ita ut etiam lumen in terra hominibus
Ostendant, donec illunem habet cursum amabilis nox.
Et sane ista omnia in aëre semper fuerunt apta

Inerrantium in regione; huic autem prima distributa sunt
Tracta ab ortu ad vespertinum occasum semper
Pauca sub formis signa simulantibus expressa.
Alioquin plura sparsim agitata videas.
Sed quinque stellæ splendidissimæ per circulum
Zodiacum vagantur alternantes ex ordine,
Sine effigie quas humanæ gentes nominarunt erraticas.
Quarum quidem postea grato meminero cantu.
Longus vero per medium cælum ductus est axis
Rigidus, oculis cônspicuus, tamen inaspectabilis,
Qui circa omnem terram & per sterile mare
Celeriter continue volvi non cessat.
Ejus duo sunt poli exadversum immoti:
Quorum hic frigidi boreæ flatibus aptatus
Etiam caput prope parvam Cynosurida ursam;
Ille vero ad humidum notum stat: & iste quidem in excelso
Situs est super terram, australis autem inconspicuus sub terra.
Circuli etiam multi & infiniti intra cælum
Circumaguntur, quos illud semper orbiculari volutatione
Facit volventium astrorum per immensam viam.
Huic autem præ omnibus sunt eximii novem circuli,
Duo quidem aspectabiles atque oculis cernendi,
Reliqui vero solertia hominum sensibusque intelligendi:
Unde quidem sunt tenebricosi, aut in mentibus tantum visibiles

Et

Et inter ſe mutua vice contorti ſemper.
Ut enim primus quidem polum circumagens alte
Quem borealem homines cognomine appellant,
Illum vero poſt verſionem æſtatis ſplendidi temporis
Exiſtunt etiam medii, per quem celerem currum gubernans
Sol parem facit nocti amabilem diem.
Præterea hiberni ſolſtitii circulus firmatus eſt.
Deinde autem poſt hunc auſtrinus eſt, cujus exiguum
Intelligo tempus ſuperne; plurimum enim eſt ſub terra.
Medios autem ſecant duo circuli ab ipſius axis
Summo incipientes capite; ipſi equidem ambo
Seſe uſque ad auſtrinum polum ſecant:
Alter quidem inter mortales vocatus velut terminans,
Alter autem meridianus alte in ſumma curvatus æthra.
Ambo tamen illi intra polos locati
Intus coërcent circumpoſiti inſtar aſtrorum.
Et hi quidem in pectoribus ſatis manifeſti exſtant
Ad noſcendum circuli: rurſus autem alios etiam oculis
Cernimus, dum terram incurſat jucunda nox;
Unum quidem colore fulgentem parem albo lacti,
Alterum vero in ſimulacris duodecim coruſcantem
Zodiacum: obliqui autem alternatim expulerunt
Cælum ambo, ſeorſum ſecantes ſe ipſos.
Septem tamen, quos ante cecinimus, ſunt optimi
Et tantum in profundis mentibus exiſtentes;

Unde non animalium formis ac tractibus visendis
Sed neque coloribus discreti aspiciuntur;
Sed vere vorticibus existimamus eos astrorum
Rotari, quæ ipsum indomitum semper procreat
Cælum in volutatione circa almam terram torquens.
Jam enim quidem & borealem stellæ Ursæ
Majoris, quam Helicen nautæ navium appellant,
Circumcirca figurant impetu conversæ perpetim.
Lora apparant summos circa pedes.
Curvatura autem circuli mediam manum Bootæ
Disscindit sub cubito lævo, & caput draconis
Altissimum tangit, & pectus Cephei subit,
Et inclitæ conjugis præter pedes Cassiepeæ.
Circulus autem qui efficit solstitium æstivum,
Stellâ verticosâ circumscribitur in cælo
Cancri octava parte insplendente.
Situs autem est dissecans ipsum medium cancrum
Et flavam cervicalem jubam jucundi leonis,
Et primum gyrum serpentis, validique anguitenentis
Humeros, & volucris collum extensæ alas,
Et equinos pedes, manusque borealis cubitum
Andromedæ, & carpum manus, ac sinistram tibiam
Persei, & extremam pedis cavitatem Aurigæ,
Item capita robustorum geminorum simul & manus.
Æquinoctialem vero imaginetur quisque suo animo
Designatum ab stella medii Arietis;
Inde rursus prætereuntem extremos tauri pedes
Et pulchrum cingulum confectoris ferarum Orionis,

Tractumque immensæ hydræ ac medium craterem;
Deinde vero maxime extremum ornatum tangentem amabilis
Virginis, & venenati trans chelam supergressum
Scorpii, ac poplites atterentem anguitenentis
Et jubam summam stringentem celeris equi
Mediumque ambobus in piscibus volutatum.
Hiemalis autem solstitii circulum festini Capricorni
Considera ex medio prætergradientem ad pedes
Utrosque Aquarii & pistricis marini
Caudam, aut leporis ab pectore ad media
Vadentem, primosque pedes canis ac etiam Argi
Marivagi secantem in æthere summa aplustria,
Et humeros centauri, & austrinum aculeum noxii
Scorpii, aut arcum grande pectus sagittarii.
Austrinum vero, ultra quem non amplius cernitur lux
Astrorum hominibus, qui hanc terram incolunt,
Ungulis suis centaurus signat
Et gubernaculum navis, quam præruptis secans
Pelii ex verticibus Minerva posuit inter stellas Argo.
Illi autem duo, qui polo perforantur,
Stant immoti & indeclinabiles circa terram
Omnia animalia semper attingentes simul.
Etenim hic quidem alte citum cælum fulcit
Orientalem viam tenens & vespertinam solis,
Dispensans & hominibus adducens exiguam remissionem operum:
Ille autem circumagitur extremum mare terramque

Illuſtrans ortum, & occaſum ſub profundis condens,
Qui etiam horizon circulus ab hominibus dictus eſt,
Quoniam maximum oculorum incidit conſpectum.
Tractus porro lactei exiguus quidem cernitur
Splendens parte; ſed plurimum illi eſt obſcurum.
Gyrat vero alte ad flatus boreæ
Uſque ad genua ſedentis in ſiliquaſtro Caſſiopæ
Præter caput Cephei. Sed & volucris alas ſecat
Æetan inter & arcum prope cornicem
Extremum mucronem mediumque anguis mortiferi
Et aſtrum ſacrificum & ungulas centauri
Quatuor. Inde porro regreditur ex ſeptentrione
Reciprocus per navem alternans circa puppem
Et tibias geminorum ſuperque verticem Orionis
Et genua Aurigæ uſque ad genu Gorgicidæ
Dexterum Perſei, quod intenditur inſtar currentis.
Zodiacus autem, qui in cælo exſtat omnium
Rotundorum circulorum maxime perſplendidus & conſpicuus,
Duodecim ſub ſimulacris ornatus incedit per æthram.
Circa illum jacent in ſtellis fulgentes
Aries & taurus, poſt hunc gemini, tunc
Cancer ac leo, ſpicaſque manibus gerens
Virgo, hominum genus deſiderans priſcorum,
Et chelæ, quibus mutarunt nomen viri ſancti
Et libram vocarunt, quia expandit utrinque
Quales lances in libra ponderante.
Scorpius hinc ſequitur, & mox vis ſagittarii

Atque etiam capricornus, post quem aquarius & piscis.
Illæ quidem omnes in domibus suis sunt faustissimæ
Stellæ in nascendo, quia ad bona præbenda procliviores,
Magisque largiuntur bona; malæ autem quum dant minora noxia.
Idcirco prorsus oportet considerare, quot in suis domibus
Sive etiam in suis terminis meantes spectentur.
Si enim plures, multo opimius; sin paucæ
Tenuius decus & actionem vitæ important.
Sed etiam quæ alternantes inter se splendidis
Domibus efficiunt, præcipue recensere necessum est.
Saturnus quidem in Jovis signis gloriosos viros
Effert, ac regibus aut aliis similibus principum
In amicitiam jungit, atque ipsos sæpe vinculorum
Conciliatores exhibuit bene commodos principibus.
Pecuniasque in manu dedit regias versare,
Sæpe item aliorum liberorum patres vocari
Concessit, aut exponere suos liberos attulit.
Jupiter autem Saturni locis inditus victum quidem indulget,
Et opimos bonis facit, sed felicium divitiarum
Parcos, & nec tantillum suarum opum præbentes
Imbecillam in pectoribus mentem & infirmam habentes,
Circa sese multo minus quam in propinquis æstimantes.
In operibus autem & actione aliis obnoxii

Quæ-

Quæcunque efficiunt, occulit bonam famam.
Sæpe etiam alienorum liberorum patres vocari
Dedit, aut expoſitos aut etiam ſuos conceſſit.
In Martis domibus aut in ſignis gradiens
Saturnus, ſegnes & invalidos admodum facit,
Timidos, ac meticuloſos, animis dejectos,
Squallidos, cor ſuum ſemper carpentes moleſtiis.
Sed Mars domibus Saturni cani inſiſtens
Peraudaces reddit, & actionibus promptos,
Itidem laborioſos & conando idoneos & intrepidos
Actionem quamcunque & opera patrantes ſine ſollicitudine,
Et in quos irruant, ſemper portentum immittentes.
Verum perdit patrias opes, aut conſanguineos
Majores natu omnes frigida caligine obtegit.
Veneris domos Saturnus emetiens hæc facit:
Ætate grandioribus jungit ancilliſque vilibus.
Præterea ærumnas nuptiarum & partuum acres affert,
Aut communem populis Venerem quæſtu præbentem,
Cum ſterilibus ac non parientibus jungens inglorios lectos.
Quin etiam manibus uxores ſuas interemerunt,
Invidia ad indignitatem commoti facinorum, quæ admittunt.
Venus autem in Saturni domibus lectorum corruptores
Alienorum fecit, & ſine ſemine reddit liberûm,
Non admodum gaudentes libidinoſum ob amorem,
Nec amicos ſuos, imo nec patres reverentes:
Aut

Aut enim aliorum, quos honorari oportuit, nuptias deturpant,
Aut cum novercis ſuis vel pellicibus
Sui genitoris eundem lectum aſcenderunt.
In aurei vero Mercurii ſignis ingrediens
Saturnus acutas hominum hebetavit aures,
Et grata ſpoliavit loquela, aut linguam ligavit.
Acres tamen in pectoribus & acerba cogitantes
Occultos facit, ſuam mentem nulli mortalium
Aperientes, anguibus nocentius virus habentes:
Sed etiam arcanorum myſtas ſacrorum, Deorumque
Orgia edoctos, quæcunque in libris ſignata ſunt
Abſconditis, quos non fas eſt omnibus hominibus innoteſcere.
Attamen nihil ab hac ſcientia juvantur. Iſta enim illis
Pro bonis & amara & adverſa contingunt ſemper.
Sed & eadem Mercurius facit Saturni in ædibus.
Sed tamen his ſuavitas evenit ex ſuis laboribus.
Facit autem non modo librorum peritos ſacrorum,
Atque antiſtites pervigiliorum, ſed bonos quoque
Vaſtes aſtronomos & ſomniorum interpretes, præſidio
Sedentes ſacrificiorum, Deorum reſponſa mortalibus
Indicantes, & ab volatu avium vaticinantes;
Actionibus autem in vita aliis obnoxios.
Quibus vero Sol in Martis domibus iverit,
Ter felices exercituum duces, inque hominibus
Honorati urbium proceres aut reges.
Similiter etiam Mars quum in Jovis domum venerit

Largitur ſplendorem & infinitam potentiam viris.
Facit & navium & equitationum agminumque
Ductores, regibus commodos, in bello
Homines occidentes ſuo conſpectu & ſecantes.
Quod ſi non adſit centro, neque in ſupremum eat
Culmen, elevati ſupra omnes ſuos ipſi
Collocantur, etiamſi ſervi viles fuerint.
In Veneris ſignis Jupiter divitias præſtat,
Quaſcunque & opibus domos implet hominibus,
Ipſoſque rurſum comites & adſeſſores regum
Spectatos perdit & in urbibus honoratos.
Facit etiam templorum divinorum ſacros præſides
Honoribus venerabiles aut eximios præmiis,
Actione ex omni colligentes magnam felicitatem,
Populi duces, qui in labiis ſuis
Loquentur in ſacris auditi ab gentibus,
Conjunctos viris magnis amore mulierum,
Unde glorioſi & felices exiſtunt.
Etiam Venus domo Jovis aut in terminis apparens
Celebratos in urbibus & in populis reddit,
Ornat quoque mitris & purpureis peplis
Vittiſque auri aliiſque ſacris præmiis:
Aut connubia dedit amabilia, & cubilia fœminarum
Concedit ex thalamo: dedit autem cubilia fœminarum
Felicium, ſed & in urbibus ſuis optimos,
Opeſque habebunt inclitumque cultum domoſque.
Etiam amicos facit & honoratos omnibus,
Facundia & venuſtatibus reverendum cor poſſidentes.

Aut etiam viros fecit muliebribus in operibus,
Unde divitias multas & lætitiam pararunt egregiam:
Attamen subjicit sub diligentia tyrannorum,
Aut magnorum virorum; quibus potentia principibus par.
Jupiter autem in Mercurii locis multas opes fert.
Laudatum benevolentiæ ergo, regales divitias
Versantem manibus, & ex urbibus populisque
Pecunias & tributa cogentem regibus;
Inque operum actione valde excellentem, & in æqualibus
Appellatum, animoque magna agitantem, & lautam
Possessionem victus ex diligentia ferentem in domos.
Rursum Mercurius in domo fulgidi solis
Disciplinæ sapientis meditatione doctrinas nactos
Puerorumque magistros aut ipsorum fecit principum,
Aut sedentes in sellis, ubi argenti est mutatio,
Aut legum statutorumque consultos, & hinc semper
Persuadentes: etiam auctoritatem in urbibus tenent.
Etiam confectores sermonum, & in concionibus optimos
Litesque dirigere & vexatis adesse
Et in urbibus judicia vocibus irritantes,
Unde opes immensas & pecunias collegerunt.
Alii porro evadunt internuncii regum,
Fidemque circa judicia ab intelligentibus æqui principibus

Obtinent, illa suo animo digerentes.
Cæterum Mars in Veneris domibus gradiens
Alienorum lectorum occultos vexatores facit,
Donis aut dolis speculantes sociorum
Conjuges ac cognatorum, & dedecora grandia committentes,
Infaustas nuptias sociantes ab alienis hymenæis.
Sed & illorum vitis perniciem immittunt,
Aut etiam suas venerabiles uxores manibus interimunt.
Signis vero Martis permeans Venus
Nuptias inauspicatas facit & ex lectis præcipue mærores:
Aut enim ducunt uxores, quarum pretium dederunt argentum,
Ancillas, quæ ipsos libidinosis operibus adegerunt,
Aut ambitiosis deliciis amore
Semper furtive rapto, quarum causa rixantur.
Neque enim solos nec rursus concubinos amant.
Unde etiam lites & controversias sæpe exercent
Cum suis uxoribus, & propter eas crebrò
In angustiis sunt, & se invicem fastidiverunt,
Aut propter fœmineum caput carcerem dederunt.
Si vero sit in nativitate fœminæ, valde virilem facit
Et jactabundum, consiliis suis nitentem & inflexibilem.
Omnino autem ob amorem dolorem partuum & moram
Turbabit, & frequenter miserum circa ventrem vexabitur.
Aut ante maturum tempus fœtum crude ejiciens,

Aut mortuorum in ventre embryonum membra amputans;
Per alias partes sustinens viris similes ærumnas.
Sane etiam Mars in domibus celeris Mercurii
Acerba cogitantes in pectoribus fecit,
Asperaque in cordibus consilia variantes,
Hominibus semper prava meditamenta subjicientes,
Adeo ut etiam aliis sint præcentores miseriarum,
Et contentionum consutores strenui per fora.
Causas proprias & controversias crebras quoque habentes
Tenent; fama autem mala illos circumvenit;
Ac judiciorum magna multitudo, quæ illos orbat pecunia.
Multi vero etiam puerorum magistri sunt.
Quin etiam mendaces, atheos, inconcessa opera
Meditantes, fures, latrones, homicidas,
Jurisjurandi cujuscunque in frigido victu immemores.
Hæc ipsa etiam Mercurius Martis in domibus facit,
Exhibens falsarium, perditores, deceptores,
Alienarum opum ligurritores divitiarumque:
Sæpius etiam earum fidem, quas quis commisit,
Clanculum depositam pravo animo negaverunt.
Pecunias multas dant, quæ multorum sunt debitum.
Super hæc veneficii noxii peritos facit,
Propter quæ omnia etiam ab viris fortiter pugnare
Occultis morsibus ac sannis per urbes compelluntur.

Ex quibus divitias felices & claritatem in populis
Hauriunt, venustatibus stipati ac facundia;
In vitæ autem actionibus omnes beati sunt,
Quibus etiam operibus recte cuncta perficiunt,
Sua insigni prudentia sine offensione, prout vo-
luerint.
In leone autem domo solis omnia videntis
Saturnus quidem magnos & ex patribus præclaris
Edit, & opulentia victûs magnam gloriam adfert.
Sed mala morte exstinguet prorsus genitorem
Aut per vim, aut noxiorum potuum multitudine
cooperiens.
Signo autem in hoc Jovis præsplendidi stella
Tanquam sua domo gaudet, quoniam est trigo-
num
Ejus, prout etiam modo cecinimus, ac solis:
Aut magnos reges, aut similes dominantibus,
Aut horum alios facit populis admirabiles.
Certe omnes felices & honoratos reddit.
Verum Mars post hunc paterna omnia dispersit;
Et noxam oculorum dedit, & vitæ actionem
Multam circa ignem & canum contulit ferrum.
Operibus autem horridas & truces conciliavit ar-
tes.
Semper vero in leone ac lunæ domo aspectus
Cito morientes statuit; quosdam media vita spo-
liat.
Venus in leone gradiens non valde lætatur.
Infaustas nuptias facit, sæpe & ab uxoribus re-
movet.
Sed Mercurius elegantes & in orationibus præstan-
tissimos

Po-

Ponit, & vita magnificos, & valde celebratos viros.
Saturnus in lunæ domo matris vitam ſemper
Perdit, ſolis radios & ſplendorem videntis.
Ipſos vero in morbis longis & damnis domuit
Aut atra bile aut noxis abſconditis,
Uſque quoad ſedeat numinum ſacras apud aras.
Rurſus vero ſol gaudet in cancro, unde ibi
Attollitur, & plurium genituram liberorum præcipue juvat;
Vitamque in domibus & celebrem famam ubique
Indulſit, ac magnorum amicitiam & reditus curare.
Mars autem in Veneris domibus magnanimos effert
Atque admodum virtuti fidentes, negligentes
Et pericula & ſonorem & metum.
Quare etiam labaſcunt crebro ſuis in operibus.
Alii rurſus artis periti evaſerunt,
Cuncti tamen in miſerabiles incidunt clades.
Plurimorum etiam mors fatumque vi contingit.
Sed neque Venus lætatur in lunæ domo:
Libidinoſos enim facit & queis amor eſt voluptas,
Aliaque poſt alia etiam dedecora multa perpetrantes.
Immo etiam aliis tropicis omnibus hæc affert.
Auricolor autem Mercurius in cancro cælum peragens
Acutos in cogitationibus, intelligentes, & alias alio
Invento lætos, neque fixa & firma conſultantes
Fa-

Facit, ac orationibus bonos, etiam factis præstantes.
Ipse vero Sol quidem super jucundum leonem
Celebres in vita & eminens decus habentes
Edit; at centro potiens reges profert,
Siquidem exornetur bonorum astrorum testimoniis.
Similiter & luna suam domum circumenis
Actiones hominum faustas & dignitatem adducit.
Quod si noctu medium obtineat cælum, regem posuit.
Non enim alternantes signa mutua per circulum,
Sed signis ingredientes post se invicem per circulum
Lunæ quidem sol; luna autem delectatur leone.
Talia quidem in aliorum domibus ac terminis morantes
Efficiunt ac multa alia perpessicis hominibus.
Sed veritatem omnem mortalis vitæ
Temperatura dijudicat ac vicina testimonia lucidarum
Stellarum sibi invicem, locisque in quibus existunt.
Quæcunque autem cum sole faciunt præsentes, canam.
Omnes quidem gaudent circa orientem,
Utpote quæque exsultans suâ regiâ;
Sed etiam in oriente versantes ad juventutis florem
Mortalibus omnia efficiunt admodum tunc robustæ,
Vespertinæ autem tardiores procedunt temporibus.

Timidæ autem quum occurrunt ſplendoribus ardentibus
Infirmæque ſunt, ſuum robur obtundentes.
Saturnus quidem primum cum ſole per omnia
Signa exiſtit communis bona & mala,
Melior quidem interdiu, nocens verò noctu:
Facit enim patres quidem celebres & felices;
Matrem vero ſubito raptam morte ſeparavit ab genitore;
Ipſorumque bona minuit ac paternam domum,
Non tamen ut penitus pauperes ac ſine opibus ſint.
Et Jupiter cum ſole paterna omnia
Perdit, omnigeniſque damnis & noxis illigavit.
Sæpe etiam in peregrino ſolo clades addidit:
Alios quoque dulcis patriæ fecit extorres.
Minus autem veſpertinus infirmiora facit,
Orientalis quidem melior, in occaſu eſt gravis.
Mars cum ſole congreſſus patribus quidem dolores,
Ipſis vero naſcentibus vexationem & cladem præbet.
In diurna tamen nativitate teterrimus eſt omnium.
Venus conjuncta ſoli naſcentibus
Inauſpicatas nuptias præbet & malam famam circa lectos.
Nam vel ancillis vel pauperculis vel impuris
Vel etiam vetulis conjunxit admodum inſcite,
Aut denique quæ in ſordidis vivunt tectis.
Mercurius ſoli ſociatam incedens per ſemitam
Spoliavit ſapientia & doctrina admodum magna.
Sedentarias fecit vitas admodum venerabiles
Viros locupletes; maxime autem ancillis imperans,

Actio-

Actionem vero minorem dedit, & in actionibus sub aliis.
Talia quidem soli singulari junctim sociatæ
Faciunt: similia his etiam è regione solis
Apparentes. Luna autem cum illis versans
Facit in duabus defluxionibus conjunctionibusque
Hominibus laboriosam vitam. Et nunc exsequar.
Stellæ quidem solis appropinquans contactibus
Splendore aucta melior. Circa matrem vero graves
Perfrictiones aut morbos præbet, & cladibus admovet.
Ipsos autem sine progressu & timidos circa actionem
Et innexos damnis ponit; sed defluens ab ea
Siquidem Jovi jungatur, aut lascivæ Veneri,
Bona, vitamque & facultatem multam donat;
Fertiliumque agrorum possessionem & validorum fundamentorum
Dedit, auctoritatemque & famam bonam in gentibus,
Amicitiamque virorum, qua indigent amici:
Quod si Mercurio, acutos & sapientes effecit.
Si vero Saturnum relinquens vanum cursum exegerit,
Aut etiam Martem postea contigerit, omnino pessima.
Squallidos enim facit necessarii victus,
Quique in operibus suis laboribusque se fatigantes
Nunquam famelicam inopiam possunt suffugere.
Simul etiam vitæ portentum flebile exigentes,

Sæpe autem & brevis ævi & in juventa morientes.
Alii etiam contortis collum arctant laqueis.
Si verò ab Venere aut etiam Jove fulgido
Aut etiam ab Mercurio defluat; rursus autem deinde
Vel Saturno vel Marti conjungatur, tetrica est.
Domorum enim perdit possessionem vita progressis,
Et difficilem egestatem in senecta tristi affert.
Parva etiam cornuta juncta Marti luna.
Opes enim domorum paternas consumit
Et simul maternas, sæpe etiam ipsas matres;
Nascentes autem ipsos virilibus factis lætos,
Impetuosos, audentesque & feroces, præterea violentos,
Immobiles, crudeles, & immitia opera patrantes.
Unde etiam lapsos in carceribus quandocunque comprehendunt,
Et ligationem mortalibus affert, cum illo versans:
Similia etiam conjuncta defluens ab Marte.
Si autem defluat quidem ab Marte, deinde congrediatur
Cum præstantissimo Jove, valde felices opibus tunc fecit
Et beatissimos, & actiones bonas perficientes.
Eadem quoque Venus contactum adepta ab Marte
Facit: ad Mercurium vero, consiliis & sermonibus optimos
Semper ultra mortales altis pectoribus cogitantes.
Talia etiam ex adverso semper quinque stellis facit.
Soli autem singulari contactum adepta luna
Amissionem ponit vitæ, & funera affert.

Si autem abſcedens à ſole ſtatim conjungatur
Bonorum datoribus, bona eſt & eminentia opera afferens
Majora & conſpicua bona hominibus exhibuit.
Semper autem in nativitatibus vacue currens luna
Errantes victu & fruſtra peregrina in terra
Facit, & tenues vita ac multa laborantes.
Oportet vero ſemper in nativitatibus primo nova luce ſplendentem lunam
Ac præterea plenilunium in pectoribus ſpectare,
Quomodo has duas apparentias exſiſtens perficiat,
Sive concurrens, quoniam optima datoribus bonorum
Primum radios conſocians aut plena:
Cum malis autem verſans prorſus ſimilem vim habet
Illis, & flebili vita implevit genituram.
Inſignia igitur mala aſſidue in hominibus volutat
Per omnes apparentias, in quibus Martem contingit:
Etiam quum in colligatione fertur, furoribus addit
Aut nervorum diſtentiones, morbumve ſacrum & immedicabiles miſerias.
Sed oppoſita ſoli gaudet currens luna
In pleno orbe, tunc exſultat ſplendens
Et gloriæ ac divitiarum cauſa adeſt hominibus.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM
LIBER SECUNDUS.

In Libro III dicit,

1. *Quid efficiat quisque septem planetarum, horam observans in propria domo, & in alio aliquo trium centrorum solus inventus in propria tamen domo.*

2. *Quid efficiat, quando uno horam servante alius ad occidentale centrum solus cernatur, & cum ea quæ pro apotelesmate erant, invenimus fere discessisse, sive in medio cælo sive contra id reperiantur, se ipsos metientes, alter quidem supra, alter vero infra existens.*

3. *Quid efficiant testantes sibi invicem, aut configurati, aut se ipsos mutue inspicientes.*

4. *Quid efficiatur Marte & Luna sibi configuratis, illo quidem in virilibus convenienter insitæ naturæ, ista autem in signis fœmineis inventa, aut vicissim, aut etiam ambobus in virilibus, aut etiam ambobus in fœmineis, & quid in viro, quid etiam in fœmina talia efficiant.*

5. *De temporibus vitæ, & quomodo eos circumire oporteat interdiu, quomodo autem noctu: & quando quidem ab his, quando ab aliis eos assumendum.*

Quæ per domos alienas faciant hominibus
Stellæ, ac soli igneo vicinæ,
Et quæ conjunctionibus cornutæ lunæ
peragant,

In

In prioribus paginis valde manifeste percensui.
Nunc vero testationes earum & formas omnes
Et quæ faciant radiis aliæ aliarum contactæ
Et centris validis incedentes, canam.
Primum igitur Saturnus pro horonomo progrediens
Aut primogenitos aut primum educatos exhibet,
Aut etiam fratres priores deperdidit cunctos.
Liberorum porro pernicies est vitamque difficilem reddit
Alienis in ædibus versans, usque dum in suis
Horam servet; signis propriis oblectatur semper
Capricorno, & aquario tetrico,
Et chelis, & ariete, quando viri nascuntur
Clarissimi, & ex nativitate fruentes amplis divitiis,
Honoribus & præmiis exultantes regum.
Frigidum vero ad notum proficiscens, occidens circa centrum
Longævos senectute lauta vigentes fecit,
Opibus copiosos, laboribus oblectatos suis.
Quod si medium cælum teneat, paterna omnia dissipavit,
Unde crebrò ne tantum quidem hæreditatis ab patre divisit.
Actiones autem sine fructu & segnes admodum facit.
Opera vero & artes manuum eximit viris
Et mentibus, quamcunque actionem in pectore proponant,
Sed & infaustam procreationem affert, fratribusque spoliavit.
Orbitatem denique subterraneus ab patre attulit,

Omni-

Omnino etiam infantibus hæreditatem perdidit fœde,
Quam moriens liquit pater: ipsi autem ex morbo
Fatigantur & in frigore ac febre ardente laborant.
In foro item lites ac controversias in ætatem attulit.
Jupiter vero horam curans eximios viros posuit,
In populis ab patria sua celebratos;
Quin etiam actiones gloriosas, & in vita
Opulentos, regibus amicos, valde honoratos.
Talia quoque efficiet medium cælum circumiens.
Ornat etiam mitris & peplis purpureis
Voluptatis faciens populorum auctores viros:
Occidens vero divites, sed noxius est liberis.
Sepelit enim venerabiles conjuges & pueros miseros.
In tropicis autem solet facere etiam prorsus liberis carentes
Affines vitæ, & bona malis miscuit.
Possessionem namque dedit, sed ob funera liberorum mæret.
Noxius autem è regione culminis cæli regnans est hominibus.
Omnibus enim homines propriis copiis privavit;
Bene ditatas autem paulo antea vacuas domos ostendit.
Præcipue vero , si cum sole istud centrum ingrediatur
Postremo in ortu vitam & dignitatem præbet.
Mars autem ex oriente adscendens strenue audaces
Et promptos facit , interdum etiam animis terribiles:

Oc-

Occidens vero ærumnis homines & damnis alligat.
Abstulitque divitias, victuque ostendit indigos.
Cæterum in subterraneo centro mentem quoque premit,
Semperque in turbis & calamitatibus ponit,
Vulnera etiam semper dedit, vel convulsionibus posternit
Ac pericula inducit crebra, & vita spoliat
Sordidos, liberorumque procreationem aut omnino abstulit
Aut unum serotinum patri in ædibus dedit.
Horribilis circa nuptias; aut enim simul lectos dissociat
Aut noxam indecoram intulit cum dolore fœminis.
Sed alte incedens medio cælo, interdum quidem
Artes dedit hominibus sellularias opera vitæ;
Quando autem beneficorum testificationibus simul astrorum
Adspicitur; duces posuit custodesque principum,
Et acutum gerentes corpore suo ferrum,
In urbibus populisque excellentes rectores.
Ex continenti autem labefecit, ubi in cælum altum sustulerit,
Miseros homines ad tartarum obscurum:
Nam vel extorres ex jucunda expulit patria,
Vel vita exspoliavit vi diro ferro,
Aut potionem venenatam bibere monuit in ædibus.
Horam vero servans Venus semper visu pulchros
Facit, ac venustos delectabilesque verbis,
Beatos vita ac celebratos, aut in patria
Amplificat matrem, & valde conspicuam posuit.

Sed & medii cæli domina id facit, inſuperque operibus
Ter felices reddit, etiam uxoribus nuptias bonas
Attulit, inque domibus earum vitam locupletavit.
Quin etiam muliebribus in operibus ſæpe viros
Locavit, quorum etiam pecunias paravit ad poſſeſſionem felicitatis.
Sed ſubterranea ſeditiones lectorum fecit,
Et nuptiarum perturbationes, & viduitates interdum
In peregrina virorum, modo etiam domi manentium.
Quin etiam occidens prava circa lectos fœminarum:
Etenim vel disjungit ab tori conſortibus, aut valde communes
Dedit uxores, quarum ſæpe indignantur ob contumeliam.
Etiam ipſos malis rumoribus in flore juventutis
Circumdedit, libidinoſoſque in indecoram poſuit venerem,
Domoſque alienarum obſervant mulierum.
Mercurius vero exoriens in hora glorioſos viros
Et multæ ſapientiæ peritos effecit.
Sæpe etiam prædiſcere in mente hominibus
Exitus futurorum donavit; etiam aliis
Vaticinatur monitis ac viſis, quæ ſibi illi
Tenebroſam per noctem altum ſtertentes videre videntur.
In medii autem cæli centro mortalibus opera attulit.
Aut enim ſapientiæ vitam & calamo ſcribendorum
Actionem dedit, aut liberis ductores oſtendit

Diſci-

Disciplinæ; alios etiam mensæ argentarios
Posuit, sed & multis superaptavit artes manus.
Quod si sit subterraneus, elegantem mentem effecit,
Posuit etiam sapientiæ gnaros, & in vita
Semper sub infinitis curis meditantes.
Occidens vero in sermonibus & in cogitationibus optimos,
Et divitiis gaudentes semper ac rumoribus bonis.
Donec autem oceano ablutus oriatur
Sol, in hora autem ista homo in lucem venerit,
Patris percelebris natus tunc nascetur vir,
Honoratusque admodum & eximius erit in patria
Opibus & possessionibus supremus in hominibus.
Sæpe etiam reges in illa hora contingunt.
Occidens vero sol splendidos vita & prælautos
Facit, & cogitationum valde celebrium in patria.
Sol autem in nativitate medium cælum circumiens,
Siquidem sub radiis bonarum ac testimoniis,
Ornat magnosque & gloriosa opera perficientes:
Sed pravis luminibus noxiorum tactus astrorum
Inopes facit cum tristi egestate luctantes.
Quod si subterraneum teneat centrum, minuit patris divitias.
Sed & luna super horonomum incedens
Matrem amplificat: occidens vero procul à patria
In aliena terra erraticosque simul reddit.
In medio autem cælo noctu quidem optima est,
Diurna tamen minor. Quod si benefici aspiciantur,

Bonam famam actionesque faustas hominum effecit.
Verum in subterraneo centro bonas aspiciens
Stellas, bona existit & donatrix absconditarum
Divitiarum: at malos testes quamdiu viderit
Occultis calamitatibus & doloribus viros cruciat.
Sæpe etiam ruinas tectorum per vim demisit.
Singulares quidem centris ingredientes illa fecerint,
Sed se invicem cernentes super centra exadversum
Saturnus quidem super horonomum, Jupiter vero occidens,
Junioribus fratribus mortem inferunt.
Sed etiam nascentibus tempora juventutis fœda,
Postremum vero tempus copiosum & senectutem in divitiis.
Rursus autem in his è regione horonomum tenente
Jove, & cano Saturno occidente contra,
Majoribus quidem felicitas fratribus adest,
Beatus autem visus antea homo postea laborat.
Ubi si oriatur Saturnus, sol autem occidat,
Lugubribus suam conjugem sepulchris occultans
Viduum sane brevi deflebit in ædibus lectum.
Hanc quippe in tropicis signisque simul patietur ærumnam.
Sin autem adscendente Marte Saturnus vicissim occidat,
Infelicitatem graviter nascentibus præbent in domo.
Occidente Venere quum Saturnus horam seruet,
Non solum infausti in nuptiis & illaudati circa tori socias,

Sed etiam patres liberorum aut penitus ſine liberis
Exiſtunt ; ſteriles enim aut crude parientes uxores
In thalamos duxerunt , aut probra multa admittentes.
Quod ſi etiam in tropicis in ſignis è regione,
Non modo ſordidis uxoribus nuptias junxerunt,
Etiam ipſi actiones Veneris amoris illegitimas.
Similia his oriens iterum Venus
Verſus occaſum labente Saturno admodum pravo,
Libidinoſis vetulis aut etiam ancillis conjungit.
Si vero Mercurius occiderit Saturno incedente per horam,
Luctus naſcentibus miſeris liberis præbet.
Rurſus ſi ſol quidem adſcendat, ſed hic occidat,
Lites & judicia de ſcriptis aut vetuſtis
Operibus habent, noxamque in his pertulerunt.
Jove autem horam tenente, quum Mars rurſus ſubjerit,
Inæqualem vitam dederunt ; nam modo quidem extulerunt
Sublime, glorioſoſque & felices valde poſuerunt,
Alias vero labefecerunt & opibus penitus ſpoliarunt,
Miſeriaſque vitæ cauſa & labores inducunt.
Hæc etiam ſi occidat ; viciſſim Jupiter horam ſervante
Marte effecit amplius ; quare tunc
Lacrimas & gemitus pereuntes attulit propter liberos,
Et uxoribus junxit inæqualibus. Liberorum ab aliis
Jam nutrices non amant ipſi neceſſario.

Omnes porro fratres ex alma patria
Alium in aliam regionem procul disperſit.
Laborum tamen priorum in ſenecta requiem dedit.
Ex termino autem adſcendens Sol è regione Veneris
Ad occaſum euntis locupletes ac ter beatos
Facit, & magnis conjugum immiſcuit nuptiis,
Sed pronis in venerem aut communibus amoribus,
Poſſeſſionem tamen propriam parentum largiſſimam dedit.
Verum fulgens ab oriente amabilis Venus
Et adſpiciens occidentem igneum ſolem
Copiam admirabilem & famam laudatam præbet.
Et conjugii cupidos amœnitatibus delectat.
Tunc enim venerabiles uxores honorant ſimul maritos.
Ex hora autem inſpiciens Jupiter Mercurium in adverſo
Ornat quidem divitiis & facundia & ſapientia,
Induſtriamque indulſit, & prudentiam circa opes regias,
Aut multorum hæreditates ac poſſeſſiones curantes.
Similiter quoque Mercurius exſuperans tractum horæ
Facit, ſole ad oceani occaſum vergente,
Bene lautos operibus & uberibus menſis,
Etiam liberorum ductores vel ipſorum poſuit regum.
Cæterum horæ inſiſtens ſol, occiduo vicina
Venere centro, corruptores lectorum exhibuit

Alie-

Alienorum, & uxores ſpeculati ducuntur
Ex lecto aliorum: ſed & ipſos non honorant,
Verum ſatiatæ libidine & laſciva venere
Rurſus ad alias domos & alios venerunt maritos.
Crebro etiam ipſa manu ſuorum maritorum coërcitæ ſunt.
Signis vero in tropicis pejora his ferunt.
Eadem quoque Venus facit viciſſim horam tenens,
Uſque dum Mars occidat, & pluribus quoque anguſtiis
Et carceribus illigavit propter fœmineam noxam.
Quæcunque autem in juventa poſſederant, ea perdiderunt omnia
In ſenecta; ſic egeſtate miſera indeſinenter vexantur.
Ubi verò Mercurius quidem urgeat in occaſum venire,
In hora autem igne rutilet ex adverſo,
Acutos animo & conſilio poſuit admirandos,
Bonoſque ſapientiæ, ac conſummatores in operibus.
Mercurio autem oriente quum viciſſim occidat Mars,
Horridum ſpecimen exſtat, quia in vita quidem ærumnas,
In foro lites, noxamque inter multas controverſias
Habent propter ſcripturas. Lunam vero intuentes
Aut etiam ſolem, faciunt homicidas.
Semper vero ruinam victus perficiunt in domibus.
Hæc ipſa etiam duobus aliis faciunt verſantes
Stellæ in centris, quæ modo recenſui.
Si adſcendat ex termino ſol, occidat autem luna,

Vel

Vel quidem altum in medio fecet cælum, aut fubterraneum
Centrum habeat, viros in primis celebres & præcipuos
Faciunt, etiam magnos interdum reges fecerunt,
Aut patriæ primarios, aut in populis optimos;
Ita autem quoque, vel fi ea centra prætergreffi fuerint.
Nunc quoque temperaturam cantabo & teftimonia,
Aut qualia fimul orientes aut fe invicem videntes
Stellæ faciunt: hæc enim veritatem clare aperiunt.
Omnia quidem igitur nullus mente fua cogitaverit
Neque ediderit. Sunt enim immenfæ & infinitæ per æthram
Formæ mutantium aftrorum erraticas femitas.
Quæcunque verò fuggefferint Dii, hæc ego manifefte tradam.
Jovi conjunctus Saturnus altus aut infpiciens quadratus
Aut fi etiam adverfus & ab latere trigono
Donat amicitiam regiam, aut magnum proventum
Similium virorum; ipfos utique famam optimam
Habentes facit, fubornatque infinitis divitiis
Et thalamis, campis ac opulentis arvis,
Prædis, & cujufvis generis gregibus, & fervis innumeris.
Dedit etiam maritimarum copiam navium multa alimenta advehentium,
Et actiones bonas, fed & magnum decus in operibus,
Et opimam fenectam ufque ad ultimam mortem.

Sed

Sed Mars quadratus aut è regione cernens
Saturnum frigidissimum, pravus pravo adversus stans,
Aut etiam simul incedens, graves noxas adfert,
Et egestatem infandam fert miseris mortalibus;
Præsertim vero si centris insistentes cernantur.
Tunc enim egenorum populi apparent,
Alienis foribus adstantes præ necessitate,
Aut etiam quotidiani cibi causa ærumnosè operantes,
Indesinenter laboribus gravibus attriti,
Nisi si Venus has formas viderit.
Atque alibi morte terribili ad vitæ finem venerint:
Vel naufragio enim & in mari quassati
Fluctibus dejecti sunt, vel in tetrico bello
Aut fluvio ingrato vitæ causa miserabiliter laborantes,
Aut ab latronibus aut in pugna vi capti
Venduntur coarctati fœdis vinculis.
Crebrò etiam feris captura & præda veniunt.
Aut quandoq; in immensis subito abruptis pereunt,
Aut laqueum sublimem aptarunt, aut in ruina thalami
Ut rursus contriti fœde animum intereant.
Hæc vero etiam diurna talia fecit, si perniciosis
Lunam quoque suis radiis pungat.
Quod si nativitatem juvent claræ aliæ
Stellæ; illæ autem ferantur non appa
Contentiones ac judicia frequentia adducunt mortalibus.
Si vero bona potiatur centri, noxia autem ab eo absit,

Leniora quidem trigonæ semper efficiunt tormenta
Forma consimili, & ab tetris laboribus liberarunt.
Solem autem subspeculantes tantis in luminibus
Aut etiam noctis præsidem Saturnus deficientem lunam,
Ex parentibus servis ipsos quoque facit famulos.
Sæpe autem oculis damnum luce spolians fecit,
Et parentes morbis, perfrictione & tussi cooperit.
Veneri autem vicinus Saturnus aut ex ulteriore opposito
Vetulas & steriles uxores & indecoras miserè
Dedit; & quadratus semper gravis Veneri:
Tristes enim nuptias & sine voluptate facit.
Sed minus acerba dedit trigonis luminibus splendens.
Verum his formis adspiciens Venerem, nunquam
Virginem concessit habere domi nuptam.
Crebrò etiam ipsos effœtos & sine liberis fecit.
Quod si solem quoque attestantem his inspiciat,
Aut ille etiam lunam, eunuchos omnino ponit.
Mercurio autem vicinus Saturnus, linguæ labem facit,
Et loquelis devinxit, nisi si letifer Mars,
Consentiens despiciendo solvat noxiam jacturam.
Etiam controversias quadratus & lites immittit,
Et m hispidamque mortalibus innutrivit nem.
Sic certe etiam adversi nihilominus gaudent trigoni.
Et in istis formis semper vaticinos viros
Ac librorum reconditorum valde cupidos efficiunt.

Jupiter autem eandem Marti pergens viam, aut trigonus
Duces facit militiæ naviumque & equorum
Et peditum, interdum vero magnos reges fecit,
Aut patriæ principes, vel in populis optimos.
Quod si non penitus bonum fatum nacti fuerint,
Sed stella alicunde obtrectaverit maligna,
Aut etiam declinaverint sub lumina solis,
Cum talibus viris semper volvuntur sub illis
Dilecti amicitiis eximiam speciem habentes:
Certe omnes bene locupletes & eximias opes habent.
Minora autem bona dant, quum sunt quadrangulæ.
Plane autem inæqualitatem vitæ in adverso positi
Hominibus faciunt, nunc quidem inopiam, modo divitias
Densas mutantes, semper tamen sufficientia dederunt.
Cum Jove autem Venus vitâ lætos sine labore
Ac bene agentes ponit, & voluptatibus connubii
Delectatos. Illos enim dilectæ tori consortes honorant.
Nam ex vilioribus ditissimos illæ fecerunt.
Sed & felix liberorum ubertas eos in domibus sequitur.
Sed & aliis ad Jovem testificationibus hæc facit.
Bona etiam Mercurio annexa magni Jovis stella,
Formis quoque in omnibus videns celerem Mercurium:
Ter felices facit enim semper regiam gazam

Versantes, & aurum ab populis pro tributo colligentes,
Et ideo celebratos, & auditos à multis.
Alii vero percelebrium virorum divitias tractant,
Alii ab fausta mercatura victum collegerunt,
Lucra vero suorum laborum idonea nacti sunt.
Alii rursus ornamentorum periti aut per picturarum
Peritiam valde laudati celebresque venerunt.
Hi quidem etiam puerorum ductores & in sapientia
Multum excellentes orationum pronuntiatores bonarum.
Quod si eos Saturnus fulgidis radiis cernat,
Tantis in actionibus subministros posuit.
Sin Mars cojerit cum pulchra Venere,
Contumeliæ lectorum & alienarum nuptiarum
Eveniunt: palam valde audacter ista facientes:
Et uxores horum cum multis lectum sociant,
Facile amorem aliis Veneris præbentes.
Similia etiam aliis in testimoniis faciunt.
Quod si Mercurius quoque amabilis cum his apparuerit,
Per istos judicia & certamina in foro adsunt.
Alii vero etiam turpia sustinent in alienis ædibus
Capti, fama autem mala urbem pererrat noxia.
Sed si Mercurio quadratus, aut adversus, aut in loco,
Eundemque metetur Mars, tristis admodum erit;
Lites enim propter scripturas ac judicia immittit
Domumque repente vacuam victu ostendit,

Crebrò etiam vincula inducunt pravis in operibus:
Verum trianguli producunt validos animi,
Et densis meditationibus decora concipientes.
Nitens autem Mercurius & conspicua Venus
Communem enitentes viam, bonitate excellunt.
Opes quidem primo dant, postea etiam orationum
Facundiam & bonam amicitiam honoremque in populis.
Insuperque cujuscunque Musæ peritos viros
Faciunt, hymnisque delectatos & cantibus.
Quod si videant lunam ac præstantissimum Jovem,
Etiam infulis decorarunt, & celebrati in populis
Eximiis præmiis propter certamina posuerunt.
Si vero etiam Mars his adsit testis,
Existunt statariis luctis optimi,
Pugilatibus robusti & plagis manuum
Et frequentibus victoriis exultant in agonibus.
Pulchra etiam luna & spectans omnia Sol
Se invicem videntes adversi aut quadrati,
Præcipue autem trigoni, quoniam ea prorsus optima
Forma est pravis & bonis stellis omnibus:
Si vero vacue videatur in signis apparere,
Utraque lumina fausta: sed hoc est multo præstantius.
Omnium enim optimum in signis adesse
Virilibus quidem solem, in fœmineis vero lunam.
Semper enim ad amicitiam proclives & lenes existunt,
Operaque facile & actiones perfecerunt.

Quod si in virilibus ambo egregia lumina appareant,
Crudeles, immotos & rigidos inspicias
Natos, nec tantillum animo subsecundantes aliis.
Quotquot rursus lunam quidem in virili, fœmineo autem
Habent solem; illis sane actiones operum
Aliter cedunt, quam quo animis suis ferebantur:
Ipsi autem sine processu, ac prorsus lævi homines.
Fœmineis vero in signis utraque inclita lumina visa
Timidos, omnia horrentes, aliis obnoxios.
Mulierosiores pectoribus, & in vita prorsus sine actione,
Alienæ terræ & erroris cupidi.
Aliud autem hoc rursus bonum oritur probis uxoribus:
Faciles enim sunt mente, ac maritis suis
Veniunt valde morigeræ, execranturque contumaciam.
Si vero in fœminea genitura duo lumina appareant
Virilibus in signis, hæc vicissim perquam virili animo
Horrida & dura est ac pectore inflexibilis.
Quandoque igitur luminibus per talia signa meantibus
Et Mars ignitus & pulchra Venus
Virilibus signis incedentes cernantur,
Et super hæc signum virile sit horonomi,
Suæ naturæ obliviscentur in lectis fœminarum

Re-

Reclines amore, quæ viri perficiunt.
Viciſſim fœmineis quando viri in ſignis
Habent ſolem & noctilucam lunam,
Muliebre vero etiam ſignum obtineat Cyllenius Mercurius,
Patiuntur probra multa, mulierum opera facientes,
Sæpe etiam ſementivæ partis teſtes abſciderunt.
Sic quidem virilia exiſtunt naturæ humanæ contraria
Lumina in ſignis ſuum curſum peragentia.
Sed quoniam mihi animus in primis cantare
Adſtrinxit neceſſarium fatum, clare nunc recenſebo,
Unde in nativitatibus oporteat vitæ temporis principium
Hominibus cogitare; aut viciſſim ubi deſinat.
Non ſane omnibus ſimul hominibus videtur
Qualicunque ex regione annorum apprehendere numerum:
Alia enim alteri nativitati ſolutionem aptaverit.
Quibus quidem ſol per auroram naſcentibus
Centro incedens apparet, ex ejus utique
Parte inchoare vitæ tempus annumerantes:
Sed in nativitate nocturna, ab lunari parte,
Quando autem extra centra Sol declinaverit,
Quâ in partibus declivibus poli
Meabunt præcurrentia, tunc ab illa ſtella incipe,
Quæ dominatur nativitati, & magnum robur tenet.
Si tamen & illam videris deviantem ab centro,
Ex

Ex hora tunc deinde temporum ſolutionem tu cogita.
Vitæ vero principium donec quærens inveneris,
Signorum ſpecta tempora, cujus ex ulteriore
Oriatur, illius quoque viciſſitudinibus dividere.
Ita enim plurium partium numerum quoque cogites,
Quotquot parca illigavit laborioſæ hominum vitæ.
In mediis autem regionibus, in quibus vita tribuitur hominum,
Diligenter ſpecta, ne radius ſive quadratus
Sive ex oppoſito noxii Saturni aut Martis
Aut ipſi ſimul occurrentes vitam amputent.
Noctu autem naſcentes etiam lucidus Sol
Crebrò radiis ſuis ſpiritu privavit.
Omnem nihilominus ſolutionem latere quadratus definit:
Maximus enim ille hominum terminus placuit fati.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM LIBER TERTIUS.

MA-

MANETHONIS APOTELESMATICORUM

Liber quartus.

Cælestium stellarum vias lance necessitatis,
Quibus in diem viventium hominum genus mensuratum est,
Fatorumque semitas humanas & errabunde lucentes,
Et non errantium lumina ignita persecutus
Signorumque poli circuitum, qui per terram
Et æthercam orbitam in incessabili defluxu
Erronee divisus administrat divinum mundum,
Ab aurora ad noctem & ab ortu ad occasus.
Has enim ex sanctis penetralibus natura in æthere vagans
Rectas conjectantibus definivit viris stellas,
Quibus vagaretur mundi hominibus faticina chorea
Ex sacro instituto ad claram inquisitionem means,
Ex quo & in quale mutatur unaquæque species.
Primum quidem igitur Titan totius Saturnus ætheris dominatur
Stella, quam Phænonta Dei hominesque appellant.
Hæc quando in peculiaribus suis apparet domibus,
Nascentibus mortalibus ad inspectorem horæ vitæ,
Locupletes ostendit & opulentia plurima potiri

Felices, & in vita etiam ad finem uſque ſemper faciles.
Sunt vero hæc collocata in domeſticis Saturni,
Signiſque apparens facit prædivites homines
Aquarius, diſpenſator nebuloſi Olympi,
Capricornus terræ & aquæ amphibium animal,
Et aries verticis ætherei terminus, veris initium,
Et libra ſplendida ad ſcorpionem gubernans æthera,
Et quadrupes leo, ſtellata ignita domus.
Hi ſemper faciunt homines bene fauſtos operibus.
Si vero in non domeſticis locis inclitæ per limitem ſuum horæ
Naſcentibus hominibus medium cælum lucidi ætheris
Aut illam horam omnium ſpectatricem circummeet,
Prorſus calamitoſos facit, & caſſos opibus & gloria
Indigos vitæ, & quotidiani victus;
Et omnes triſtitiæ experientes, lugentes in ædibus
Facit, & triſtem errantemque vitam ſubeuntes.
Jupiter vero in naſcentibus ſi glorioſam horam
Inſpexerit ſolem ignis calidi fulgore,
Aut medium cæleſtis viæ curſum in aëre ſecet,
Aut in domeſticarum promineat imperiis partium,
Auro coronatos viros aut ſacerdotes clamat
Futuros, multorumque præſides agonum,
Aut megiſtanas & alienarum poſſeſſionum
Miniſtros dominicos, quibus liberi & lætiſſima conjux
Virtuti dedita, laudataque, adferet domos.
Quum vero ignea Martis ubique fulgentis ſtella

In

In linea mundi medium cælum circummeat,
Tunc qui naſcitur erit inter duces optimus,
Satelles ferrum habens vigiliaſque principum
Fidemque robuſtam: quum vero ad exitum vitæ
Fatalis mortis venerit multis ærumnis collecto ornatu,
Aut per juguli inciſi guttur vitam ſanguine linquet
Vertebroſam cervicem uſque ad extremum nervum præciſus;
Aut per venenariam fraudem morbide finem habebit.
Sed coruſca ſtella quum occidens apparuerit
Signis, quam omnes cognominarunt Veneris
Luciferum, in ea autem hominum aliquis ortum habuerit,
Erit alienorum lectorum ſceleratiſſimus vir,
Tenebroſus, fraudulentus, domo carens, ſermone impudens,
Omnium vituperans, indoctus, ſemper innutritus turpibus.
Quod ſi Venus ſervantia horam lumina hominum viderit,
Argutos facit & circa operas bene muſicas,
Et ex muliebri laſcivia ſplendentes divitiis.
Illis fœminarum committuntur pacta arcana.
Illi præſtites erunt in ſacroſanctis feſtis,
Ubi virifugii myſteria peraguntur indicenda.
Siquidem enim medio in cælo hominibus apparuerit,
Significat victum opulentiſſimum, & millenaria
Imperia, & gloriæ immenſæ ornatorem faſtum.
Ex hoc honore myſteria celebrantur incredibilia.

Fulgida autem Mercurii ſtella apparens ad occaſum
Naſcentibus infantibus horoſcopum aut circa medium
Cælum, etiam ex orationibus facit commodum aliquod hominibus:
Ex calamorum ſcriptura & quæ ad Muſam elaborantur.
Huic quando Martis erat ſimili regione ſemita,
Aut menſurabit luminibus lumen adverſa in via,
Falſarios manuum imitatores aliis characteribus
Pernoxios facit & incommodos viſu.
Utrinque cornuta luna quando vitam definientis horæ
Lumine lunari in terra curvum iter metatur,
Huic autem Mars ſimili regione per æthera ſublimis meat,
Tunc ſane numine obſeſſus naſcens in tali forma
Exiſtit, attonituſque, & lunatus morbis
Et inſaniæ plenus, etiam cladibus ſtipatus,
Et infelicitati incurrens, quum in terra feratur:
Si vero verſus ortum circumcurrat medium cælum,
Prædivites ponit ac luxuriantes & ſic beatos,
Sed ſubolem fœmineam procreantes & bonos patres & immobiles.
Sed aſtro lunæ occidente genitus
Erit mercaturæ peritus, operaque multa
Naucleri vitamque eliget; & in peregrinitate
Maximam ætatis partem adminiſtrans deget.
Quippe erratica gyratio lunæ cornutæ ſemper
Obliquum ſuſpendens; manet tamen ſuperfuſus divitiis.
Solis vero indefatigata quando ignita ſtella

In

In medium cæleſtis procedat ſplendidæ æthræ,
Aut genitivam horam luſtrantia univerſum lumina jecerit
Circa ſagittarii locum, vel pectoroſi leonis,
Et cornuti arietis: quin & in geminis conſpectus
Propriis ſignis induxit ſolitaria imperia
Collocari, & ſceptra hominibus regia meditatur,
Divitiaſque felices ac domos beatas reddit.
Sed extra domeſticas regiones nativitati adſtans
Multorum liberorum parentes, opes tamen etiam copioſiſſimas, facit,
Et victum abundantem, vitamque ſine doloribus.
Cæterum non habebit regias dominationes neque thronorum ſedes:
Sed tranquillitatis inglorios ſine ſceptris hos cuſtodit
Et innoxios domorum gubernatores in opulentia.
Sic quidem fixarum & planetarum itinera
Per gyros circa mundum cum curſu feruntur.
Alia autem tibi dicam denuo ſigna divina geniruræ.
Si quando horas ſpectantia lumina lunæ
Naſcentibus hominibus per cælum fulgeant;
Stella autem Martis fulgore circumfluentis ad occaſum venerit,
Calamitoſos ponit mortales, & non vitales, & extorres,
Et macræ egeſtatis adminiſtros inopeſque;
Frequenter etiam ad malas artes verſus miſera morte periit.
Si vero locis extraneis horam ſervans Mars
Lumen promiſerit in genitalem uterum hominum,
Claudos pede fecit ac debiles & immaturos,

Ac dorſa incurvatos, aut mendaces nefarios
Et ſceleratos, opumque cupidos alienarum.
Quod ſi ad teſtimonium Martis veniens Venus
Oculum jecerit præfulgidum, in diurnis puerperiis
Ex igne jactitabunt artes, nigrique ferri
Incudibus malleo tundendis operati aut caminis.
Quum vero ſpectationem horæ indicem puerperiis
Mercurius deduxerit; huic autem Venus erit comes:
Sane tunc rhetoras viros & in ſapientia optimos
Futuros monſtrat, & aſtrologos divinos
Et in geometria inque feſtorum ſolennitatibus optimos,
Inque cælatis Deorum templorumque fundamentis.
Jupiter autem ſuperjaciens acriter ſtellam patris
Quum in perpendiculo mundum medium circuit
Signo, tunc vero ortum ſi quis hominum tulerit,
Erit onerariæ navis ad vehendas merces gnarus,
Naucleri artes venabitur, & in debitis
Cupide negotialibus vivet, & quæſtum
Communem omnibus conſtituet, ſed inſtabilia illi
Ex thalamis connubia erunt etiam in uxoribus.
Sed Mercurius quum domeſtice in circulis apparuerit
Et teſtificatio Saturni in æthere illi propinquet,
Rhetoras exhibent homines ac ſapientia optimos,
Ponuntque interpretes & aſtrologos tunc homines,
Pecunias vero in manibus & divitiarum actiones feret

Non

Non modo alienarum opum, ſed propriarum maxime
Ut conſpiciantur, & terræ ſecare fructum in tergis.
Quod ſi lunæ circulatrix inſtabilis ſtella
Mercurium conſentientem habeat in mundi via,
Et ſola Venus adſit pulchro ſoli,
Factores auri, & Indici eboris
Operarios exhibet, inque cogitationibus optimos
Fore, & cancellorum ac bene libratarum normarum
Ornatores, admodum elaborata polientes.
Mars vero ſplendens quum radiis Solis
Inferior apparuerit ac luna puerperio hominum adjuncta
Mutilationem deflendam in oculis ponit
Fore illis & obſcurantem caliginem.
Mercurius vero per familiaria verſans in domibus ſuis
Soſpitatorem ponit hominum medicamentarium virum,
Fore etiam illa ad panaceam parata,
Et in rationariis operibus ſemper curioſos.
Jupiter autem quoties Mercurio atteſtatura lumina ſparſerit,
Vagabundas peregrinitatis aperit hominibus vias
Ituros, & lectos fœminarum multo humiliores
Venari præter decus indigne furentes in fœminis.
Hæc quidem horarum ſpectacula. Nunc autem me oportet
Radiorum jactus & terminorum ardentia itinera
Et duodecim partibus diviſam aſtris involutam narrare

Zodiacam, unde nativitates artesque hominibus
Fatalem explent vitæ mortalibus incessum.
Primum quidem igitur Mercurius, manifestus Deus, quando etiam Jupiter
In lumen Martis fuerit jaculatus splendenti lumine,
Aut in domesticis terminis igniti apparuerit
Ætheris, athletas variosque luctæ editores præsignificat
Robustissimos futuros, sive in victoriis sacris
Coronas laudatissimas, & bene audientes in luctis.
Si vero istis ambobus Saturni attestans stella
In propriis terminis exserentem ora seriem teneat,
Facit quidem carituros coronis, & unctores optimos
Puerorum exercitatores monstrat, & gymnasii adsessores.
Quod si etiam spuma genitæ Veneris celerem stellam jaciat
Radius Mercurii, & vicissim veniant
In propriorum terminorum ambo viam cæli erraticam,
Comœdos & verbosarum cantionum modulatores viros
Ostendit, & lascivorum sermonum procaces cantores,
Ac nablii pulsatores choris, item citharæ modulatores,
Saltationumque gnaros, & excellentes in thymelis.
Quando autem Saturniæ lumen stellæ nitorem ætheris
Igniferis radiis exadversum tetigerit fulgide,

Ac duplicia in alternationibus appareant fulgetra horum
Suorum terminorum ; facit præcentores threnorum, indecoros,
Cedro gaudentes, pyra artificio novo exſtruenda callentes,
Veſpillones, comploratores obeuntium, cadaverum miniſtros.
Si Mars occidat quum Saturno adeſt in centro,
Mercurius vero æqua regione in ambobus appareat,
In terminis & centro ſuſtineant lunam,
Homicidas faciunt, latrones, perpetuas noxas,
Lucri diriſſimi venatores, qui in tormentis
Curvè puniti cruciarium fatum vident
Amariſſimis mucronibus adfixi in clavis,
Volucrium prandia, & canum laniamenta fœda.
Jovem vero quum ſplendidum jecerit candidi fulgoris radius
Mercurii, & mixtim alternaverint terminationes,
Rhetoricæ exhibent artis ac ſapientiæ optimos
Æmulatores & callidorum ſermonum, juventutemque egregiam
Grammaticamque exercitationem in pectoribus habentes.
Sed quum micans Mercurii Cyllenia ſtella
Luciferum radiis tangat Venerei candoris,
Ac lumina obtinentes in cælo ſtelligero
Duodecim partium habeant gradum, quando homines
Geometras monſtrat & mathematicos orituros
Aſtrologos, & magicos ſacrificulos, vel vatem poſuit,

Et auſpices, & claros aquæ interpretes fecit,
Quibus pelvium inſpectio committitur aut umbrarum eductio.
Venus autem radios in aërem inſtar faculæ emittens
Simul cum lumine Saturni ſtatuit mortalia opera
Miniſtra Deorum ſacrorumque æditua attonitorum,
Mentemque lunaticam propheticamque hominibus.
Solem vero radiis Mars flammantibus jaciens
Luna feſtinante graviter eadem Veneri via cum illis,
Effœminatiores fœcundorum puerorum matribus ſimiles viros
Et in caſtratorum ſacris futuros ac præſtigiatores præſignificat,
Ac magnæ errationis ambulatores, miſerè viantes,
Infortunatos, laboriſque mali ſucceſſores ſemper.
Si vero lunam obliquantem candide jecerit
Radiis aureis jucunda Venus,
Aut communiter in eodem polo per circulos tranſeant
Duodecim partibus, prædictores ſacris inſeſſos
Viros indicant, & in ſacrificiis optimos,
Myſtica curantes factores vel orgiis deditos fore.
Mars vero Mercurium perſplendidum radio jaculans
Aut curſum aut æquam partem incedens cum hoc lumine,
Corporis cuſtodes aut viciſſim corporis altores
Falſarioſque facit & in mendacibus præſtantes,
Et in numina contumelioſos, maleficos, æternum inviſos,

Et inverecundos in alienis damnis,
Vituperatores hominum calumniosos, quibus excogitatum
Ad fraudem dolosam veritatis prope veniet.
Quando autem cum his quoque Cæli filius Saturnus videbitur
Signo, & apparens in æthere clara rotatione
Aut versus sagittarium jecerit fulgoribus domus,
Aut ad piscosa ac maxime borealem choream,
Ubi virgo est circa lancem leonis,
Et piscatores & viscarios fraudulentos
Sagittariosque ponit & avium nutritores,
Ferarum institutionis peritos amabilis,
Quibus ferina generatio mollitur mansuetâ disciplinâ,
Et animalium agrestium magistros cubilia lustrantes.
Horum non infelix quidem est vita, sed laboriosa.
In summo autem errans Saturnus lunæ radiis propinquans
Duodecim partibus in alienis suarum,
Bajulos onerum, & aqualices, & purgatores viarum
Circa bivia, & miseros sulcorum fossores fore
Nuntiat, & lavationum purgatores balneariarum
Et in pravis libationibus membra vi soluta coquet,
Nec volucribus edenda nec agnivoris lupis.
Præter eos nascentur fructuum satores viri,
Prælorum antliatores, in aqua senescentes,
Rigatores cibi, oleratores, aut laboriosi
Florilegi, & terræ scrutatores, & subministri
Operæ difficilis, quibus saxa ab monte cæduntur
Aut æs aut stannum & nigrum ferrum.

Sic omnia in terrâ hominum ſolertia inquirit.
Quod ſi lumen Saturnium ad verticem Martium venerit,
Illuminans ſpectatorem malus malum candefacti
Tum in terminis propriis, tum in duodecim partibus
Mixtim incedentes trigonum exhibente fulgore,
Ventriſecas, & cadaverum conditores immanes
Fore ſignificant, & mercaturæ veſtigatores,
Et odioſos putridoſque artificiis putentes,
Ubi malus odor & teterrima opera patrantur.
Sol autem invictus quum viderit igneam
Stellam Martis celeribus radiis ſplendidorum
Signorum quadrangulam cæleſtem viam
Cornuti tauri & anhelantis leonis
Et arietis animadvertentis in puerperiis humanis,
Fortium operum facit laborem ludentes homines,
Turbæ captatores, induſtrie & grate inſanos in theatris, veſtigia
Aëre figentes, in pegmatum operibus petauriſtarios,
Æthere & terrâ dimenſa opera facientes,
Mimos vitæ, ſannæque artifices, contumelioſos in riſu,
In ſolo peregrino ſenectam agentes, in extraneo ſepultos,
Volucres terræ, urbis omnis ſine urbe germina,
Stulte ſapientes, viles, indecoros, turpiter ridiculos,
Caput compactos, ſine tunicis, ſemper verticibus nudos,
Quorum vita ludificationis artem expreſſit ſimilem.
Si vero cum ſole & Marte etiam Venus conſpiciatur,

Funambulos facit, grallatores, ſuperne in terram
Vicinia mortis dejicientes ſeſe,
Quorum greſſus mors eſt, ſiquidem in errores venerit.
His autem mixtim omnibus Saturni ſimul vagans ſtella
Fabros murorum ponit, & audaces tegularum figulos
Operis ex luto & lateris & bene formatarum normarum
Cancellorumque directores, ſemper laboribus adſuetos.
Sin autem parium partium vias Venus Marti illuſtraverit,
Sive trigona in inceſſu, ſeu quadrangula,
Aut permetetur lumen inacceſſum illi ſtellæ,
Sed bini rurſus eundem ſimul exſultent potiti
Duodecim partibus æqualem curſum in ſplendore agitatum;
Tunc genitos denuntiant futuros
Meribibulos vini, temeto lætos, repotiorum auctores,
Epulones, thiaſis ſemper comeſſantes, intemperantes,
Die pro nocte utentes, ſomno tandem repoſitos.
Præterea adhuc multo pejora eſſloreſcent
Fictis comis ludentes, legitimorum lectorum fures iniqui,
Adulteri, ſanguine fluentes ſemper, nova forma ſe oſtentantes,
Lenonia opera patrantes, ſemper pravitati mulierum

Con-

Conſiliarii, fraudulenti, male-conſulti, turpium magiſtri,
Scientes, quorum uxores vendant thalamos conjugum.
Quando autem illos Saturni in damnum ſplendentis ſtella
Comitetur verſus locum per non domeſticas vias,
Omnia patientes, fellatores - - - - - - -
- - - - - - converſo more libidinoſos,
Demonſtrat orituros, ac ſcorta alentes præſtigiatores,
Scortationis incontinentis doctores, turpi quæſtu lætos,
Hoſtile abominandum libidinoſum cor habentes,
Omnium vituperatores, vanos vitæ execrabiles proventus.
Quum vero fulgidis radiis Saturnus in Venerem
Canduerit luminibus flammæ graviter meantis tractu,
Ac Mars igneus adſit cum iſtis vexationibus,
Pelliones facit, corii operarios, & in ſellis
Sutoriâ arte variegantes exquiſita;
Muliebriter loquentes, & vilitatis mulierum gnaros ſemper,
Structuræ principes, vel in navis texendæ artibus,
Aridæ materiæ ſucciſores, è ligno polientes egregia,
Et ex cæſo ſaxo aſperiore domum excitantes,
Aut lapides levigante labore vitam regentes.
Illis verò Mercurius ad terminos ſi venerit
Domeſtice ſpecioſum habens lumen Martis aſtro,
Exactores facit, ac publicanos violentos

Ori-

Orituros, graveſque pecuniæ raptores, ac ſuſceptores operum,
Unde jacturæ & bonorum nudationes exiſtunt,
Et calumniæ accuſationumque artificia.
Quum vero coruſcatio radii ſplendidus Mercurius
Circa lunam obliquum labyrinthum concitaverit,
Aut ceciderit eodem tempore ad ipſas flammas lunæ
Duodecim partium adverſa lumina mundi,
Pernoctantes in agris monſtrat venatores fore,
Retibus & paxillis bene firmis attendentes,
Inque æthere procreantis generis inſultatores aucupes,
Et indigos facit cibi fatigatos in operibus.
Si autem domeſticos quoque terminos ſimul ambo tetigerint,
Ligni pictores homines, picatores doliorum, navium unctores,
Genuinæ formæ deorum effictores, vultus ſimulatores
Ponent, aut ad lineas veſtes artificiis eximios,
Pineumque velamen componentes cum oleo
Laborem piceum laborabunt manibus.
Radius autem micans lunæ Venerem
Luce nova tangens & Marti teſtimonium dans
Alienorum thalamorum monſtrat corruptores viros
Fore, adulteratos lectos domibus habentes.
Quod ſi fœmina genita in die hujus ſplendoris,
Prorſus communem quæſtum venatur viris mixta,
Et ex proſtitutione habebit victum facilem ſemper.
Mercurii vero lumina ſi Saturnum in ſummo tetigerint;

Et

Et Martem bellico ſtrepitu lætum ſi inſpexerint,
Vel Dionææ Veneris celerem ſtellam jecerit,
Tunc libidinoſas facitque lepide natas
Meretrices & frictrices virilia opera patrantes.
Quod ſi æquali parte Venus appareat Mercurio,
Viris peregrinis & alienis mixtæ
Dominæ magnarum rerum ac domorum produntur.
Hunc ſapientem adſpiciens per quaternionem robuſtus Mars
Non bonum faciet, ſed noxium ſuper omnia definit
Offenſas ſomno viſas, & imaginationes ac inductiones,
Et expergiſcuntur mortuorum horriditatem habentes.
Candens autem ſtella Martis radiis lunam
Lucide tangens æquali parte per Olympi vias
In ſummis centris ad expoſitionem aut immitem
Infantium ſeu fœmellarum ſeu maſculorum vitam trahit,
Non tamen ad mortem procedet expoſitio iſta.
Negantibus autem fœminis nutricibus ſupponitur extraneis,
Et ſiquidem inſpexerit nativitatem Saturnus, ad jugum venient
Servitii laborantes: Jove autem inſpectante
Diem liberum habebit factus filius extraneorum,
Surreptus parentibus, non naturalis in ædibus;
Et cum duplici nomine inque duarum urbium fama
Vivet alienorum parentum, non unde effloruit,

Idque ex amore per pecunias orto ac adoptionibus extraneorum.
Verum si Saturnus lunæ æqualis exstiterit,
Aut exadversum apparuerit vagantis mundi itineri,
Omnino ad expositionem infantium istorum genus erit,
Quorum procreatio ab matre arguitur viris serva,
Et patris autem est libera dominiis.
Quod si Venus his attestans venerit,
Minora quam patrum matris efficiunt puerperia.
Si autem Mercurius lumen Jovis aut æquale
Processerit, tum quidem genitus tunc mortalium
Præstantissimorum parentum cernetur, cui patri mater
Virgo in thalamos addetur mariti inexperta;
Erit autem in nativitatibus lumen fratres raros pollicitum inspiciens.
Quod si ad hæc formam Mars, igne coruscans stella,
Veneri conduxerit adhuc Saturno etiam inspiciente,
Aut post viduitatem mater cum patre hujus conveniet,
Aut ob adulterii libidinem astutam ducta.
Sol vero Saturni & Martis stellas videns
Radiorum missionibus candentis Olympi,
Navigrados producit & in aquis euntes viros
Fore, navium gubernatores insomnes,
Primosque earum principes, qui sæpe naufragiis
Procellæ impetuosæ vitam linquent in salo,
Natantes fati breve tempus in aquis.
Præsplendida autem stella quum cani Saturni

Solis luminibus per cælum sit æqualis,
Tunc nascentium infantium patrem prius
Matre in tartarum mittit mortiferum fatum,
Et bona paterna corrumpet ac magnas opes,
Sed & fratrum mortes vident priorum;
Divitias autem ex multis mortibus magnas jactaverint.
Sed si lunæ lumen æqua parte accedat
Ad lumen Saturni, testis vero in signo tali fiat
Etiam Mars, mater prior patre ibit ad inferos,
Seu difficili partu rupta, vel per morbum;
Abortientibus autem fœminis hæc arcana mala dedit Venus.
Jupiter vero quum & Mercurium & suavem Venerem
Radiis fulgidis jecerit candefacientibus mundum,
Veras sorores facit illis hominibus
Uxores cognatasque; & pariuntur ab illis
Viri doctrinæ præstites, & in cathedris
Grammaticis populi vitam pascentes.
Sol autem indefatigatus quando Venerem Marte simul
Radiorum jactibus igneis despexerit,
Politores insignium peplorum, & fabricatores talium
Telæ operarios fore, vel ductores optimos,
Factoresque gregatim errantes in universo.
Mercurius vero quum Jovi & Saturno versuto
Radiis nitentibus flammæ facibus propinquet,
Templorum curatores sacerdotes, vel æditos venerabiles,
Scribas, & fanorum antistites viros clamat,

My-

Mysteriorum ministros, sacrisque præpositos in corona.
Quando autem Venerem in radiis jactu lucis tangat
Martemque rursus ignitum tardus Saturnus, tunc nascentes
Terræ laboratores vivent plantarum sationem amantes
In aliena terra ac domestica assidue.
Accipient autem lectos sine pactis non per leges,
Ex conniventia autem occurrentes uxoribus.
Venerem vero spumæ prolem & tortuose meantem lunam
Flammiferis radiis jaciens armiger Mars
Mechanicos facit & tormentorum compactores viros,
Fabrilisque artis principes, vel primum excogitata artibus
Miracula expolientes in valido animo
Futuros, aut delubrorum tutelis præfectos,
Operarios manibus & maxime viriles & optimos,
Onerum gerulos & laborum molestias in voluptatem vertentes.
His vero Mercurius noxiis in formis apparens
Loquutuleios facit, & turpium dicaces viros,
Stultigarrulos sannæque auctores, contumeliose ridentes,
Et in sermonibus de virtute fabulas varias habentes,
Calculis ludentes & quæstibus ex vulgo,
In susurro viventes, errones suæ terræ semper.
Sin autem Venus & luna cum sole & Mercurio

Teſtes mutui medium cælum circumeant;
Siquidem in ſignis biformibus exiſtant
Piſcibus aut geminis, ſimul ſervantibus in æthra
Sagittarii prope circulum, aut verſus ſpicigeram caſtam
Virginem, tunc duplicis partus naſcuntur virorum
Corpora, & triplicium fœtuum mirabiles ortus.
Et ſi quidem Jovi Venus in pari luce occurrat,
Erunt maſculi duplices origine, mixtim vero illis
Puella ex puerperio naſcetur poſtrema.
Cæleſti autem Saturno inſpectionem obtinente
Fœmineus geminarum erit partus ſine maſculo.
In malitia autem Martis exadverſum lunæ
Splendores mittentis, qui naſcitur tunc hominum,
Corpus membris ſupervacuum naſcetur; modum egreſſa membra
Præter naturam humanam monſtrans hominibus videnda.
Quum vero in bonis locis ambulent per æthram
Mars in puerperio fulgens & vorticoſa luna,
Faciunt feroces, multa ſcientes viros ſuper terram,
Principum amicitiis fruentes, ſed in mundo
Multum vagantes, peregrinitatibus Martia commoda habentes,
Et omni militia imbutos in quæſtibus.
Si vero Saturni damnoſum lumen inſpexerit in æthere,
Duo autem aſtra è regione appareant horum lumina,
Tunc quibus nativitas humana incipit viris,
In infelicitate laborioſâ omnis vivet,

Morbidos in membris faciens homines, mæroribus familiares,
Et dolorum noxiorum ac non evitabilium adſeſſores.
Luna vero utrinque cornuta curvo curſu quando cernetur
Martis in quadrangulas poli obliquitates gradiens,
Quando item ſubeunti terram ab termino æthræ
Mercurius circa illos & adverſus conſpiciatur
Signo, mundi pravos ſpoliatores viros
Efferet, januarum effractores alienarum,
Fures tetros, & nocterrones ſecretos.
Illi deprehenſi in alienis ædibus
Carceres habitabunt cuſtoditi catenatim,
Et in violentiſſima morte vitam relinquent,
Aut horrendis gladiis diſſecti, aut ſecuribus,
Aut laqueum infelicem in cervice alligantes
Spiritum amarum linquent amari fati ex neceſſitate.
Venus autem ſpumæ ſuboles mortalium horoſcopa lumina
Videns, ponet quidem in repotiis elegantes,
Dulce bibentes, thiaſorum comeſſatores, & ex mulieribus
Alienis ad amores efficacia philtra gerentes,
Et adulterando ſtudioſos, in quo libido, non Venus caput eſt.
Jupiter autem ſplendens quum horoſcopum viſum intenderit,
Et formoſos facit, & fortunatos, & locupletes,
Et in dignitatibus plurimis patriæ firma ſentientes.
Huic autem dum Mars mixtim ſimilibus greſſibus

Figuraverit per mundum, veſtigio debiles, membro tabidos,
Nervis infirmos, podagroſos, incommodos viros clamat
Fore, ferme emortuos digitos habentes.
Nactæ autem fœmineam ſortem mulieres, ſi Saturnus horæ adfuerit,
Naſcentur ſplendidæ, opulentæ, felices in ædibus,
Fidei dignitatem colentes, ſed erga viros
Communiter vivent criminoſe noctes tranſigentes,
Alienos thalamos lucro vitæ componentes.
Sol vero indefatigabilis, ignitum lumen, quando venerit
Virilibus ſignis in æthere ſacræ ambagis
Viam luciferam, fœminea vero habeat recens lucentia luna;
Tunc quotquot naſcentur in hominibus, optimi
Viri, optimi operarii, liberis animis inſtructi,
Inſignes quoque nobilitate, laudabili indole, viſu digni,
Gloria pleni, patriæ curatores, aut etiam violenti.
Si vero alternent, luna quidem ad virile,
Sol autem ad fœmineum in variegatis per animalia aſtris,
Segnes exiſtunt, & inertes, & timidi,
Imminutione animi nubiloſa cogitantes.
Sed quum ad fœmineum occurrent euntes
Ambo, luna ad finem currente poſt perfecta omnia,
Vagabundos, peregrinitatis amatores viros fore
Clamant, ſemper lætos mutationibus loci,
Et urbis ſerias ad extraneos portantes

Consuetudines & decus, mensurata negotia habentes,
In propriam verò patriam vitam instituentes vituperabilem,
Domesticorum operum obliviscentes, non externorum.
Quum vero virilibus uterque magnum lumen jaciant
Signis circa locum stellis defectum, tunc nascentes erunt
Audaces, ferocibus animis furentes, inimici sociorum,
Fidissimæ amicitiæ vexatores, inconsiderati,
Non ad unam vitæ semitam porrigentes mentem,
Sed alias aliam vitam facileque mutabilem habentes,
Actiones variantes semper rationesque quæstuum,
Et ex aquaticis laboribus & ex maritima vita
Familias pascunt & ex portubus peragunt,
Vulgariumque sermonum peritum cor habentes.
Qui autem lunæ cum sole congressum in mundo habent
Signo occidente, hominum genus erit hebes,
Vel furibunda insania domitum semper,
Correptum, animo morbido, semper morti vicinum.
Omnis enim hominum mens, siquidem communia illa vitæ
Non intelligat animo, & cum adimente sensum luctetur
Intemperantia, mortua est etiam priusquam lucem oculis viderit.
Mens enim hominum stupida mortuis similis.
Si vero luna obtineat universi mensis semitas

Vincula tractus sui, lunatica apparuerint
Genera mortalium illa omnino & umbris similia,
Et corde infatuata, & instabili ratione
Intus sapientia, multaque inconsulta, & hominibus prædicentia
Inspiratis sermonibus revelationes arcanas
Futurorum operum in vita & vivendi vias.
Quod si etiam ignea stella cum his apparuerit
Martis in circulis volutatione celeris mundi,
Visibus divinis occurrent illi,
Mente cernentes umbris videndas inferorum formas,
Et in annuntiationibus Deorum ac offensis semper
Irati, tristem vitæ finem videbunt
Umbrarum gementem speciem ubique cernentes,
Quarum effectrix dea amari terroris dat initium.
Marti occidenti si medium cælum Saturnus videat,
Erit Græcorum osor ex ortu, laudemque deis
Nequaquam præbens, & iniquus cogitationibus abundante ratione
Diversa sentiens, non facile miscendus, procax & fraudulentus
Exlex, malignus, vetita edens, expers convivii,
Alienorum bonorum cupidus, qui propter animum
Populis odio erit præ stupida stoliditate.
Mercurius occidens & Saturnus horæ virorum præsidens
Luna peragente medium cælum in nativitatibus,
Aptos simulacris faciendis, manibus statuas formantes, Deorum fictores,

Æ

Æris tundendi ſolertia coloſſorum fabros præſtantiſſimos.
Jupiter autem in alto vagans novam ſtellam lumine incendens
Horam vitæ inſpectricem ſole illuſtrante,
Oſtendit nativitatis regiæ viros fore
Conſortes ac participes, & ex ſapientia famam habituros,
Ac rhetoricis orationibus cum felicitate callentes
Opes ac victum fortunatum lucrari.
Mercurius vero ad horam, hominis tranſitum, quando venerit
Occidente luna ſub infimos terræ fines,
Viri erunt denſiſſimis divitiis, & in menſis
Fideles urbis diſpenſatores, inque uſuris
Et commodis degent vitam multam feliciter regentes.
Sin autem Venus ſub terra trahat curſum ſtellatum,
Et Saturnus cæleſtem viam medio ſpectabilem monſtraverit,
Infœcundas tunc exſeret ac ſteriles viris nuptas,
Seminis inopia liberis lectos infantibus defectos ferentes.
Jovis autem lucide vagans ad hæc teſtis ſtella
Exhibita, alienorum liberorum ſuppoſita germina,
Viris ac mulieribus præ amore externos.
At ſi æquali ſede Mars circa ſigna iſta fulgebit,
Naſcentur libidinoſi, geminorum genitores, cum viris miſcentes,

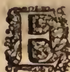
Criminantes naturæ rectam viam, inque urbibus
Alienis vivent errantes in turpi fama.
Quando autem ortum diriget Saturnus horam tenens,
In pravitate vero lunæ adſpicitur lux,
Solis item radii declinant ab Olympo,
Expoſitionem habebunt, alentur vero ab extraneis.
Quum vero Venus inſpexerit conceptivam horam
Naſcentium, ac comitetur Saturnus & Mars cum ipſo
Lumine candente noxio, tunc erunt
Ex liberta regia ſemiſervi.
Sed quum æqualia Saturni videantur lumina Veneris,
Plane ſervos ponit ſimili jugo ſervientes,
Et ſervilis generis natos ex parentibus.
Hi dominiorum amaras habebunt neceſſitates
Et ex aliis domibus rurſum aliis ſervient
Septies dominas & quinquies novantes.
In ſenectutem vero venient gubernati ſemper.
Solis autem radii non domeſtice ad hos
Gradientes, vincula & accuſationes ferunt
Viris diſpenſatoribus, & rurſus liberationem damni
Periculorumq; luctuoſorum ac triſtium ac hoſtilium.
Idem genus illis quoque imperabit, ſi quidem ceſſat.
Sed ex adverſo in medio cælo quum Saturnus Marti fulſerit,
Ab feris illatæ mortis caſum ſtatuunt gravem:
Quorum carnes diſtrahent aut montani leones,

Aut ſues fulmineo dente , aut cruorem ſitientes urſi.
Quibus in figuris quiſquis naſcitur , etiam ruinas domuum
Metuito , aut lapſus ab alto ædificio.
Omnia enim hominibus exſiſtunt juxtá parcam inevitabilem ,
Prout ſignorum circularis profectio ſecabit æthe-rem
Miſcentibus ſe ex ordine & diſcedentibus ſimula-cris.
Sic quoque hominum nativitas inter labores vagatur
Aut vitam aut mortem quærens cælo errantem.
Talia igitur cæleſtium aſtrorum elementa efficiunt,
Quibus & vetuſtum & præſens & ſequens tem-pus menſuratum eſt
Definitis ſæculis, & in ſæcula comitatur.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM
LIBER QUARTUS.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM

Liber quintus.

x adytorum ſacris libris, Rex Ptolemæe,
Et reconditis columnis, quas reperit excellens ſapientiâ Hermes,
Tum cæleſtium aſtrorum propriis ad providendum naturis inſignivit,
Conſiliarium ſolertis ſapientiæ Aſclepium nactus,
Tum cerâ figuras impreſſas retinente effingens ornavit
Florilegæ Muſæ jacientium mella donarium apium.
Sed certe noctem nigram ſub cæleſti choro aſtrorum
Infinitis filis loquentem hanc doctrinam adinveni.
Neque enim ullus tantæ ſapientiæ excogitavit decus,
Niſi ſolus Petoſiris mihi longe amiciſſimus vir,
Cujus tenuis labor hic, Ptolemæe, eſt.
Hominum nativitates, quas nexuit infinitum ævum,
Ex ore ſacro ſapientiſſimus dixit Homerus
Labiis ambroſiis & nectareo pectore,
Folia, quorum alia quidem ventus in humum fundit, alia autem ſilva
Florens effert, veris autem ſupervenit tempus.
Sicut virorum generatio hæc quidem naſcitur, illa autem deſinit.

Fa-

Fatum ſane neminem ajo effugiſſe hominum,
Non bonum, neque vel malum, poſtquam priora contigerunt.
Sed ad quid mihi iſta amicus ſuggeſſit animus?
Sermonibus cæleſtibus ferens interpoſui ridicula,
Aurea æneis, quoniam & divina decreta
Tanquam concha auro inducta eſt. Aurum vero
Exornatur conchis maris penitus purpuraſcentis.
In omnibus ſermonibus & propria cogitatione
Exponitur mentium induſtria bene compoſito opere.
Quod ſi horam fefellerit, ſimul evanuerunt omnia.
Hora autem accurate ſignificat hominibus decreta divina.
Tum ævi genus eſt radix naturæ multiformis,
Stellæ ſeptem, Dei quidem, ab cælo - - - -
Quæ zonas continent ſuperne, quas ſeptem portarum
Zodiaci circuli curvaturæ exhilarant
In propriis terminalibus ſublimitatibus aut in domibus.
Jupiter, Mars, Venus, Luna, Saturnus, Sol, Mercurius
In congreſſu, Rex, magnos præbet reges.
Ut ecce in congreſſu Macedo Rex natus eſt,
Quem acutis cogitationibus, ſimul ſceptris extulerunt.
Sed & tu in congreſſu, verum non in eadem hora.
Sol ſatrapas medium cæli obtinens exſeret,
Et Mars militiæ duces in ſuis domibus.
In Martis vero domibus etiam Jupiter exhibuit judices.

Et horum unusquisque, quando in centris sunt lumina:
Si vero minus intente adspexerit, evanuerunt omnia.
Quemadmodum quum in magnis figuris alia adspectaverit
Stella molesta, ex fascinante oculo vulnerat.
Ita molestis stella bona oculos adferet
Aut quadrata figuris aut in adversis fulgens.
Orientem quærens & apparentiam in contactibus
Nocturnum cave Saturnum & matutinum Martem.
Principatus enim illorum omnino existunt acerbi.
Sicut ignis ardentis micantes flammæ sunt in silva
Cum impetu aggressi, & exstinguitur statim in ipso vigore.
Quod si adspexerit Venerem, non insanit, sed evacuatur.
Saturni autem verere semper in omnibus mortem.
Frigidus enim est illic Saturni jactus & compingitur vespertinus.
Si vero ambo per discordiam habeant eum in cuspide,
Ibi tum seditiones & noxa altera post alteram difficilis.
Sin simul incedant comites aut in unum locum,
Bona moderatione gaudent, nec ultra habent controversiam.
Fervidissimus enim frigido admiscetur Mars:
Frigidissimus autem jactus Saturni refovetur calido.

Amabilis Jupiter per omnia Saturnum comitans,
Cumque omnibus astris; sed in sole maleficus.
Nam cum hoc versans dissipat paternam domum,
Et facit extorres & in navibus errones.
Sol Veneri immixtus est pessimus.
Dolorem, infaustas nuptias, crimina, contumeliam, necessitatem
Et querelam in lectis indecoram & varios tangentem.
Etiam occidens Saturnus aut subterraneus quoque
Splendidiores actiones in externis locis
Ad quæstum indicat & sero acceptam quandam fidem.
Si vero inspexerit Mercurium Mars in termino fulgoris,
Thesauros monstravit, & ex terra opes dedit.
Atrox animis semper perditissimus Mars,
Non adspiciens Jovem, neque formosam Venerem.
Est enim hic malus, quum in centro means
Quantum valet, videbit resplendentem Venerem.
Omnis stella est pacifica aut prava
In nativitate: noxia autem, quando citato reditu festinans
In propriam regionem ipsa per adscensum veniat.
Tristium astrorum efficaciter nosce hæc dona.
In solis autem liberis improbi sunt datores,
Dantque subolem ad luctuosam oculis lacrimam.
Mars & Mercurius consentanea centra nacti
Excelsos, promptos, magnanimos aut violentos,
Offendentes ausu, & lapsantes in gloria:
Aut enim pœna coërciti gravantur,

Aut iniquas criminationes passi calcantur,
Aut patriam fugiunt expulsi identidem.
Si tamen Saturnus huic figuræ testis accedat,
Vinculum solvens gloriam reducem dedit,
Et tempestati amaræ dulcem infundit serenitatem.
Mercurius maleuolus simul & igneus Mars
Aut occidentes una aut subterranei
Spe insatiabili magnas dignitates cogitant.
Opibus enim fortunati & armis loricati
Cælestibus astris postea castigantur,
Aut astrorum, spirantes propter suam fidem infidam,
Cælestibus jactibus tanquam stellæ veniunt in opibus.
Venus quoque occidens mala, sicut noxius Mars.
Sed hic quidem adfligit mentem ac corpus humanum,
Venus autem acerba & fascinans est in lectis.
Mercurius & Venus propriis partibus humiles,
Rasos capita mimos plebi ridiculorum.
Non bonus est Mars insultans Veneri:
Æmulationes enim facit metuendas, & venena dira,
Et stomachorum secretorum dolores, ac morbum nervorum.
Mansuetus est Mars ad Jovem semper sine centro.
Crescens vero bona in omnem partem est luna,
Si fugiens Saturnum ad Jovem primo veniat,
Et deficiens pulchram quum Venerem comitatur.
Minor autem vel major plena ad Martem pessima.
Pleno lumine luna ad Saturnum est optima:
Divitias enim multas præbet, sed non ad gloriam.

Pleno lumine autem defluens radiis Saturni
Mentibus vagantes, alienatos ſenſibus,
Ex propriis carnibus deguſtantes, in ſacris
Animo murmurantes tetricum in morbum ex ira,
Et altarium fures ſacerdotes, honoribus divinis prophetas.
Solem luna quando contactibus adinvenit,
Magiſtratibus divitias præbet, egeſtatem ſuperinducens.
Non peculiarem præbet adſpectum Dea, ſed aliquem ſplendorem
Deterior ſole mutuatur; non ſtabile lumen
Concilians, quamvis fœneratum, perdidit, par effecit.
Ita quoque divitiis inopiam impoſuit ferens
Repellente invidia reddens mutuum.
Commiſſura lunæ damnoſiſſima eſt mortalibus.
Sed & ſi adſpectum ſolvant decreta, illa permiſerunt
Pauperem, operarium, ærumnis obnoxium aut erronem.
Solis centris Mars è regione obverſans
Liberis & parentibus pugnas aut inſtabilem iram.
Et contrarius Mars inveniens partibus lunam
Laqueorum vincula, carceres, bella, indecentem vitam.
At ſi ab centro Mars partium propriarum adverſarius
Æmulos artis in labore ignis aut ferri.
Et Veneri contrarius Mars non temperantem adulterum.
Flectentibus ſignis ſi quando inveneris tunc virum,

Mercurium specta: effœminatus enim ille
Figuram tunc Veneris imitatur, & tunc ille
Vir-fœmina existens ornatur peplis mulierum,
Earumque usque ad populi scenas amator.
Sin fæminæ sit, valde communem fecit meretricem,
Cantatricem, arrogantem, multos liquefacientem amatoribus.
Quod si Martem subterraneum habens appareat aliquis vir,
Et cum hoc sit formosa visu Venus,
Grallatorem, funibusve per aëra incedentem posuit,
Icarum ætherium sine alis & sine cera.
Sin adspiciat Titan Jupiter, in terram demiserunt:
Sed si inveneris lunam semper occidentem in aquosis
Ad Saturnum meaturam aut occiduam, borealia
Hominum occiduam spectare, in nautica madida;
Quorum via est aqua, stellæ autem sunt duces,
Aurigæ vero venti, & fluctus longæ viæ:
Quod si adspexeris signis in deficientibus centra
Cancro aut aquario & piscibus illis mutis,
Subeuntes sub aquas vinctos sub mammis;
Cæruleo autem mari subnatat tanquam delphinus,
Spongias ex fundo fistulosas vestigans.
In propriis autem versante Venere cum Mercurio
Aut perforatis arundinibus per flatus anhelationem modulatur,
Aut ad pastoralem cicutam carum caput quassat,
Huic verò ex ore tonat mugitus tuba
Cantibus citharæ nervis ligatæ in manibus,
Illi autem concentum etiam ære præbebit spiritus.

Sed

Sed quum Venus Mercurio incedens cohabitaverit
Mercurii locis exsultans in regione,
Aliorum formam coloribus sic persequitur
Aut multis filis aut figlino opere aut interdum cera.
Sed si reducatur cum sole luna,
Aurigam transeuntem flexus artificiose;
Volantibus jumentis quadrijugum currum agitans,
Et itinere tracto in victoriam missum equum adigens.
Verum & luna in altitudine versans cum Mercurio
Aucto splendore despiciat clarum solem Oceani incolam,
Visco utens ars arundinibus ascendit,
Eamque accipiter volando pernix nunquam deserit.
Si vero Martem noveris in extrema nocte violentum
Et illi Saturnum ac Mercurium conversantem,
Tollentes manibus sub tympanis gladium acutum
Imitantur male-sacrum Cybelejum divinum Attin.
Si vero Mars in signis latentia centra (habens)
Actionem Jovi & Saturnum subterraneum,
Radicum sectores facit, audaces, incantatores,
Quærentes mortem infaustam & letum sibi
Aspidis ex ipsa furibundæ laticervicæ, aut etiam viperæ
Tantalica pœna submaxillaribus dentibus,
Et dipsadis sanguinem vorantis timendam mortem vocantes,
Venenum eructantis siticulosum anhelitu gravi.
Quod si crescens exstiterit culminans in cælo luna,

Et adverſus Mars, cum ſole autem ſubterraneus,
Torridis carnibus liquitur flebilis vir.
Etiam occidens Mercurius, quando Saturnus tenebit horam,
Carnivoris feris præbet naſcentem virum:
Aut enim apri ſuſtinet candidum dentem,
Aut curvis unguibus gulam effodit montanis
Pantheræ maculoſæ aut terribilis leonis.
Quum vero regia media contineatur luna
Martis vel Saturni confuſa æquali parte,
Huic quidem dedit laqueum, illi profundum, iſti vero domos,
Sæpe autem & ruinam, aut aggeri advolvens
Inclinato corpore diſrupit vi confractum oſſa.
Ne lateat tibi Saturnus æqualis Veneri,
Liberorum quidem faciens incolam compedis vel Thyeſten,
Aut etiam ut aliam impiam vel Jocaſten,
Sæpe etiam privignos novercis miſcuit,
Aut fratribus induxit uteri ſui conſortem lectum.
Hîc mihi, ô Rex, figuræ huic ſis teſtis,
Cognoſcens ex nativitate nuptias Arſinoæ.
Lætatur quidem ſol in virilibus locis,
Gaudet vero rurſus luna fœmineis in domibus.
At ſi ambos illos in fœmineis reperias,
Eunuchum tu cogita miſerabilem aut cinædum,
Per telas & colus æmulantem opera mulierum.
Quod ſi fœminam acceperis in virilibus habentem
Lunam aut ſolem, cogita hanc figuram denotare
Virorum opera patrantem & cum fœminis concumbentem.

Nocturnus vero Saturnus quum ſubterraneus fuerit,
Et videris Martem medio in cælo culmina tenentem,
Exporrigens manibus in ligno ſuperne corpus
Volucribus eſcam advolantibus demonſtravit,
Fatum nervos præciſi conſtrictum in monte ferro.
Lunam contemplare ſi ſolis ſit in domo,
Et ſi inveneris eum latitantem exadverſum,
Et exules tu cogita & inhonoratum per omnia.
Creſcens luna calidum adverſum Martem
Si profugiat levemque & frigidum radium Saturni,
Jupiter vero triangulus ſit in figura hac teſtis,
Vitam ipſe tenens, aut etiam ſpectans contrarius,
Staturâ quidem primo magnum (&) procerum poſuit,
Oculis venuſtum ac ſuperciliis congruentibus:
At tu etiam cogita mechanicum verſipellem aut perpeſſicium,
Domum quidem perdentem paternam, aut nefarium,
Qui diſſipans opes, paupertatem ſumptibus ſectatur,
Proprium vero florem ardenti indulget amatori,
Alterius vero locum ipſe cupiens amabit;
Flagrabit in ſerva, aut pſaltria aut pervulgata.
Inimicos obſtupefaciet melioribus ſe obducens,
Et in patria dominabitur, & in peregrinitate verſabitur,
Et falſis ſcriptis innititur in altum à terra “
In anguſtum vitæ ſine dolore: in quibus liberis “
Et alienis genituris oblectatur, aut ſine dolore

Astutis scriptis amœnam vitam peragit.
Quum vero luna Mercurio nitenti contingit,
Rhetorem significat, & in declamationibus sophistam,
Bene scribentem, sapientem, in palæstris ipsum Mercurium.
Scorpius, capricornus & cancer, etiam pisces
Ex squamis multis compositum habent corpus
Et lamellis multis tenuibus simul & multicoloribus.
In his versans senex & obscurus Mars
Et luna cornuta & cæsia Venus
Scabiem & lepram, vitiligines, maculas fecerunt.
In puncto constitutus Mars si quando appareat cum Mercurio
Solis domo conspectus, hostis ad hostem,
Oculum lædit, & in phosphorum cernit.
Quod si ambos inspiciat velociter, etiam mutilum posuit.
At si bonus servator lucens mortalibus cælestis Jupiter
Crescentis lunæ suscipiet immensum visum,
Imperio & fide & honoribus coronavit,
Vestibus purpureis fert ornatum virum.
Saturnus Mercurium continens arietis in domo
Et si lunam inspiciat altitudinis potitam suæ,
Et horonomum regat, spiritus ipse hic arbiter
Balbum in lingua venustissimum familiarem,
Auribus difficilem & pedibus & nervis,
Astrologum peritum; & rhetora & Musis acceptum
Rythmis & metrorum poëmatibus aptum virum,
Formis confidentem & coloribus haud aspectabilem

Varia sortitum connubia, liberis luctuosum aut perpessicium,
Bene cantantem, argutum, curiosum mente;
Cujus quæstus est natura, itidemque natura est dæmon,
Et sapientia sermonum naturalem vitam gubernans,
Vitæque & musæ bene constitutum ad cogitandum
Florilegis institutionibus aut in propriis apibus.
Venustis pedibus Mercurius si cum Jove solo iter faciat,
Locuples & exactus natura, rotundans nummum:
Avarus enim quum sit, multis usuris ascendit
Parcus, ad calculos sedens, argento inhians aut fœnerator.
Sed in tertiis regionibus ab horonomo existens
Venatore linorum attrahit ex mari piscem.
Si vero Martem inspexeris iratum ex adverso,
Etiam callidis laqueis montibus innata omnia venatur.
Si Venerem repereris amplexam Martem,
Adulteros & salaces & omnia patientes fecit.
In Veneris domibus Jupiter gloriosus existit,
Etiam ita præbet; ac si splendida sunt lumina,
Opulenti, magni, elegantes, oculis renidentes,
Albi, & flava exorientes lanugine,
Faciles aditu, dulces, graves, venusti, cantores,
Lepide tangentes, prudentes, bene habiti, præcipui venatores,
Non modo animalium venatores, sed mulierum,
Gemino sermone utentes, & uxore, etiam subole, etiam urbe,
Conspecti iterum & pro beatis habiti

Et patria fruuntur, & in exteris vivunt,
Honorantur aſſidue, & ab uxoribus amantur,
Gloriantur coronis, amicitiis gaudent principum
Teſtimoniis, laudibus exſultantes, ſermonibus indicantur.
Lugubribus vero locis deprehenſi ſpectantur,
Aut furtive corrumpunt lectos geminorum epheborum,
Et ſive in urbe apparent, ſive in militia cernantur.
Si vero copulam habeat ad ſolem aliquando luna,
Ex paupertate diteſcit, & in paupertatem recidit,
Famam habet artis ſimilem Hecatæ ob lucrum,
Et magica intelligentia confidit, ipſos ſpiritus fugat,
Et in abſconditis libris cum gaudio quærentes curioſa.
Fidem quidem præbet gravibus magnis fœminis,
Sed ex parva mente ad majorem fidem tranſit.
Et ſiquidem luna invenerit poſt ſolutionem ſtellas bonas,
Opes ac divitias & facultates auro ductas,
Frumenti datores, conditores, non parcentes ambitioſe
In profundum in ventos per luſum erogantes ſumptuum
Occaſionibus omnino; ut plurimum vero ſupervacua
Deficiuntur omnibus, miſerati, nihil habentes.
Illas ipſas poteſtates ſive viris ſive mulieribus
Conſiderans prædico. Sed hora naturam determinat,
Alioqui autem ſic dico figuris etiam negotia mulierum.
Frugales Venus domibus propriis cum Jove,

Formosas, sapientes, si etiam Mercurium invenerit;
Meretrices quoque Saturnus indecorà opera facientes,
Ad bifores fornices semper prostitutas propalam.
Quadrupedibus signis si sit incedens luna,
Si horam quoque in quadrupedibus reperias,
Infandis operibus inquinatur, audiit opera
Ex ore turpiter disseminata malo rumore.
Si Mars sub auroram culminet in cælo, cogita;
Sane multorum mater in lacrimis est ob liberos nullos.
Si vero Saturnus Venerem propriis domibus inveniat,
Et si dixerit parere ex utero, nunquam parit,
Sed mentiens puerperii dolores sine dolore est, sine liberis,
Et alienam subolem subjiciens scelerate,
Et inclinans corpus sterilis conjux est in lecto,
Aut ficta mater simulavit naturam sancte.
Martem & Venerem contactibus inveniens luna
Solis locis aut etiam Mercurii in ædibus,
Si oppositum habeat tenebrosum radium Saturni,
Tenuem & tristem, maleficum & malevolum,
Austerum, præcipitem, multa agentem, fascinantem semper,
Bene vellicantem, procacem, imbecillum & contentiosum:
Insania vero zelotypum & stolidum & curiosum
Damnum exitiosæ conjugi congregatum maligne.
Sed ab Venere hebetatur ac mutat.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM

LIBER SEXTUS.

In quo dicit

1. *De nutritione & nausea liberorum.*
2. *De nuptiis.*
3. *De liberorum generatione.*
4. *De sterilibus & semine carentibus.*
5. *De multitudine liberorum vel etiam paucitate.*
6. *De eo, quales artes aut quales actiones persecuturus sit natus.*
7. *De noxa.*
8. *De possessione.*
9. *De servili fortuna.*

des mihi, sicut priorem argute aptavisti cantum,
Musa amica, & Phœbe, & Mercuri aureis talaribus;
Et nunc desideratum finem in divino carmine.
Ego autem licet morte animum laborantem
Incito, donec ad terminum veniam cantus.
Omne enim absurdum, cui non adest bonus finis.
Libro in ultimo hæc mihi annuite canere:

De

De nutritione infantium aut nausea deploranda;
Et qualia impulsi ab fato manibus suis
Ipsi prævalescentem sortem jecerint parentes
Circa nuptiarum prodigia & fratres, persequimini.
Et liberorum generatione, noxisque, quibus quisque
Hominum fataliter donatus est ab stellis moventibus.
Et artes canite actionesque & opera, quæcunque
Stellæ hominibus ærumnas patientibus tribuunt,
Aut quemadmodum lapsi opulenta ex vita
Viri in paupertate & miseriis laborent,
Et quomodo in servorum aliquis attendat nativitate.
Illis quidem primum cibi invidit infantibus
Fatum malum, quibus ex utero exsilientibus
Mars & Saturnus super horonomum incedentes
Spectabunt versus occasum tractam valde splendidam lunam,
Neque lunam neque item horam cernentibus
Lucifero vel Jove: hi enim sunt vitæ datores.
Similiter non conducit alimentum, quotquot conceptis
Horam tenens imperat Saturnus, sed & occidens centrum
Mars, nec horæ signum neque lumen purum
Lunæ spectante Jove vitali fulgore.
Quin etiam quando cornutam Mars contrarius
Radiis lunam adspicit, Saturnus vero lunam
Dextram sibi sistit ad latus quadrangulus
Orientem obtinens procul ab solis nitore.
Sane tunc ab partu & utero exsilientes
Statim utique volucribus præda & feris facti sunt.

Si vero luna quidem ad horonomum oriatur,
In præcedente autem horam signo Saturnus procurrat,
Genium hunc malum priores homines vocaverunt.
Mars autem si administret ab horæ postico insequens
Neque tamen Venere neque præfulgido Jove
Spectantibus simulacrum, in quo luna cernitur,
Etiam tunc ad partus corpora nutrita malos
Visceribus extrahunt membratim secantes:
Quin si etiam sine centro in signis versus alia
Sic luna cornuta tanto natum tempore in aurora
Videat, donec etiam luna adveniat.
Quod si superior centro luna ingrediens
Eandem obtineat partem bellicum strepenti Marti,
Vel per idem signum aut per ulterius meante,
Statim sane primis in nixibus perierunt
Matre obstetricem in acutum clamante.
Sin nascendo boni adstiterint testanti horæ,
Exponendus ex domo parentum infans statim extitit.
Et siquidem Jupiter lunam suis radiis viderit,
Vir, qui eum collegit, suum fecit filium,
Aut alteri dedit fœtubus destituto viro,
Qui ponens in ædibus similem naturalibus fœtubus.
Si penitus Saturnus videat circumfulgentem lunam,
Abjectum ab lectis, sed ab alterius labiis nutritum
Servitii famulum sub jugum involvit.
Sed & Saturno spectante ab ulteriore super horam,
Dæmone autem in truci luna jam ante versante,
Et Sole declinante ab centro

Vitam quidem habent, ſed expoſiti ex patris domibus.
Quando rurſus lunæ quidem habet contactum Saturnus gravis,
In adverſa verò illi parte Mars radiis jaciat
Ne tantum lunam adſpiciente Jove,
Pulſi ex regione procul in deſerto miſerabiliter
Servituti innutriti calamitoſæ ſuſtinent.
Si verò in horonomo quidem ſit incedens luna,
Hic autem inoriatur Jupiter adſequens retro,
Lunæ vero radiis Saturnus in adverſa viderit,
Et Mars aliunde ſupra adſpiciat centrum,
In tantum tempus manet abjectum, uſque dum luna
Effugiens noxiorum lumina ſolem contingat.
Sed rurſus ſole ſuper humanam horam currente
Et contra noxio Saturno ad occaſum tracto
Etiam luna cum nobiliſſimo Jove
Circa idem ſimulacrum, at non æquali parte, currente,
Retro autem ſequente Marte, & contactum lunæ
Prehendente, infans in tantum patriam domum
Manet, uſque dum luna ad Martem turbidum veniat.
Sin duobus luminibus ſuper centra ſcintillantibus,
Sole quidem in horonomo, luna autem in occidentali,
Aut hac quidem ad horam, ſed ſole exadverſum
Illum quidem Saturnus, hanc vero Mars comitetur,
Aut aliquis eorum currat cum altero, iſtud autem centro
Alteri incedens videat illos aſcendentes,

Suis ſub manibus natum abjiciunt parentes.
Quod ſi Mars in extremo aſcendat, ſed poſt illum
Saturnus, aut alia quoque hic centra ſequatur,
Luna vero extra centra cum Jove feratur,
Exiguum tunc gaudium hominibus facit in liberis.
Tanto enim, quod natum eſt, tempore cernet amabilem auroram,
Donec luna currens præterierit Jovem.
Quin etiam lumen ſolis lunamque & horam
Quando benefici quidem averſi meant,
Noxii vero ſpectabunt, tunc expoſitos liberos parentes
Abjiciunt in profundum fluctum eſcamque hanc volucribus;
Aut rurſus innominatis liberi parentibus naſcuntur
Bene educati, quotquot ab partu proſilientibus
Stellæ beneficæ vitam donantes exſiſtunt,
Sive ſuper centra aut cum luna euntes
Sive luminibus adſpicientes lunam & horam,
Sive centrorum ab poſtico in circumſpectione verſantibus
Saturno & Marte caſta volutione radiis
Apparentibus luminum & horæ, aut quandoque ſuis
Conſonum curſum in ſignis amicumque perficientibus.
Liberis rurſum omnibus illis vitam paravit fatum.
De alimento, mamma ac infantia miſerabili
Signum edocet, quod lunam prope fuerit.
Quod inſpexerit illa, tertiam comitabitur auroram.
Hæc quidem circa alimentum liberorum de multis pauca
Habes: deinde circa conjugium nunc perſequar,

Stellæ

Stellæ quale unaquæque semper declarant viis.
Usque dum nascente homine luna quidem sequatur
Altissimum centrum, Venus autem subterranea cernatur,
Tunc cognatis & genere proximis uxoribus
Jungitur, multis etiam uterlnæ in lectos veniunt
Nuptæ. Id vero faciunt etiam quando Veneri
Ac Mercurio veloci communem viam perficiant
Radiis suis, Saturnus vero testis adest.
Quod si sit Jovi nobilissimo æqualis,
Et in eodem simulacro incedat, nuptiæ fiunt tunc
Virginis: simile etiam si Jupiter testimoniis
Mercurium videat latus æquale emetiens.
Venus autem declinans ab centro medii cæli
Et duobus luminibus aversam viam incedens,
Mutationes facit tumultumque nuptiis cum dolore.
Sed Saturnus ac Mercurius præsens & atrox Venus
Aut cum vilibus, aut indigna per libidines
Opera admittentibus conjugalibus aptavit lectis,
Et annis omnino juvenilibus aut prorsus senilibus.
Porro bonum amorem conjugii fidemque uxorum
Immaculati tori dedit pulchra Venus,
Dum ab radiis Martis & cani Saturni
Maneat incontaminata illorum flammatis ab splendoribus
Se invicem adspicientium: ipsa vero eximiis
Spectet cornutam sub radiis lunam.
Quando autem Mercurius & Mars & Venus
Supra medium centrum communes perficiunt vias,

Illos autem noxius Saturnus ab tergò ſequatur,
Segniter exoriens aut etiam contra obſervans,
Ex ſella ſordidi fornicis & ab vulgato populi
Lecto excientes ducunt in domum nuptas,
Et paria ambitis multum ſemper deferunt uxoribus.
Quod ſi duo quidem lumina medio vergant ab Olympo,
Omnes autem ſtellæ aliæ ſubterraneæ vehantur,
Extra centra tunc peregrinâ ab terrâ
Adducet alienorum virorum ignotas filias,
Et tamen procul à patriâ iſta vivet.
Quibus autem ſuper horam gravi in genio pulchra
Venus appareat; hanc vero item Saturnus aut quadratus
Aut ex contrario viderit, etiam conjugio caruerint.
Fœmineis autem quum Venus & cornuta luna
Signis fulgeant, aut occiduum verſus centrum
Aut etiam ſubterranei aut etiam duo ſigna ſubſequantur,
Peculiariter autem ambo verſus contraria his cernantur,
Hac quidem Mars, illac Saturnus, tunc ſuis impii
Filiabus patres communem lectum aſcenderunt.
Sane etiam Saturni ſi in domibus Venus
Appareat cum Jove Saturno eunte ab poſtico,
Apprehendente contactum ejus pulchra Venere,
Veneri teſtimonium Marte aliunde ferente,
Sed lunam ambo Mars ac Saturnus cernentes:
Tunc ab partu quotquot lucem viderunt auroræ,
Fatum impleverunt luctuoſiſſimi Oedipi:
Illis enim execrandos furiæ canunt hymenæos

Infer-

Infernæ manibus accendentes igne tædas.
Matribus namque ſuis conjugalem in lectum venerunt.
Quod ſi fuerit ſuboles fœminea, in patris torum
Recumbunt; inexpertæ autem illæ felicium nuptiarum.
Saturnus dominans aut circa centrum verſans lunæ
Aut quando apparet occidens horæ ex adverſo,
Clam virginitatis zonam ſolverunt parentibus
Aut fratribus patrum, illorumque parentibus.
Sin Mars ſubterraneo aut occiduo in centro
Spectet means, ſortis nuptiarum ipſe dominans:
Illæ per vim ſervis aut viliſſimis ab viris
Domitæ ſordide vigoris florem corruperunt.
Quod ſi Mercurius centra ſubeat, quæ dixi,
Et nuptiarum ipſe ſuis in ſignis dominans,
Clandeſtinis fraudulentis obſervatæ ſermonibus
Et crebris dolis ſuam mentem delenitæ
Subito factæ ſunt furtim ante nuptias uxores.
Si verò cum Mercurio etiam Mars centro eat,
Illarum ergo judicia & lites per fora exiſtunt.
Sed Jupiter & Mercurius medio in centro verſantes
Cum Venere, poſt junctas cum familiaribus mulierum
Alienarum poſtea nuptias palam conſummant,
Sed præ libidine etiam iſtarum lectum rurſus liquerunt.
Si medium cælum obtineat Jupiter cum Marte,
Aut ab ipſis interdum conjuges aliorum raptæ ſunt
Aut illorum uxores alii traxerunt vi aliorum.

Summo autem in centro bene coronata Venus
Solis respiciens, patrum noxiis
Pallacis commiscuit aut novercis suis.
Quod si cum his versetur Mars, usque ad nuptias
Juncti illis cito rursus ipsi vituperarunt.
Mars vero quum medio in cælo circumeat,
Sed horonomum regat Jupiter, sol autem occidat,
Tunc utique raptæ puellæ domum ducuntur.
Sin medium cælum quidem teneat luna formidabilis,
Venus verò subterraneum paribus partibus incedens,
Sororum suarum concumbunt maritis.
Viro nascente quum sol & Mars
Et Venus ac Mercurius eandem viam frequentant,
Propter furtim raptas noctes & clandestinam Venerem
In angustiis sunt, vel etiam vinculum pertulerunt.
Ipsi rursus libidinosi & in amore insatiabiles
Et ex uxoribus noxas & contumelias semper habentes,
Ut etiam sui conjugii corruptores ipsi in ædes
Recipiant communi gemitu propter amorem.
Si viri nativitatem aut illius uxoris
Spectans videris in ambobus signis lunam,
Semper concordia gaudent circa nuptias.
Genio autem si malo ejus luna fuerit viri,
Semper perversitatibus mulier obterit conjugem,
Nihil reverita lectos & leges nuptiarum.
Hæc quidem ex viris eveniunt miseris fœminis,
Siquidem luna conjugi in tristi genio

Virorum appareat: nam separatim semper habent animum.
Sed nullus omnia poterit, quales conjugii
Formas exhibent pernices stellæ, recensere.
Propterea & ego vertam in aliam viam cantum
De liberorum nativitate persequens, quamque stellæ semper
Hominibus largiuntur erroribus suis.
Quicunque terreno & altissimo in centro
Stellas beneficas meantes viri habent,
Illi tot liberorum patres in vita exsistunt,
Quot in his signis superne cernuntur,
Aut centris illis ferunt attestantem fulgorem,
Et liberos munificæ centrorum ab postico incedentes
Dederunt quoque geminos, donec signis bicorporibus
Appareant Sol & Mars, & si sequantur
Illa centra, prole omnino spoliarunt:
Præsertim si etiam bonæ ipsis stellæ non fuerint testatæ.
Similiter ab tergo & culminante signo
Aut subterraneo Saturnus & Mars incedentes
Difficilem partum aut prorsus defectum liberorum adsignarunt.
Sed Mars cum luna & Venere rursus apparens
Dedit liberorum prolem, cum Mercurio autem segregavit ab liberis.
Quod si Venus quidem eat signo Saturni, at ipse domibus
Vicissim Veneris, liberorum prolem ille sustulit.
Si etiam nonnihil Mars Venerem radiis adspiciat,

Immaturis partubus subolem fregerunt omnem.
Verum si culminans signum, quod vacuum est,
Sol & Mars uterque à tergo sequatur,
Orbam semper faciunt domum dulcibus liberis.
At qui Mercurio & sole simul lunam
In signo habent culminante bicorpore,
In utero accipiunt semen prolis gemellæ.
Si vero duobus luminibus ubi rursus stellæ sint,
Aliæ autem in signis geminæ præsentes spectentur,
Sed & horonomus signo appareat gemino,
Tunc fratres pueri gemini ante exstiterunt.
Quod si copiosis semine signis simul adsint
Stellæ beneficæ, liberorum turbam largitæ sunt.
At noxiæ quamvis dederint subolem liberorum hominibus,
Aut rursus cito abstulerunt aut inimicos fecerunt parentibus.
Ac de liberorum stirpe satis. Vel enim acutus
Vir etiam ex his residuum cito cogitet.
Deinde autem nostris carminibus recensebo,
Quosnam amabili liberorum subole orbarint
Stellæ, aut quasnam pariendo ineptas fecerint mulieres.
Quando in signis Saturni pulchra Venus
Appareat, ipse verò Saturnus ex adverso spectetur,
Segnes ad amorem &indigos semine inprimis facit.
Sed & quum Saturnus ac Mars Veneris
Domum peragant Venere quadrangula,
Aut hos in opposito suis radiis viderit,
Eunuchi existunt gignendo plane impares.
Similiter etiam quum Venus in Saturni domo meaverit,

Cum Saturno autem Mars illius domum circumeat,
Mercurius vero signum obtineat Saturni aut Martis,
Hi sane privati liberis & sine procreatione sunt.
Certe etiam Mercurius quum medio circiter centro
Incedat, huic autem noxius Saturnus contra subterraneus,
Invicem vero luna aut Venus quadratæ,
Et hanc quidem Saturnus, at lunam Mars decima parte viderit,
Nascuntur aut prole destituti aut bimembres,
Alia quidem Mercurio, alia similes Veneri.
Si vero luna quidem in Mercurii terminis,
Virili autem in signo Venus sit in Saturni domo,
Plane non utrasque Jove despiciente,
Steriles aut alienas ab pariendo tunc posuerunt mulieres.
Quando autem Saturnus quidem super centrum medium
Consideт, huic autem ex opposito Venus,
Aut inexpertæ partuum omnino natæ sunt,
Aut perdunt fœtus ex utero immature ejicientes.
Si vero bonus Jupiter his attestans veniat,
Falsis puerperiis furtim liberorum factæ sunt
Matres alienorum, & supponendo pepererunt.
Quod si etiam Mars robustis radiis spectarit,
Omnia aperta fiunt, quæ clanculum effecerunt.
Si vero aliquando astris per immensam viam euntibus
Viri in nativitate, tunc indecora opera patrant.

Tondentes namque inutile ſuo ab corpore pudendum
Et canibus teſticulos dantes ſponte crudos mandere
Ipſi colligentes terram per omnem vagantur.
Quibus vero rurſum mulieribus Mars & Jupiter in centro
Supremo inceſſerunt, Venere in Saturni domo
Apparente, & ipſo Saturno in ejus ſigno
Cernente Jovem culminantem & Martem,
Illis fatum aſperum liberorum ſpicam nunquam tribuit.
His dictis in viris qui ſine liberis & ſemine naſcuntur,
Reliqua vero vatibus meditari permittens,
Mox de fratribus dicam, quomodo etiam cogites
Multitudinem, & quot uno ab utero exſiſtant
Ex talibus patribus, quales paſſim pepererunt
Matres diverſis cum viris concumbentes.
In animo primum oportet cogitare numerum,
Quot ab horonomi ſigno tertio reſpiciantur,
Aut culminanti quot ſuper inceſſerint
Stellæ, aut ſuis teſtes exiſtant jactibus.
Quando autem ex hora ab tertio ſimulacro,
Aut quando ex centro id ſpectaſſe melius,
Non latuerunt ſapienti viro & perito vaticiniorum.
Similiter ſpecta etiam quot ſtellis luna
Conferatur, aut quot uſque ad apparentiam commixta fuerit.
Tot enim fratres fatum mortalibus præbet.
Quod ſi nulla luna ſimul currat aut contingat,
Tot ab mutuis mixti exiſtunt parentibus.
In biformibus vero quot ſimul luna feruntur,

Aut contactum ostendunt, aut testimoniis cernunt,
Geminos illæ fratres mortalibus adsignant.
At si volueris discere, sine patribus quidem quot,
Sed materno ab utero quot fuerint consanguinei,
Ille quidem enim declarat patris prolem, hæc vero matris.
Si igitur apparentiæ tenus nulli lumini conjungat
Tota splendida luna, signo autem post venienti
Aut Saturnus aut Mars attestantes comparentur,
Vel paucos posuerunt fratres, vel raros fratres.
Hæc autem faciunt etiam quum medio in centro
Jovem videant, aut post exorientes cernantur;
Sed & si extra centrum, fratres necant.
Etiam sane horam regens Saturnus, quotquot ante geniti sunt
Viri fratres, cunctos vita spoliavit.
Multa quidem igitur quis his similia signa adinveniat
Propter fratres; artes autem ego mox dicam,
Et opera, qualia attribuunt duris hominibus.
Saturnus horam regens Mercurio occidente contra
Et luna media fulgente in centris,
Simulacrorum rasorum & floridos lapillis
Sigillorum scalptores facit, alios vero item in ære
Vel auro variegata vel argento elaborantes,
Similia animalibus sub venustis cælaturis,
Qui etiam ex suis artificiis magnum decus tollunt.
Quamdiu autem regat horam Saturnus, signorumque in medio
Mercurius subsequatur, & huic testis sit Jupiter,
Oratores sermonum bonos sapientiæque prorsus semper

Bene decoros faciunt & ductores optimos
Disciplinæ, ad quos etiam ab peregrina terra multi
Introeunt juvenes, sæpe & ipsorum liberi principum.
A quibus opes multas decusque indelebile ceperunt.
In hora autem Mercurius means, sed in occiduo luna
Locupletes ac dulci valde copiosos in fortuna.
Occidentibus autem luminibus fœnorum curatores viros,
Alios etiam alienarum opum dispensatores fecerunt;
Quin etiam si & in tropicis, suam patriam administrantes.
Pecuniis autem communes divitias spissis sequentes
Sedentes, ubi semper mutatur argenti fulgor.
Simulacris vero aquosis Saturnum & homicidam Martem
Communem peragentes viam Sol quando viderit,
Nauticos ac navium gubernatores optimos
Facit, Jovem vero videns etiam inoffensos in patria.
Aureus sane Mercurius & præsplendida Venus
Quando mutuis ædibus apparent sequentes,
Aut etiam alternando terminorum partibus meantes
Cantibus dulcisonis attendentes viros fecerunt,
Aut stridulæ citharæ gnaros aut etiam tibiarum.
Hæc enim perficiunt, etiam quum communem habent
Semitam, isto quidem sequente terminis, hac vero in domo.

Me-

Medio maxime quamdiu centro Mars & Mercurius
Sequuntur ab tergo, palæſtræ operibus fungentes
Aut robuſtos clavis gaudentes effecerunt.
Quum vero horam ſervet Venus, Jupiter autem occidat,
Excelſus item Saturnus centro appareat ſubterraneo,
Vaticinos Deûm impulſu furentes ſemper poſuerunt.
Talia quidem efficiunt ſimul Venus & Mars
Centro ſuper horam vel etiam occiduo meantes.
Verſus africum ſpectans Mars, Saturnus vero ſubterraneus
Siquidem non cernantur Jovis ab radiis,
Certe obſcuram laboribus ſub moleſtis laborantes
Faciunt ſagmariorum jumentorum vitam agentes.
Sed in æquinoctialibus chelis Mercurius etiam ariete
Altiſſimo centro incedens noxio cum Marte
In fuſoriis aurum & argentum fulgidum
Conflantes facit & commutatorii ſignatores.
Signa vero hæc etiam ſol ſi comes ſequatur
Propinquior, validi ignis artificia operantur
Æs mollientes aut nigrum plumbum,
Et incudibus extendentes adhuc fervens ferrum.
Quod ſi etiam Saturnus illis ſimul teſtis veniat,
Intus conſidentes puerorum ductores facit.
Ipſum ſi quoque Saturnum Jupiter rurſus ſpectaverit,
Aut etiam ſimul Mercurio & aliis Venus videatur,

Ex operibus talibus divitias & facultatem tulerunt.
Si vero ſuper centrum luna Mercurium contingat,
Siquidem ſimul Mercurio etiam pulchra Venus
Appareat, & Jovis ab radiis cernantur,
Organa polientes & ſpecioſa machinantes,
Aliaque admiranda opera non ceſſura mortalibus
Facientes reddit, eoſque decus bonum comitatur
Actione ex tali & amicitia magnorum regum.
Talemque ſi contactum lunæ Saturnus & Mars
Cernant, & beneficæ autem averſæ, aſſimulant
Paſtores & agricolas mortalium, greges ducentes,
Et equorum pernicium ſignatores, vel ſubulcos,
Quoſdam vero luctuoſorum ſepulchrorum poſuerunt ad portas cuſtodes.
Quando autem centro medio Mars quidem incedat,
Saturnus vero ſequatur, tunc valde laborantes
Homines provenerunt amaram exantlantes ærumnam.
Quamcunque tamen miſeriam vitæ illorum ſortiatur quiſque,
Signa dijudicant, quibus ſtellæ commeaverunt.
In quadrupedibus quidem firmarum ædificatores domuum,
Ac lapicidas faciunt in humeris portantes
Onera & lapides immenſos, interdum effecerunt
Operum fabrica & amuſſi callentes viros.
Si tamen terreſtribus, ſcalptores lapidum nati ſunt,
Aut ſimulacra pulchra artibus conflantes ſuis
Politaque efficientes ab ſerrato ebore.
Signis vero in aquaticis, balneatores, aquilices,

Fæ-

Fætorem & ſtercus & fimum ſane tolerantes,
Ornatores hortorum antliis aquam vehentes.
Sed ſi medii cæli centro Jupiter teſtis ſit
Quadrupedibus ſignis illam viam peragentibus,
Seu Venus, aliis opera facientibus ſuperne
Ipſi inſtantes, bonis locupletes exiſtunt.
Hæc autem profligant, vel ſi declinent à centris
Stellæ, alterius terminis luna Saturno conveniat.
Sol vero & Mars videntes Venerem
Telæ textores faciunt & bene netis filis
Et veſtimenta texentes, aut ſqualida in labris
Indumenta purgantes, aut tenuibus fibulis
Diſruptas peplos denuo integras efficientes.
Si vero Saturnum Mercurius inſpiciat cum Jove meantem,
Immortalium æditùos, & delubrorum ſanctorum ſacerdotes
Facit, vaticinia divinâ exhibentes ab voce.
Sed cum Marte Venus & ſimul ſole verſans
Aëre incedentes facit, funibus ſemitam peragentes.
Si vero etiam Mercurius his atteſtans aderit,
Onera præſtigias manibus & humeris gerentes
Volantibus pedibus ad inſtar alitum,
Cadenteſque in nubibus ſub ventoſo alatu
Semper errantes peregrinæ in finibus terræ.
Sed in ſimulacrô hominis ſimili cum Marte
Mercurius gradiens, puerorum doctores poſuit,
Ac mare peragentes ob frequentia commercia,
Aut puerorum cuſtodes, tutoreſque juventutis amabilis.

Quod si illos Saturnus dirus in signo Martis
Videat, aut etiam ipsi in volante versentur,
Capulatores faciunt, marinorum peritos operum,
Aviumque grandium captores, aut mansuetarios,
Alios vero etiam crudivorarum captores aut mansuetarios,
Domitas mansuetis sub moribus mollientem.
Si vero medium centrum Mars & Saturnus ordinent,
Partibus autem illæsis ipsi alium adipiscantur,
Neque ulla beneficarum illarum locum inspexerit,
Artibus odiosis tristem vitam peragunt.
Aut enim cadavera graveolentia præ fætore
Ventres aperientes & intestina omnia eximentes
Ungunt cedri nigricantis intus pice;
Aut patulo aheno & cavis lebetibus
Putrescentibus coquunt cum piscibus noxiam muriam.
Quando autem Mercurii domibus pulchra Venus
Cumque ipso Mercurio fulgeat, vel terminis
Mutuis euntes alternatim ferantur,
Divinis doctrinis operti evenerunt
Viri. Aut enim mensuras longæ terræ edidicerunt
Suis meditationibus, aut imponentes (se) curis
Immortalium operum de natura cogitant.
Si vero etiam Saturnus illos radiis cernat,
Vates, astronomi, & auspiciorum præsides facti sunt,
Et ex visceribus victimarum hominibus vaticinantes,
Aut magi infandis Deos vocantes cantibus.

Si vero Mercurius quidem terminis Jovis ſit, at rurſum Mercurii
Illi alter alterius amicis radiis cernant,
Puerorum ductores & percelebres fecerunt
Auctores ſermonum ac doctrinis omnino optimos.
Sic quoque ſi horæ quidem teneat centrum ſapiens Mercurius,
Verum oriatur Venus, tales ſimul exhibuerunt,
Præterea etiam omnis artis principes in operibus
Organa divina ſuis variis inventis parantes.
Jove autem in madido ſigno hominem horâ temperante
Si Saturnus inſequatur, valde errabundum poſuerunt
Mercatura navis ducem pontigradæ.
Si vero Mercurium viderit Saturnus ſuis in terminis
Ipſe exiſtens vel ſignum habens ſuum, effecerunt
Agricolas, peregrinis gaudentes, non propriis
Solis, mercede autem quoque aliorum patrimonium habentes.
Communem peragentes viam Saturnus & Venus
Et Mars, divinis inſpirationibus laborantes
Poſuerunt & furore ab cæleſtibus divinantes.
Alter vero alterius incedentes terminis Saturnus & Mars
Simulacrum verſus idem aut ulterius gradientes,
Poſuerunt fabricantes pereuntibus mortalibus,
Vel rogis ingentibus mortuos ardentes fecerunt,
Aut lacrimantes ſemper cornutis neniam tibiis.
Si vero Mercurius his atteſtans, aut verſus illum
Signum ſit, fures, prædatores, homicidas,

Vel nautis in damnosis litoribus necem ferentes
Facit, sed mortis finem subeuntes dirum,
Priusquam moriantur, tristibus divisos doloribus.
Quando rursus domos partiumque terminos variaverint
Mutue Venus & præclarus celer Mercurius,
Tibiarum vel citharæ vel cantus vel rhythmi,
Vel etiam saltationis pedum concordis gnaros viros existentes
Posuerunt, aut irrisionibus procaces & prætextatis verbis
Delectantes, & tragicæ gravisonæ peritos cantilenæ,
Semper in latis ad chorum ambulantes thymelis.
Quod si terminis Mercurii sol & ipse cum eo
Mercurius appareat, luctatores posuit.
Si tamen cum illis quoque sit pulchra Venus,
Venerabiles victoriis & frequenter coronati venerunt.
Si vero Saturni ex adverso attestans vel quadratus
Vel conversans appareat, per omnem terram vagantur
Carentes corona & infirmi frustra in stadiis laborantes.
Horonomum vero radiis suis spectans Venus
Ex igne & albo artificia præbuit ferro.
Sed si Mercurio suum per locum gradienti conveniat
Aut consonans cernatur sub Mercurio luna,
Variegata polientes suis manibus exhibuerunt
Ex serrato ebore, aut ex Lydo splendenti

Et fusili ab cera bene cælatis tabulis
Formas imitatricibus sculpentes stylis.
Medio autem in centro Mars sua in domo
Mercurio concurrens artes præbuit sellularias.
Quum vero luna culminante ab centro
Vergat, sed Saturnus & Mars centrum sequantur,
Tunc quotquot nati sunt, vespillones evenerunt,
Aut custodes mortuorum in monumentis habitantes.
Quod si mulieris erit nativitas, illis vero adsit
Venus, lupanaribus insidentes turpia admittunt.
Quando autem horam tenuerit Mercurius signo in muliebri,
Sed simulacro in fæmineo etiam luna adsit,
Horonomo verò Saturnus & Mars quando centro
Altissimo insequuntur, ærumnosi facti sunt
Viri: Cybelæ enim colligunt (stipem) per populos
Et urbes errant simul baculisque & tibiis
Manibus suis pulsantes celeriter liberos seminantia pudenda.
Enimvero nullus homo omnes valeat
Actiones & artes dicere, quantas hominibus
Stellæ in pectoribus fataliter adsignarunt cursibus.
Postea deinde noxas, circa corpora mortalibus
Quantas divinitus destinarunt, & quales per semitas,
Efferam valde pauca, quia nullum virum in tam multis
Integrum & à morbis liberum usque ad mortem reperias.
Quamdiu igitur signo Mars adscendente decurrens
Utraque lumina simul euntia sequatur,

Ocu-

Oculorum lumen amborum abſtulit hominibus;
At ſi lunæ ſoli tunc lumen caſtum
Finienti, alterius viſum oculi vexabit,
Sed & idem occidenti ſuperveniens genus mali facit.
Si occidentem Martem adſpiciat Saturnus vel etiam Mercurium,
Aut inſaniam aut morbum excitant homini ſacrum.
Sic quoque ſi Jupiter occidat, horam vero obtineant
Mercurius & Mars, inſaniam cogitationum faciunt.
Sane etiam ſole adſcendente cum luna
Ex ulteriore occidentes ſimul Saturnus & Mars,
Furioſos & ſapienti mente everſos fecerunt.
Similia etiam ſi Marte cum luna ſuper horam
Oriente aliud Jupiter occidat prope centrum.
Mercurius autem horam regens & cum Saturno in ulteriore
Occidente Jove cogitationum mentem corrupit,
Stolidumque effecit irrita meditantem.
Lunæ autem in pereunte lumine veſtibulum per omnia
Sole cum perſplendido, aliis autem adeuntibus
Occidentibus centro valde quidem obſervari moneo.
Nam & hi quidem noxii mortes ac terrores ducunt,
Et ſpectrorum hominibus ſimulacra dæmonibus ſimilia,
Ac divinis vocibus vaticinantes exhibuerunt.
Sic quoque ſi Jupiter Martem occidentem fuget

Ab tergo ſequens, furorem & inſanias injicit.
Quando autem rexerit horam quidem Mars, occidat vero luna,
Circumque curvata lumine Saturni terminis,
Tunc ſane fœdiſſimi nati mortales circa formam
Oſſa tergis ſuis ferunt in humeris.
Sed cum Saturno euntem quando Venerem viderit
Mars vel quadratus vel ex adverſa regione gradiens,
Pudenda amputant quotidiani ergo alimenti,
Alienis foribus adſtantes errones
Fiunt inopiam ſemper comitem habentes.
Cum Venere autem lunam cernens clarus Mars
Viros quidem libidinoſos & ſpeculatores fecerunt,
Fæminas autem lectum mercede populis dantes.
Quando mutuis terminis Venus & Mars
Apparent communem ſignorum curſum exſequentes,
Meribibos, comeſſationibus lætos, & in poculis
Suam vitam peragentes, in alienis autem uxoribus
Et occultis lectis furentes viros fecerunt.
Si vero Saturnus his teſtis veniat, fœditatibus diris
Induit: illis enim ſemper Venus ore.
Sed ſi ſoli adſit cornuta luna
Amborum medio apparente Marte,
Hiſque ſimul meantibus Saturnus quadratus ſpectetur,
Tunc in pectoribus bilis fervens nigra
Viris labefecit mentem, & furorem immittit,
Aut ex aquoſis morbis mortis finis aut humidis.
Furioſos vero faciunt, & mentis jacturam adducunt

Occidentes ſol & celeriter currens luna.
Quod ſi ad copulam luna velox Marti occurrat,
Aut quadrato exiſtenti, mœſti tunc viri
Oeſtro ad ſpectra vana mentem terrefecerunt.
Sed ſi lunâ Mars ſuperior ſit,
Aut aliquando occaſus adſit, anguſtiis ligavit.
Si vero etiam Saturnus lunæ atteſtans ſit,
Ultimum vitæ violentia finem perficiunt.
Præſertim vero affligent homines verberibus ferri
Aut morbis ſacris Marti converſata luna
Quatuor in centris & occurſans ad centra.
Verum ſi & Saturnus noxium radium jecerit,
Oneribus aut lapidibus ædificiorumque contignationibus obtrivit.
Sin autem ab radiis Martis fugiens luna
Saturno moleſto conjungatur ſpectante
Mercurio, gravibus nervorum morbis vexat.
Truculentis vero moleſtiis homines laborant etiam, Mars
Quando occidit luna ipſis deſcendente
Et Saturno altiſſimo nativitatis horam inſequente.
Si vero lunam quidem Saturnus, ſolem vero Mars
Viderit in adverſo aut teſtetur quadratus,
Quibuſcunque utriſque hominibus malum efficiunt.
Quum vero horam quidem Mars à tergo ſequatur,
Lumina autem ſibi invicem apparebunt adverſa,
Aut quadrata, miſeriis immedicabilibus fatigantur,
Sic ut etiam convitiis Deos inceſſant propter morbum.
Sed ſiquidem Jupiter illis amicus ac teſtis ſit,
Periculis liberat & ex laboribus ſervavit.
Contra Jovem videns Saturnus moleſtias facit

Ut habituri sint, & egestatem & mala minora dedit.
Hæc quidem circa morbos; similia vero his possit
Cogitare valde multa animo acutus vir.
Dicam vero deinde, quemadmodum ex bonis & divitiis
Fatum malum miseram inopiam in viros inducat.
Hereditatibus excutiunt mortales Saturnus ac Mars,
Alter quidem antecedens solem, alter vero sequens ab tergo.
Eadem verò etiam medio facit vergens ab centro
Stella, cujus domus veneranda hoc centrum adepta est.
Sane etiam Mars gradiens signo vitæ
Ab tergo horonomi paterna omnia dissipavit;
Præsertim si cum eo meet cornuta luna.
Sic autem stella præsens facit suâ in domo,
Versus africum quando occidentali centro ab postico superoccidat.
Atque adeo etiam sortem fortunæ curans exspoliavit
Felicitate, quum ipsa eat gradiens ante sortem.
Præterea etiam culminantes simul Saturnus & Mars
Hereditatem aut non abstulerunt aut rursus quum dedissent abstulerunt:
Ita ut etiam si hoc centrum ab latere quadrati
Aut ex adverso videant, repente interceperint divitias,
Et in egestate laborant; & quibuscunque lumina, bihorium

Non viderit, prorſus vero averſam viam inceſſerit.
At ſi lunam decima parte ſpectarint ſtellæ ambæ
Martis aut Saturni, Jovis autem averſa ſtella
Exſtet, imbecilles & inutiles evenerunt.
Præſertim vero, ſi etiam ſignum exoriens ab tergo
Lunæ ex Jove vanum & ſine teſtimonio ſit.
Egentes enim victu colligunt oppidatim.
Quod ſi Jovis quidem cernatur medio ſole ſplendor,
Centrum vero id circumdent Saturnus aut etiam Mars,
Ille quidem ſuperaſcendens, Mars autem retro perſequens,
Felicitatis & bonorum domum plenam vacuefecerunt.
Sed ſi culminans centrum vanum Jovis ſit,
Noxii vero utrinque appareant, tunc mortales
Non tantum ex inopia miſera fatigantur doloribus,
Verum in vinculis quoque mortis finem peragunt.
Quando autem ab Marte defluens luna
Horæ adquirat contactum cum Saturno verſans,
Centrumque culminans porro Jupiter tractet,
Delectati divitiis dulcibus poſtea ſunt egeni;
Alii vero etiam in anguſtiis & in vinculis fuerunt.
Sed ſi alternantes terminos aut ſigna viderint
Mutue Mars & Mercurius aureis talaribus,
Cum Jove autem ſol centrum obtinens ſubterraneum,
Ex priore victus copia & bonis utique evolvit,
Noxaſque alienarum artium ac damna inducunt.
Si vero culminantem Saturnum pulchra Venus

Aut Jupiter, paterna homo multa qui amiserit,
Denuo ab alienis conficit idoneas opes.
Si vero Mars ex adverso sit, quamvis copiosa sint,
Ad miseram inopiam rursus veniet, quam ante dereliquit.
Quod si etiam soli luna adsit circa centrum
Ex Venere aut Jove non testificans, miserabilis
Omnino existit nativitas priore nudata patrimonio.
Pauca quidem ex multis de inopiâ hæc tristi
Habes. Sed nunc servorum de genitura loquar;
Ut sic dijudicet vir hæc divina noscens.
Quando lunæ & Veneris stellæ horridæ
Saturnus aut Mars superiores utraque fluant,
Servi etiam servorum parentum tunc provenerunt.
At si Venerem quidem Saturnus & Mars despiciant,
Luna vero rursus & Jupiter & Saturnus attestentur,
Servitutem elapsi liberum diem viderint.
Quando autem solem & Saturnum ignifer Mars,
Venerem verò rursus Saturnus noxiis radiis viderit,
Ex servis nati suis veniunt principibus.
Sed si Saturno quidem aut soli testis veniat Mars,
Jupiter autem ac luna etiam etiam Veneri, famuli
Patris natus iste erit, mater autem libera illi.
Quando autem cornuta luna subterraneum
Aut occiduum centrum regat quadrato versante
Vel in parte adversa noxio Saturno, sed Martis
Stella cum Venere etiam contraria spectetur,
Aut quadrata sit, matre nascitur serva.

Quod ſi Saturnus centri potens lunam inſpiciat,
Aut ſolem, aliud vero lumen Mars adſpectet,
Ambobus ſervis parentibus cogitet prognatum.
Quin etiam ſi in centro luna quidem verſetur,
Alio autem quum in centro Saturnus à tergo ſequatur,
Noctiluca vero luna Marti appropinquet,
Servitutis jugum ſemper in cervicibus ſuis ferunt.
Si vero culminet Jupiter, luna autem ab illo
Nexum ducat, retro item exorienti conjungatur,
Aſtris pereuntibus aliis ſub validis ſplendoribus
Alterius ſpectantis, ſubolem ſervilem fecerunt.
Sed quando centris abſcedens amabilis luna,
Nihil autem beneficorum aſtrorum habeat atteſtans,
Noxii vero Saturnuſque & Mars aut ad horam
Ingredientes cernantur, aut horonomo quadrati
Seu trianguli exiſtant, libertatem tunc mortales
Deſinentes ſervile ſub jugum celeriter aguntur.
Servi vero etiam fuerunt, quando lumina duo
Lunæ & ſolis devergunt ab centro,
Aut contactum faciunt damnificis ſtellis hi,
Nulla rurſum ſolvente aut tenera Venere.
Donec autem horonomo Saturnus & Venus æquales
Incedentes cernuntur, ſemper famulos poſuerunt
Non unius, alias autem alteri ſuppoſitos principi,
Quippe etiam ſuo venundatos ab patre.
Sed ſi ſol quoque illis atteſtans adſit,

Etiam

Etiam vincula tulerunt malâ sub numinis iniquitate.
Stellarum quidem tales & quotquot his similes sunt
Formæ, male natorum servorum faciunt tristem prolem,
(Verum ego admodum crebris meditationibus didici)
Utero proferunt difficilis partus puerperia.
Cæterum non secure quis cecinerit hunc cantum.
Nam vaticinationem hujus ira ex regibus
Insequitur, quam oportet sapientem virum evitare.
Quare hunc quoque sermonem ducens infandum omittam.
Sed novissimum agens circa metam cantum
Jam & nostræ nativitatis meminero & astrorum,
Qua fuit, signisque in quibus hora illa fuit,
Quam ab utero dixi, miserabilis Ilithyia;
Ut etiam ultimis postea sæculis edocti
Persuadeantur. Hæc mihi donavit Parca cognoscere
Astrorum scientiam & delectabilem cantum.
Sol quidem erat geminis, simul autem cum eo pulchra
Venus & Jupiter amabilis & aureus Mercurius,
Aquario autem luna & Saturnus & hora,
Mars vero multipede in Cancro, circa autem medium
Cælum versabatur sagittam Centaurus attrahens.
Sic quidem meam genituram Parcæ denotaverunt.

Ve-

Verum ego Musæ & æthereis simul astris
Consecrans argutum hymnum, meum finiam cantum.
Stellæ lucidæ Jovis Ægiochi filiæ
Propitiæ estote, & decus semper meo comparate cantui!

MANETHONIS APOTELESMATICORUM
LIBER VI EXPLICIT.

JACOBI GRONOVII

AD

MANETHONEM

NOTÆ.

I. 1. αίροις, ὦ Πτολεμαῖε] Ita hic ſcriptor Alexandriæ incipit ſalutare Principem, ut alter Alexandrinus Apollonius libro IV Argon. introducit Medeam in diſceſſu dicentem:

Τόνδε τοι ἀντ' ἐμέθεν ταναὸν πλόκον εἶμι λιποῦσα
Μήτηρ ἐμή. χαίροις δὲ καὶ ἄνδιχα πολλὸν ἰούσῃ
Χαίροις Χαλκιόπη, καὶ πᾶς δόμος.

Adeo Alexandrinis ubique id in ore. Hoc autem principium uſque ad verſum VII publicavit primus Alexander Morus ad epiſtolam Jacobi, ubi ut oſtenderet lectum ſibi dialogum Luciani de verbis *χαίρειν*, *ὑγιαίνειν* & *εὖ πράττειν*, addit etiam hoc emblema [Manethon tamen Ægyptius, quos dedicavit Ptolemæo Regi libros Ἀποτελεσματικῶν, ita orditur - - - - Quæ plura poſui, quo judicent eruditi, an ſtylus conveniat antiquitati, quantam præfert codex longe rariſſimus, lectuque difficillimus; quanquam non ignoro Manilii, qui de eodem ſcripſit argumento, ævum ex ſtylo male colli[gi], ob τὴν ὑποκειμένην ὕλην, quæ negat ornari. Sed ad rem] Atqui codex

non accedit ad Ptolemæos; nec præfert antiquitatem ulteriorem, quam ſcriptura declarat: ſed ipſi Manethonis verſiculi docent ſub Ptolemæis ſe ſcriptos primum & conceptos fuiſſe, quod plane non negatur ab ſtylo iſtorum ſeptem: eſſe etiam lectu difficillimum didicit opinor ab Holſtenii chirographo, quum ipſe caput & finem modo legiſſet. Ita iſte habuit Α & Ω, quod venditaret.

1. 8. Νύκτας ἄϋπνος ἐὼν καὶ ἐν ἤμασι πολλὰ μογήσας] Tali aſſiduitate in iſta urbe operabantur bonæ menti, forſan ex legibus Muſei, prout eaſdem omnino voces habet Syneſius de Dione: Καί τοιγε οὐκ ἐν δίκῃ πικρῶν τυγχάνει δεσποτῶν, ὅςις πολλὰς μὲν νύκτας ἀΰπνους ἀνέτλη, πολλὰς δὲ ἡμέρας παρετάθη, καὶ μικροῦ δεῖν ἀπήλλαξε τὴν ψυχὴν ὑπό τε λιμοῦ καὶ φροντίδων, ἵν' ἀγαθόν τι συλλέξηται. Habes & ſimilem cauſam.

1. 11. Πετόσιρις] Dictus hic notuſque tam antiquis, quam poſterioribus, atque adeo omnibus ſæculis, quum exſtiterint ſub iſto nomine ſcripta quædam ſcribente Servio ad librum x. Æneid. *Hunc Æthiopes dicuntur & Perſæ vidiſſe, & omnium malorum & famis neceſſitates pertuliſſe, quarum plena vel in pleniores differentias vel in Campeſtro vel Petoſiri, ſi quem delectaverit, quærat.* Sic hodieque in librorum pluteis exſtat aliquid ſub nomine ejus, quod videre eſt in bibliotheca Cæſarea Lambecii: neque ullus hanc Muſam tetigit, cui non celebratus fuit hic Petoſiris frequenter etiam adjuncto Necepſo, quos in citando jungit Scaliger in notis ad ſecundum Iſagogicum Manilii pag. 197. de quo ſic agit noſter Manethon lib. v, quaſi coævus ei fuerit & amiciſſimus.

1. 14. Πάντες δαίμονες] Hæc erat illa Ægypti jactantia vetus, etiam ante Ptolemæos, qua Rhampſinitus jam dixit Αἰγυπτίους τῶν ἄλλων προκεκρίσθαι hac in parte, ut eſt apud Herodotum II, 121.

1. 16. Ἥλιον &c.] Sic duobus verſiculis comprehendit ſeptena hæc nomina, ut fere iterum verſu 203, quæ etiam vetus poëta illigavit uni notante Scaligero ad ſphæram Manilii, ut etiam noſter V, 34. De his ipſe aliquando verſus illos deſcripſi, neſcio an editos, certe dignos, qui legantur

Επτὰ

Ἑπτὰ πλυπλανέες κατ' ὄλυμπον ἀςέρες ἔδον
Εἰλεῦνται, καὶ πᾶσιν ἀεὶ κανονίζεται αἰών.
Νυκτιφαὴς μήνη, συγνὸς Κρόνος, ἥλιος ἡδὺς,
Παςοφόρος Παφίη, θρασὺς Ἄρης, εὔπτερος Ἑρμῆς,
Καὶ Ζεὺς ἀρχιγένεθλος, ἀφ' ἧ φύσις ἐβλάστησεν.
Οἱ δ' αὐτοὶ μερόπων γένος ἔλκυσ'. ἐςι δ' ἐν ἡμῖν
Μήνη, Ζεὺς, Ἄρης, Παφίη, Κρόνος, ἥλιος, Ἑρμῆς.
Οὕνεκ' ἀπ' αἰθερίων μεμερίσμεθα πνεύματος ἕλκειν.
Δάκρυ, γέλωτα, χόλον, γένεσιν, λόγον, ὕπνον, ὄρεξιν
Δάκρυ μὲν ἐςὶ Κρόνος, Ζεὺς δὴ γένεσις, λόγος Ἑρμῆς,
Θυμὸς Ἄρης, μήνη δ' ἄρ' ὕπνος, Κυθέρεια δ' ὄρεξις,
Ἠέλιός τε γέλως. τῦτῳ γὰρ ἅπαντα δικαίως
Καὶ θνητὴ διάνοια γελᾷ, καὶ κόσμος ἀπείρων.

I. 22. Ἠδὲ λαφύρεσιν] Hac ratione auget hic ſcriptor reliquias linguæ Græcæ, quæ ad nos pervenerunt, in quibus non niſi τὰ λάφυρα novimus, nedum ut αἱ λάφυραι dictæ fuerint captivæ, prout hîc intellexi, quum ita intelligi oportere videatur. Cæterum valde propendeo non ita ſcripſiſſe auctorem noſtrum, qui forſan dedit λαθύρεσιν, unde hi ipſi Ægyptii poſtea cognominaverunt regem ſuum, ut nos docuit maximus Salmaſius. Legebatur autem in MS. μίγνυσιν ἑταιρίσιν τ' ἠδὲ λαφ. Eadem praxis ſignificatur verſu 256.

I. 22. Κέντρων δ' ἂν ὦσιν ἄνακτες] Ita edidi & interpretatus ſum, ut verſ. 66. & ſæpius, quum ex MS. notaviſſem κέντρον, quod conſiderari poſſet pro κέντρε.

I. 24. Ἑρμείας δ' ἦν τύπαις] Videtur huic verſui mota fuiſſe difficultas, quum in ora exemplaris ſcripti adnotatum ſit διωτάπτισσερ. quaſi voluiſſet auctor ejus Ἑρμείας δ' ἦν αὐτοῖς ἰσόῤῥοπος. Sed eo ſuperſedere potuit, qui novit vocem primam facere biſyllabam & pro ſpondæo habere.

I. 35. Σκορπίον κυανόχροον οἶκον Ἄρηος] Iſto modo loquuti ſunt, & paſſim eſt obvium, maxime etiam frequens in Geoponicis. Semel liceat huc advocare fragmenti Cenſorino adnexi verba cap. 3. *Multum refert, cujus quæque ſtella domus ſit, aliena an ipſius. Domus ſolis eſt Leo, Luna Cancer, Mercurii*

curii Virgo & Gemini, Veneris Libra & Taurus, Martis Scorpio & Aries, Jovis Sagittarius & Pisces, Saturni Capricornus & Aquarius. Hinc etiam nostro interdum dicitur δόμος vel μέλαθρον. Et quod in his Latinis primum dicitur, habes 11, 342. Ἐν δὲ λέοντι δόμῳ πανδερκέος ἠελίοιο.

1. 53. Ἀμετροβίων ἐλεφάντων] Et hoc ignotum nostris fragmentis Græcis epithetum, quod ego simpliciter reddidi ἀπὸ τοῦ βίου, quum & id verum sit, ac plana sint, quæ de vitæ tempore in eis animalibus scribantur. Ita invenientur in hoc scriptore ἡμίβιοι, μακρόβιοι, ἀμφίβιοι, ἄβιοι, μιμόβιοι. Sed posset perinde ἀπὸ τῆς βίας deduci, nec id minus congruo sensu.

1. 73. Καὶ δόξῃ μεγάλῃ γαυρούμενον] Non est opinor, quod repetitio verbi ejusdem nos turbet, etsi ferme sit inconcinna, & facile potuisset scribere χαυνούμενον, unde vers. 156. χαυνωθέντες. Omnino ista velox & iterata frequentatio contingit quoque apud alios Latinos Græcosque. Crebra apud ipsum Livium, etiam ubi non est admodum venusta. Etiam sic illud γεύσάμενος repetitur ab auctore epistolæ ad Hebræos 6, 4. & 5. quanquam vix sine suspicione. Sic nostro repetitur 11, 211 vox ἡγήτορες. Verbo ipso utitur 11, 186.

1. 80. Κλιβανίας] Ne id quidem vocabulum hodie auditum aut Græco olim sermoni vindicatum animadverto. Itaque commodissime his Ægyptiis viderentur convenire Latini clibanarii, de quibus affatim multa viri docti ad Lampridii Alexandrum Severum; nisi quod res illic significetur ab Manethone nostro alienissima, utpote certum militiæ genus, quum ipse aliquid urbani ac plebeii opificii intelligat. Unde quum fornacarios mihi præberent juris Romani fragmenta in balneis operam aliquam præstantes, hos ad interpretandum adscivi, sive tales etiam intellexerit meus Manethon, sive aliquos pani coquendo accinctos, prout Festus Pompeius ex Verrio scribit Mamphulam appellari panis Syriaci genus, quod in clibano antequam percoquatur decidit in carbones cineremque. Vide verba Moschopuli citata Lipsio ad Tacitum lib. III. annal. 43. Ad utrosque quidem congruit illud σκοπερχὸς & qui sequuntur duo versiculi.

1. 89.

1\. 89. Διὰ μέτρον ἔχων] Reliqui distinctionem quæ erat in exemplari antiquo, ut etiam versu 121, quum nemo harum rerum curiosior possit ignorare quotidianum illis fuisse διάμετρος, etiam ex ipso Manethone, unde & in versione adhibui.

1\. 92. Εἰ δὲ ῥοπῆς μὴ μοῖραι τύχῃ] Vox propria Astrologiæ, qua notantur partes vel gradus signi alicujus, quam sæpe tangunt viri doctissimi Scaliger in Manilianis, & Sirmondus ad Sidonium aliique, & exstat in his libris pæne per singulas paginas.

1\. 105. Κοσμητῆρες] Reddidi *gubernatores*, ut in nonnullis Græciæ civitatibus, κοσμηταὶ, κόσμοι, κοσμητεύοντες, πρωτόκοσμοι dicebantur magistratus. Simpliciter tamen ornatores intelligi possunt quocunque etiam in statu sint, qui aliquod decus afferunt publico. Sed & hanc terminationem scito huc usque reparatis literis ignotam esse.

1\. 120. Καὶ στάχυν ἄρρενα] Nullus ambigo, quin hic versiculus sit habiturus suam venerem apud lectores. Hanc tamen non fuit visus habere illi viro docto, cujus manus allevit in margine MSti. Γρ. καὶ παχυνὸν πανόδυρτον ἀποτμήξει. Habes VI, 304. τέκνων στάχυν.

1\. 136. Ἀμφὶ πόδας τέμνονται] Hunc ad modum correxi, quum in exemplari legatur ἀμφιπόλας, in quo sensus non est.

1\. 141. Εὐρείθροις ποταμοῖσιν] Sic maluit noster Ægyptius, idque ei concessi, quem crebro videbis illo ι abuti pro υ vel ει, quod satis intelligitur, quum tamen apud alios usurpari observes εὔῤῥης vel εὐῤῥείτης.

1\. 160. Ἠ ἀπλανὴς τευχωμένον] Quum sic deprehendissem in codice veteri, & tamen viderem præcedere ἀνέρας (ita enim quoque in eo legitur) dubius hæsi, quo remedio deberet hic locus tam male cohærens sanari. Unde factum est, ut quum editio festinaretur, ediderim in versu præcedente diductis literis ἀνέρα σ' ἐκτήκει, ut vides, tanquam in genere prosopopœiæ. Sed quam minime curet noster numeros, tum passim patet, tum ex versibus 315. & sequente. Denique tamen melius considerans vidi nihil tentandum esse, nisi ut pro voce, quam allegavi, reponas τευχωμένους retenta voce ἀνέρας, quod observavi in versione. Sic enim omnino scripsit.

l. 170. Ἐν πλοῖσιν] Superappositum erat nescio à quo correctore ἐν πλαῦσιν, quod non sequor.

l. 172. Κινδύνοις, βλαβέεσσι, δανείσμασιν, ἐνδ.] *Periculis, damnis, usuris, pen.* Ita enim hæc distingui debuerant, quod male in MS. considerabatur.

l. 176. Αἰθέριος λὶψ] Quum ita res daret, voces Græcas in versione retinui. Sed non memini uspiam his rebus intervenire mentionem venti cujuscunque; nedum guttam ac rorem, prout λὶψ usurpatur apud Apollonium IV, 1454, ubi exponitur σταγών. Nihilominus in summarum serie, quæ annotata est in margine, etiam dicitur ΑΡΗΣ ΕΝ ΛΙΒΙ, & in præfixis principio titulis ΛΕ (hoc est, XXXV. nempe caput) ♂ ΛΙΒΥΚΟΣ ΣΙΝΟΣ ΛΥΠΑΣ ΘΟΡΥΒΟΥΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΞΕΝΗΓΕΙ, & III, 18 dicitur Saturnus ψυχρὸν δ' εἰς λίβα νισόμενος, & VI. 381 Εἰς λίβα δερκόμενος Πυρόεις.

l. 185. Ὕπκι συνόδοιο] Ita diffidi literas ad unam vocem concretas in MSto, & in vertendo appropinquare ad ipsa Græca volui, quum potuissem *ab novilunio suffugientem.* Sic Apollonius Rhod. IV, 1659. Ὕπαι βελέων. Nec aliter Manethon II, 89 ὕπαι χηλῆς. Et hic sensus posset etiam esse versiculi 234, ut dicat eos cadere noviluniis ab impetu lunari.

l. 188. Μινυνθαδίοισι χρόνοισι] Versu 248 maluit syntaxin variare μινυνθάδιόν τε χρόνοισιν Ἐξαπίνης ὤπλεσσε.

l. 217. Καὶ προκοπῇ στερέῶσι] Exhibui prout in MS. legebatur, nisi quod exstabat etiam στερεῶσιν, quasi elisionem intelligi oporteret in voculis καὶ ἐκ. Quod qualecunque sit, facile quivis agnoscat scribi debere προκοπῆς στερέωσι.

l. 230. Μηνης ἠελίοιο] Sic legebatur in MS. contractis literis, ut solet. Eas non dubito explanandas esse Μήνης τ' ἠελίοιο, & quomodo intelligam, patet ex versione. Sic enim illud τε præcurrit quoque II, 225. Καὶ σηκῶν μακάρων ἱερῶν τε προέδρους Τιμαῖς κυδαλίμους. Et hujus libri versu 359 ita servari posset δρόμος οὐράνιος ἀπλανῶν τε πλανητῶν.

l. 244. Ἐὸν δέμας αἱμάσσουσιν] Ut enim ex ritu sacrorum Bellonæ & Cybelæ id alibi obtinebat; sic & in sacris Ægyptiacis. Seneca de vita beata cap. 27. *Cum sistrum aliquis concutiens ex imperio mentitur, cum aliquis secandi lacertos artifex bra-*

brachia atque humeros suspensa manu cruentat, cum aliqua genibus per viam repens ululat, laurumque linteatus senex & medio lucernam die præferens conclamat, iratum aliquem Deorum. Et principium & finis innuit hæc omnia esse Ægyptia. Quibus adde Wouweriana ad Julium Firmicum.

I. 256. Κρόνε μέση] Prorsus ità legitur in MS. ut II, 92 Μέσον τ' ἀμφοτέροισιν ἐν ἰχθύσι δινεύοντα: quum tamen auctor vel & hîc μέσση videatur scripsisse, & ibi μέσσον, vel Κρόνοιο μέση: prout etiam opinor vers. 270 βιότοιο δ' ἀμάμαλα ἔργα, quum tamen ne literam adderem, ediderim minutissima ratione molliens & adjuvans postremam literam in voce βιότοι, ut erat in MS. Sed auctor hic liber est, etiam in utroque.

I. 295. Ερμείαν σύμφωνον ἔχοι καὶ κόσμον ἀπυρπὸν] Ita plane MS. quasi per appositionem, prout quoque interpretatus sum. Alioqui posses Ερμεία σύμφ.

I. 315. Θάνατον λείψει] De numero non laboramus. Scilicet ne vox ab eadem syllabâ incipiens sequeretur, sic mutanda fuit phrasis, & non dicendum ἔνπ βία βίοτον λείψει, quod tamen est Manethonis. v. 400. Χείματος ὀρνύμενοι βίοτον λείψουσι δι' ἅλμης: IV, 486. Ειρκταῖς δ' οἰκήσουσι φυλασσόμενοι ἀλυσιδὸν, Ἔνπ βιαιοτάτῳ θανάτῳ βίον ἐκλείψουσι, de his eisdem. Alioqui liberet tentare θάνατον ζητεῖ, ut V, 184. Ζητοῦντας θάνατον κακοδαίμονα.

I. 326. Υπότρομον] Ita intellexi in versione, tanquam referri oporteret ad præcedens βίον. Quod ut commodum, ita non necessarium, quum possit construi cum proximo νηχόμενοι, Manethone talia neutra amante. Sic IV, 231. ἰσόμοιρον ἰών. VI, 105. ἀγνοσρόφον φαινόντων. Ibidem 203. ὑπόγειον βεβαιῶν, & 498. Θρίωνηταῖς ἐπιτύμβιον. VI, 142. νωθρὸν ὑπαντιάων.

I. 339. Αυγῇ δ' κατ' ἰθὺν] Vel κατ' ἰθύ. Sic enim jam loquutus est vers. 30. ὡρονόμοιο κατ' ἰθύ. Aratea. ὅτε σκιάεσσι κατ' ἰθὺ Ισαμένη γαίης τε καὶ ἠελίοιο σελήνη.

I. 342. Ποιήσει ἢ καὶ γονέων] Quia credibile erat ita scripsisse auctorem, etiam edidi geminatis particulis, quum in MS. manifeste appareret ab prima manu scriptam fuisse notulam, quæ indicaretur ἢ., cui secunda manus attexuit alteram notam,

tam, quæ referret copulam καὶ. Certe enim utraque desideratur.

1.355. Πολλῶν κακῶν αἴτιος] Servavi integram vetustam lectionem, qua frui potuit auctor, perinde ut 11,422 Ἠῶος μὲν ἀμείνων, ἐφ' ἑσπερίῃσι τε δεινός. Nec dissimile est vers. 41 μόρον αἰνὸν οὐκ ἐκφεύγουσι δυνασταί. Ejusdem notæ est, quod ponit 11,186. οὐ μάλα γαυρούμενος μαχλοῦ ἕνεκεν φιλότητος. Forsan ita quoque concepit vers. 96. Πάντας ἀπ' ἠελίοιο φυγεῖν καλὸν, ἀλλ' οὐκ ἱλαρῆα. Video enim, quam facile potuerit edere πολλοῦ κακοῦ αἴτιος, ut 11,18. μακρὸς δ' αὖ διὰ μέσου ἐλήλαται &c. cujus etiam libri versu 96 puto corrigendum ἠδὲ λαγωοῦ ἀπὸ στέρνων.

2.7. Ἡμερίοισιν] Non aliter legebatur in MS. perinde ut IV, 465. Πὰρ φύσιν ἡμερίων. Et hinc ejusdem libri principio ἐφημερίων μερόπων. Unde & Hesychius Ἡμερίων ἀνθρώπων. Ac tamen placuit illi scribere 1, 167. ἡμερινοῖσι.

2.8. Ἀστέλλων] Sic enim statuebant luna condi omne Stellarum vulgus, prout nostro consentiens scribit Manilius lib. I. ubi Scaliger adducit similia ex Sappho.

2.11. Ἑλκόμεν' ἀντολίηθεν] Debui hoc modo edere, licet in MS. legeretur clare ἕλκομεν, quasi indicativi forma esset, quum sententia aliud requireret.

2.28. Σφαιρεῖ στροφάλιγγι] In MS. apposita erat ad versus finem nota, cui respondebat altera in margine cum explicatione τῇ συστροφῇ. Hæc nota quum sic posita sit, ut videatur distinctionis speciem obtinere, interdum offendi, præsertim quum occurrerit vox σφαιρεῖ non alibi in nostris Græcis fragmentis legenda, ut hinc pro verbo adspexerim: quasi par illi Arateo, Μειοτέρη γὰρ πᾶσι περιστρέφεται στροφάλιγγι, quod Scaliger comparat cum Maniliano *decircinat arcum*. Sed quum sic vox τάχα tantopere frequens in his libris vim pateretur, abducta quippe ab solito suo usu; nullus dubito, quin sit dativus ab σφαιρεὺς, quod idem est vocabulo σφαιρικὸς sane inaudito, sed cui par foret verbum σφαιρέω, siquidem inde deduci placeret, σφαιρόω dicentibus cunctis. Itaque præstat agnoscere Manethonem hu-

jus

jus magiſtrum, & ſententiam ejus recte percipere, quam in immenſum aberrare, ut dicat à cælo circulos multos orbiculari converſione fieri volventium continue aſtrorum.

2. 16. Αδίκηλοι] Prout hæc vox compoſita & noſtris literaturæ Græcæ fragmentis ignota, per eliſionem truncata, enunciari debet, & ad præcedentia referri, non ſequentia, qua notantur effigiei alicujus aut ſimulacri ſpecie carentes, contra quam in verſu XII dixit de aliis, utpote δικήλων inſtar quoddam habentibus, de qua voce agit Scholiaſtes Apollonii Rhodii, tum alibi, tum ad librum primum. Video enim in verſione id prætentum.

2. 31. Προδίοπτοι] Non aliter ſcribitur in unico libro, nec dubitavi idem compoſitum eſſe, unde ſupra proceſſit ἀπροσόπτος.

2. 32. Μήτι μερόπων πλαστῶν τε] Hæc etſi non ipſa, derivata tamen ſic jungit etiam mox verſu 384 & ſeq. Item III, 345.

2. 37. Τροπαὶς θέρεος] Vide Scaligerum ad Manilii librum III pag. 271.

2. 42. Βαιὼ φθέγξομαι ὥραν] Et ſæpe utitur iſto adjectivo, & hæc notatio temporis potiſſimum Manethoni placet. IV, 401. Νηχόμενοι μοίρης βαιὸν χρόνον ἐν πελάγεσσιν. Perinde ut Solon apud Diogenem Laertium Δείξει δὴ μανίην μὲν ἐμὴν βαιὸς χρόνος ἀστοῖς.

2. 55. Επαμοιβάδεις] Hæ literæ exſtant in MS. libro, unde edi debuit ἐπαμοιβαδίς, ſiquidem exprimere volumus Græcum, quod ex ipſo Homero notum eſt; & videtur deſiderari adverbium.

2. 59. [Ολκοῖς τε φαεινοῖς] Qui nempe aſtrologis tantopere ſunt in ore, unde toties ea ipſa vox iteratur ab auctore etiam noſtro, & recte ab Scholiaſte Apollonii IV, 293 exponitur ἡ διαδρομὴ τοῦ ἀστέρος.

2. 84. Χαραττομένων] Ita mutavi, quod in membrana erat χαρασσομένου, in qua etiam quarto abhinc verſu dilucide ſcriptum erat ἀκροτάτους πόλους. Et frequens uſurpatio prioris, & ipſa poſterioris neceſſitas utrumque excuſabit, ſpero.

2. 100. Βιὸν στέρνον μέγα τεξεῦντ.] Neque enim aliter concipere potui ſententiam hujus loci, quum ſcriptum eſſet βίον,

 quem

quem accentum mutavi, ut sit solita appositio, qua ipse arcus describitur magnum Sagittarii pectus, quia est ea parte. Similia exempla patent III, 62. IV, 37 & 508.

2. 108. Δικήλων ἐπιφόμενοι ὀμοῦ] Plane ita erat in MS. in media quidem voce vitiose, in tertia satis audacter, si Poëta noster ita meditatus fuit. Sed tu vide, an non scripserit ἐπι-φώμενοι ὁλκοῦ.

2. 212. Πόντον τε καὶ γαῖαν] Nihil discedere ab unico exemplari jussit religio mea, ut constare debeat auctori nostro ita placuisse, non omissa prima litera αἶαν. Frequentissimum id est in nostro, & ecce nonnulla, ubi annotaverim. Hinc vers. 201 αἰτία γίνεται αἰεί. 415 μινύθει καὶ πατρώϊον οἶκον. IV, 390. Ἔσσεται δ' ἐν γενέθλαισι &c. Hinc V, 27. Ἦν δ' ὥρην ψεύσηται, συνεξώλισθεν ἅπαντος. Ὥρη δ' ἀκερδεῦται βροτοῖσι. & 61 ἀποθάλπεται θερμῷ. 139 μεθοδεύεται &c. 169 Ἦν δὲ ἐπαναφέρηται μετ' ἠελίοιο. & 191, & 257. Hinc VI, 45 μίξεις καὶ σελήνῃ. 307 Πῶς ἂν καὶ φρονέοιο. 485 Ἦν φαίνων ἐφέστηται πολύπλαγ-κτον. Ob hæc debui reponere I, 348 Εσσεται τοῦτο θέμα.

2. 132. Παμφαίνοντος] Nihil temerarie commisi, ut opinor, quum scriptura manifeste vitiosa ex contextu deleta reposui hanc veram, quum & auctor ipse ex continuo usu sibi eam vindicet, atque unde id fiat, commode explicet Eustathius ad Dionysii periegesin: Διὸ καί φησι Διονύσιος, ὅτι παμφαί-νουσιν οἷον ὅτε ἀνεφέλου ἀέρος ὄντος τὰ ἄστρα φαίνονται ὑγρὰ νέφη βιαζομένου βορέου.

2. 152. Καὶ αὐτοὺς πολλάκι δεσμῶν πλήκτορες] Interpretando quem potui sensum dedi: sed valde hæreo, an non scripserit δασμῶν, ut intelligat exactores tributorum. Id certe videntur sequentia exigere. Inspice hujus libri versum 249. & hinc III, 318 δασμολογοῦντες.

2. 224. Θνητοὺς ὄλλυσι] Prout ex membranis exceperam, ita reddidi eandem vocem his chartis, etsi nullus dubitarem, quin scripserit Θηητοὺς, quod in interpretando respexi. Sed & alterum verbum proscribas ut parum conveniens, quum non videatur hoc thema addere aliquam infelicitatem.

2. 230. Ζωγρουμένους &c.] Præclara Sacerdotis Ægyptii nequitia, cujus sententiam ita reddidi Latine, ut exprimat eos, qui

dum

dum placent uxoribus, per eas efficere conantur, ut maritis quoque probentur. Artificium nec Græcis nec Romanis ignotum, & aliquid ſimile tangere poteſt videri noſter lib. IV. verſ. 61. Verum Græca etiam abrupte dicunt eos vinctos amore fœminarum, quæ nuptæ ſunt proceribus; tanquam plebejarum adulteriis non contenti quæſierint aliquid matronale.

2. 237. Δῶκεν ἢ λέκτρα γυναικῶν] Niſi ſcripſit δῶκεν δέ τε λέκτρα γ. *dedit vero etiam lectos* vel *cubilia* &c. Duo enim vel tria in his verſibus exprimit, quorum ſolet poni calculus.

2. 241. Πειθοῖ καὶ χαρίτεσσι τετιμημένον] Legebatur ita in codice MSto ſupervacuam ſyllabam proferente, quæ vel in voce prima, ut dixi, vel in ſecunda inconcinne reſidet, quod opinor, & ſcripſiſſe auctorem χαρίτεσσι τιμημένον, ex imitatione Homerica, pro quo in verſ. 329 ſcribitur τιμωμένους, ubi fortaſſe Manethon dederat τομένους. at in verſ. 338 χαρίτεσσι κεκασμένοι.

2. 245. Οἴσιν κρείτος] Debui ſic diſcedere ab antiqua lectione, quæ in MSto erat οἴσιον, quum ejus nulla foret ſententia. In verſu 247 plane exhibui, quod erat in codice antiquo, ubi tamen ſcripſiſſe auctorem cenſeo Εὐκλεῇ τ' εὐφροσύνης ἕνεκεν.

2. 277. Ἠὲ πολυμνήστοισι συνεύνοισιν] Videtur id quidem reſpicere verſu mox tertio. Attamen aliquid requiritur. Igitur an non voluit συνευνῶσιν? ab συνευνάω.

2. 279. Οὐ γὰρ τοὺς ἴσους] Unde iſtam ſcripturam collegerim & quos characteres in MS. repererim, aperui ſuo loco. Sed fateor nihil omnium illic mihi placere, quum ſententia omnis abſit. Itaque nunc teſtor me legere οὐ γὰρ τοὺς πηοὺς. Significat enim nec uxorum conſanguineos nec uxores ab eis diligi.

2. 284. Ἢν ἢ γυναικὸς ἔῃ γενέθλη] Exhibui quod in archetypo repereram, idque interpretatus fui. Cæterum poſſet quoque cenſeri primo caſu poſitam eſſe vocem ultimam, *ſi mulieris erit nativitas* vel partus. Certe ita id ipſum hemiſtichium vides occurrere VI, 532. Ita quoque conſului in verſu 288, ſed omnino reor ſcripſiſſe ὠμοτοκῶν, etſi

mira varietas in hoc ſcriptore, unde mox etiam ſequitur κάμνουσιν.

2.294. τοῖσι κακοφροσύνῃσιν] Ne quis turbetur, ſervavi in publicando, quod erat in MS. tanquam voluerit reſpicere ad vocem μερόπεσσι quæ ſequitur: etiam commode potuerit παῖσι vel τῇσι.

2. 303. Ὅρκων οὐδ' ὅσσων] Opinabar ultimis exſecrationibus plenas formulas jurandi intelligi. Sed quum in MS. legatur οὐδ' ὅσσον, id non oportuerat mutari, utpote in quo perinde bona ſententia, *jurisjurandi nec tantum* (hoc eſt, prorſus nihil) *memores*. VI. 66. Μηδ' ὅσσον μίνυνθα ἐπιδεδεγμένου φαέθοντος. Et 284. Μηδ' ὅσον ἀμφοτέρας Ζηνὸς καταδεδεγμένοιο. Adde III, 22 & 371.

2.312. Σεβέονται] Vera ſcriptura eſt σοβέονται, ut VI, 625 Ὡς καὶ ἐπεσβολίαισι θεοὺς σοβέειν ἐπὶ νούσῳ. Dicit vero tales homines nunc aperta vi plagas accipere, nunc ſermonibus malis ubique differri & inceſſi.

2.321. Εοικότατοι] Impreſſum nunc ſimpliciter, prout in veteri codice exſtabat. Sed facile agnoſcis ſcribendum ἐοικότα, τοὺς μὲν ἐφ' ἱστῶν. Sic enim poſtremam vocem diduxi; ut monui.

2.351. Ἤπου τῶν ἱερεῦς] An non ſcripſit Ἢ τούτων ἱερεῦς? Ita certe interpretabar.

2.396. Μήνης μὲν Τιτὰν] Poſt hunc verſum in MS. interponebatur ſpatium aliquod, in quo majoribus literis erat ΠΕΡΙ ΦΑΣΕΩΝ Δ. ut ita denotaretur quartum caput materiæ, quam hic liber tractat, quod in principio monuit. Sed quoniam id non alibi etiam indicatur, ne hîc quidem id placuit.

2.430. Πιναρῇσιν ἐφεξομέναις στυγέεσσιν] Non aliter ſcriptum eſt in unico libro. Sed omnino voluit auctor ἐφεζομέναις, nempe quæ habitant, vel ut Latini loquuntur, ſtant in proſtibulis. Quas enim voces hîc congerit, eas de eadem hominum forte hîc illic diſtractas ponit. Certe eaſdem vides etiam deſcribi VI, 533 στυγέεσιν ἐφήμεναι αἴσχεα δρῶσιν. Ejuſdem quidem libri verſu 143 itidem jungens ait ἐξ ἕδρης πιναροῖο τέγους ξυνῆς τ' ἀπὸ δήμου Ευνῆς. Sic intelligit quoque III, 153.

Οὐχὶ

Οὐχὶ μόνον πιναρῆς ἀλόχοις γάμον ἐξεδέξαντο, & quæ tales ſint, aperuit in præcedentibus. v, 319 dicit Ἐν ἀθύροις αἰεὶ περιπεπλεγμένας ἀναφανδόν.

2.434. Ἔμ πέλεισιν] Retinui ſtudioſe ſcriptam lectionem, quum ea non minus placere poſſet, immo etiam deberet in Manethone, quam Apollonio Rhodio volupe fuit II, 998 ἂμ πόλιν. Tale eſt in principio marmoris Arundelliani ἐμ Πάρῳ. Ita quum nota emendatiſſimæ ſcripturæ occurrat in Joſepho III Antiq. 7, 7. ἐμπεριείληφε, tamen permittunt contextum occupari ab eo, quod auctor non ſcripſit ἐνπεριείληφε. Nec aliud eſt III, 58 ἐνὶμ μεγάροισιν, ut ibi ſcriptum erat. Adeo non univerſe verum eſt, quod ſtatuebat Grotius ad Πραξ. Αποστ. XIII, I Græcam vocem nullam in μ terminari.

2.464. Γήραος ἐπιλυγρῶ] Facile vides ſcribendum ἐπὶ λυγρῶ.

2.468. Μεγαλλωοερίαις χαίροντας] Duo hîc notare debui, & quod vocem rariſſimam dedi, prout in MS. ſignabatur, non μεγαληγορίαις: tum quod in eodem libro exſtet μεγαληνορίαισι.

2.487. Καὶ ἄλλων] Ne hîc quidem quidquam mihi indulſi; ſed ſponte patet intellectam ab auctore fuiſſe ἄλλων.

III. Ad capitis ſecundi indicem. Καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων ἀποτέλεσμα . . . . . ἀπαλλακτως &c.] Nulla ratione aſſequi licuit ſententiam, quam notis perſcriptam exhibebat vetus membrana alioquin ſatis conſpicuis & manifeſtis: unde etiam hæreo, an non mox fuerit ἑαυτοὺς ἀναμετροῦντες.

3.29. Αὐτοὺς δ' ὑπὸ νύσου Κάμνουσ'] Vides quid exſtet in unico exemplari, ubi quidem prima vox tolerari nequit: & quum poſterius verbum ſuppleri debeat κάμνουσι, etiam prius debet eſſe αὐτοὶ. Et commode hinc quoque mox ſcriberetur μογέουσι vel μόγεσκον. Sed id deſero ſciens quam mirifice in his variet auctor noſter, miſcens præter exſpectationem hos numeros. Neſcio cur non maluerit ſcribere κάμνον. Ita optime haberent omnia.

3.42. Κηδεμὰς βιότου] Quum nota ſint grammaticorum ludicra & incerta, tum neſcio an non hic locus ea augere debeat;

 ubi

ubi quidem videtur describere quosdam præter propter vitam viventes, qui & liberos non habent, & victui vel opibus colligendis intenti sunt, ut πάτρης κηδέσορες IV., 514; unde pariter boni malique sensum accipiunt; prout per sequentia latius explicat: atque ideo etiam simpliciter reddidi affines quosdam vitæ esse. Nec tamen tolli potest suspicio, quam lectori immittit ipse auctor per sequens vocabulum κήδεσι, non secus ac si funeratores quosdam vitæ potius cogitavisset.

3.63. Επιμαρτυρέουσι συναςρῶν] Ita scriptum exstat in unico libro, plane quasi posterius vocabulum haberet numerum participii, quod nescio alibi legi, & idcirco mallem distrahi vocem σὺν ἄςρων, qui casus requiritur ob præcedens adjectivum ἀδ'έργων.

3.140. Τριπλ@ κάμνε] Non aliter excepi ex autographo, quum tamen requiratur κάμνει.

3.142. Πενθαλέοισιν ἑλὼ ἄλοχον] Recte me fecisse spero, quum vocem primam ita produxi, quum in MS. tantum esset πενθαλέοις.

3.144. Τλῶδε γὰρ ἐν τροπικοῖς ζώοις θ' ἅμα τλ.] Et exhibui, quod repereram in MS. & ad id, quod exhibui, Latina condidi. Sed nihil eorum placet. Neque enim illud *simul* vel ἅμα locum ullum hîc habet. Deinde τροπικὰ & ζῶα nequaquam sunt diversa, ut patet ex 11, 382 Καὶ δ' ἑτέροις τροπικοῖς ζωδίοις πάντεσσι τάδ' ἔρδει, & clarissime in hujus libri versu 201. ubi propterea etiam in versu 152. Ει ᾗ καὶ ἐν τροπικοῖσιν ἔνι ζώοις κατέναντ@ scribi debeat, non ἐνὶ, ut edidi item ex MS. noteтque *est* non *in*, quod requirebat accentus ille. Hinc igitur apparet optime constitui versum nostrum, si ex illis θ' ἅμα scribas θαμὰ in unicam vocem junctis literis, *Hanc quippe in tropicis signis subinde patietur ærumnam.* Non enim est quod moneam illud libri secundi ζῳδίοις pro disyllabo accipi debere. Cæterum hoc θαμὰ etiam restitui oportet in versu 122. Αλητεῖαν κατὰ γαῖαν ἀλωομένους θαμὰ πλάζει, pro eo quod est in MS. θ' ἅμα, quum absurditas prioris nimium pateat.

3.171. Ακηκελίους τεκν'. ἀπ' ἄθλων.] Locus permolestus, quem

in

in contextu ostendi, quomodo exceperim in MS. & quid mutaverim. Ita quum in Græco aptaverim pedes, tum in versione aliam mentem habui. Certe enim hoc probrum videtur describere, quasi uxor suppositos & ab aliis clam sumptos infantes alat, quo facinore mox patefacto cogatur maritus eam odisse. Accedit quod literam γ in verbo ἀστέργνον alio prorsus & peregrino charactere expressam in MS. notabam, quum & alioquin ἀποστέργω in sermone Græco sit notum, non ἀστέργω, quod tamen ut satis bonæ fidei ac notæ commendat reliquum ἄστοργος, quo etiam utitur noster v, 74. Unde patet me malle distingui post vocem ἀηκελίας, & sequentem vocem τέκν' referre ad sequentia.

3. 175. Μόχθον δ' ἐς γῆρας] Proculdubio pro μόχθων, ut IV, 534 quod expressi in versione, prout mox intellexi ἐς δύσιν ἐρχομένης, pro eo quod legebatur in MS. & à me est editum.

3. 222. Τψιμέτων τέμνη πόλον] Spero vim vocis rarissimæ & licentiam Græcorum in compositis præclaro exemplo declarantis recte expressam in Latinis esse. Sed & idcirco ea observanda est, quia hanc esse opinor, quam ante oculos habuit Hesychius, quum scriberet non ista falsa & corrupta, Τ'ψι, μεῖζον, μετέωρον, prout eduntur; sed illa vera Τ'ψιμέτων, μετέωρον, ut illic scribendum esse ex ipsa expositione, præsertim si cum hoc Manethonis loco conferas, apparet. Nam Salmasii illud Τψίμεδον nihil est, nisi fortassis & ipse scripserit Τψιμέτων.

3. 241. Νηῶν πλυφόρβων] Hanc lectionem scias esse unici libri, quam & Latine interpretatus sum. Vide tamen an non scripserit Manethon πλυφόρτων. Ἡ'ναλίων paulo ante retinui, pro quo alii εἰναλίων, forsan placens Ægyptiorum pronunciationi, ut jam in aliis quoque vocibus occurrit. Contra est σεσημένοι I, 55.

3. 245. Κακὸς κακῷ ἀντίον] Aperui quid exstaret in MSto, quod cur non retinuerim, ut libri I versu 335 & 355. non ratio pedis & cæsura fecit, sed sententia.

3. 254. Ζωῆς ἐπὶ τέρμα θ' ἵκοιτο] Auctoritas codicis MSti sic jussit edere, quum tamen copulativa ista parum æqui loci ob-

obtineat, & potius junctim legi conveniat τέρμαθ' pro τέρματος, etsi amaverit singulare hoc etiam IV, 48. Nodosius est principium hujus versiculi, ubi nullus intelligebam quid ineptiæ resideret in isto πυμαι συχεῷ: quas voces ita junctim sequuntur illa fere eadem, quod ad literarum formas pertinet, ποτμῷ συχεῷ. Nam ita etiam sine accentu in codice vetere scribitur, quo plano indicio persuadeor ipsum scriptorem vel correctorem non assequutum fuisse sententiam auctoris, quam tamen nunc arbitror me aperuisse legendo πότμῳ συχεῷ. Memineris Hesychii docentis πότμῳ, μόρῳ, σκιδασῷ. Itaque istud *alibi* ex interpretatione dematur.

3.267. Οἱ δ' ἄεροι μὴ φαίνοντες] Ne quid ignores, negativam ipse inserui, quum nec insana ista diversitas in usurpando illo ἄεροι probari posset, ac sententia eam requireret; quum alioquin idem repetiturus esset, & οἱ φαίνοντες sint illi, qui ἀρήγυσι.

3.298. Η πάτρης πέχοντος] Sic scilicet scripsit vel auctor vel librarius, ut ne scriberet Ἡ ἐ πάτρης, quod sciebat scripturum vers. 298.

3.326. Πολλὸν ἀριπρεπέις] Ita edidi pro πολλῶν, quod erat in MS. & admodum videbatur absurdum. Illa χαρπος ante duos versus interpretabar quidem de pictura; sed nihil obstabat, quin & de scriptura qualibet sumi posset, ut mox in versu 341.

3.333. Ρηϊδίως φιλότηθ' ἑτέροις] Recte sic mutavisse me opinor, quod notaram ex MS. φιλότης.

3.421. Εν ᾗ μέσσαις μοίραισιν, ἐφ' αἷς] Ne mihi fraudi sit, quod sic ediderim, quum in scripto tantum legeretur μοίραις: aut quod pro ἀριμὸν, ut ibidem erat, dederim ἀριθμόν.

4.6. Εν ἡμιμήτ' ἀπορρέειν] Voces has ita distinxi, quum in codice antiquo mirabiliter omnes literæ cohærerent tum in hoc tum in sequente versu, ubi illud θεομήτορα, quod separavi, vel elegantissimum est, & prorsus ignotum. Nostrum autem intellexi mutatione literæ positum esse pro ἀμιμήτῳ non imitabili.

4.17.

4.17. Ἐπίσκοπον ἐς βίον ἀρχῆς] Dubitavi fere, quid præstaret eligi, opinatus quidem, quum una vox ἐπίσκοπον nihil haberet, cui inniteretur, oportere legi *βίω*, ut esset transpositio ἐς ἐπίσκοπον ἀρχῆς βίω, prout frequentissime illa ad has geneses & natalicia sidera adhibetur. Ita certe sententia commoda & integra: quum de scopo cogitandi locus nullus videretur, in quo constat hanc vocem Græcis propriam esse. Sed præferrem diducendo legere ἐπὶ σκοπὸν ἐς βίον ἀρχῆς, quoniam σκέπτεσθαι tam frequens insedit menti Manethonis hæc scribentis, ad spectandum horam ad vitam. IV, 572 dicit βιοτόσκοπον.

4.36. Φαέθοντι πυρὸς θερμοῖο σελασμῷ] Est sane prior vox edita, quasi aliquid specificum præferens, prout & Jovis stellam sæpe in his libris denotat, & alibi pro ipso sole ponitur, quod in hac interpretatione arreptum est. Sed istius nulla hîc potest haberi ratio, & prorsus videtur nunc esse commune, & ideo minore litera inchoandum, ut notet *splendente ignis calidi fulgore*; nam de Jove lucente sermo est; unde & versu 44. scribi debuit ἂν πυρόεις Ἄρης &c. Sed & in præcedente versu diducatur oportet ἐπὶ γεινομένοισι.

4.43. Πολύκλεος οἴσεται οἴκους] Non satisfacit, licet quodammodo mollire interpretando voluerim: sed nec opinor ab Manethone venisse, nisi πολυκλέας, vel potius πολὺ κλέος οἴσεται οἴκῳ, aut οἴκοις.

4.47. Φυλακάστι κερατέντων] Dubites utrum ista intellexerit Manethon, & non potius voluerit φυλακάστι. Nam certe III, 64 dixit ita φρουρῆς τε κερατέντων. VI, 449 jungit utraque.

4.68. Μυστήρια τεύχετ' ἄπιστα] Tanquam aliud quid nunc innuere vellet, quam versu 64, ubi dixit ἄπυστα. Indulsit huic varietati interpretatio; sed nulla apparet causa, cur non pro iisdem habeantur. Πίστιν ἄπιστον habet V, 98.

4.82. Ἐπὶ συνέσαι πεπληθώς] Ita vides me edidisse, non tam ex ipso exemplari, quam paululum mutata ex scripta lectione, quam in ima pagina subjeci. Cujus literas attentius considerans video denique manum auctoris fuisse ἤδ', vel ἴδ' ἐν συνέσαι πεπ. ut quidem vulgo solent Græca haberi, perinde ut vers. 96. In hoc autem auctore syllabæ ει, η, ι sunt ejusdem efficaciæ.

4. 139. ερμῆς δ' οἴκοις] Hæc & nonnulla sequentia jam dixerat auctor lib. 1 vers. 290, ubi nonnullæ poterunt varietates observari, præsertim in eo, quod mox dixit δίπλοιχων κανονισμῶν, quod etiam repetit infra vers. 292, pro quo tamen videtur scripsisse δίστιχων.

4. 190. Θρηνήτορας ἄνδρας] Ita enim minimis nugis prava religio inserit Deos, ut ait ille. Ne teterrimum quidem opus apud Ægyptios potuit sine stellarum cura esse. Unde hoc ipsum iterat VI, 498. Ἠ θρηνητὰς αἰεὶ χερσοῖς ἐπιτύμβιον αὐλοῖς. In quo sicut notabile est instrumentum, quo ad threnum uti solitos docet; ita ex nostro loco patet habuisse eos quoque vocem reliquæ Græciæ non usurpatam, certe per neminem nobis traditam. Deinde etsi plorantes & verberantes ab Herodoto distinguantur, ita ut istæ sint tantum fæminæ, hi viri; atque etiam apud Romanos tantum nominentur præficæ, Ægyptii hinc memorantur habuisse etiam quasi præficos. Unde colligitur locus & quasi odeum illic fuisse, in quo se exercerent, & tanquam phonasci talium darent operam auditorio. Ita certe videtur exponendus Hesychius in voce rarissima Κλυτοιμωγής, quam exponit ἀκουστὸν θρῆνος, egregie ficta & composita voce, quam non probabat tamen vir summus.

4. 205. Γραμματικλῶν τ' ἄσκησιν] Hoc ipsum jam notaverat quoque 1, 305, sed omissa copulativa.

4. 230. Διαλαμπάδα] Distrahere potui in duo, & novimus usitatum esse διαλαμπής. Sed & istud imputet nostro ævo Manethon. IV, 335 habes λαμπάδας μελέης.

4. 276. Ποινοπαίκτορας ἄνδρας] Istud denique quum jam excudendi labor procederet, exsculpsi, quum semper antea hæsitassem ad istud πινοπίκτορας, quod est in MS. quum in mentem veniret confusionis creberrimæ inter literam ι & diphthongum αι, cujus exempla vel in hoc libro dantur etiam versu 419 & 448 in hac ipsa voce παίκτορσι.

4. 278. Ἴχνεσιν αἰθροβάτας] Hos potentiæ Solis & Martis attribuit etiam libro VI, 440, sed adjuncta Venere, quam hic omittit: Αἰθροβάτας τεύχει χοίνοις τρίβον ἐξανύοντας. At vero mox accedente etiam Venere habes χοινοβάτας, ut pateat

teat prorsus distinxisse auctorem nostrum illa duo genera. Et ut scias verissime separari ac distingui debere, αἰθροβάτης in Græca historia proprie fuit Abaris, de quo sic Porphyrius in vita Pythagoræ: Αἰθροβάτης δὲ τὸ Ἀβάριδος, nempe ἐπώνυμον, ὅτι ἀέρα οἰστῷ τοῦ ἐν Ὑπερβορέοις Ἀπόλλωνος δωρηθέντι αὐτῷ ἐποχούμενος, ποταμούς τε καὶ πελάγη καὶ τὰ ἄβατα διέβαινεν, ἀεροβατῶν τρόπον τινά. Inter Musonii fragmenta habemus: Οἱ δὲ ἐπὶ τῶν κάλων μετέωροι βαδίζοντες, οἱ δὲ ὥσπερ ὄρνεα πετόμενοι διὰ τοῦ ἀέρος.

4.278. Πεταυριστῆρας] Illustrata satis petauri ars. Sed non tempero, quin ad hunc locum adferam verba Galeni in Protreptico: Μηδὲν τούτων ἐστὶ τέχνη, οἷον τὸ πεταυριστεῖν, καὶ βαδίζειν ἐπὶ σχοινίων λεπτῶν, ἐν κύκλῳ τε περιδινεῖσθαι μὴ σκοτούμενον οἷα τὰ Μυρμηκίδου τοῦ Ἀθηναίου.

4.287. Καλοβάμονας] Interpretari malui *grallatores*, licet Glossaria pro iisdem habeant Καλοβάτην, σχοινοβάτην, funambulum, & in fragmento Musonii id jam habuerimus. Quod ut concedi potest; hoc tamen loco funambulum jam videtur exposuisse per præcedens Σχοινοβάτας, prout idem istud Glossarium eos quoque interpretatum fuit. Itaque ut diversus sit alter ab priore, judicavi eum intelligi, qui perticis duabus furculas ad pedem infigendum habentibus insistens, in saltatione imitaretur ægipanas, ut exposuit Festus Pompeius. Certe vox est communis.

4.289. Ὧν ὁ πόρος μόρος ἐστὶ] Suavissima & pulcherrima per unius literæ enallagen descriptio, cui similis est v, 152. Ὧν ὁδός ἐστιν ὕδωρ, οἱ δ' ἀστέρες εἰσὶν ὁδηγοὶ, Ἡνίοχοι δ' ἄνεμοι, καὶ κύματα μακρὰ κέλευθα. Ibidem 270. Οὗ πόρος ἐστὶ φύσις, ἡ δ' ἂν φύσις ἐστὶν ὁ δαίμων. Et notavi his geminum Moschi Idyll. 5.

Ἦ κακὸν ὁ γριπεὺς ζώει βίον, ᾧ δόμος ἁ ναῦς,
Καὶ πόνος ἐντὶ θάλασσα, καὶ ἰχθὺς ἁ πλάνος ἄγρα.

4.322. Ῥωπύς τε γυναικῶν ἰδέας] Sic quidem codex antiquus. Sed intellexi ac si scriptum esset ῥώπυ τε, prout scribendum & intelligendum est, ut nota illa vox.

4.378. Χρηματίαις στυγναῖς] Ignotum prius vocabulum, unde nihil discessi ab veteri lectione, quod facile alicui in mentem ve-

veniret : tanquam χρηματίαν dixerint eum qui viveret in opibus & esset locuples, ut hi quondam servi, mox ista ratione fiunt copiosi amore & cupidine extraneorum, quam habent ad subolem fovendam.

4.380. Πλαγχθῦ κόσμοιο πορείη] Supra in principio hujus libri dicitur χορείη. Mox perperam mihi scribi videbatur ἐχθεσίην, quod correxi.

4.404. Γεννήτορες πρῶτον Μητρὸς] Monui non ita legi in MS. sed recte ita à me fuisse editum dices ex libro 1, 329. ubi idem prorsus versiculus repetitur, ut ita ex Manethone possint duobus exemplis augere usum adjectivi πρῶτος cum genitivo & in significatione comparativi, quibus ea opera est.

4.410. Μάρτυς δ' ἐπὶ σήματι τῷδε γένητοι] Sic nunc quidem. At quam languido versu hæc expressit in loco citato libri primi? Itaque & universum istud σῆμα illic omittitur. Et nota tamen sunt Manethoni in his quoque σήματα, ut hujus libri versu 589. Ἤν δ' ἰσόμοιρος Ἄρης κατὰ σήματα παιδὸς λάμψει. Imo & ex Arato & Parmenide Scaliger ea ipsa in Manilianis illustrat, ut nihil moveri eadem oporteat, nec cogitari de voce σχήματι, quum συσχηματιζόμενα in his multa docuisset noster ante.

4.481. Στίλβων ἀμφ' αὐτοῖσι] Scias ita me edidisse, quum locus nullus esset ei, quod in MS. legitur Στίλβων δ' ἀμφ' αὐτ.

4.492. Ἐν ἠλαπίναις] Non aliter, opinor, oportuit à me edi, quum in MS. reperirem ἐν λαπίναις.

4.498. Τὰ βέβαια φρονοῦντες] Hanc lectionem & sententiam edidi, quæ in MS. videbatur contraria intelligi, exhibente τ' ἀβέβαια, quum id certe non esset bonorum civium, quos in præcedente versu descripsit, quorum esse passim legitur morem traditum patriæ servare.

4.539. Μανίῃ δεδαμασμένον] Recte procedit oratio sic adjuta. In MS. tamen legebatur δεδαμασμένοι.

4.598. Συνάιη ἢ Κρόνος] Per se patet commodissimum futurum fuisse, si dixisset συνίῃ, ut sæpe. Aliter tamen testatur liber vetus, cujus fidem non subverto, quum similes vel

syl-

ſyllabarum contractiones vel diphthongorum correptiones Manethoni placuiſſe videam. Illud σὺν αὐτῷ tam ad præcedentem Veneris ſtellam, quam ad ſequens φεύγει referre potes.

4. ult. Εὐμέτροις ἀγῶσι] Non dubitavi interpretari, ac ſi ſcriptum eſſet αἰῶσι.

5. 1. Ἐξ ἀδύτων ἱερῶν βίβλων] Sic quoque ἄδυτα ἱερὰ dixit jam libri præcedentis verſu nono, ut eadem nunc rurſus jungi poſſent, ſi ita placet. In verſione ἱερὰς βίβλους conjunxi, ut Lucianus in Philopſeude ſimpliciter dixit per XXIII annos illum γραμματεία ἐν τοῖς ἀδύτοις ὑπόγειον ᾠκηκέναι.

5. 6. Βληδῶν δώρημα μελισσῶν] Vox prima in MS. non erat notata aliquo accentus ſigno, ut videtur, quia nec intelligebatur. Ipſe edidi prout vides, & interpretari commodo ſenſu volui. Sed non dubito, quin debeat intelligi ex Heſychiano Βλίδες ψεκάδες, ut librum deſcribat donarium laboris ſui muſici collectum velut ex ſtillis & minutis hinc inde partibus, prout ita apes & colligunt & faciunt mel.

5. 29. Ἀπ' ἱερεῦ ὀρίσι πυλῶν] Prorſus has literas exhibet membrana vetus, nec quidquam aſſequor vel in hoc verſu, vel in connexione ſequentium. Attamen ut ne ſegnis omnia deſtituerem, Græca relinquens Manethoni, interpretationem Latinam mihi aſſerui, ut de ordine verſuum quid opinarer, aperirem, aut quid in Græcis leviter mutarem. Ipſa res dicit.

5. 35. Μεγάλους παρέχει βασιλῆας] Ad hunc modum ſententia integra eſt, quam ita adjuvi. Verum in MS. legitur μεγάλας, quaſi voluiſſet βασιλείας.

5. 72. Ἐπὶ πέρματος αὐαίης] Tale poſterius verbum notavi ex MS. ſed pro eo putavi legendum αὐγῆς, ut verſ. 122, vel αἴγλης.

5. 105. Οὐ καλὸς ἐστιν Ἄρης ἐπεμβαίνων] Niſi ſcripſerit Ἄρηος, nempe ἀστήρ. Forſan etiam mox θεὸς Ἄρηα, & ἀπορρίψας.

5. 124. Μίμνης ἀσκομένη] Vides verſum nec pedibus habilem, nec vocibus clarum, tametſi aliquo genere ſententia luceat.

ceat. In quo non aliud remedium circumſpicere valeo, quam ut ſtatuam pro vulgato μνάομαι dixiſſe Alexandrinos vel Ægyptios quoque μνάσκομαι, unde auctor ſcripſerit μνασκομένη, *ambiens*, quod in interpretando reſpexi.

5. 141. Αρχι δήμυ] Sic niſi fallor debui edere, licet in MS. exſtaret ἀρχιδήμυ.

5. 143. Πολλὰς τίκτουσιν ἐρῶσαις] Acute ſatis, ut innuat æmulationem rivalium, & faſtidia daturam his, ut illos admittat. Sed potuerat etiam deſcribere πολλὰς τίκτουσιν ἐρῶσας, & in qua tamen iſtud ipſum contingeret.

5. 146. Καλοβάτην σχοίνων ἠδ' ἱερόφοιτον] Σχοινοβάτας & καλοβάμονας vidimus præcedente libro. Nunc quaſi aliquid ſacri potuiſſet eam rem ex Ægypti ſuperſtitione adjuvare, addit ſingularem hunc ἱερόφοιτον. Sed ne multa? Debui de illo idem ſtatuere, quod de epigrammate, ubi id ipſum occurrit, ſtatuebat Henr. Stephanus, & judicare ab auctore noſtro intelligi atque etiam ſcriptum fuiſſe ἀερόφοιτον, vel potius ἠερόφ. ut vides in verſione.

5. 151. Ὅτι ναύπλον ὑγρὴν] Hactenus reſovi, quod patebat. Et recte erit, ſi jam potueris concoquere. Ego tamen imaginabar ſcripſiſſe auctorem ὅπη ναύπλον ὑγρὴν, nempe φύσιν. Quod ſi tamen Argonautæ vidiſſent hanc deſcriptionem, quam prope judicarent eam accedere ad ſuum Euphemum? Tolle aurigas ventos, & videbis eum totum.

5. 161. Ἡ νομίαν σύελιγκ] Interpretatus fui tanquam legeretur νομίᾳ, & ſic opinor auctorem dediſſe.

5. 181. Ἐπιφωλεύοντος κέντρα] Nemo non ſatis odoretur exciſiſſe articulum τὰ, quem interpones.

5. 195. Ἀνέρυξεν] Utinam in ſcripto reperiſſem, Ἡ λαιμὸν γναπτοῖς ὀνυχέοις ἀνέρυξεν ὅπλοις.

5. 203. Πεδονήϊοι ἠὲ λυεσίν] Aut ego plurimum erro in intellectu hujus & ſequentis verſus, aut placuit ſibi Manethon in excellenti quadam audacia, comminiſcens duo vocabula quæ ne uſurpata quidem unquam fuerunt. Quem enim dicemus eſſe illum πεδονήϊον? aut unde exſpectabimus audituros nos αἰστεβήϊον? quum pro poſtremo certe potuiſſet ſcribere ἀστεβέστατον. Itaque & prius tandem excepi de eo, qui vel vitu-

pe-

perari meretur uſque ad πόδας, & poſterius cenſui ejuſdem eſſe libertatis, cujus eſt μονήδες, σκολοπηίδα, διπυλήιδι, μεϱοπηίας, non niſi apud unum hunc, quod ſciam reperienda.

§. 221. Εσφιγμένῳ ἀκελοιδήϱῳ] Quippe ita ſcriptum erat hoc poſtremum, quaſi unam vocem efficeret, quam non didici. Superfuit igitur, ut Homeri ἄκϱον hoc advocarem, quam exponunt ἐξοχὴν ὄϱους, prout tales memorandos cruciarios maluerunt in loco edito & conſpectiore figere.

§. 239. Καὶ πλασαῖσι χαφαῖς &c.] Credimus hunc & inſequentem verſum eſſe noſtri auctoris & ſuo loco poſitos, ut aut nihil diceret aut bis idem? Certe enim hæ & mox adjunctæ δίπλαπλοι χαφαὶ parum, immo nihil differunt. Ego certe nota eos in verſione diſtinxi.

§. 245. Εν γυμνάσι τὸν Εϱμῆν] In tria diſcerpſi, quod in MS. pro uno videbatur tradi hoc modo ἐνγυμνασιτὸν, unde multa conjectanti alicui obveniant in mentem.

§. 254. Καί τ' ἐνι φωσφόϱον αἴθϱει] Sic media diſtraxi, quum una vox eſſet τενιφωσφόϱον. Verbum poſtremum accepi pro ἄθϱει, quod ſæpe occurrit. Sequens verſiculus etiam ita conſiderari poſſet, *quod ſi ambos inſpiciat, velocem* (qui velox natus eſt, & prima ætate fuit) *quoque mutilum fecit*, nempe annis ſequentibus.

§. 273. Ἠ' ἐν ἰδίεσι μελίσταις] Magnam difficultatem præbuit mihi hoc hemiſtichium, ipſo charactere moleſtius, prætterquam quod omnibus cohærentibus nulla ratio eſſet habita accentuum. Erat vero πενιδιεσιμελίστες: quod monſtrum exſtitiſſe animadvertis illa vulgari confuſione literæ ε & diphthongi αι, pro ἰδίαισι μελίσταις.

§. 279. Αχεδ-τῆϱι λίνων] Vel potius λίνῳ, per appoſitionem, de qua ad II, 100.

§. 303. Πίθεται τὰ πνεύματα φθέγγε] Pro φθέγγειν. Simile etiam ſupra III, 140.

§. 311. Καιϱοῖσιν πάμπαν] Ita coactus fui edere præter lectionem veterem, quæ eſt Καιϱοῖς ἦν πάμπ.

§. 325. Επὶ δάκϱυσιν ἔσι ἀτέκνοις] Hæ quum in MS. exſtent literæ, opinabar ſcribendum ἐςὶν, & id ſequutus fui in vertendo.

do. Sed nunc verum esse video ἔστω, prout continua apparet literæ ε confusio cum ista diphthongo, & modo præcessit διαπεξόμενοι.

5. 331. Εσκήψατο τὴν φάσιν] Simulationis ludicrum sedulo exsequutum dicit. Ego tamen lego φύσιν.

6. 10. Αυτοὶ ἐπυλόμενον πότμων] Crebro me fatigarunt istæ inconcinnæ librariorum manus nectentium, quæ separari oportebat: prout necessario in his verbis scribi debet ἐπ' ὐλόμενον πότμον *in perniciosam sortem*, ut VI, 712. ἄστρων ὐλομένων. Quin etiam non dubito fateri in sequente versu me judicare scribendum esse Αμφὶ γάμων τ' ἱερατῶν.

6. 13. Υπ' ἀστράσι κενιμένοισιν] Si quidem loquuti fuerint ita Ægyptii, nulla mora est. Sed valde suspicor fuisse νεομένοισι.

6. 43. Εἰ δ' ἄρα καὶ δίχα κέντρα ἐνὶ ζώοισιν ἐπ' ἄλλοις Τὰς μήνη κερόεσσα] Quocunque eventu commutavi Latinis Græca; sed in quibus satis agnosco non esse eam sententiæ integritatem, quam jure desideres. Nec tamen Manethonis ulla culpa est, qui eam voluit dare satis perfectam, modo lector eam perciperet; quod futurum erit, si pro ἐνὶ legas ἔνι & post vocem κερόεσσα distinguendo sejungas orationem, hoc sensu: *Quin si etiam sine centro sit signis in aliis similiter cornuta luna.* Sequitur τόσον πεχθὲν χρόνον ἠῶ Αθρήσῃ vel Αθρήσειε, *tamdiu quod natum est, lucem videbit*, ut versu 93. Alterutro enim modo videtur istud verbum corrigendum, ut in illo versu etiam particula καὶ considerari debeat, prout patuit eam ab auctore considerari admodum crebro ad libri II versum 212. Nam ab hoc loco me fatigatum declarat satis illud præcedens monstrum Θαιφθέντ'. quod ita correxi, prout etiam requiritur versu 58.

6. 50. Αγχιποδοῖν] Spero me recte conjectavisse de intelligentia ejus vocis, quam nec observatam alibi scio, nec mihi occurrisse memini, recte tamen & ex ordine Græci sermonis formatam, quod colligi potest ex Hesychiana annotatione masculini Αγχίπους apud Euripidem, qui sit ὁ παρεστὼς, prout istud ὀξέα κεκληγυῖης est totum Homericum.

6. 67. Ριφθέντ' ἐκ χώρης τηλοῦ] Exhibui literas eas ipsas quæ

ex-

exſtant in vetere membrana, quas tamen ab Manethonis manu veniſſe credi vix poteſt vel ob ſequens θρεφθέντες, unde apparet ſcribi debere Ῥιφθέντες χώρης τηλοῦ. Neque enim vocula ἐκ ullum habet momentum; *abjecti procul loco*, etſi verſu 150 Καὶ πάτρης ἀπὸ τηλοῦ ὅμως βιοτεῦσι. In verſu ſequente legebatur ὀϊζυρῆς, quaſi etiam δουλοσύνης ſcripſiſſet, quomodo & alii locuti ſunt. De eo quod ſequitur Ζεὺς ἐφεσπόμενος judicet quicunque.

6.106. Ἠ̔ ὅτι ποιοῖσιν] Sic edebam, quum in MS. exhiberetur ἢ ὁποῖσιν. Sed inde concinnes optime ὅτ' ἐοῖσιν, quod in vertendo ante oculos habui.

6.119. Ὁππότταν Ἀφρογενείης] Intellexi ac ſi ſcriptum fuiſſet Ἀφρογενείῃ, in tertio caſu, qui requiritur.

6.152 Ἀφρογενῆς φαίνηται] Perſæpe ita loquitur, & plane verſ. 221. Attamen nullus dubito, quin ultima ſyllaba verbi ται exſtiterit ab mala repetitione ſequentis voculæ τῇ, quam propterea deleviſſem, niſi conſtituiſſem exacte exhibere lectionem codicis antiqui. Nam in verſu præcedente quivis facile videat diſtinguendum eſſe ὕπερθ' ὥρης. Sed & in verſu ſequente quum ita exſtet in eodem libro, intellexi ac ſi ſcriptum eſſet κἢν λέκτρ' ἀπειρῶσιν.

6.162. Δεχνυμένη αὐτοῦ] Lege Δεχνυμένης.

6.171. Τὲς δ' αὐταὶ καὶ &c.] Quid Græca velint, non bene aſſequebar. Interpretationem quamcunque concinnavi, nec unde ſublegerim, facile dixero, niſi quod ſuſpicer hîc quoque abſcondi aliquid ignotum & auctorem ſcripſiſſe, Ἐς πατρὸς δίνην Κλείνοντ'. αἵτες δ' αὐταί.

6.184. Πρὸ γάμοιο γυναῖκες] Quaſi imitaretur Ariſtænetus exemplum præbens in nequiſſimæ nutricis verbis l. 1 epiſt. 6 Πῶς ἂν πρὸ γάμου γεγονυῖα γυνὴ παρθένος ἔτι δόξῃ τῷ νυμφίῳ.

6.198. Αὐτοὶ ἔνιφθεν] Jure ſic me edidiſſe reor, quum in MS. legeretur αὐτοίενφθεν, unde nihil aliud quod ſanum foret extricare potui. Eſt enim tempus idem, quod aliquoties occurrit συνεξώλισθεν ἅπαντος. Sed & mox intellexi verſ. 201 ἁρπάγιμοι νύμφαι, non ἁρπαγίμοις, quod habetur Florentiæ, & edidi, quum poſſit Manethon intellexiſſe rapaces, prout H. Stephanus ſane notat alicubi occurrere.

6. 220. Ἐν τι σπλυναίη] Id accepi pro εἴ τι.

6. 240. Ἀλλ' Ἄρης σὺν μιῶν τι] Omnino prima vocula videtur exundare.

6. 243. Παίδων χωλὼ ὅτ' ἄγριφα] Quum tot modis interpretari facile sententiam suam posset auctor, etiam verbis fere easdem literas continentibus, placuit illi (nisi scribentis hoc artificium censeri debet) ponere verbum, quod nec uspiam exstat, & qua ratione ponatur, parum video, etsi in varias formas converti queat, quod nunc minus placet.

6. 252. Εἰ δ' δυσὶν σπλάσσιν ὅπῃ] Opinor exigi ab sensu eandem particulam, quæ mox sequitur ὁμῶ.

6. 281. Ἀλλὰ μὲν Ἑρμείη τάδ'] Nihil discessi ab lineis, quas scriptas repereram, quum tamen hic versus conjungi videatur debere cum præcedente, & mutato accentu scribi Ἄλλα μὲν Ἑρμείη, τάδ' &c. Vides enim alludi ad nomen, quod ex duabus illorum numinum appellationibus compositum habuerunt.

6. 287. Τῷ δ' αὖτι καταυλιστήριον] Non debeo silere sic comparatam à me esse hanc lectionem, quam in MS. exstaret αὖτῃ, quod nimis videbatur incommodum, ut opinor, natum ex animadversa jam aliquoties confusione vocalis ε & diphthongi αι.

6. 299. Αὐτοὶ ἀγείροντες] Hæc igitur talium hominum adhuc alia natio est audita nunquam, sed designata eodem verbo, quo & ludiorum morem olim in theatris denotatum docet Casaubonus ad Suetonii Neronem, & τῶν ἀποθεατιζομένων ἐν τοῖς κύκλοις Maximus Tyrius dissert. III, & Gallorum Matris Deûm Lucianus, & Sophistarum L. Cresollius in Theatri Sophistici libro III.

6. 301. Κυθήρης ἐν Κρόνου οἴκῳ] Non aliter debuit in hac editione legi, quum in MS. reperirem Κυθήρη.

6. 328. Ἠ' δ' ἄγρα μητρὸς], Ita oportuit à me edi, quum in MS. notarem εἰ δ', in quo nullum scrutari poteram sensum.

6. 337. Ὀπίσω στεργόμενοι φωτὸς ἀδελφεοὶ] Haud aliam vidi ad hæc intelligenda viam, nisi pro φωτὸς legendo φῶτες, quod vides me tenuisse in Latinis.

6. 360.

6. 360. Χρήμαλι ἢ ξοινὸν] Habes quod notavi ex prisco libro, sed ne ista quidem assequi potui, nisi legerem χρήμαπ. Sicut mox sine ullo damno optem Εἰδώλοις ἐνύχοισι.

6. 404. Φιλίης ἀγανῶν] Ne quid ignores, in MS. erat Φιλίλω τ'.

6. 408. Ἱππων ἀκομίδων σημάντορας] Interpretatus quidem sum vocem postremam, prout potuit accipi, quum noti sint Κοππατίαι & Σαμφόροι, idque fecerunt proculdubio illi stabulorum custodes, qui gregibus præerant. Verum potest quoque intellexisse domitores, qui docerent frænum pati & ad numerum ingredi.

6. 430. Ἀσέρες ἄλλον ὅροις] Vel ἄλλε, quod discernere vix poteram. Hinc & interpretationem concinnavi, quam verba exigebant vel singula vel conjuncta, in quibus tamen nihil sanum occurrit, ut necessario debeat hic locus corruptus esse quem nequid occultem, ita instauro & purgo:

Καὶ λὼ κλείνεσ' ἀπὸ κέντρων

Ἀστρ' ἐς ἄλλον ὅροις μήνη Φ. σ. *etiam licet declinans ab centris Ad aliam stellam terminis luna ad Saturnum accedat.*

6. 475. Ἀρρήτοισι θεὸς καλλιονπς ἀοιδαῖς] Sic quidem edidi, sed potest optime retineri ἀρρήκτοισι, ut sint non irritæ nec dissolvendæ, prout ipsa Medea gloriatur ab se naturam rerum vel in terra vel in cœlo mutari, quomodo ἀρρήκτοισι μίτοις θεσμοῖσι τ' ἀνάγκης in principio libri primi.

6. 481. Τοίυς συνέφηναν] Opinor bene ista habere & significari conspirantem efficaciam Mercurii ac Veneris. Scire tamen oportet ita à me esse editum, quum in MS. sit τοίυς ὢν ἔφηναν, quod satis videbam non minus admitti & excusari posse, quum etiam ante non dubitaverit usurpare sic voculam σὺν. Verum sententia ipsa videbatur per eam minus commoda, atque ideo potius hanc mutationem exigere.

6. 501. Ἢν αὐταῖς ὀλοῇσιν ἐπακτοῖς] Mirifice confusa & obscurata erat sententia per pravam literarum dispositionem, quam rite opinor sic à me emendari Ἢ ναύταις ὀλοῇσιν ἐπ' ἀκταῖς χῆρας ἄγοντας. Itaque cum hoc versu & ejus ista sententia

ſemper contuli hiſtoriam & facinora Iſaurorum ; de quibus agit Ammianus Marcellinus lib. XIV cap. II. Illi enim certe *τοῖς ναύταις ὀλοῇ ἐπ' ἀκτῇ κῆρας ἦγον.*

6. 514. *Κυδάλιμοι νίκαισι πολυστεφέες'*] Hæc quum eſſet vetus ſcriptura , video eam ſollicitari non oportuiſſe , modo vocem poſtremam accipias pro *πολυστεφέεσσι* , prout intellexi in verſione , ut adeo illud *πολυστεφέεσ'* debeat deleri.

6. 538. *Διδύμῃ γὰρ ἀγείροντι*] Aliam iſtam nequivi imaginari Didymen , quam quæ aliis vulgo *Δινδυμίη* vel *Δινδυμήνη* appellatur , ex qua voce tanto commodius litera *ν* omitti poteſt , quia ex ipſa ſua origine vox iſta ſic pronunciari deberet , quum Græci teſtentur *Δίνδυμον ὄρος ἱερὸν τῆς Ῥέας* ita dici *παρὰ τὸ διδύμους μαστοὺς ἐν αὐτῷ ἀνήκειν.*

6. 562. *τελλομένου*] Suppoſui hoc verbum ad aptandam ſententiam , quæ ſic congrua eſt. Sed in antiquo libro erat vitioſa ſcriptura *πελλοσμένου.*

6. 566. *Πρὸ δύσιν*] Cum cura exhibui , quod ex MS. notaveram , quantumcunque ferri non poſſet. Utique enim quid per has voces intelligi deberet , nullus aſſequor , & ideo conſultius judicavi , ſi coaleſcerent in unum , & latere crederetur vox *προδόσιν* , quam ab Heſychio explanari videmus *προδομάχον* , etſi alibi minus cognitam , eamque agnovi in interpretando. Non dubito tamen fateri ſemper me hæſitaſſe , an non *πρόλυσιν* quandam lunæ innuerit ac tempora tantum quod antecedentia ejus occaſum. Tu vide.

6. 602. *Ἀνεηρεὶ τότε φῶτες*] Niſi res exigat *φῦντες* , quod ſæpe occurrit , & ſæpius videtur deſiderari. Certe & verſu 741 videtur ſcribendum *ἔφυν.*

6. 609. *Νήσοις ἱερῇσιν*] Non aliter debui edere , quum reperiſſem in MS. *ἱερέσιν* , ut verſu 655 *κενεὸν* pro *καινεὸν* , ſed cui iſtud erat ſuperſcriptum.

6. 617. *Μιλώνης αὐτοῖς καλύσσης*] Ita judicavi colligendas voces , quæ mirabiliter erant detortæ in libro veteri *μιλώη σὺν τοῖς καλύσσης.*

6. 620. *Λδίσαι, ἐνκατίναντ'*] Recte ſic diſtinxi , an potius foret *λδίσειεν κατίναντ'*? Certe ſi vetus exemplar adhibeatur , quum in eo ſit *λδίσαι ἐν κατιν.* utrique lectioni viam ſternit. Ma-

gis

gis ab vero abſtulit me notatio accentus in vocabulo primo ſequentis verſiculi ὄασεις, quum neceſſario ὀάσεις ſcribi debeat *oculis*.

6. 648. Ἠ διάμετροι ὀρθῶν] Literas ita diſcrevi, quas in MS. cernis quem locum habuerint. Sed præterea ratus fui in præcedente verſu requiri eundem numerum, & πετράγωνοι debere legi, non πετράγωνος.

6. 736. Ὅντε χρεὼ σοφὸν ἀνέρα τὴν δ᾽ ἀλεεῖναι] Diligenter ſic exſignavi ex codice MS., ut dubitare nequierim, quin ita illic ſcriptum haberetur. Quod tamen non bene patet intellectui, atque ideo vides in verſione nullam rationem à me habitam eſſe literarum τὴν δ᾽ quippe quas nuſquam poſſis referre. Ad inducendum porro nulla dabatur venia. Itaque reliqui, ut quiſque inſpiciat, quum mihi quidem in mentem veniat hæc emendatio, ὅντε χρεὼ σοφὸν ἀνέρ᾽ ἄπλωτ᾽ ἀλεεῖναι, ἄπλω nempe, quæ venit ἐκ τοῦ βασιλέων χόλω. In præcedentibus verſibus omnino contigit trajectio indecora verſuum, vel inſertio qualiſcunque, quæ parum cohæret.

6. 737. Ἄῤῥητον βάσω] Legi ἐάσω.

6. 754. ἴλαπε] Neſcio an optatam judicii partem ab quolibet impetraturum ſit factum meum, quum ita edidi; cujus tamen nequaquam pœnitet, utpote reſtituta vera manu auctoris. Nam quum ſæpe αι diphthongum poni pro ε in libris MSStis aliis, & præſertim in hoc Manethonis univerſo ſcripto patuerit, hinc induxi in animum, nunc quoque id contigiſſe; & quum ſpiritus ſimul accentuſque notam quoque apparentem quodammodo in MS. animadverterem, cenſui non poſſe aliud latere. Nec dubito, quin exſultaturus eſſet Alexander Morus, qui ante me quoque verſavit vetus hoc exemplar (nam perlegiſſe nunquam dixero, multo minus totum deſcripſiſſe,) ac tres præcedentes verſiculos produxit in notis ad loca Novi Fœderis, ita ut eos afferat ex Apoteleſmaticωn libris; quaſi neſcio quo loco legerentur, certe non ipſa clauſula; neque enim cauſa erat, ut poſt vocem θύγατρες mallet ponere *&c.* quam unum adhuc, qui poſtremus erat, verſum adjicere. Sed quum intelligere eum ne-

nequiret, sic destituit lectorem. Et prout antecessit Morus, sequutus est ipsa vestigia auctor Variarum lectionum non magni leporis nec negotii, quæ in his regionibus editæ sunt non multos ante annos.

Corrigenda vel Addenda.

Pag. 1 vers. 15 ἀρεκέως l. ἀτρεκέως. 2, 20 ῥέξει l. ῥέζει
6, 17 Κρόνον l. Κρόνου 10, 19 ἔμφρονας l. εὔφρονας
11, 5 Αρεως l. Αρεος
18, 2 ἐπὶ l. ἐνὶ 26, 5 μακάρωντς l. μακάρωντε
28, 17 Παίδων δ' l. παίδων θ' 29, 23 Ita MS. l. Ita S. M.
30, 23 Σπίβλων l. Σπίλβων 34, 18 κέντρον l. κέντρου
42, 4 γενετήρ l. γενέτης 49, 2 γάμον l. γάμου
54, 7 ἀγαθῆς τε τύχοιεν. l. ἀγαθῆς τετύχοιεν. ibid. ult. MS. χ.
l. MS. in margine χ.
61, 19 ἐπιγεινομένοισιν l. ἐπὶ γειν.
77, 21 σκολιοπὰ l. σκολιωπὰ 70, 9 ταυτοπόλυ l. ταυτὸ πόλυ
33, 397 ἐν ὕδασιν ἤκτορες] Ego tamen reor dedisse ἐν ὕδασι νήκτορες
93, 19 νεφροδέτου l. νεφρενδέτου 97, 22 θηλυτέροισι l. θηλυτέροισιν
97, 24 πένθιμος l. πένθημος 100, 2 πίσει l. πίσει
104, 8 πλήθυς l. πληθύος 111, 9 ὑπὲρ θαόρης l. ὕπερθ' ὤρης.
114, 40 κατόπιθ' l. κατόπισθ' 118, 33 μαντοσυνάων l. μαντοσ.
120, 2 τ' δ' l. τῶν δ'
121, 16 συνέπητῃ, λοιστέρῳ l. συνέπητῃ λοιστέρῳ,
129, 22 Μηδὲ l. Μήδε' 134, 14 ἐπιμάτυροι l. ἐπιμάρτυροι.
136, 13 ἀφαλέως l. ἀσφαλέως 137, 11 Τρηχόῳ l. Τρηχίῳ
139 ult. evitabunt l. evitant
142, 2 zodiaci *dele*, ut etiam pag. 144, 16
144, 28 nec satagentes l. sane vexati
145, 19 vindices l. egregii ibid. 32. Nondum l. Neque
150, 5 Jovem tangat l. Jovem lucidum tangat
157, 8 volutatum l. volutantem ibid. 15 Marivagi l. Marivagæ
ibid. 27. terram l. mundum.

158.11 sed &c. l. sed iste ibid. 26. fulgentes l. fulgentem
159,7 quum dant l. quum sunt
166,2 viris l. virorum ibid. 6. in supremum l. in aliquod
163,18 solis l. Jovis. ibid. 23 consultos l. gnaros ibid. 24 Persuadentes l. consultos.
164,2 illa l. illam rem. ibid. 27 jactabundum l. jactabundam
165,15 Tenent l. valent ibid. ult. Occultis l. Occultisque
166,4 Eorum l. Earum ibid. 28 cultores l. sublocutores
167,21 post hunc l. in hoc ibid. 29 tropicis l. tropicis signis
169,9 circumiens l. circumiens ibid. 23 existunt l. gaudent
170,17 vespertinus l. vespertinus lætus. ibid. 18 Orientalis l. Matutinus. ibid. 31 magna l. multa.
171,9 Solis l. Saturni ibid. 22 amici l. socii
172,10 Parva l. Prava. 173,7 frustra l. vagationem
179,14 natus l. hilaris ibid. ult. aspiciantur l. aspiciant
181,7 in signis l. sit signis ibid. 15 miseris lib. l. miseris in lib.
182,5 Sol l. Jupiter ibid. 14 Solem l. Jovem ibid. 28 sole l. Jove
183 post versum 218 insere

Quæ vero etiam reges celebres efficiunt

Sol ac luna, illa vero nunc recensebo. Unde mutandus numerus.

187,16 positi l. positæ
188,30 Eundemque l. Eandemque viam
190, ult. obliviscentur l. obliviscuntur 191, 28 Sol l. Jupiter
193, 13 in incessabili l. inimitabili
195, 4 vigiliasque l. custodiasque
197,4 jecerit l. jactu tetigerit ibid. 10 nativitati l. nativitatibus ibid. ult. immaturos l. fœdos
198,16 cælatis l. cælaturis 199,7 Soli l. Jovi
201,15 Curve l. Contorte 202,13 fæcundorum l. naturalium
203,5 veritatis l. veritatem ibid. 25 vi soluta l. vita perdita ibid. ult. Aut æs aut l. Æs &
205,17 lumen l. ex adverso lumen
207,13 aucupes l. peritos visci 210,28 in universo l. perpetim
212,17 supervacuum l. excedens ibid. 28 in æthere l. æthera
214,24 animalia l. signa
215,19 peritum cor l. peritam consuetudinem

ibid.

ibid. 32 ſtupida l. indocta
216, 18 medium cæl. ſ. videat l. circa medium cæl. ſ. appareat
ibid. 25 Exlex l. Ipſe ſibi lex
217, 27 lucide l. in æthra
220, 15 adinveni l. adinvenerunt ibid. 23 ambroſiis l. ambroſeis
221, 11 Exponitur l. expoſita eſt
222, 13 Principatus e. i. o. e. acerbi l. Principia e. i. o. e. acerba
ibid. 20 mortem l. finem ibid. 27 difficilis l. difficilem
225, 17 Repellente invidia l. Alternante præbitione
ibid. 20 permiſerunt l. permiſit ibid. ult. virum l. lumina
226, 5 ad populi ſcenas l. ad vulgus in ſcenis
227, 30 Et diſp. ſ. v. tim. m. l. Diſp. ſ. v. tim. ad m. Et hunc verſum præmitte antecedenti
232, 10 Et ſive in ur. apparent, ſive l. Et in ur. conſpiciuntur &
ibid. 27 ſupervacua l. exundantia
ibid. 31 Alioqui autem ſic l. Alias autem quam
234, 19 finem l. miraculum
237, 11 Hic l. Huic ibid. 16 Solem l. Jovem
239, 3 ſequatur l. permeet. ibid. 8 veniunt l. venerunt
240, 20 ſubterranei l. ſubterraneum
243, 5 Formas l. Figuras ibid. 25 Difficilem partum l. Infortunatam ſubolem ibid. 29 ſegregavit ab l. ſpoliavit
245, ult. in nativitate l. ſit nativitas
246, 16 de fratribus l. fratrum ibid. 21 horonomi l. horonomo
250, 27 humeris l. tergis 251, 27 Cadenteſque l. Extenſoſque
252, 10 alium l. aliud 253, 29 Poſuerunt l. ſandapilas
255, 20 pulſantes l. ſecantes 256, 3 lunæ ſoli l. lunam ſolam
258, 25 Quibuſcunque l. oculis ibid. 4 Finienti l. Finientem
ibid. 27 apparebunt l. apparuerint
262, 24 damnificis l. damnoſis
263, 18 & aſtrorum l. aſtrorum

F I N I S.

301

